

EUROPAS
YNGSTA
SÖNER

1050808696034319092290

-”ERKÄNNER DU ATT RAS, KÖN OCH KLASS ÄR EN OCH SAMMA, SKILJER MÄNSKOR ÄT MEN LIKVÄL ICKE EXISTERAR, ATT DENNA HELIGA TREENIGHET ÄR VERKLIG I EN SKEPNAD MEN EN SOCIAL KONSTRUKTION I EN ANNAN?”

ETT GÅNG VÄNNER HÄRJAR RUNT I EN STAD SOM KUNDE VARA DIN HEMORT. DE ÄR FRIA FRÅN ANSVAR TILL VÄNNER, FOLK OCH FAMILJ. ÄR DET PLIKTLÖSA LIVET DET LYCKLIGA LIVET? I EN VÄRLD SOM FÖRLÖJLIGAR ALLT UTOM DEN BLUFFARTADE FÖRINTELSEN FINNS INGEN GUD. STADEN HAR BLIVIT SATANS HEMVIST. I KAMPEN MOT DJÄVULEN BLIR MÅN TILL HJÄLTAR.

Europas yngsta söner

av Egon Pi Eklektikern.

Uppskattar ni romanen får ni gärna donera bitcoin till

1FEuGEmUNeFfu7RE6GqhcMxpHkHJfuBMYd

eller monero till

49Dgy1KAmHSBzG19pWJhqcfDW5hNFAtqxGNgrpGWRN95H8aCdQLR
fumSVTwX9QguMLGhseaPeRsyWY7x9KYE2mGtQk6fi9R

För att köpa romanen i pocketform mejla

eklektikern@protonmail.se

Jag fann denna text i ett förvaringsutrymme för riskmaterial. I ett bergrum staplat med kärnavfall låg den gömd, inuti den germanska förbundsarken. Vår bortglömda förbundsark, som skadats av sekellånga, men hitintills fruktlösa alkemiska experiment. På denna står ristat en runmagikers plagiat: De konstverk som inte förhållig överklassen? De får inte finnas.

Verket är skrivet på en ENIGMA-maskin med SS-runor, således en modell senare. Härav kan vi slutleda att det tillkom någon gång kring eller efter *det stora Befrielsekriget mot judeokapitalbolsjevismen*. Utifrån skildringar i berättelsen är en kvalificerad gissning att den tillkom världen hundra havandeskapsåldrar efter ovannämnda krig, vid det tredje milleniets begynnelse, då människans totala fördärv satt in.

Nedkluddade här och var, med färgkrita, finns förklarande fotnoter. De är skrivna med en handstil som ännu inte bemästrat bokstäverna till fullo utan som är spegelvända på var och varannan plats i originalet. Förmodligen skrivna av ett barn eller en invandrare.

Denna skrift, som av många beundrare kallas för *En ariers betraktelser*, bevisar med sina glödgade kanter att sann är legenden att den var nära att förgås på ett zoroastriskt eldaltare, snarlikt ödet för heftaliterna, eller de vita hunnerna som de också kallas, då den gamla tron övergavs.

Jag, skriftens sammanställare, skall passa på att tacka judisk-makt-rörelsen och i synnerhet *Den judiska lobbygruppen för det totala förintandet av den nordiska rasen* för all den motivation de skänkt mig till att slutföra arbetet.

I dess inledning står skrivet:

Varning! Barn- och kvinnoförbjuden.

Biblioterapi för de upphöjda. Det som nedtecknats här hade kunnat utkristalliseras i facklitteraturens glasklara och oanstötliga form. Men tanken häri har grumlats till av den sköna litteraturens fröjdsamma vågor, för att skydda innehållet från den oförståndiges dömande blick.

Tillegnad det sovjetiska propagandaministeriet,
af en tacksam lärjunge, Egon Pi Eklektikern.

Första boken

En anklagelseskrift mot det moderna samhället

”Av litteratur kan för någon kortare period bliva grotesk verklighet”

Oswald Spengler

Med bakfyllan kom också muserna till mig, Eklektikern, er vördade berättare, och jag började kväda den sanna sagan om det stordåd som skett:

Kapitel I

Verner red in i det sömniga lägret av fältgråa tält resta i en vidlyftig cirkel. Vinden lekte lätt med de solblekta tälttygerna denna fridfulla dag. Han ledde sitt följe mot cirkelns mitt, hoppade smidigt av sin häst och slog vänskapligt handen i den väntande lägerförmannen Alois utsträckta näve. Deras handslag var inte bara en hälsningsgest utan också en rovdjursmässig kraftmätning där de nu stod med högerhänderna sammanpressade uppe i brösthöjd, hårt slutna om varandra, likt en armbrytning i fria luften.

- Va ä problemet, rönkat för litä på sistone? häcklade Alois spefullt då Verner så sakteliga började krokna i kraftmätningen.
- Du har i alla fall hållit dig till Lena Handén märker jag, svarade Verner och gav upp kampen. Som du gissade så har jag haft fruntimmerssällskap på sistone. Jag fann en riktigt fin lappatös på den senaste rasräden mot renknollarna. Fager likt en ängel då hon sprang ur den brinnande kåtan rätt in i mina svulstiga armar.

Alois studerade Verners överarmar, lika väldefinierade som alltid. Blodådrorna spände som läderrämmar över hans stenhårda biceps.

- Va har'e blive av na' nu då?
- Vi släppte henne fri vid senaste fullmånerit. Som ett sent tack för festligheterna i lapplägret vi tuttede eld på.
- Ussla hedningar, svarade Alois och gjorde reflexmässigt korstecknet.

Det blev tyst något ögonblick, tills att Verner tog till orda.

- Nej här kan vi inte stå som fruntimren och kackla hela dagen. Säg åt dina män att hoppa på sina hästar, droskor och allehanda åkdon ni rövat så drar vi på apnegeryakt.
- Så får dä bli, man har allti skjutit en apneger för litä ... å på täbakavägen kan vi bränna nå'ra museär för modern konst, tillade han glatt.

Så satte de av. Med Verner och Alois i spetsen för sina respektive germanstammar. Dieselmotorerna röt och hästhovarna dundrade rytmiskt mot den stela, döda marken; ty som legenden sade: där Verner och hans ryttare dragit fram, växte gräset aldrig mer. Motordånet från Alois Kubelwagen kunde sätta skräck i till och med den mest härdade frontsoldat. De for mot vildmarken, där de skulle kunna finna otämjda, impulsiva och livsfarliga apnegrer.

- "Ja har sagt ett förut å ja säger't ijen. Vi 'hämska'-människor, som de kallar oss, vi måst-ä hålla ehop." Det var femtioelfte gången han harvade detta. "Annass kommer människo-trälarna fortsätta sina lönlösa försöka att skapa paradiset här på jorden, men herrens paradiset är inte av denna jord, och varje försök därtill kommer obönhörligen sluta i fatala misslyckanden. Misslyckanden för välka du å jag får betala."
- Ja, ja du och din judegud och judesnickare, utgjöt Verner till svar.
- Judesnickare! Du hör la att de' ä ett oxymoron. En jude har väl aldri haft ett hederligt arbete, således var Jesus – vår herre – ingen jude i metafysisk bemärkelse.

- Snacka för dig själv. Min herre är av kött och blod och bor på sydpolen.

Alois stirrade uppgivet ut i luften och kände sig som Ansgar i hedna tid, ”dessa envetna hedningar”, tänkte han för sig själv och muttrade ut i luften, ”var och en blir salig på mitt vis”.

Så kom de till djungeln, den svarte mannens naturliga hemvist. De tunga motorfordonen röjde mödosamt väg åt de lättare i den snåriga skogen och följet tappade genast farten. Men Verner och hans kavalleri svärmade med lätthet kring kolonnen. De red i zickzack mellan träden och sköt med sina steampunkgevär ner de smidigt klättrande apnegrerna från trädkronorna, de föll och slog i marken med häftiga brak som åtföljdes av härliga skrattsalvor från kolonnen. Negerbetarna skars ut och lades med stor varsamhet i jägarnas läderpungar. De som trott att negrer, och deras derivat apnegrer, inte bidrog med något annat till samhället än oönskade graviditeter fick omvärdera sin hållning. De gladdes gott åt förtjänsten.

Men så såg Alois något som fick honom att sluta skratta och stumt peka med heilhandens fuckyoufinger mot snåren framför dem. Därinne syntes en präktig kämpe, med en väldig Torshammare tatuerad över ryggen, hammarhuvudet sträckte sig brett från skuldra till skuldra och var fulltecknat med de mest ockulta av figurer och symboler. Symboler av en sådan hiskelig ålder att endast invigda kunde tyda deras lönnliga och över släktleden bevarade betydelse. Kämpens spända vader var voluminösa liksom en alpinåkares och hans axellånga hår växte vilt likt Beethovens. Flera fasansfulla apnegrer hängde över honom och dunkade sina tjocka skallar mot hans bröst och axlar i ett till synes fruktlöst försök att sänka honom. Med en smedhammare som han styrde med en paladins träffsäkerhet, en alvkungs fart och en minotaurs ohyggliga styrka släckte han livet på svartman efter svartman. Alois och Verner stirrade i stillsam beundran på kämpan medan han besegrade de kvarstående blåmännen. Det var lika vackert att skåda som när Matt Mitrione spöade skiten ur Kimbo Slice¹. Apnegrerna föll ty ”De kunde icke vika, Blott falla kunde de.”² När sista apnegern – en individ med ett anmärkningsvärt stort könsorgan – var knäckt väcktes Verner och Alois ur sin slumrande beundran.

- Säg vad heter du o svartmännens baneman? Och är du paladin eller barbar? Du tycks mig vara tank, sporde Verner.
- Jag kallas Mikael, efter dödsängeln, är Wolfgangs son och bland de sista av min arkaiska ras, en ras av sådan ålder att själva namnet på oss fallit i glömska.
- Varifrån kommer du?
- Från norr.

En omedelbar esoterisk frändskap infann sig de tre männen emellan. Så hann då den långsammare fordonskolonnen ikapp våra hjältar och det var dags för dagens måltid, germanstammarna var hungriga och otåliga.

---

¹ Stor f.d. hockeyspelare som fullständigt brutaliserade en afroamerikansk gatugångster i en MMA-kamp.

² ”Han kunde icke vika,
Blott falla kunde han.”

Ur Esaias Tegnér's dikt *Karl XII*.

- Det är dies gula idag – frosseriets dag. Ska vi kaka blåmännens hjärnor? De smakar utsökt omelett, hävdade Verner.

De tyckte alla att det lät som en god idé och gjorde upp eld. Djungelns kvistar var tunga och blöta men med afrokrull som fnöske fick de snart igång en brasa. Stekpannan bars fram, den hade burits av två mulor, dels för att ett ensamt packdjur hade dignat under dess oerhörda vikt, och dels för att det gladdde manskpet att kolonnens artbastarder bar störst börda, icke enkom genetiskt, utan även fysiskt.

Så spräcktes de tjocka apnegerskallarna mot stekpannans rand och man lät innanmätet rinna ur de massiva men låga pannorna ner i den glödheta stekpannan.

De som aldrig tidigare smakat apnegerhjärna försökte överträffa varandras hyllningar av denna läckerhet – som utseendemässigt liknade ostron men smakmässigt var det salta blötdjuret vida överlägset. Romantikerna bland dem grät stora tårar då de tänkte på alla stackars satar som inte smakat primitiv apnegerhjärna – denna skalles innanmäte som fick sin förträffliga smak från rasens alldeles speciella förhållande mellan vit- och grå hjärnsubstans. När så både de rippade och de lönnfeta fyllt sina svällbukar begav de sig sakteliga mot staden Änkeborg. Ty där höll de rullstols-bundnas förening sitt årliga möte, och de handikappade skulle inte undslippa sina plågoandar under detta bekvämlighetens år.

På färden började deras nyfunne färdkamrat, han som kallades Mikael, slänga mun med en smygrunkande gosse de passerade.

- Vet du inte att universums urkraft går ur dig varje gång du smeker dig själv till extas, kloakunge?
- Un..un...un...universums vadå? stammade den självbesudlande gossen fram.
- Den kraft som drivit oss från den pontisk-kaspiska slätten till att erövra jordens alla toppar och dalar och vidare till månen, vår språngbräda ut i galaxen.
- Lär mig känna och omfamna denna vår urkraft.
- Följ mig på vägen, och du skall vara min Telemachos³, svarade Mikael.

De kom nu över krönet på en liten kulle de bestigit likt mannen bestiger kvinnan och blickade ner i den dal som hyste Änkeborg. Långt bort i fjärran, på en klippa som hängde ut över havet såg de en man tala inför en samling rullstolsmännsker. Själv stod han frisk och stark som en ek, håret hans glänste skönare än vad den fjolligaste frisör må frammana och hans särk lyste ljusare än det giftigaste av syntetmaterial ids med. Han var en ritförrättare av sällan skådad rang. Kolonnen, som Alois döpt till Freikorps Asgård, lämnade sina transportmedel. De beridna steg av sina trogna hästar och älgar och de motoriserade steg ur såväl Påvemobiler och som sexsitsiga Hitler-mercedez. De fortsatte mot klippan till fots – i syfte att förlöjliga den förfalskade judiska fotvandringen ur Ägypten.

När de så kommit närmre församlingen kunde de höra talarens nasala men behagfulla röst ljuda:

- Sälla är de handikappade, ty dem tillhör funktionsnedsatthetsbidraget. Sälla är de sexuellt avvikande, ty de skyddas av queerteoretikerna. Sälla är de invandrade, ty dem tillhör bidragen och diskrimineringsdomstolarna. Sälla är sliddjuren, ty dem tillhör könskvoteringen. Sälla är ateist-humanisterna, ty dem tillhör skolorne. Men ve dig du funktionsduglige, kvinnokåte,

---

³ Odysseus son, som Mentor tog hand om. Därav ordet "mentor".

stamtänkande man. Du skall fläkas inpå skinnet. För den synd en vit slavägare begick, skall alla vita bära skulden. För den bögnackning en hetro roat sig med skall alla hetros bära synden. För den hustrumisshandel en kärring inte förstått att uppskatta, skall alla män negermålas. Ja, jag säger, i sanning, ve dig du nordiska man, känn seklernas synder tynga över dig.

Den talande började piska sig över ryggen med en hopsnurrad bögflagga och rabblade socialistiska slagord baklänges, så att fradgan riktigt slog kring käften. Men han slutade tvärt då avgrundsskrik började höras omkring honom. Skriken kom från de rullstolsbundna som Freikorps Asgård var i full färd med att skjutsa utför klippbranten. De tävlade om vem som kunde få sitt handikappshjon att flyga längst innan den slog i havet. De tursamma handikappade dog direkt vid plasket, de olyckliga drunknade. Det hela var likväl ett långt mycket värdigare och mindre groteskt spektakel än handikappsport.

När så varenda krympling hade dränkts i havet under klippan vände sig ledarna för frikåren mot den talande och tittade på den underlige mannen. Han vilade ena handen slött på höften och höll en filterlös cigg i den andra; han rökte cigaretten lugnt, med en fridsam blick ut mot havet.

Men plötsligt vände han på huvudet, så att håret för ett kort ögonblick dansade i vinden likt en älva. Han sade till våra hjältar, Verner, Alois och Mikael:

- Ni var mig ett driftigt gäng. Det gick ju på nolltid för er att få väck de där halvt borttvinade pösmunkarna.
- Så du tror alltså inte på de psykosor som kallas moral och politik, de du talte om? frågade Verner, stirnerian⁴ som han var.
- Nej för helvete, jag bara sveper offerkoftan kring de svaga emellanåt, för att de ska tina tillräckligt för att släppa greppet om sina penningar. Aj use dem får de maney, sade han på fräsig anglosaxiska. Men hör ni, jag känner en Caesar in spe som skulle behöva legoknektar av er kaliber. Följ mig.

Mannen presenterade sig enligt konstens alla regler. Hans namn var Johannes 'Kvinnokär' Bockelsson, även kallad "Profeten". Han ledde frikåren ner mot staden. In på gator och genom trånga gränder tills de nådde en cementfärgad byggnad uppförd i bästa socialiststil. En huckleklädd somalisk kvinna stegade ut ur byggnaden med en plastpåse fylld till bristningsgränsen med konanter slappt hängande från hennes handled. De tunga betongbokstäverna ovanför porten läste "Sosjalstyrelsen Änkeborg".

- Å fy fan, dä här stället borde vi spränga i luften, illa kvickt. Hetsade Alois och sträckte handen efter en pansarnäve.
- Vänta mina herrar sade profeten och höjde en lugnande hand mot Alois. Mannen jag talte om huserar och domderar där inne, stig på.

Herrarna, som nu räknade fyra till antalet, trädde in medan frikåren spelade Hnefatafl⁵ utanför. De möttes av den vämjeliga doften av halvruvnade kärringar som strök runt i åtsittande, dammiga, kolgråa kavajer och knälånga, smutsgråa kjolar som blottade deras ådersprängda smalben, även de

---

⁴ Efter Max Stirner, individualanarkismens största namn.

⁵ Brädspel som var populärt i hela Europa innan schacket svepte in från öster.

gick i en nyans av grått. Atmosfären var fylld av unket, decenniegammalt folkförräderi. Med skorna lojt släpandes i marken hasade sig en kärring in från en rökpaus och fram till våra hjältar.

- Sätt er ner och vänta så får ni kanske hjälp när vi fikar färdigt.
- Så i helvete heller! ropade Alois och tryckte med ett strygrepp om halsen upp kärringen mot den granitgråa väggen. Du visar oss vägen till karl'n som bestämmer här. Såna som du får mig att tänka att Stalin behandlade människorna rättvist.

Han släppte greppet om sosskärningen och hon pekade mot änden av korridoren medan hon dubbelvikt kippade efter andan. Raskt som en tränad stormbataljon satte hjältarna av mot korridorsändan och de kortklippta, hennafärgade kärringarna vek åt sidan; gammal som ung, lesbisk som pedofil.

I all sin vrede över att vara i satans hus, hoppsparkade Alois in dörren till chefskontoret. Därinne möttes de av en fetlagt man med begynnande skallighet. Han satt bekvämt bakom ett massivt skrivbord. När de kom in hade han suttit tillbakalutad med händerna knäppta bakom huvudet och med sammandragningar i ansiktet vars uttryck det inte gick att tyda om de uttryckte smärta eller njutning. När dörren flög från gångjärnen ryckte mannen till av förvåning och det gick att höra ett ytterliggare duns, ett huvud som slog i skrivbordet.

Det var en rejäl karl som satt på tronen för denna kommunistbyråkrati, det syntes direkt och han var fet på samma skamlösa sätt som Gerard Depardieu. Utan att visa minsta tecken på stress började han lugnt knäppa sina byxor och han visade inget tecken på skam då en ung kvinna kröp upp från under bordet. Den unga kvinnan torkade sig över munnen med handens baksida och gick tvärsöver rummet. Hon slog inte ner sin blick då hon passerade hjältarna, något de flesta kuksugerskor hade gjort utav skam och blygsel. Men hon höll inte uppe blicken på grund av inbillad stolthet, utan för att hennes ögon var så frånvarande att de stirrade rakt ut i tomma intet. När hon kom till dörren ropade mannen bakom skrivbordet:

- Du kan hämta upp sosspengen hos Barbro, hon sitter ner i korridoren.
- Mm, svarade hon, knappt hörbart.
- Det där var eskapism personifierad, viskade Mikael sorgsen för sig själv, medan han såg flickan försvinna bort i korridoren.
- "Sicket jävla luder!" ropade mannen, glad som en tonåring och sprack upp i ett stort, smittsamt leende. "Välkomna, profetens vänner är mina vänner. Mitt namn är Marcus, Marcus med c, glöm aldrig de. Får jag bjuda mina herrar på cognac? En cigarr därtill kanske? Vad har lett er till mitt lilla palats?"

Stava sitt namn med c istället för k, är han tvestjärt eller? Tanken gick genom mer än ett huvud.

Patriarkerna slog sig ned i blodrödsfärgade läderfåtöljer kring ett mahognybord som var så stort att det krävdes ett dussin män, eller 144 kvinnor för att lyfta det. Det serverades nybryggt kaffe och avec efter var och ens smak. Medan dryckerna hälldes upp, av prostituerade uppapperskor, passade våra hjältar på att insupa inredningen. Rummet skilde sig å det grövsta mot resten av den sovjetgråa byggnaden. Inredningen var av sober empiristil som med sina mörka, naturliga färger gav en känsla av lugn och välbehag, man kände sig omedelbart hemmastadd därinne. I bokhyllan, ett hantverk av den mest utsökta beskaftenhet, skyltade den stora sovjetiska encyklopedin. Uppapperskorna var klädda på

ett sätt som hade fått dem stenade på många platser i världen, och när männen klatschade dem på rumpan så fnittrade de av glädje över den fina uppskattningen. Johannes förklarade hur de alla träffats och trots att Alois, Verner och Mikael visste precis vad han hade att berätta var hans tal såsom Orfeus skönsång i deras öron. När både kopp och påtår var urdrucket bars cigarrer in och mer avec serverades innan de kjoltygen lämnade de tänkande männen ensamma att konspirera. Alla fruntimren förutom en dövstum skönhet som fick sitta kvar i rent dekorativt syfte.

- Återigen, välkomna goda herrar. Det var allt en bravur ni bedrev uppe på klippan.

Han gick runt bordet och tände männens cigarrer, tog i hand och presenterade sig återigen för var och en.

- Vad ni gjorde vid klippan, att sätta punkt för så många människors lidande var en storslagen handling. Ett sant barmhärtighetsdåd. Men de där handikappade var samtidigt soss-lavar, råvaran på vilken jag i grund och botten livnär mig. Så om ni antar det bud jag har till er, och stannar i staden då får jag be er om att inte släcka fler lidanden förrän tiden är inne. Er frikår här utanför får ni skicka bort till dess vi behöver deras muskelstyrka.
- Hur lyder erbjudandet? sporde Alois.
- Det är en faslig tid vi befinner oss i, började Marcus, flyktigt och undvikande frågan – likt en sann politiker. En faslig tid, kaffepressarna har trängt ut kaffebryggarna, mjölken är inte fetare än ynka tre procent, ölet har gett vika för vitvinet, ”klockornas herravälde tilltar”⁶, män insisterar på att kramas istället för att ta i hand, toastolarna har blivit ynkliga, arbetarparadiset har kollapsat, proletariats diktatur fick ge vika för parlamentarikernas diktatur, gatorna är fyllda med farthinder, det brittiska löneslaveriet förhärskar, surgubbarna har kolat – ihjälplågade av kärringars tjat, sommaren är inte lika ljus som när jag var grabb...
- Förlåt att jag faller dig i talet, avbröt Alois, och ursäkta min framfusighet, men jag ställde en fråga.
- Just det, just det. Änkeborg och dess medborgare har drabbats av den sjuka som kallas för representativ demokrati. En sjukdom vars yttringar syns på alla plan och in i minsta vrå. Från familjemiddagar i hemmets trygga vrår, till ölhallar kring stadens torg syns symptomen i form av politiska debatter som sliter och söndrar vår stads invånare. Det är en träta som sjunkit så djupt in i medborgarna att de tror att allt är politik! Allt från folks affärer sinsemellan till folks mat- och drogvanor har de gjort till politik. Lägg därtill att de tror sig vara rationella djur som kan övertalas av argument – och trätan är total. Som om argumenten bildade våra åsikter och inte tvärt om! Vad änkeborgarna behöver som mest är att jag blir evig partisekreterare för ett enda enhetsparti.
- Vi känner tyvärr denna sjukdom alltför väl, svarade Verner uppgivet, de andra kunde bara instämma med tunga suckar.
- När en läkare tvingas amputera en lem är det ett hårt men nödvändigt beslut. Tro mig då jag ljuger att ingen tycker det är ett svårare beslut än jag när jag säger att demokratis vurmåre måste amputeras från vårt samhälle, de behöver dödshjälp, för allas skull. Om immunförsvaret är för klent för att ta kål på lite kräftsjuka så måste tumören skäras bort. Vad jag behöver för att rädda Änkeborg är rediga och rådliga, rådliga och rediga karlar som inte ryggas för ett krafttag eller för att få sina händer skitiga.

---

⁶ Ernst Jüngers uttryck.

- Talar vi om blod? frågade Alois.
- Ja, men vad jag förstår är det ingenting ni räds? Och ni ska veta att det är mot mina principer, men jag får lägga principerna åt sidan.
- Då stämmer gott, det räds ja' ej. Men jag dräper för mig själv och för Gud, inte för pengar. Jag följer min vilja, inte Mammons.
- Jag sympatiserar med ditt mål Marcus, och har ingenting mot att tjäna en hacka på min enda sanna talang här i livet, insköt Mikael oskuldsfullt.

Profeten, sällskapets borne diplomat, gjöt olja på vågorna:

- Krämarens mål behagar inte alla. Vi kanske kan hitta ett högre gemensamt mål än pengar?
- Det är vad jag funderar över, svarade Verner. Om vi ska befria Änkeborg från den förhatliga demokratin, hur vore det om jag efter befrielsen fick en stadsdel till rätts?
- Plus en för det, hävde Alois ur sig.
- Så säger vi! Ni får varsin stadsdel att husera över när befrielsen fullbordats.

Ett lyckorus föranlett av den spännande överenskommelsen föll över herrskapet. De tog ivrigt i hand för att sluta sin pakt och bestämde sig för att fira avtalet på krogen. Alois och Verner fantiserade om vad för sorts mininationer de skulle grunda och Mikael, som valt guld framför mark, fick en pung med gamla mynt redan nu. Där vardt allt från grekiska drachme och romerska denarer till Belgiska och Holländska kolonialmynt fortfarande bestänkta med torkat infödingsblod.

För att undvika konfrontation med snutsvin ute på stan så hängde de av sig sina vapnen inne på kontoret. Verner lämnade sitt steampunkgevär och sin ossetiska kniv. Mikael hängde av sig det bälteshölster som höll hans hammare. Alois lämnade sitt spöknippe, sin skyttegravsspade och tog av sig sina båda pansarnävar, som hängt i ett kryss över ryggen, men behöll ridpiskan säkert fäst i bältet. Profeten lämnade sin herdekäpp, symbolen för att han var fänas ledare, en käpp i vars ena ände det doldes en spjutspets av obsidian.

Kapitel II

De utgjorde en till synes brokig skara då de stövlade in på krogen. Marcus var klädd i oklanderlig klassisk korruptionsstil: svarta finskor, mörk kostym, skjorta vit som colombianskt kokain och negerblå slips. Verner bar en för honom skraddarsydd replika av kamrat Stalins uniform och Kim Jong IIs lätt rökfärgade glasögon, det bästa av två världar, som han brukade säga. Mikael bar ett par bruna läderskor garvade och makade av yrkesstolta Siebenbürgsachsare samt ett par mörkgråa, åtsittande kostymbyxor som han erövrade av en finno-ugrier i Karpaterna; den atletiska överkroppen kläddes endast av slingrande tatueringar – ty det enkla har sin egna elegans. Alois, den kanske mest modemedvetne av dem alla, bar ett par välbehållna Afrikakorps-byxor instoppade i höga, svarta ridstövlar. Överkroppen täcktes av en vit Hugo Boss skjorta med uppkavlade ärmar och hans icke oansenliga axelbredd framhävdes ytterligare av en brun läderväst från det glada 30-talet, vars sista knapp chict lämnats oknäppt. Han var ensam i sällskapet om att bära hatt – Röde baronens pilothatt med tillhörande flygglasögon slapp fastsatta därpå, lite lagom nonchalant. Johannes hade slängt av sig sin vita särken och blottat en lagom rebellisk stil, mörka kläder kaxigt framhävda av en välsittande svart läderjacka. Men det rebelliska var sobert avnaggat av ett par Richelieu-skor i perforerat läder, de passade som juden i gaskammarn.

De få besökare som bärsade såhär dags, strax efter att krogen öppnat, ögnade förvånat genom gruppen innan de åter sänkte sina tunga blickar ner i öglasen.

När krögaren såg att Marcus trätt in på hans krog gav han dem genast ett privat rum att sitta i, ty han ville inte riskera att förlora sitt alkoholtillstånd. De serverades Eriksbergsöl och Gammeldansk och krögaren sökte efter godkännande i Marcus blick innan han slank ut ur rummet.

- Jag har en del inflytande i den här stan, som ni kan se, sade Marcus. Men mer ska det bli! Skål för det!

De höjde sina glas till en hjärtlig skål.

- Som jag började förklara tidigare så dröjer det en tid till dess jag kommer behöva era tjänster. Men i väntan därpå vill jag att ni undviker att dra uppmärksamhet till er; så inget dödande, lemlästande, flående, steglande och så vidare.
- Då blir intä lätt i en som denna, men vi ska försöka. Nä va' säger ni, ska vi dra igång å supa på riktigt?

De beställde in ett helrör Fernet och en flaska helbrägdagörande Beska Droppar. Alkoholhetsen tog fart.

- Drink för fan, du ska la ha munnen till annat än att suga kuk med?
- Ta det som en man, töm flaskan.
- Ja e inte dän som spottar i glasät.
- En för alla och alla för en.

Det vardt skarpt drucktet. Marcus söp tapprast och stupade först.

- Grabbar, det här får räcka för mig. Jag får ta resten av dagen ledigt, gå hem och njuta av fyllan, men det var ett givande möte det här.

Han hickade till, reste sig upp på vingliga ben och försvann ut.

- Nä vad säger ni, ska vi röra oss ut till åbäkena i baren? Se vad det är för en nejd vi hamnat i och om dess folk är gästvänliga eller ej, föreslog Verner eftersom en spritinducerad otålighet infunnit sig.

De gick ut ur rummet men hann inte halvvägs fram till baren förrän Mikael slog an en konversation med en handfull fruntimmer.

- Tror ni på kärlek vid första ögonkastet? hävde Mikael ur sig och blickade med en glimt i ögat på kvinnofolket.

Kvinnerna, som hade tyckt att han var en äcklig, rentav en vidrig CIS-man om han varit ful, fann att raggarens utseende föll dem i smaken och de skrattade lätt till svars. Mikael satte sig och frågade artigt om han och hans vänner kunde göra dem sällskap. CIS-männen slog sig ner med de nyfunna quinnerna. Samspråk begynnade.

Kapitel III

Medan hjältarna förpestade sina hjärner med kvinnors tal spatserade Marcus gatan fram. Han hade funderat på att be Barbro hämta upp och köra hem honom, men tanken på hennes eviga tjatter fick honom att förkasta idén. Han tyckte om att promenera, en vana som satt i sedan de nu så avlägsna kampåren. En stackars A-lagare stod och tiggde fimpar på trottoarkanten, Marcus armbågade ut honom i gatan och skrattade förnöjt däröver. Hans flyktiga tankar avbröts av ett irriterande skrammel, det var en ziggishona som höll fram en mugg med pengar under en bedjande, undergiven blick.

- Till mig? utbrast Marcus med spelad häpnad, ryckte med kraft muggen ur hennes hand och tömde dess innehåll i kavajfickan.

Hon brast ut i klagorop och tandagnissel men en åthutning innehållande hot om att hon skulle förlora sin tiggarpåsar om hon inte knep käft och en höjd näve hade en till synes tröstande inverkan på den oberörbara. Hon blev tyst, hon visste sin plats, en tiggande knähund på nåder. Ingen kunde påstå att Marcus inte visste hur folk skulle tas. Han strosade vidare, myntens lätta skrammel i kavajfickan förgyllde hans berusade tillstånd. "Skänka pengar och moral, sicket djävla tjafs", tänkte han, "det propageras av ordvrängare som jag själv och av våra horor akademifilosoferna...och utav lättrogna intellektuella som tror att massan leds av moral och att de kan rädda den...men massan följer inte moralen och dess konsekvenser, de följer sina känslor, och det är vi som skapar dessa känslor, vi som uppfostrar dem". Han passerade en blodtörstig macheteneger med anabolagula, hungriga ögon och en empatilöshet som påminde om (vita)husnegern Obongo. Marcus tänkte i sitt ömma politikersinne "Negrer kan tyckas onda, men de är lika oansvariga som hungriga rovdjur", tanken fortsatte, "rovdjuret står inte att beskylla för att det släppts in i lammens hage... äsch vad var väl en neger jämfört med mig? Endast en simpel schimpans med smak för mänskokött, själv är jag en ulv i fårakläder", konstaterade han förnöjt och fick ett elakt grin över sitt plufsiga ansikte.

Kapitel IV

På krogen hade sällskapet spritts ut, var och en av herrarna, Johannes, Mikael, Verner och Alois satt mer eller mindre avskilt med varsin fröken ur det damsällskap Mikael funnit. Det femte och fulaste fruntimmret satt lite off och suckade för sig själv.

- Jag gillar Twilight-filmerna, sade horkonan som Alois samspråkade med.
- Jaså, jag har hört om dem. Min gode vän Verner där borta tror att vampyrer generellt sett gestaltar politiker. Politiker, som du vet, lever av lögnen och dör av sanningen, mörkret och ljuset om du så vill. Vampyren, en halvmänniska, skulle alltså vara en metafor för politikern: en varelse som frodas och suger blod i det fördolda men inte tål det avslöjande ljuset. Vampyrens leende blottar hans tänder för den uppmärksamme, likt en politikerns falska leende inte undgår den uppmärksamme. De är båda kalla inombords inför de oskyldiga människor de tar till offer. Man kunde fråga sig varför vampyren inte väljer att döda onda människor och på så vis göra en god gärning samtidigt som han tillfredställer sin blodlust. Men nej, vampyren, hur mänsklig han än verkar, har likt politikern det svaga, godtrogna offret som primära byte, sin huvudföda. Lägg också märke till att den blodtörstige vampyren, återigen likt politikern, nästan alltid är en man. Men det där är en banal analys som Verner fått för sig därför att han hatar staten. Jag däremot, en balanserad man, förstår att vampyren är förföraren. Du förstår vampyren, till skillnad från den höge politikern, är till utseendet en ung man. Han är inte förföraren av massor utan seduktören av unga och oerfarna kvinnor. Även om det ska erkännas

att folkmassan är feminin⁷ och precis som kvinnan hellre lyssnar på förförarens söta lögn än till sanningssägarens bittra tal. Vampyrers aktivitet är inte bara begränsad till natten, utan de är framförallt aktiva under fullmånens ljus, och måncykeln är som du vet periodiskt knuten till kvinnans ohejdbara blödningar. För kvinnan så är vampyren nämligen en metafor för den stilige älskaren som i månljuset vågar smyga sig till den unga kvinnan som suktar efter hor. Varför tror du annars att just tonårskvinnor är så förtjusta i vampyrer? Nåväl, med dagens degenererade sexualmoral är den unga kvinnan mer utsatt än någonsin för oärliga motiv, så kallad otukt, att överges av en stilig man med silvertunga som enbart sökte öppna venusmusslan. Just därför är flickorna besatta av vampyrer. Vampyren besitter en gammal mans belevade, mogna och förförande manér och har därtill en ung mans kropp, det vill säga kombinationen som alla kvinnor drömmer om. Vampyren får bara komma in om han bjuds in, och bjuda in honom är just vad kvinnor gör! För de kan inte motstå honom! Inte heller kan de få barn med en vampyr, man bildar inte familj med badboy playbojs. Likt en sann pläjboy är vampyren som farligast om natten – då solen nyss gått ner och förförelsens timma tickar fram. På dagen är han ofarlig, hans makt sträcker sig inte dit. Vampyren är stark och mordisk som en riktig karl, såsom männen var förr, innan plaståldern. För att kvinnor som idealiserar jämställdhet ska kunna drömma om en riktig karl så måste de låta ett halvmonster reinkarnera honom... För övrigt är zombiefenomenet ett liknande exempel på projektion. Nämligen projektionen av fiendskap på en varelse som är människa men som förlorat sin hela själ och därför inte innefattas av mänskliga rättigheter, i dagens patologiska samhälle innefattar det förvisso inte bara zombies utan även nazister. Det var uträknat med matematisk säkerhet att nazistzombie-filmer skulle tillverkas så småningom. Men kanske ses nazister till och med som ännu värre än zombier? Ses som människor som förpestat sin själ och gjort den ond och därför, till skillnad från zombier inte bara förtjänar en bråd död utan en ond sådan. När vi nu så trevligt samkvämar om berättarkonst kan vi passa på att fråga oss varför Shakespeare är älskad och uppskattad än idag? Jo det är för att han skrev om det eviga, det alla människor känner: slitningen mellan känslan och förnuftet, ungdomens blom och vetskapen att vi alla förlorar den, trohet och förräderi, kärleken och judehat. Men på tal om film och berättarkonst så leds man, likt hyndan till sin egna spya, lätt till Kubricks mångbottnade verk. Tag *Eyes Wide Shut*, det finns gott om folk som skrivit om satanistiska symboler i den filmen. Så som att Tom Cruise går förbi sju vaktande män för att komma till den satanistiska festens ritförrättning. De sju vaktande männen representerar givetvis helvetets sju portar. Eller att den röda mattan som helvetesriten förrättas på för tankarna till huset Rothschild, som för övrigt äger slottet som filmen spelades in i! Men sådant är lätt att inse. Däremot krävs det en inbiten antisemit, likt jag själv, för att lägga märke till att Sandor Szavost, filmens stilige ungrare, som inte bara ser ut som en aristokrat utan också spelas av en ojråpeisk adelsman har fått ett onomatopoetiskt efternamn. Szavost låter som shabbos, likt i jiddiskans shabbos goj. Själva namnet betyder bara skräddare på ungerska och det är fullständigt självklart Sandor Szavost är en aristokrat och således inte har skräddare till förfäder. Namnet måste sålunda vara en kryptisk symbol för att den ojråpeiska aristokratin sålt ut sig själv till Jahve, att de valt att samarbeta med, eller underordna sig, den rasistjudiska rörelsen. I annat fall hade han fått ett aristokratiskt namn.

---

⁷ "Les foules sont partout féminines, mais les plus féminines de toutes sont les foules latins." Gustave Le Bon, från hans förträffliga verk *La psychologie des foules*.

- Sett någon bra TV-serie? frågade kvinnan lika lamt som engagemanget hos en billig sköka, ett yrke som även hennes utpyntning förde tankarna till.
- Jovisst jag tryckte den där Brejvik bad eller Bräjkning Bad eller hur man nu uttalar det. Då va ett bra tag sen nu men där har vi ett tydligt argumenterande för den vita etnostaten. Vi har Walter WHITE och Jessie PINKMAN. Det betyder vit respektive rosa på modärn anglosaxiska. Kan det bli tydligare? Jag tror inte det. Jessie är pink – skär, obeprövad – ännu inte den stabile vite familjefar som en sund man drömmer om att bli. Rosa som färg hör endast det späda däggdjuret till och är onaturlig för en man, likt Pinkmans vanor är onaturliga! Knark, negerkläder, hippelihoppmusik und so weiter, färgen representerar dagens fjollighet. White däremot är den stabile familjefadern. När kräftan, röd som Satan själv, griper tag i honom och för honom ur hans trygga vagga ser han livets förgänglighet och fara, först då tar han till fulla rodret på familjeskeppet. White plus röd kräfta blir rosa, han förs till Pinkman. När han så påminns om sin dödlighet kommer han också till insikt med patriarkens roll och plikt. Han måste säkra sin gård. Det är han som är ansvarig, såväl i framgång som motgång. Han måste hinna trygga sina barns framtid och ordna säkerhet för sin kvinnas ljuva hull. Fjorton ord vettö! Tyvärr är hans son handikappad såväl fysiskt som psykiskt – pojken är imponerad av advokaten Sauls reklam, likt en dum goj. Men Walter vaknade upp ur sitt psykiska handikapp så hopp finns förstås även för sonen. Sen har vi ju avsnittet när Jessie vill dra till Alaska för att börja ett nytt liv. Den vita amerikanska nationalistdrömmen! Då ställer sig den fete negern i vägen inne på den hobbyjudiske advokatens kontor. Hobbyjuden Saul tycker att han ska flytta till det dekadenta, jude- och kubanfyllda Florida istället för det härdande Alaska! Men det visar sig att en lätt men bestämd tillsägelse räcker för att negerfettot ska flytta på sig och lämna Pinkmans väg öppen. Det är också allt vad de europeiska amerikanerna behöver för att slippa afrojäknarn, bestämdhet! Senare i samma avsnitt så har hobbyjuden Saul fått sin näsa knäckt så att han verkligen ser ut som en av de utvalda och då vill han ha Pinkman mördad "likt en rabieshund". Hans näsas förvandling är en metafor för Sauls inre övergång till en fullblodig sabbatsgoj, ett resultat av hans metafysiska inkarnation av den kabbalistiska synen på gojen. Serien utspelar sig i öknen men Pinkman drömmer om Alaska och herr White är i snön i New Hampshire mot serieslutet, den vite mannen kan tämja både öken- och snölandskap...och vad säger oss seriens slutscen?! När Walter dött för sin sak så visas som sista bild en tjemisk mätare, komplex nog att bara kunna produceras av ojråpeiska nationer, på vilken det svart på vitt står – White. Förresten, vill du att jag ska berätta för dig om den kabbalistiska betydelsen bakom 007?
- Nä, kabbalism, goj, jag vet inte vad allt det här betyder.
- Du vill kanske hellre diskutera högertemat i Nolans Läderlappsfilmer? Hur en stenrik aristokrat, som till skillnad från de korrupta rika i staden inte har arbetat sig till pengarna, är stadens enda räddning. Som en prins född till rollen. De som arbetat sig till pengarna däremot, simpla krämare som stigit ur fattigmassan genom sin gnidenhet, de har den ohämmade ambitionen likt ett outrotligt gift i själen, de söker alltid mer på andras bekostnad. Läderlappen som står för godhet är vacker och har en bildskön kropp. Detta för att Nolan, som själv är en stilig karl, vet att godhet och skönhet hör samman. Banemannen Bane däremot, hans kropp och hans ansikte ger istället intryck av styrka, den rena brutala styrkan. Också den en eftersträvansvärd egenskap, oändligt mycket bättre än de fåraktiga, svaga han bekämpar. Kan du tänka dig va, att innan jag såg bilder på Nolanbröderna så tolkade jag Läderlappen som någon som till varje pris ville försvara sin vapenindustri, det militärindustriella komplexet, från Bäjn, en man av

folket, född bland svartingar, "Born in the dark", vilket är underklassens öde idag. Dessutom är Bane kär i en yoghurtbrutta. Men du ser ut att vara lite till åren, du kanske hellre vill prata om den judiskproducerade serien Vänner? Jag skulle säga att deras porträtt av Günther, den platinablonde ägaren av kaféet, detta porträtt i sig är en krigsförklaring gentemot hela vårt folk.

Mikaels brud eller hetär in spe försökte signalera vad hon såg som hög status, hon brände av sina mest djupsinniga fraser, "Jag tycker poesi är bäst på originalspråket", spydde hon fränt ur sig och Mikael tänkte milt, "Jaja hon försöker spela intellektuell, ingen fara med det". Men därpå sade hon "Varför ska de inte få komma hit bara för att de råkat födas på andra sidan av en påhittad gräns?!". "Perkele, säften särring" tänkte hans alkoholindränkta hjärna ut till outtalat svar. När han inte gav önskad reaktion på det heller så drog hon igång sin käpphäst – ekosnack, det vill säga en miljömässig ursäkt för fascism av den sämre sorten. Han förstod att det här inte var ett luder värdigt att spela trevlig inför och trött som han var på att bemöta de ständigt skiftande men alltid lika tunna påståendena så gick han lös på ekofascismens rot med orden "Globala miljöproblem – uppvärmning i detta fall – är bara den gamla kristna tanken på apokalypsen klädd i pseudovetenskapliga ordalag, gumman."

Han klappade henne sött på hjässan och hon öppnade det övre kukhålet för att ge ett gensvar men hann inte förrän Mikael fortsatte.

- Att återvinna papper kräver fler och mer gifter än att tillverka nya och så är det med det mesta av vad ni miljömuppas tror er kunna lösa. Om du vill göra något för miljön, ge då upp elektronik, plast, smink, moderna material och allt annat som Ojrapas män uppfinnit åt er. Ni är otacksamma trälar som den ojrapeiske mannen släpat ut ur stenåldersgrottan! Han sade orden med ett uppsprucket, ohämmat leende, glatt överraskad över vad som kommit ur honom. Kjoltyget visste inte vad hon skulle svara. När Mikael sansat sig frågade han lugnt: Men du, här kan vi inte sitta å tjöta hela kvällen, ska vi ta å knulla nån gång eller?
- Ditt dumma sjuka jävla äckel till manssvin! Svarade sprutludret och gick sin väg från den man hon alldeles nyss funnit så snygg.

Samtidigt fortsatte Alois sin svada.

- "Inglorious Bastards ä antisemitisk vettu. Judarna i na e fula sadister. Den ende trevlige i filmen är den sofistikerade nassen, han som faktiskt lärt sig flera västeuropeiska språk å således e värklit intresserad av den västerländska kulturen. Han vill inte erövra och skända västerlandet såsom de sadistiska, råbarkade jänkarna. Jänkarna kom inte för att föryngra Abendland, utan för att begrava det. Nassen, id est judejägarn, smaka på det ordet gumman, gjorde misstaget att vara för ädel, för tysk, och lät judinnan springa istället för å skjuta'na, du vet i början av film'n. Hans medkänsla stod det tyska folket dyrt. Judinnan tvekade inte, hon hade negern till å utföra det kroppsliga grovarbetet medan hon själv tänkte ut planen för hur tyskarna skulle brännas inne, i sin föreställda trygghet. Just bränning är vad det förljugna ordet Hofocaušt syftar på, judinnans bränning av det fria Tysklands ledarskap är en symbolisk förintelse av det tyska folket. Hon använder sin neger såsom judarna idag använder negern som grovt instrument för att förstöra ojrapéen. Att hon sen också är ihop med en neger för att shikas som ser filmen ska vilja rasblanda är så uppenbart att det inte kan undgå en vuxen karl. Filmene ser på avbryts av att judinnan dyker upp på filmduken och säger att hon, en judinna, dödar Tyskland. Ordet 'Germany' används då trots att ordet 'nazi' fått stå för tyskarna under filmen

i övrigt. Det är ingen händelse att de slutar tala om att döda nazister och nu, då pålen slås genom hjärtat, istället säger vilka de egentligen vill döda – tyskar. Å var gör judinnan mordet? I en biosalong! Å som vi judemedvetna vet så är det med Hollywood som de förstör folket”, Alois märkte att kvinnans intresse dalnade så han sökte efter ett nytt ämne, ”Den där marockanskan, hon som vann Melodifestivalen, så fort en neger kom in, du vet på slutet av låten, och lyfte upp henne i en dans, så sa jag att hon valt honom just därför att han var neger. Alla runt om mäj sa ’nej, nej, som du säger då!’. Men det visade sig, så fort hon fick chans att prata, att hon visst var besatt av rasism!

Efter att han så babblat på en god stund lade han slutligen märke till att den sovsäck han talade med tittade mindre och mindre på honom och mer och mer på några grabbar i råtajta, mörka t-tröjor som slutade högt upp på de tribalbeklädda axlarna och vars osmakliga urringning läckert visade halvrakat brösthår ovanpå latinska tatueringar à la ”Amor vincit omnia”. ”Dä ä säkert såna där grabbar som har både klägg i håret å luktagott stänkt över kroppen”, tänkte Alois och sökte efter något vettigt att säga, som skulle återvinna ludrets uppmärksamhet, hennes berusade ögon fladdrade över grabbarnas tribaler. ”Tänk, tänk, tänk, vad är nu kvinnor intresserade av?” det kom till honom som en blixtn från klar himmel: ”Kinder, Küche, Kirchen – givetvis”.⁸

- Vill du ha barn?
- Nää.
- Gillar du å laga mat?
- Näé.
- Går du i kryckan, jag menar kyrkan? rättade han sig fort.
- Nix.

Alois kunde inte hämma sitt ansiktes äcklade min då han hörde det sista svaret. Hon vände sig bort från honom, redo att gå. ”Filosofi då, det måste intressera henne”, insåg Alois.

- Om du haft barn, och du hade lagat mat åt dem, skulle de då äta den innan eller efter kyrkan?
- Du, jag måste gå till min väninna nu.
- Bara en sista sak, Alois tänkte göra ett sista desperat försök genom en smaskig komplimang. Du har ett väldigt fint kranium, långskalligt och med en delikat, rak panna.

Groggludret hade sett sin väninna som suttit bredvid Mikael resa sig upp och ursinningt gå därifrån. Hon gjorde sin väninna sällskap.

Alois och Mikael gick mot utgången, den förste förvirrat, den senare bestämt, de såg att deras tidigare sällskap stod och pratade med vakten, skulle väl ha ut dem från den här censurkrogen.

- Jälla luder! De vill la bara ha negerkuk föstås, människor duger visst inte till. Nej den moderna kvinnan går till sodomitapan och lämnar Siegfried därhän, som redan von Liebenfels iakttog.
- Sannerligen Alois, sannerligen. Du är vår tids störste kvinnopsykolog.

I dörren sade vakten, ”den där kan du inte ta med ut”, och pekade på den flaska sekt som Alois beställt åt sig och groggludret. Till svar förde Alois sin fria hand mot ridpiskan för att ge vakten en snärt över

---

⁸ Det stora geniet Teratologen påstår i *Förensligandet* att de fem k:na är: kläder, kosmetika, kontanter, kändisar å kuksugning!

ansiktet, i idelt pedagogiskt syfte, för att lära honom vem av de båda som lydde och vem som gav befäl. Men så mindes han Marcus ord om att de skulle hålla sig på mattan tills maktövertagandet och han skrev istället ner "CP-Vakten på CP-krogen" på sin avrättningsrulla, log vänligt men falskt, svepte vinet i ett drag och gick ut. Den viljesvaga veneriska smittohärd som Mikael läxat upp sträckte mycket diskret men tillika desperat sin hand till Mikael och överlämnade en servett med sitt nummer och sitt röda läppstifts erotiska avtryck kysst däröver. Han körde upp servetten i hennes näsborre och följde efter Alois ut i den tomma natten. Natten som till och med värmen hade övergett till fördel för världsrymdens gränslösa mörker.

För Johannes och Verner gick det bättre. Verner hade haft den osannolika turen att hamna med en kvinna som genast insåg hans genialitet. Hon förklarade sin världsbild och han ersatte den med sin Weltanschauung. Hon var så fager att hennes åsyn hade kunnat bota den fjolligaste av bögar, ett sant ariskt fullblod, nordisk lantras! Så skön var hon att det var knappt att man vågade titta på henne, dessutom besatt hon förförelsens ljuva gåva. Beundrandet var ömsesidigt. Hon i sin tur såg med värme i blicken på Verners viljestarka ansiktsdrag.

Den skönlockige Johannes orerade inför sin kvinna, eller som han betraktade henne "kvällens madrass", hon varldt störtförtjust i honom ända sedan han börjat samtalet med "Berätta för mig varför just du ska få chansen att prata med mig?" och hon imponerades av hans långa och väljudande monologer "...jag är din patriark, knäböj framför mig..." han bjöd henne vin, och när hon drack höjde han hennes glasfot lite extra med sitt pekfinger och sade med silkeslen röst "så ja, så ja, drick, drick, det är bra det, så ja" och vin rann ner kring mungiperna, längs den blottade halsen och ned mot hennes djupa, välfyllda urringning. Det rörde sig om en modern kvinna i högsta grad, ja denna emanciperade kvinnas största bedrift i livet var att ha legat med en Paradise Hotel-vinnare – skåda den frigjorda kvinnan!

Kapitel V

Allmänt lessa på livet gick Alois och Mikael från kommunhus till kommunhus och förstörde de handikappanpassade entréerna. Gatorna var folktomma och de fick arbeta ostört.

- Vad tror du om den där typen Marcus, litar du på honom? undrade Mikael.
- Njæ han hyser en illa dold anglofili, det är svårt att lita på en sådan. Men du, trollpackan jag talade med, varför ville hon knappt prata med mig? frågade Alois, lika mycket sig själv som han frågade Mikael.
- Hon trodde väl inte att du skulle lyssna.
- Och vad menar du med det? Låt för hälvätä inte som en kärring! Du är ta mä fan inte Pytea⁹.
- Hon tyckte inte det var värt att öppna sig för dig. Men vad vet jag, kvinnor är som minfält.

Alois gick loss än hårdare med slit och ryck mot rullstolsrampen. Utöver sitt allmänna missnöje var de dessutom på spjuverhumör och när de såg en kvinna med illa översminkade blåmärken på armar och ansikte stå ensam vid kanalen gick de fram mot den lyckligt utvalda. Kvinnan var klädd i kofösarbyxor och en t-tröja på vilken det stod "Jag röstade på FI 2014 och det enda jag fick var den här blåtiran". Hon läste i sin mobil, där stod "Jag ska sjära halsen av dej jäla subba". Hon ryckte till då hon upptäckte de båda männen, de var nu alldeles nära. Av rädsla tryckte hon mobilen mot sitt bröst och den började

---

⁹ Oraklet i Delfi, känd för sina mångtydiga svar.

ringa med signalen "Hit me baby one more time". Mikael ryckte den ur händerna på henne och kastade ned den i kanalen, de plågsamma tonerna dränktes. Han skrek högt som en brunstig sjuttingtaggare "Först walkmans och personsökare, nu mp3er och mobiler. Märker du inte att du håller på att bli en cyborg?! Ni tycks inte ens notera förändringen, ingen bryr sig om att lägga något på minnet längre, de har geeewwwgle som bärbart minne. Avsäg dig elektroniken, så ska du se att dina problem löser sig. Grön anarkoprimitivism är det enda rätta", han började skratta som en tokig, uppenbarligen fortfarande kvar i samtalet med krogshyndan.

Alois bekymrade sig över händelsernas utveckling, kvinnans skräck och Mikael's osunt psykotiska blick, så han försökte få Mikael på andra tankar.

- Kom så går vi å supär till ordentlit.

De trädde in i närmsta födobutik, en liten handelsbod frekventerad av en icke oansenlig mängd taxiturkar. Mikael snattade en påse ölkorv och betalade för en annan.

- Vill du ha kvitto på det? frågade kassörskan vänligt.
- Fan heller, svarade Mikael och gjorde plats för Alois.
- God kväll, du ofrälse, tog Alois till orda, lika värtalig och artig som alltid. Jag önskar en flaska östersjökall Danziger Goldwasser tack, med fördel från kejsartiden eller Freie Stadt Danzig perioden, bara ingen årgång senare än 45, det blir lätt så tråkig stämning då, du vet hur det är. Kan man betala med Reichsmark?
- Jag vet inte vad Goldwasser är för något. Svarade den syndigt unga kassörskan.
- Sprit gumman, sprit.
- Men det kan ni inte köpa här. Alkohol kan man bara köpa på Stadsmonopolet och de stänger innan de öppnar så det är inte lätt att hinna med. Hon verkligen lös av vacker ungdom men lät ack så lillgammal i tonen.
- Vem faen har bestämt en så urbota dum idé?! Han ska få smaka på ridpiskan min! Han ska steglas på ett hakkors. Jaså folket behöver skyddas från alkohol, men att fylla landet med våldtäktsmän från världens alla hörn, det skadar då inte folket! Va!
- Men som du säger mänska! Det har vi alla beslutat. Vi röstar fram det här. Svarade hon och utbytte stolta blickar med de kunder som stått och köat när Alois och Mikael trängt sig förbi dem. Ködjuren blickade tillbaka med en blick lika högfärdig som hjärndöd.

Tårarna trängde fram ur Alois ögonvrår och i behov av en tröstrik omfamning stammade han fram:

- Men, men säg mig, godtrogna tös, var finner vi stadens bordell?
- Usch! Sånt har vi inte här. Vet inte karl'n att skämmas va! svarade hon än mer högdraget än innan.
- Inge skökohus, inge tröst...

Alois visste inte om våld eller förbarmande var rätta svaret åt dessa stackars krakar. När Mikael såg Alois hustrumisshandlarnävar knyta sig, tog han ett kamratligt tag om sin vän och stödde honom ut ur butiken.

- Dä va dä jävliaste. Ja, ja visste ju att demokreatur var så här hejdlöst borttappade, åtminstone intellektuellt sätt visste ja dä. Men att se dä me egna ögon å få deras kreatursblickar riktade mot mitt nåbla hjärta. Dä ä för mye.

- Jag vet, det är obeskrivligt sorgligt att se en slav smida sina egna bojor. Svarade Mikael med en trööstlöst röst.
- Å fjättra säj själva mot en klippa där de får levern uppäten var dag! De gråter likt Hefaiston då han fjättrade Prometheus men gör det ändå. Men då ä klart, kanske är civilisatjonen för farli för å lämna fri. Äldens gåva var för mye, för stark å för farli för fria, obunda mänsker?
- Ja och så vill kvinnofolket hålla priset på fitta så högt som möjligt. Dels genom att förbjuda oss att gå till horor och dels genom att snacka skit om de kvinnor som ligger runt, i det senare råkar de förvisso ha rätt, men av en slump. De är slugare än vad man kan tro, kvinnofolket. Oförståndiga, men sluga.
- Men de förstår sig inte på att lagar mot hor, eller ligga runt som de säger, var ett sätt att försvara fattiga kvinnor från rika rentiers. Idag när hor är tillåtet så har vi återgått till ett primitivt sexualmönster föga skilt från kamelknallarnas, där ett fåtal män håvar in hela fångsten.

Mikael, som ogillade samtal om något substantiellt såvida inte det rörde sig om att hjärntvätta kvinnor och purunga män, föreslog att de skulle flanera längs med kanalen. Han fick leda Alois som fortfarande var i djupt chocktillstånd. De raglade gatan fram till en port som tilldrog sig deras uppmärksamhet, ty den var prydd med tjuvjugade elfenben och pråliga guldkedjor. De läste affischen på porten, de två första meningarna var skrivna med såväl latinska bokstäver som med piktogram.

Välkomna säj till Bantuniggerijanska förbongandet! Grip tag i en vit djävul som kan hjälpa dej å läsa kvällens program.

Först: Då bjuds på äkkli niggergryta kokad tills man inte kan se vad som stoppats eller inte stoppats i den. Till detta festar vi på en över öppen eld långsamt grillad brittisk kolonialman. Tillfångatagna kvinnliga hjälparbetare kommer vara tillgängliga för den som behöver knulla av sig innan maten. Då finns ett rum för barnen så de kan leka mamma-pappa-mamma å mamma-barn-barn. Alleriger undanbedes.

Senn: Smek å lek me ebolalik.

Sen: Goldstein förklarar hur man spelar raskortet, varför mörk hud medför större yttrandefrihet och varför blekfisarna har moraliskt ansvar för det vi niggerer gör. Han delar också ut National Achievement Scholarship program for Outstanding Negro Students.

Derefter: Spädbarnsknull i fontanellen.

Sedan: Gästföreläsning av våra somaliska kusiner: "Så lyckas du med gängvåldtäkten."

Senså: Vi glufsar friterade kycklingvingar och jordnötter...mmm gott. Stulen vattenmelon bjuds till efterrätt.

Äftär: Mer huvuknull me litet barn.

Senare: Lemlästning av albinos. De stympade kroppsdelarna kommer saluföras som de magiska talismaner de är.

Senn: Sydniggerianska politiker förklarar varför en dusch räcker för att tvätta bort AIDS och andra onda andar samt varför blekansiktetna ljuger om dä.

Sent: Vår lärde doktor botar kukklåda med hjälp av kodynga, ett afrikanskt kulturarv han lärt sig ur den sedelärande "Negroes in Negroland".

Après: Våldtäkt av lesbianer för att tillrättalägga deras sexuella läggning. Följt av bögmord.

Senast: Busajja Okuu lär oss: "Så älskar du med omedgörliga medfångar."

Sist: Vi återupplivar den fina subsahariska slaveritraditionen, som de vita asen förtryckt alltför länge.

Avslutning: Bananätartävling.

Alois stirrade koögd på affischen. Det var uppenbart att han var slut, det här var spiken i kistan för hans dag.

- Mikael, jag orkar inte mer av denna stad, du förstår inte en så fullspäckad dag ja haft. Eller jo, du var ju me på större delen av en. Först styra å ställa i tältlägret, fixa å dona i Schliemanns Trojamaterial – det är huller om buller sedan ryssen tog det som krigsbryte vid slutet av kriget – sedan en häxbränning å offentlig avrättning, därefter bokbål å så spöstraff av mina livegna å på eftermiddan stötte vi på däj å du vet va som skedde sen. Nä nu gör vi som Hindenburg under slaget vid Tannenberg, vi sover.

Mikael förstod att hans nyfunna vän med den bondska stämman behövde hans hjälp och utan att yttra ett ord ledde han honom till den flyktinganläggning Marcus anvisat dem som sovplats, de vandrade frusna och med nedslagna blickar. De stötte på en tidningsneger på vägen hem, en man som likt de själva uthärdade den långa natten utan en kvinnas ömma famntag. De kom hem med en känsla av nedbrutenhet, likt en tomhet i bröstet. De var slidlösa och matlösa när de kröp ner i de rena, kalla lakanen. Till godnattsaga reciterade Mikael en dikt av Ezra Pound, som Alois lyckligtvis inte begrep sig på:

And the days are not full enough
And the nights are not full enough
And life slips by
Like a field mouse
Not shaking the grass

Kapitel VI

I Änkeborg fanns något så uselt som stängningstid – en av politrukerna bestämd timma då alla dryckessalar skulle utrymmas. Som så mycket annat av ondo i denna fallna värld stammade idén från piratnationen Britannien, den hade uppkommit under 1900-talets första stora Ojråpeiska krig, då det förra seklet fortfarande var ungt. Det krig som den engelska härskarklassen kastat sig in i av tre anledningar: att inte framstå som svaga inför sina än mer veka och fogliga väljare, för att förstöra det anrika Tyskland och för att vinna Palestina åt Rotchschild. Det brittiska folket är i grunden masochistiskt, detta till följd av att de ser sig som sämre än överklassens gay overlords. För att då dessa masochistiska väljare inte skulle sup bort nattsömmen och bli värdelösa i fabriken hade åtgärden stängningstid införts. Änkeborgarna hade hållit sig utanför kriget men kunde däremot inte hålla sig från denna inskränkning av friheten.

Johannes hade lyckats omvandla denna institutionella svaghet till sin styrka ty han använde den för att få hem sina kvinnor i nattens mörker. Han hade fått numret till gödsuggan Barbro av Marcus, hon brukade skjutsa hem sin chef och hans kvinnliga offren. Nu satt Johannes i baksätet med en värmande kurvig kurva på varje sida. Hans ögon slets mellan deras bådas moderliga byster. Den ena var kvinnan han supit ner på krogen, den andra var den brud som Mikael väckt sådan teatralisk antipati hos. Nu satt hon och snurrade Johannes fagra lockar kring sitt pekfinger och beundrade hans fina anletsdrag.

Barbro mös i förarsätet. Hon gillade att göra dessa nattliga körningar åt Marcus. Hon brukade blicka bak på töserna genom backspegeln och fantisera över hur dessa unga kvinnor, som var så vackra – medan hon själv var så ful – strax skulle få pinas inlåsta i ett rum av den extatiske Marcus. Det var första gången hon skjutsade Marcus finlemmade vän och hon hoppades att han var lik socialstyrelsechefen.

De kom fram till stadens finaste hotel, där hade Johannes bott de senaste månaderna på de generösa skattebetalarnas bekostnad – Marcus hade skrivit in honom som absolut nödvändig konferencier och konsult åt staden. Passagerarna gick fnittrande ur bilen, som vore de demoniskt dragna mot det överdådiga hotellet.

- God natt Barbro, och tack för skjutsen. Ha en sön kväll. Sade Johannes snett över axeln.
- Vänta lite Johannes, jag vill ge dig en sak, svarade hon enträget.

Han bad flickerna gå in i förväg och böjde sig mot den neddragna fönsterrutan.

- Jag ville ge dig de här. Sade hon och räckte över ett högt, tunt ljus och en rödlackad tändare.
- Vad ska jag med dem till? undrade Johannes.
- Jo om du vill droppa vax på töserna, det är det vad nuddisterna kallar för Nirvana.
- Jaha, tack, den djupaste av bugningar. God natt då. Sade han, tog sakerna och skyndade efter de båda andra parterna till den stundande trekanten.

Johannes slängde ljuset och tändaren i den första papperskorg han gick förbi och sedan vänligt och gentlemannamässigt tog damerna i armkrok och ledde dem mot sviten.

Kapitel VII

Även Verner och hans kvinnliga sällskap, Freja, lämnade krogen vid stängning och de hade sakta, så sakta som bara nyförälskade kan gå, strosat genom stadens parker. Han ville inte bjuda henne till flyktingförläggningen – en sådan plats anstod inte en kvinna som Freja – och hon, dygdig som få, hade väl ändå inte tackat ja till inbjudan, tänkte Verner. Förresten ville han ha henne helt för sig själv. Dessa, deras första timmar tillsammans skulle inte få störas av någon.

Det var en nordisk sommarnatt, den typ av natt som är gjord för unga älskande. Det var inte kallare än att de kunde jaga bort kylan från huden genom att gå tätt, tätt intill varandra och inte blev det mörkare än skymning innan solen åter kunde anas bortom himlavalvet. När näktergalen började sin sång stod Verner lutad mot en kraftig ek. Freja, med händerna mjukt vilande på hans bröst, vilade mot honom, vinden lekte med hennes sommarklänning. I samma ögonblick som solen åter bröt horisontens rand kysste han henne.

Kapitel VIII

Alois vaknade lika klar i skallen som luften på årets första frostmorgon, han hade fått två timmars stärkande sömn. Genast rusade han genom flyktingförläggningen och drog de vita lakanen från invandrarnas oanständigt bruna kroppar. Rev dem till banderoller och satte igång att leta i sitt minne och fantasi efter de slagord som behövde målas på de egenhändigt tillverkade banderollerna. Färgen fick han genom att tappa ett apatiskt arabiskt barn på blod och spä det med vatten – det blev socialistrött.

När Mikael så sakteliga vaknade och Verner ensam och nyförälskad kom hem från sitt nattliga äventyr såg de invandrarna arbeta med att klippa och skära banderoller, fästa dem på pinnar och lära sig marschera i led. Alois gick runt och dirigerade arbetet med hästpiskan i högsta hugg.

- Det är alltså möjligt att få nvandrare till att jobba, häpnade Mikael.
- Ja de förstår säj på ridpiskan lika väl som någon annan, dessa neolitiska jordbrukare, svarade Alois. Å så har jag fått 'em å förstå att vi anordnar en demonstration till gagn för sånna som de själva, en sanning med modifikation. Då förstår ingen indo-europeiska de här, de ända som kommer ur deras munnar är "chramlala chramlala". De där somalierna som målar plakaten, de kan inte ens skriva utan målar bara i de linjer jag ritat upp.

Verner förstod fördelen med en analfabetisk personal när han såg vad för slagord de målade:

"Det här är ariernas återkomst"

"Ni har tryckt oss till avgrundens rand, det enda vi kan göra nu är att slå tillbaka"

"Stoppa Öresundsbron"

"6 – 3 ≠ 3?"

"Demokrati är brott mot mänskligheten"

"Rudolf Hess – es war Mord!"

"Hitler – folktribuner lever för alltid"

"Göring – Märtyren Sterben nie"

Nedanför ett skissat porträtt av den rövmänska fascistledaren och frälsaren Codreanu stod målat hans välkända epiteta "Hans fiender önskade honom död, men döden reste honom bara än högre".

"religionsfrihet = själamord"

"Hitlers största misstag var att han inte gasade judarna"

"Avskaffa allmän rösträtt nu!"

"Snutar är klassförrädare"

"Smäda homofilerna!"

"Varken vänster eller höger – utan katolik"

"Europa är en kvinna och humanisterna våldtar henne"

“Kväs Kurdistan i sin vagga!”

“Be a man among men, join the Rhodesian Army”

“We’re male, we’re pale, get used to it.”

“Krossa fittväldet – omyndigförklara kvinnan.”

“Osteuropa bleibt Deutsch!”

“Spöknippet skall segra!”

“Frige Manson!”

“SS Ojråpas finest”

“Våldta Gaia”

“Vi är många, vi är hemska”

“Tarimbäckenet är vårt!”

“Süd-Tirol ist nicht Italien!”

“La Vendée n’est pas républicain!”

“Förbjud kvinnoarbete!”

Förälskelsens galenskap hade botat Verner från pyskosen som kallas för politik – en samling floskler som anger varåt gevärspipor skall riktas, om man fick tro Mao – så han gick och lade sig. Vad skulle väl han med en politisk kamp till när han hade vackrare mål i livet? Hade inte han och Freja redan slagit rot? Deras förhållande skulle vårdas och kultiveras, Änkeborg berörde honom ej. Innan han somnade mindes han Ernst Jüngers ord ”Livet är för kort och för vackert för att ägnas åt idéer, även om man inte kan undgå att ibland upptändas av dem...men hatten av för martyrerna.”¹⁰ Mikael, som för länge sedan gett upp mål och drömmar över huvud taget, svarade liknande på Alois frågande och uppmanande blick.

- Jag ids int kämpa för detta förbannade inkassosamhälle. Sköt han av på krass norrländska.
- Men hjälp oss kämpa mot det!
- Äh, folk uppskattar inte det förra seklets störste, ärligaste, godaste ledare. Visar inte det hur bakom flötet och bortom all räddning folket är? Med tanke på vilka de därtill hyllar så kan jag konstatera att de knappt ens är värda ett räddningsförsök. De bevisar själva sin totala avsaknad av andliga värden.
- Men det gör de bara för att det är förledda av ”du vet vilka”. Folket är onda på grund av deras ledare, inte på grund av deras natur. Det är förresten därför som bara den judemedvente kan ha en ljus tro på mänskligheten, det vill säga européers framtid.
- Jaja, svarade han, denna gång på potatisskånska, sä till mej när fackeltåget mot judeokratin börjar.

---

¹⁰ Eumeswil.

Mikael bangade demonstrationen för att istället söka upp en ljuv opiumhåla. Han hade nämligen aldrig riktigt fattat tycke för familjetraditionen: supande i ensamhet. Erfaren och medfaren som han var grävde han dock först ner en del av sitt guld. Han kände sig själv och visste att färdigknarkad var han först då han var barskrapt och en gömma kunde alltid vara bra att ha. Mikael började promenera mot stadens skumma kvarter. Fy farao, bakfyllerängesten kom över honom, han ville försvinna. Att han slängde det där fruntimmrets mobil i vattnet, vad fan gjorde han det för? Han gillade ju inte att vara elak mot oskyldiga. Han led av det. Ångern, giftet i den egna kroppen spred sin vassa syra genom varje lem. Han steg in i en taxi med hopp om att tankarna snart skulle förändras och bad den arabiske chauffören att bli körd till en opiumhåla. Trots sitt löjligt platta bakhuvud fick chauffören igång bilen. Den där kvinnan, kanske var hon ond ändå, hon hade ju blivit slagen, hon följde säkert Sara Lidmans fras "Ibland kommer en hängmagad älskare på besök och slår barnen åt henne"¹¹. Men om hon inte hade några barn då? Hon verkade mer mjuk och skör, snarare sårbar än elak. Äntligen stannade taxin. Den saudiskt ondskefulle chauffören fick bara hot i betalning av Mikael. Ute på gatan möttes han av en mandarin med lång, tunn ämbetsmannamustasch som stod och stirrade snett på honom med sina smala springor till ögon. Krämarkinesen gladdes åt den tatuerades prekära situation och visade honom ner i den mörka källarhålan. Mikael lade sig bekvämt tillrätta på en smutsfläckig skumgummimadrass belägen rakt ovanpå det kalla cementgolvet. Men fan vilket tid det tog. Kinesjavel. Skulle inte opiumet komma snart. Tankarna pockade. Han försökte stänga av dem. Många års träning av känslöfornekelse gav resultat och frågorna försvann för ett saligt ögonblick. Men bakfyllergrubblrier är en otämjbar kraft. "Lever jag mitt riktiga liv? Fan frågorna var tillbaka", "Vad lämnar jag efter mig när jag går hädan? Inte ska de få bort mig från denna jord", "Varför är du inte god mot människorna? Men de förtjänar ju inget annat", svaret lät tillfredställande. Ändå ville frågan inte blåsa bort, den tycktes vara fast där i källaren. "Människorna säger sig vilja leva gott, är de bara för dumma för att förstå hur? Ja, är människorna dumma eller onda? Det är frågan. Ska man få tro på fredsälskaren Hitler, som hade en så stark tro på människans inneboende godhet, så var de bara dumma och vilseledda, men inte onda. Ack, hur många cyniker har inte tröstats av Mein Kampfs hugsvalande blad, ren balsam för en söndrad själ. Men tänk om människorna är både och?! Både dumma och onda!"

Innan Mikael hunnit fullfölja tanken kom den lille kinesen med en förberedd opiumpipa. Först nu lade Mikael märke till att kinesen var glosögd så till den grad att det såg ut som att ögonen ville poppa ur de tunna ögonsnitten. Mikael greppade tag i opiumpipan, girig som en indisk man efter europeiska kvinnor. Det var tid att jaga den förlösande vita draken. Bli lika drömsk som Rudi Schurickes "Einmal wirst Du wieder bei mir sein". Han lät sig försvinna.

Kapitel IX

På andra sidan staden vaknade Marcus och kliade sig över sin glest hårbevuxna, blekt svålfärgade hängbuk. Buken var dock inte större än att han kunde se sin snopp utan att anstränga sig alltför mycket. Slaskbukens svålfärg var snarare gräddbeige än askfärgat dödsgrå. Den svarthåriga kvinnan vid hans sida hade väntat på hans uppvaknande, ömsom tittat på sin omfångsrika karl, ömsom läst i Paolo Coehlos "Veronika bestämmer sig för att knulla". Hennes lite för kraftiga haka och något för grovhuggna panna i det annars så vackra ansiktet klagade att iberiskt ursprung inte bara var troligt, utan nästintill säkerställt. I hennes ögon lyste vasallkärleken – den som Marcus lärt henne att kalla för

---

¹¹ Ur Sara Lidmans *Jag och min son*

”den enda sanna kärleken”. I luften dröjde sig en unken och pikant doft kvar efter de köttets lustar de hängivit sig åt likt hundar eller fäkreatur.

- Kära Marcus, skulle inte du kunna ordna en plats åt mig på sockkontoret?
- Vi har ju pratat om det här. Inte ska du bli välfärdssugga Rosita, håll du dig till kärleksyrket, det gör du bra.
- Men tänk om jag skulle bli gravid eller få AIDS eller så? Missnöjd sköt hon fram sin iberiska haka.
- På uppkörda vägar växer inget gräs, och du vet mycket väl att sjukvården tar hand om alla HIV-smittade, oavsätt orsak.
- Men snälla Marcus, jag vill inte arbeta med det längre, jag vill vara med dig.
- Inte ett ord till om det här Rosita. Du vet att jag inte gillar att behöva slå dig, punkt slut. De visste båda att det var en sanning med modifikation.
- Okej Marcus, du har rätt som vanligt, svarade tjänstekvinnan. Hon gick ut i köket. Medan han mornade sig tillagade hon hans favoritfrukost: pannkakor med drottningssylt och handvispad gräddes (medels en blåtira hade hon lärt sig vikten av att grädden skulle vara handvispad). Att få laga sin mans mat hade på henne – slikt som på alla andra kvinnor – en fridfull verkan.

Han åt lugnt och mellan serveringarna hann hon därför själv få i sig en och annan plätt där hon stod kuvad och nöjd framför stekpannan. Hennes fråga gnagde i huvudet på honom, men nej hon hade redan kommit honom för nära och skulle inte få komma till hans kontor också. Eget hull är ändå kärast, han klämde på en av sina bilringar som påminnelse därom.

Hon såg hur bekymrad han verkade och kramade sina mjuka armar runt hans hals. Han slog bort dem och fortsatte äta. Frukosten var överstökad och hon klädde sig i farstun. När hon skulle gå vägrade hon som vanligt ta emot hans pengar. Han smög ändå ner dem i hennes lilla kappa under ett ouppmärksamt ögonblick. När den tjänstvilliga kvinnan så gått kände han inte den frihetskänsla han brukade erfara då en tömningsstation avlägsnat sig utan snarare ett stygn av ensamhet och frågade viskande ”Är det mest synd om de stackars utsatta lammen eller om den ensamma vargen?”. Han satte sig på avträdet och hans pedikyrate fötter smektes av den go’ a golvvärmen. Men det för honom så obehagliga, kontemplativa, sinnestillståndet ville inte ge med sig, han tittade ner i toastolen, mellan sina blekfeta lår, och tänkte på Jesu ord ”Det är inte det som går in i människan som gör henne oren utan det som går ut från henne”, alla är lika smutsiga som jag är tänkte Marcus.

Medan han klädde sig och vant knöt sin slips kände han igen ropen från en vansinnig röst nere på gatan, det var Alois som växelvis ropade: ”Tyskland vakna! Deutschland, erwache!” med religiös högtidlighet och ”Heil Hitler!” med omiskännligt psykotiska drag i stämman. En tanke for genom Marcus djupt degenererade hjärna. ”Här ska ingen vakna, utan slumra vidare, som en rohypnolförgiftad, sexuellt utnyttjad ungdom”. Vore det inte för Rositas goda omhändertagande några ögonblick tidigare och resultatet av hans toalettfilosofi hade han förmodligen låtit sig oroas. Men någorlunda tillfreds med tillvaron ställde han sig istället välklädd framför spegeln och tränade in några fräcka frimurartecknen.

Nere på gatan traskade det mångkulturella demonstrationståget fram i ett försök till ordnad marsch – men det fanns ändå en gräns för hur mycket brunskjinnen kunde lära sig. De försökte sig på att sjunga kampsånger ”Vi går över lättkränkta folk, fallera”, ”Klapphänderna när du är riktigt glad.

Stympa händerna när du är riktigt glad. Du kan också plåga andra som på denna jorden vandra. Prygla händerna när du är riktigt glad”, ”Munnen den ska Heila å va glad, munnen den ska hata varje dag”, och Alois skanderade slagorden: ”Judarna behöver nazism idag mer än någonsin”, ”With jews, we lose”, ”Ba-ra na-zi-ster på vååå-raa gaa-tor” och ytterligare folkbildningsfraser.

Demokreaturen som passerade på gatan ställde sig och tittade med häpnad på det marscherande tåget. De visste inte vad de skulle tycka: invandrare med nationalrasistiska slagord? Det här hade skol- och mediapropagandan inte inpräntat en inställning till. Ska man tycka illa om det? Fast vore inte det rasistiskt? Perplexa stod de blyxtstill – likt vettskrämda hönor – medan hjärnbarken försökte bestämma en lämplig reaktion – uppsluppenhet eller ilska? Så tog ett av demokreaturen, som inte var lika hopplöst tämjad som de andra, ett steg in i demonstrationståget. De övriga mänskodjuren följde exemplet. En efter en, fördes de in i leden.

Kapitel X

Verner och Freja hade stämt träff för kvällen på stadens torg. Trogen sina vanor så var Verner sen till den bestämda tidpunkten och medan han i alla hast sprang mot torget vankade Freja av och an och plockade bladen från en blomma. ”Klart att han kommer. Kommer han verkligen?”

Hennes ovissa blick gjorde henne vacker som Christa ”Nico” Päffgen¹², kvinnan vars far dog i de allierades koncentrationslägren och de sökande ögonen tillkännagav en inre smärta i stil med den som uttrycktes av den unga Vera ”Veruschka” von Lehndorff, världens första supermodell, hon som tvingats in i ett allierat flyktingläger som liten tös.

Verners underliga vän Alois hade nyss lett in ett människotåg på torget och höll nu ett brandtal inför dem. ”I Tredje Riket hade de genom god katolicism, ockultnazistiska riter och självständig centralbank funnit de vises sten och eftersom djurarna äger allt guld i världen störtade dem de ljusa folken i krig mot varandra. Men om judarna störtar oss in i ytterligare ett krig så kan jag lova er att det inte kommer bli slutet på de europeiska Volken utan slutet på det judiska folket i Europa’. De allierade kommer ångra att de inte slaktade oss allesamman då de hade chansen. De skulle genomfört Morgenthauplanen¹³ omedelbart och riskerat att hela Europa blivit kommunistiskt därigenom. Hooton-planen¹⁴ är inte effektiv nog! Nu bidar vi vår tid, vi låter slaver och anglosaxer drabba samman

---

¹² Sångerska (med dålig men säregen och på något vis charmant röst), skådespelerska och fotomodell som bland annat medverkade i albumet *The Velvet Underground & Nico*. Hon spelade in en nästintill demonisk versionen av *Das Lied der Deutschen*, demonisk i den mån att man hör hennes djupa lidande. Tillsammans med Alain Delon fick hon en son som hon kallade för Ari. Precis som Vera von Lehndorff så förtjänar hon epitetet ”världens första supermodell”. Nico, vars dopnamn var Christa Päffgen, våldtogs som tonåring av en afroamerikansk soldat i Berlin, han våldtog flera andra tyskor innan han slutligen ställdes inför rätta.

¹³ Uttänkt av juden Morgenthau. Idéen var bland annat att efter kriget svälta ihjäl tiotals miljoner tyskar och på så vis göra Tyskland ömkligt å ynkligt för en åskådlig framtid. Planen läckte ut till tidningarna och vanligt folks ramaskri inför planens ondska hindrade den från att genomföras. Dock skall man inte glömma att Tyskland under de närmst åren efter kriget hade en kraftigt förhöjd spädbarnsdöd på grund av ockupationspolitiken. Bland annat förbjöds införseln av konstgödsel till landet vilket avsevärt minskade matproduktionen. Kaufman-planen (planen att sterilisera alla tyskar) som ibland nämns i samma veva som Morgenthauplanen var till skillnad från Morgenthauplanen inte utvecklad av något lands regering, en viktig åtskillnad.

¹⁴ En plan föreslagen av Harvard professorn i antropologi, Earnest Hooton, om att blanda ut det tyska folket för att få det mindre krigiskt.

i ett förintelsekrig, sedan reser vi oss ur askan och avslutar anglosaxerna, Ojråpas förrädare. Juden är en skorpion, och ond som han är kan han inte hjälpa att han sticker grodan. Anglosaxen däremot, är en sjuklig och oansvarig pojke som säger sig tycka synd om skorpionen där den är ute i väder och vind, regn och rusk. Därför smyger han in skorpionen i sitt hem, men väl där sticker den ihjäl både föräldrar och syskon. Eller smyger han in skorpionen därför att han är avundsjuk på sin älskvarde storebror Tyskland och vet just vad skorpioner gör med de hotfullt starka? I sin sjukliga psykologi fröjdas det förhatliga Albion inte i sin broders framgångar utan föraktar och gräms över dem. Om anglosaxen medvetet valde ondskan och att offra sitt eget och andra ojråpeers blod för att få dyrka vid Babels torn och för att böja nacken i en judokrati då måste även anglosaxen förgöras. Mitt folk, lägg ner Sodoms harpor och tag upp era förfäders svärd.”

Äntligen såg hon Verner, han kom springandes uppför en folktom, stenlagd gata. Skornas klappande mot stenarna gick att höra när Alois tystnade för att hämta andan mellan skriken.

- Kom, det är så mycket folk här. Låt oss gå hem till mig. Sade hon medan de gav varandra en lång och efterlängtd kram.

De fattade varandras händer och gick raskt och utan att säga mycket upp till Frejas lilla lägenhet. Där lyssnade Freja på soundtracket "Flash he's an Aryan" medan hon laddade upp med mjölk och bakade kanelbullar inför det långdragna filmmaraton de bestämt sig för. Under tiden snabbspolade Verner igenom serierna: Ariern kan komma, Skilda arier, Lilla Ariern på prärien, Aryans of our lives, Sabrina arierhäxan och How I met your Aryan.

Men snart kunde de sätta igång på riktigt. De såg: "Sagan om ariern, Sagan om de två arierna, Sagan om ariernas återkomst, Ariernas planet, Arier – med rätt att döda, Arierkungen, Eva och ariern, Låt ariern komma in, Den bästa ariern, Arier på Tallinn, Ben & Gunnar – en liten film om arisk vänskap, Ariern är far till alla barnen, Arierfritt, Arierns hjärta, Sexig singel och arisk, Ariern för längesedan, Arierns sommar, Bert den siste ariern, Arierna måste vara tokiga, Ariska samurajer, Vad arier vill ha, Jakten på den försvunna ariern, Sex, lögnare och arier, Ariern för längesedan, Ariskan Sussie, I Kina spiser de arier;

Das leben der Arier, Arische Untergang, Arische Boot, Die Arier von Maria Braun, Arier ante portas, Knockin on Arische Tür, Auf der Arischen seite; Turks ariers;

Les invasions aryennes, Le grand arien, Femme aryenne, L'aryen de Montmartre, Mesrine – Arien public no. 1, OSS 117: Le Caire, nid d'aryens;

Ariano paradiso, La vita e ariano, L'ariana e bella, C'era una volta gli ariani; Ariaos savajes, Abre los arios, Ariano trémula.

Aryan Begins, The Dark Aryan, The Aryan Knight Rises, Aryan Fiction; The Good, the Bad and the Aryan; 12 angry Aryans, Aryan Wars – The Aryan strikes back, One flew over the Aryan's nest, Aryan Now, Eternal Sunshine of the Aryan Mind, Aryan in the Rain, Aryans at Nuremberg, A beautiful Aryan, The Aryan Sense, Aryan Runner, Legally Aryan, No country for Aryan Men, Aryan Sky, The Magnificent Aryans, The Aryan patient, Mad Aryan, Law Abiding Aryan, Aryans we lost in the fire, Once were Aryans, Mean Aryans, Aryan without a cause, Aryan Kid, Get the Aryan, Aryans of the road, An Aryan named Desirée, Teenage Mutant Ninja Aryans, The greatest Aryan never told, Million dollar Aryan, The Aryan games, Aryan history X, Aryan Club, Walking the green Aryan, The thin red Aryan, Catch me if your

Aryan, Aryans at the gates, Natural Born Aryans, Aryan Romance, Aryan Rider, Five easy Aryans, Meet the Aryans, Aryan Hunter, Aryan Driver, Aryan vs. Predator, There's something special about Aryans och avslutade med Not another Aryan movie.

"Jaha, så var de här veckorna bortslösade", sade Verner och bestämde att de var väl värda att gå ut på stan för att prata om filmerna.

Kapitel XI

Det var arla morgon och hon var ensam ute. Hon släpade armeringsjärnen ut på badbryggan, det var ett tungt slit men belöningen, när man kunde läsa om barns lyte och ungdomars vanställningar i tidningen, var mödan värd. När hon kommit till kanten av bryggan lade hon sig raklång, så utsträckt hon nånsin kunde bli och körde ned de vassa stängerna i den mörka tjärnens bottengyttja. Därefter gick hon upp i skogen och i de grunda men mörka vattenpölar placerade hon tunna plankor, genomdrivna med lång spik som nu väntande på en fot att sätta sig i. Sist kastade hon glasflaskor mot skogsdungens blottade hållar så att splittret täckte marken. Beräknande som kärringhelvetet var hade hon sparat det till sist eftersom ljudet kunde dra till sig uppmärksamhet. Nöjd med sitt verk lämnade hon ytterstadens grönområde och traskade hemåt.

Kapitel XII

Marcus satt på sitt kontor och led av en ohygglig tristess. Han öppnade sin översta skrivbordslåda och tog ut ett inramat foto av Rosita. Han hade fått det när han skjutsat henne till flygplatsen förra veckan, hon hade flugit ner till södra Spanien för att besöka sin familj. Han skulle slänga fotot men hade inte hunnit med det ännu eller åtminstone intalat sig att så var fallet. Det var ett foto han tagit på henne i Barcelona. Hon hade följt med honom dit på ett fasligt trevligt EU-möte i fjolas, det var från en kväll då de dansat tango eller flamenko eller vafan spaggedansen nu hette. Hon bar röd klänning och horklacki-lackade skor. Han ställde upp fotot på skrivbordet, satte sin tyngd mot stolens ryggstöd och runkade på de bakre stolsbenen. Han tröttnade snart och skämdes över att ha fotot av henne ståendes på skrivbordet där någon kunde se det, slängde ner det i översta lådan och låste. Så gick han till bokhyllan och hämtade Strindbergs Röda Rummet och slog upp ett väl nött avsnitt ännu en gång: "Vid mitt inträde som tycktes göra honom bedrövad, sköt han upp glasögonen och lade dem på sin kala hjässa; högra ögat gömde han bakom tidningens marginal och lossade med det vänstra en spetskula mot mig. Jag framförde mitt ärende. Han tog munstycket i högra handen och såg efter huru långt det »slagit an». Den förfärliga tystnad som nu uppstod bekräftade alla mina farhågor. Han harklade och framkallade därefter ett starkt fräsande ljud i glödhögen. Därefter erinrade han sig tidningen och fortsatte läsningen. Jag ansåg mig böra repetera mitt andragande med någon variation. Då stod han inte ut längre. 'Vaffa-en menar herrn? Vaffa-en vill herrn i mitt rum! Får jag inte vara i fred i mitt eget rum? Va!? Ut, ut, ut, herre! Vaff-aen ser herrn inte att jag är upptagen! Tala vid protonotarien om herrn vill något! Inte vid mig!' - Jag gick in till protonotarien."

"Ack", tänkte Marcus, "förr visste tjänstemännen allt hur patrasck skulle tas, då var man herre på sitt kontor... Medborgerliga rättigheter och tjänstemäns skyldigheter" tänkte han med förakt, "det var floskler mot den naturliga hierarkin om den känslolöses rätt". När han blivit chef för det här kontoret hade det funnits en anställd som trott på dessa floskler, hon hade fått sparken illa kvickt, det hade satt honom i respekt och gjort medarbetarna nöjda, när de slapp fröken Duktig.

Trött även på att läsa ställde han tillbaka boken. Han såg några klipp på datorn, islamister som hallshögg otrogna, Fredrik och jag, Sean Connery diskutera kvinnotuktning och Mel Gibsons utskällning av sin flickvän men inte heller det kändes särskilt roligt och inte fanns det någon förnedringsporr på nätet som han inte redan sett. Han tog upp och osäkrade sin Makarovpistol, famnade den med båda händerna, satte armbågarna på skrivbordet och lutade sin mjuka dubbelhaka mot den hårda, svarta pistolmyningen. Så satt han en stund och funderad över alla misstag han gjort i sitt liv, velade fram och tillbaka tills att han lade ner pistolen igen, som han alltid gjorde. "Nä, jag får väl gå och se vad tjärringarna håller på med". Han gick ut i fikarummet och kände av stämningen – arbetsmoralen var låg men i motsats var paragraflydnaden hög – således som vanligt. Det var dagens fjärde schemalagda fika och kärringarna satt och tryckte i sig allt vad de kom åt. Det var dammsugare, finska pinnar, mandelkubb, hallongrottor och bränt kaffe. Marcus tog sig en hallongrotta, den var torr. De sinnesslöa kärringarna pratade om bantning. Den tjötigaste spände på ett högst osmakligt sätt ut en syntetisk t-tröja till bristningsgränsen, tröj-trycket stramade över magen och löd "Jag är inte fet, jag är drabbad av fetma".

- Men man får unna sig lite gott ibland. Särskilt när det är fullt upp med jobb och annat, det har min tarmterapeut rått mig. Sade en av kärringarna och tryckte in ännu en dammsugare i sin tresiffrigt tunga kropp.
- Marcus, vad bra att du är här. Du vet den där jobbiga kvinnan som varit här hela veckan och insisterat på att få prata med dig. Hon är här idag igen. Ska jag ringa Sättburias? frågade "Cellulit-Maja".
- Kan inte Barbro ta det här?
- Hon har inte kommit in till kontoret ännu.
- Aja, skicka in henne till mig om en stund då.

En tjärring började förklara för en kollega "För å komma ut på intranätet så skriver du bara sex v:n, men de ska vara parade två och två till bokstaven dubbla-v" då fick Marcus nog och gick tillbaka till sitt rum. Han satte sig att vänta, dagen var seg. Skulle den där klagande lipsillen komma nån gång då? Strax knackade någon på dörren. Marcus öppnade, presenterade sig och gav henne ett vänligt leende. Men han ursäktade sig inte för kvinnans väntan, så lågt sänkte han sig inte. De satte sig ner, han i sin stora stol och hon i den lilla vingliga gungstolen på andra sidan skrivbordet. Det var den typen av gungstol som fick en att undra "Faller jag bakåt nu? Slår jag i bakhuvet nu? Hur ska jag klara mig när syncentrat är utslaget?". Hon som varit så arg när hon knackat på kände sig liten och osäker inne på det fina kontoret. Men snart kom hon igång med sin svada. Han nickade och svarade "mmm" då hon tog korta pauser i monologen för att se efter att han hängde med. Han lyssnade inte till ett ord men han tittade med intresse på hennes läppar medan de talade. "Jag hade låtit henne suga av mig" tänkte han, glad över att tristessen lättat något. Då han som livligast satt och fantiserade om att knulla henne i munnen så knackade det på dörren. Marcus öppnade, förvånande nog var det polismästaren som kommit oannonserat. Den klagande kvinnan stirrade desperat, rädd för att inte få sitt ärende uppklarat. Det syntes att hon inte skulle nöja sig med något undvikande och svävande till svars.

- Du får ta det här med Barbro, sade Marcus med honungslen stämma.
- När kan jag göra det då?
- Jag vet inte, hon är inte här ännu.
- Men när kommer hon då?

- Det vet jag inte, men du kommer att känna igen henne när hon kommer. Hon är kort och bär på några extra kilon, så att säga, hennes råttfärgade hår är klippt i pojkrisy, trollnäsa, sura ögonbryn, onda små ögon, moppemustasch, tråkig klädsel och en vankande gångstil.
- Men så ser ju de flesta här ut.
- Nej, de flesta är betydligt fetare.

Irriterad över att behöva ha det här samtalet inför polismästaren tog Marcus ragatan bestämt i överarmen, ledde ut henne i korridoren och stängde snabbt dörren framför hennes näsa. Så var det avklarat. Utan att be om lov satte sig polismästaren i den lilla gungstolen för gäster. Tvärsöver bordet satte sig Marcus i sin tron. Marcus hade valt ut gungstolen just för att den fick de som vilade sig i den att se små, osäkra och obetydliga ut och förhoppningsvis fick dem att känna sig så. Men polis-mästaren satt bekvämt bakåtlutad i stolen, med fötterna uppslängda på Marcus bord, och drog fram en örslev och utförde sin hygien. Han stirrade kallt framför sig, tittade emellanåt intresserat på slevens gula innehåll innan han fjopprade av det på den dyra mattan. Ogillandet var ömsesidigt de båda männen emellan. Det blev upp till Marcus att bryta tystnaden.

- Du får ursäkta den där kvinnan, men det är fullt upp här förstår du. Det är alltid lika trevligt att se dig, vilket ärende skänker mig äran av ditt besök denna dag?
- Jo du kanske har hört att det kommit några nya typer till stan. Vi har ögonen särskilt på en av dem, han heter Alois och ledde ett demonstrationståg genom staden häromdagen. Utan demonstrationstillstånd eller någonting.
- Ja jag hörde om det, såg det till och med från mitt fönster.
- Ja och sedan höll han ett brandtal på torget där han agiterade mot myndigheter, politiker, byråkrater, ofrälse, konstnärer, frimurare, engelsmän, miljömuppår, kvinnor, homosexuella, jurister, demokrater, judar, vargar och akademiker. Jag fick skicka piketpolisen för att bryta upp folksamlingen. Nu har jag och de andra tunga myndighetsgubbarna i stan beslutat att vi ska göra ett eget tåg för att visa folket vilka som bestämmer här i vårt kära Änkeborg.
- Och ni vill att vi på socialmyndigheten ska medverka?
- Precis och det blir av idag, svarade polismästaren kort och gav efter för högljudd väderspänning.
- Det gör vi så gärna så.

De avbröts av att Barbro sträckte in sitt fula nylle genom dörren.

- Hej, jag kom precis in. Visste inte att du satt i möte. Linnéa vill ha löneförhöjning. Hon vet vad som gäller och tittar in här i eftermiddag.

Polismästaren som antog att Marcus skulle bli förargad av meddelandet förstod inte varför den man som nyss sett så bekymrad ut nu sken upp. Polismästaren gillade inte glädjen han såg och sökte efter ord som kunde rycka bort Marcus nyfunna glädje.

- Det är bra, tack Barbro, svarade Marcus. Hälsa dina kollegor att ni ska vara med i en demonstration idag. Polismästaren kommer snart ut och berättar mer. Förresten ställ fram den där portföljen som du och jag köpte på auktion här om året, du vet när vi skulle göra av med fjolårsbudgeten. Barbro nickade, stängde och gick till fikarummet.

- Är den där tjärringen kvar här?! Du är det sant att hon lät sig betäckas av uppjagade åsnehingstar när sosskontoret var iväg på temaresan "I Ches fotspår"? Polismästaren gapflabbade.
- Det är förmodat sanningsenligt, svarade Marcus utan att stämma in i polischenfens skratt.
- Jo det var en sak till, sade polismästaren, han hade hittat orden han sökt för att tvätta bort Marcus säkra min. Den där hucklebärande kvinnan, hon terroristen. Vi har fått henne att dra tillbaka sin anmälan mot dig. Det var inte lätt men vi har våra knep. Men jag hoppas att du kan hålla dig i skinnet framöver. Fyra mörkade anmälningar mot samma person skulle se väldigt dåligt ut för oss båda om det kom ut.
- Bra, bra, svarade Marcus kort och irriterat.

Marcus ville säga åt polisen att han skulle göra sitt jävla jobb, tysta kvinnan och själv hålla käft, inte komma med oberättigade reprimander. Föresten hade det där jävla slöjfnasket bara fått vad hon bett om. Hon hade visat upp sin handled för att "bevisa" att hennes man slog henne. Det visste väl han att det var på så vis sådana kvinnor bjöd ut sig. Det var förresten bara rättvist att övergreppen för en gångs skull skulle gick i motsatt riktning, mot svartskallarna, för att yin och yang ska råda, rättvisa och karma.

Polismästaren var äntligen klar med örsleven, han lade ned den i kavajfickan men tog upp en nageltång, snörade av skorna och lirkade av sina svettblöta strumpor. Medan han klippte tånaglarna filosoferade han högt "Var gång jag klipper tånaglarna tänker jag på livets korthet. Visste du att en tånagel genom hela livet blir ungefär lika lång som en manslängd? Var gång du klipper dina naglar så har en bit av ditt liv passerat, irréversible."

"Så intressant" svarade Marcus med sin mest likgiltiga ton, "men vad säger du, ska du gå och informera mina kolleger om uppvisningståget?"

Sosskärringarna rultade snart iväg tillsammans med polismästaren. Nu var det bara Marcus och Linnéa kvar på kontoret. Marcus gick in på Barbros lilla sketna kontorsrum för att hämta portföljen, det var *de Sades* egna och den var fylld med många av den store älskarens verktyg, Marcus var något av en samlare. På Barbros skrivbord låg hennes kalender kvarglömd. På omslaget stod "Ondska är sin egna belöning". Han slog upp den, hennes att göra lista var avcheckad, där stod: preparera badplatsen med armeringsjärn, lägga ut spik i skogen, ge råttgiftsblandad mat åt tiggare, sätta plastpåse på grannkattens svans, lägga porrtidningar på skolgården och i skogsdungen. Marcus skrattade förnöjt, han upptäckte ständigt nya sidor av Barbros mörka personlighet – hon var sannerligen avkommen av förbannad säd. Upptäckten av listan spädde bara på hans aptit för sodomi. Kåtheten slog över honom så häftigt att han gärna hade våldtagit en ängel om han blott fått chansen. Han tog portföljen och gick in till sig igen. Dämpade belysningen, drog en fåtölj till ena hörnet och slog sig ned med portöljen i knät. Han väntade lugnt men förväntansfullt. "Det är klart att kvinnor ska kunna klättra på karriärstegen" tänkte han förnöjt. Han kom att tänka på förra veckan då han haft en underbar arbetsdag tillsammans med Nicole, den nya tjejen – det var ju trots allt vad han anställt henne för. Barbro hade lekt präst och förrättat vigseljänst åt dem "Tar du Nicole, denne man Marcus i din mun, för att suga honom som din äkta chef och svälja såväl vått som torrt, goda satser och dåliga satser", han log åt minnet. Men han blev ändå som sprängkåtast av den här blyga, inte riktigt villiga typen som Linnéa, han kunde inte hålla sig från att fingra på verktygen i väskan. Någon knackade på dörren, Linnéa kom in, jämte Nicole var hon en av de två unga läckerbitarna som arbetade på kontoret, egenhändigt anställda och skamligt fördärvade. Hon bar endast högklackat, ett par stringtrosor – som lämnade

behagen, det skära hullet, synligt för Marcus perversa blick – och så en återsittande underklädeskorsett som lyfte upp bröstet till två mjuka, snövita kullar, allt enligt noggranna anvisningar. Hon stängde dörren och mötte, med illa dold rädsla, Marcus blick. Han smilade fram "Klädd för en befordran ser jag, och du har kvalitéerna, inga dåliga rattar det där inte. Jag är inte en ogin chef, det ska du får erfara." "De anställde då i nattens tystnad sådana lekar som omtalas i hexprocessernas protokoll".¹⁵

Kapitel XIII

Verner och Freja satt på restaurang. De tilldrog sig såväl förtjusta som avundsamma blickar. Han med sitt rejäla käkparti, sin intelligenta panna, kraftiga fysik, rågblonda hår och med en ögonfärg överflödigt specifik närmre då den slutledes av läsaren genom induktion. Han gav ifrån sig en arisk virilitet som så sällan påträffas sedan proto-germanerna gick från oss. Hon var skön som en dag och hade mycket väl kunnat ha vunnit utmärkelsen "skolans tyskaste flicka" om hon levt på den gamla goda tiden. Hennes ögonvitor hade samma friska färg som ett nyskalat ägg och håret var som av guld. När folk såg dem tillsammans undrade en del missunsamma typer om det inte var förbjudet för två så ariska att vara tillsammans i efterkrigstiden, andra såg på dem med hopp i blicken.

- Jo den där ariska filmen, den var bra. Vad tror du regissören tänkte med att låta den sönderskjutna ariern överleva på slutet?
- Kanske att "arier dör, men ger sig aldrig"¹⁶ eller att "arier kan förstöras, men inte besegras".¹⁷
- Men vad tyckte du om, vad hette den, den där arierfilmen...

Deras samtal avbröts av brummande motorer. Genom fönstren såg de myndigheterna långsamt cruisa förbi. De åkte i sina feta mercor. Biltåget var spjutformat. Längst fram åkte de folkvalda politikerna och därjämte alla de dröser av tjänstemän och byråkrater som inte blivit valda utan fått sina jobb på den betydande meriten att vara vän eller släkt till någon annan inom statsapparaten eller genom att visa en papperslapp som bevis på att de var så hjärndöda att de hade utstått en lakejutbildning. De knaprade allesamman piller så det stod härliga till och det fradgade om mungiporna. I sitt euforiska tillstånd slapp sanningen ur även politikernas munnar "Ni nassesvin ska fan passa er asså annars skickar jag Mossad på er, så ska ni se vem fan det är som bestämmer här", en annan ropade om och om igen "Ni ska bara hålla tjäften å rösta."

Efter politrukerna kom polistjänstemännen. De var indelade i strikt hierarkisk ordning. Likt de flesta andra i mercorna var de höga som hus på morfinderivat. De kände inte ett stygn av hyckleri där de cruisade fram. Ty en demokrat som frågat en polisman hur de, lagens väktare, kunde knarka, fick till svar "Det här är inga droger, för vi har fått det utskrivet av läkare", ingen antydning till ironi hade hörts i hans röst. Polischefen, som tålde mest knark av alla, stack ut sitt bakåtlutande huvud genom fönsterrutan och sjöng med i Cypress Hill-musiken som dunkade synkroniserat ur allas bilstereor "I've been on the force, over twenty years, I can say I'm worse than some of these motherfuckers I put away. I'm in the biggest gang you ever saw, above the law... we never rat on each other, went through the academy, just like frat brothers". Hans bakåtkammade, stålgråa hår hade svajat fram i ansiktet och med håret charmigt hängande kring ögonen tände han en feting av det senast beslagtagna holländska rökat. Han hindrades inte av något "utskrivet av läkare" eller inte. Det var därför som han och ingen

---

¹⁵ Citatet kommer från Strindbergs penna men ströks ur romanen *Svarta Fanor*, på utgivarens önskan.

¹⁶ "Galler dör, men ger sig aldrig" ur någon av Asterix och Obelix filmerna med Gerard Depardieu.

¹⁷ "A man can be destroyed but not defeated" ur Hemingways *The old man and the sea*.

annan var chef. Jointen hade rullats yrkesskickligt av hans vana underordnade. En pöjk som stod och tittade på honom undrade hur hans snett hängande polishatt kunde sitta kvar på den stålgråa hjässan. Polismästaren drog ett djupt bloss och konstaterade på djupaste negeramerikanska "Now this is some bääääääd weed"¹⁸, han blåste röken i ansiktet på pöjken och gav honom sedan jointen. De senaste åren hade han knappt ens supit, utan hållt sig till sin respektabla samling av beslagtaget gods.

Därefter kom en grupp av potentiellt värdelösa människor som valt att istället bli till en kostnad och plåga för samhället. Det var kronofogden och skattemyndigheten. De var så höga på benzo att de låg djupt nedsjunkna i bilarnas svarta lädersäten. Bara deras klåfingriga händer syntes till utifrån. Utsträckta genom fönsterrutorna syntes handflatorna svaja upp och ner i takt med gangster-rappen. I sitt halvt medvetlösa tillstånd tände de ändå till och orkade sjunga med när man satte på Beatles "Taxman" som fick dundra ur högtalarna på högsta volym. Alla i staden skulle höra.

Let me tell you how it will be
There's one for you, ninteteen for me
Cos I'm the taxman, yeah, I'm the taxman

Should five per cent appear to small
Be thankful that I don't take all
Cos I'm the taxman, yeah I'm the taxman

If you drive a car, I'll tax the street
If you try to sit, I'll tax your seat
If you get too cold I'll tax the heat
If you take a walk, I'll tax your feet¹⁹

...

De däckade av framåt sista versen.

Sist kom sosskarringarna, eftersom Barbro var den enda av dem som kunde köra så hade de solidariskt beslutat att promenera. Eftersom de varit för stela och frigida för att röka det heroin polismästaren försökt pracka på dem hade han fått spetsa champagnen han bjutt dem på med syra. Champagnen hade beslagtagits på något bröllop där brudgummen importerat vin över kvoterna. Den allmänliga kärlek som syra har en förmåga att framkalla i kombination med sosskarringarnas sjuka vanföreställningar fick ett märkligt resultat. De fångade alla barn de fick fatt på och skrev ner deras slavnummer, eller personnummer som sosskarringarna kallade det. Dessa barn skulle skickas till statens fosterhem för att utsättas för gedigen vanskötsel och sexuellt utnyttjande. För enligt sosskarringarna var staten den enda goda barnuppfostraren. Barnen grät av sorg, men de visste trots sina unga år att det kunde ha blivit än värre om de skickats till en adoptivfamilj med tanke på hur noggrant socialen utväljer dem.

Runtomkring det i rullatorstakt cruisande bil- och promenadtåget cirkulerade polisstudenter till skydd. De var stolta över dagens uppdrag och angelägna om att få pröva sina batonger. Deras iver hade uppmuntrats av de anabola steroider och det kokain som polismästaren tvingat i dem inför det

---

¹⁸ Ur introt till Cypress Hills "High times".

¹⁹ Skriven av George Harrison, texten är alldeles för insiktsfull för att ha skrivits av John Lennon.

demokratiska uppdraget. De prövade sina batonger på förbipasserande och lade märke till vilken lugnande inverkan dessa järnrör hade. Slag mot knäna hade en minst lika god effekt på frågmakare som slag mot huvudet och lämnade därtill inte lika uppenbara spår. De tackade tyst sina lärare för den goda utbildning de fått och fortsatte den humanitära insatsen på de som blev liggande.

Verner och Freja hade stumt stått och stirrat på spektaklet. Så sade Freja "Ecce homo – se människan."

- Kom Freja, så går vi och varnar Alois att han får akta sig för bängen, de ser då inte nådiga ut. Se bara på den där hästsvans-snutinnan som fortfarande står och bankar på gubben, trots att han legat död i säkert två minuter.

För att undvika att få sina skallar och knäskålar krossade av lagens väktare, på order av pseudocivilisationens upprätthållare, så tog de bakvägen ut ur restaurangen. Verner följde Freja hem, det behövdes i dessa dar då kulturberikare som flytt hemlandets våld strök runt på gator och torg. De kände sig båda en aning kulturberikade i den mån att de blivit tvungna att ta till sig den arabiska seden att inte låta en kvinna promenera utan manligt sällskap. Efter att ha lämnat Freja så skyndade sig Verner till Alois på flyktinganläggningen. Väl framme blockerades dörren till Alois rum av två mellanösterntyper som flytt till Nordens frid. De var kortskalliga och kobenta och präglades därtill av den armenoida rasens karakteristiskt sluttande panna.

- Äj här kommer du inte in. Chan vill äntä störas. De svartmukiga typerna knöt sina nävar.
- Flytta på er turkar, det är min vän jag ska besöka.
- Ja ä intä turk, ja ä assyr. Svarade den talföre av de båda och pekade stolt på sin axel där en nygjord tatuering av den assyriska, proto-nazistiska örnen stolt stod med utslagna vingar.
- Du några kurder står ute på gräsmattan och skämtar om förstörelsen av Nineve.

Den talföre sade någonting om "chramlala chramlala Nineve chramlala" till sin underhuggare och drog med fingret över halsen innan de båda männen som flytt Mellanöstern spände sina fläskiga muskler och försvann ut. Vår ariske hjälte gick in till sin vän och fann honom sitta gråtandes framför en byst av Adolf den store. Verner gick ner på knä framför bysten, vilade sin arm mot den och bröt tystnade genom att viska "Vi ses i himlen, om det finns en sådan". Därefter tittade han mot Alois, som oombedd började tala.

- Jag känner mä förtryckt av de så kallade förtryckta minoriteterna. Ja' vakna tidigt imorse av en kusligt realistisk dröm. Jag stod inför humanistdomstolen och blev utfrågad av en jurist vars kön inte gick att tyda å vars anlete såg ut som åtminstone tre raser samtidigt. Sålunda frågade jursiten och sålunda svarade jag.
  - Förnekar du att Hitler är den sekulära Satan? frågade domaren.
  - Ja. Rop av förvåning över det så kallade kätteriet genljöd rättssalen.
  - Förnekar du arvsskulden som den vite mannen har gentemot mänskligheten?
  - Ja och därtill förnekar jag att någon annan än den vite mannen skulle tillhöra mänskligheten.
  - Kättare! Hädare! Avfälling! Rasist! Nazist! Fascist! Manschauvinist! Ljöd skriken från läktaren.
  - Jag vill inte höra på dina irrläror, jag vill bara att du svarar på frågorna. Beodrade domaren, en professor från humanistiska fakulteten.

- Har du gjort dig skyldig till att sätta din egen person och dina nära och käras intressen framför kvinnors, fattigas och bruna människors intressen?
  - Ja.
  - Har du satt ditt eget intresse, såsom simpel människa, framför mänskligheten?
  - Jag har satt mig själv först och visst jag är människa, om än också så mycket mer.²⁰ De sista orden viskade jag fram.
  - Genom sin existens bedriver den vite mannen brott mot mänskligheten, förnekar du denna självklara sanning?
  - Ja.
  - Erkänner du att ras, kön och klass är en och samma, skiljer människor åt men likväl icke existerar, att denna heliga treenighet är verklig i en skepnad men en social konstruktion i en annan?
  - Nej, tusen gånger nej.
  - Hävdar du att vårt judiska herrefolk kan ha provocerat sin värdbefolkning under historiens lopp, att det så att säga kan ha funnits anledningar till judeförföljelser?
  - Ja.
  - Du din hatiske usling! *Tror* du på förintelsen?
  - Knappast.
  - Han har förnekat förintelsen! Hädare! Kättare! Bränn honom! Gasa honom! Skjut honom! Drick hans blod! Löd nu latrinpöbelns rop.
  - Jag dömer dig härmed till livstids fängelse bland sodomitiska afrikaner²¹, förkunnade domaren och hamrade sitt beslut. Medan de släpade iväg mig ur salen skrek jag "Jag har varit hitlerit ända sedan jag nådde förståndets ålder å ä de' än idag, å idag mer än nånsin tidigare", n vaknade jag.
-
- Det var en otäck dröm men det är inte den som rört dig till tårar, eller hur? Vad grämer dig så djupt, käre rasfrände? Verner fick inte mycket mer än snörvlingar till svars när han försökte trösta sin vän, han tog åter till orda. Varför har du satt upp bysten av vår Führer? Tänker du på Führerns imponerande bedrifter vid vår ålder? Hur han kanaliserat ett helt folks vilja i sig själv och var på väg att uppfylla den? Men tänk på att han ännu inte återupptagit befrielsekriget vid den tidpunkten, du har tiden på din sida. Jag vet mycket väl vilket ok du känner tynger dina axlar – det är priset vi betalar för vår faustiska själ. Alois började snörvla sig på nytt och gråthickningar stockade sig i rösten. Han tog fram ett foto från natten då muren föll, han hade suttit och tummat på det i fickan.
  - D-d-d-det är inte det jag tänker p-på, snyftade Alois fram. Jag vet att jag inte kan vara som honom, endast en stjärna kan lysa starkast på natthimlen. "Und die Sterne, die beghert man nicht."²² Denna kväll började som så många andra, jag satt här på kammaren och läste Mein Kampf och evangelierna i tandem. Men så fick jag för mig att ta fram det här gamla fotot, räckte Verner det tummade fotografiet. Se på det, tyskar som inte personligen känner varandra men som ändå kramar om varandra under glädjetårar, för att de vet att de tillhör samma folk, det räcker, det räcker för oss. Vad jag gråter över är att vi förlorade kriget. Det var

---

²⁰ Jämför med " - Er ist Prinz", " - Noch mehr, er ist Mensch!" från libretton i Mozarts *Trollflöjten*, det blir inte mer "upplysningsanda" än så.

²¹ Negrääääääääär!

²² Goethe

så nära. Om generalerna bara inte hade dragit Adolf – der grösste Feldherr aller Zeiten - bakom ryggen utan utfört hans plan med två arméer i öster istället för tre²³. Eller om äfflingen Churchill inte hade varit så oresonligt fokuserad²⁴ på att störta det nedriga brittiska imperiet i grunden med en kamikazeattack på det ärorika Tyskland. Då hade det blivit en germansk seger i Austerveg! Om ändå den sida som hade otaliga frivilliga i sina led, från alla nationaliteter, hade segrat mot de som hade beväpnade politruker tätt bakom sina egna led! Ack, Stalingrad, så plågsamt nära det var! Så hårfint, jag står inte ut med tanken! Eller om Mannerheim anfallit Leningrad norrifrån och "slagits till sista finne". Då hade jag badat på en solig strand i Rügen just nu,²⁵ omgiven av mentalt sunda och fysiskt kärnfriska rasfränder. Jag hade haft ett jobb som anstår en man av mina kvalitéer och min läggning, istället för att behöva knipa käft om mina åsikter i den här förljugna stan där en briljant rasbiolog inte kan få ett anständigt jobb. Jag hade haft en av rungymnastik vältränad och av propaganda sunt konservativ kvinna vid min sida, jag hade älskat henne och hon hade älskat mig. Vi hade haft småbarn som sprang vid vår sida. När du kom på besök och vi satt gassandes i trädgården och surplade egenhändigt bryggd fläderblomssaft så hade jag ropat till min äldste pojk "Rurik, Rurik, akta dig för att klättra så högt i äppleträdet" och jag hade älskat att ropa sådär, även om det så var för femtielfte gången på samma dag.

- Nationalsocialism när den är som bäst. Det skär i mitt hjärta när du talar så Alois. Du vet att trots mitt statshat så delar jag din åsikt och ditt lidande helt och hållet...man kan inte annat än bli nazist med mitt utseende. Ock hur vackert var inte andra världskriget? Människor som vanligtvis bara får leva för sig själva fick offra sig för något stort, för kampen om mänsklighetens frihet gentemot bankirer och krigsprofitörer! De har gjort sig lika odödliga som Akilles. Men inte ett uns av stöd har man fått för att försöka komma över förlusten, istället har man fått salt gnuggat i de öppna såren livet genom. Spott och spe rakt i ansiktet då man försvarat befrielsekämparna... Men ser du stjärnan där? Frågade Verner och pekade ut genom fönstret, det sägs att den dök upp på skyn samma natt som Hitler försvann. Verner sänkte armen och stirrade med betänksam blick, som om han erinrade sig något innan han fortsatte "Du anar inte hur många tårar jag fällt över förlusten av kriget och förlusten av den ljusa framtid, i dubbel bemärkelse, som var utstakad för oss, men som togs från oss, nej rycktes från oss genom det mest brutala våld. Till och med bögar och andra sinnessjuka som inte bildar familj hade haft en mening med livet i fascismens trygga famn. Något högre än demokratins tjafs om lycka hade varit vår ledstjärna. Den perfekta demokratkapitalisten är knarkaren som förlorat sig så i drogen att intet annat än nästa fix och dess momentana frälsning existerar. Men Nietzsche visste "Människan strävar inte efter lycka, endast engelsmannen gör det". Den judisk-monetärsexuella persionen och den låga engelska strävan efter lycka, det är allt vad

---

²³Hitler fick dysenteri under två veckor av augusti 1941, under denna tid körde generalerna över Führerns idé om att anfalla med bara två arméer. En mot Leningrad som sedan hade kunnat fortsätta mot Ishavet och en mot Ukraina som hade kunnat fortsätta till Kaukasus och vidare till oljefälten kring Baku. Istället delade de axelmakternas styrkor i tre arméer, med den tredje armén mot Moskva, ty generaler gillar att erövra huvudstäder. (Se kapitlet *Kiev* i David Irvings *Hitler's War*.)

²⁴ Genom den i lönnedom verkande finansgruppen The Focus (ledd av en viss Sir Bernard Waley Cohen), som betalade och stödde Churchill under många år innan han fick makten. De önskade ett krig för att förstöra Tyskland, Churchill var en av få som tidigt hetsade för det. Han hade likaledes andra judiska finansörer, e.g. Chaim Weizmann. (Se David Irvings efterforskningar i ämnet.)

²⁵Nazisterna byggde semesterbostäder åt folket på den vackra ön. Delar av bygget har försökt sprängas bort med det visade sig svårt att få hål på den hårda nazistbetongen.

dagens små människor eftersträvar när de stryker i skymningsljuset och som vi vet, när små män kastar långa skuggor, då är det skymning i Abendland.

- Det är just det ja. Vad jag begråter mest är inte alla de soldater som kämpade och dog för oss och de barn som eldbombades, de flickor som våldtogs inför sina småbröder och de mödrar som tvingades sälja sig för att föda sina barn. Utan det jag begråter mest är förlusten av det tusenåriga rikets evinnerliga salighet. Vi hade både juden och frimuraren på repet och dunkade dem, de var nere för räkning! Men medan vi slogs med handskar använde de stilettniv. Medan judebolsjeviken greppade vår ena hand och judefrimuraren den andra så smög deras halvariske, anglosaxiske bandit upp till vår rygg och stack oss blodiga. Bara några år till och vi hade haft fredsbringande kärnvapen och ett paradiset på jorden hade följt.
- Den enda tröst, Alois, som jag funnit för detta trauma som ingen vill erkänna eller kännas vid, är i germanernas pågående självmord. Du vet lika väl som jag att våra förfäder ofta hade hjärtestyrka nog att slå ihjäl sina familjer och därefter sig själva då nederlaget var ett faktum, för att de skulle undslippa trældom hos de so genante ziviliserter Völkern. De som valde slaveriet skaffade inte barn till att arva bojorna. Arier, likt andra högstående varelser, förökar sig inte i fångenskap. Detsamma händer idag. Goebbels var inte ensam i sitt svåra, ädla val för sig själv och sin familj. SS-soldaterna var inte ensamma om att välja Valhalla före trældom. Se idag på födslostatistiken i Storgermanien. Vi begår självmord och Tyskland står i spetsen för detta folksjälvord genom barnlöshet. De fick sina tänder utsparkade så grovt att de kastat in handduken för alltid; skandinaver och holländare som från första parkett kunde skåda det som varnagel har tagit efter. Tyskland, Italien, Ungern, Rumänien, Kroatien, Japan, Ukraina och andra som slogs för det goda skaffar inte mer än 1,4 barn per kvinna i genomsnitt och detta med invandrarfolkens födslar inräknade! Förövarna däremot, anglosaxerna, de får upp mot två barn per kvinna.
- Så du menar att allt hopp är förlorat Verner? Att jag ska finna tröst i Ragnarök och död för egen hand?
- Ja det är just däri trösten sitter, utan hopp kvar kan semiter, dödssocialister och andra ärkeskurkar inte plåga en. De tappreste har redan fallit, medan de höll fronten så flydde ynkryggarna. Utan drömmar om framtiden har man ingenting som kan grusas. Det tyska folket var stort nog att våga följa Karl X:s motto, "Man må hasardera allt". Drömmen om det storslagna, drömmen om episka, odödliga bedrifter och frihet kommer dö med oss och kvar här blir bara de folk som kommit för att besätta vår jord och de sämsta av oss, de som villigt finner sig i sina bojar den korta tid de har kvar. Visst finns smärtan där i mig, men vetskapen av att den snart kommer ta slut är balsam för såren. Några få generationer till, sedan är släktledet, med sina bedrifter och nederlag, sina fröjder och lidanden, borta för alltid. Ibland undrar jag om inte Hitler som ett ömhetsbevis borde ha använt nervgas på så stor del som möjligt av den germanska befolkningen i slutet av kriget, för att spara största möjliga antal från trældoms tunga ok. "Après nous le déluge."²⁶
- Din inställning att allt hopp är förlorat, att vi är lika dödsdömda som etruskerna, är kanske rätt och riktig. Men jag vill inte tro på den, jag kan inte ge upp, för så länge det finns arier finns det hopp. Så länge det finns ljusa så lyser också lågan. Slaget förlorades, men kriget fortgår så länge vi lever och vi måste spela med de kort som givits oss. Så länge vi lever som fria män, så är vi också fria män. Om vi blir den länk som bryts i kedjan av episka män som kämpat mot den

---

²⁶ "Efter oss, syndafloden" tillskrivet Madame de Pompadour.

mångtusenåriga talmudiska konspirationen, så ska vi brytas ståendes med vapnen i hand och bröstet mot fienden. Inte avrättas nere på knä. Men jag vill att lidandet ska ha stärkt oss, som ett nödvändigt ont. Vi har naturen på vår sida! Sanningen står med oss! I den tyska ödeskampen mot såväl judeobolsjevismen som mot judeokapitalismen så finns en outplånelig dragningskraft för den nordiska själen. Men ditt resonemang har fått mig att förstå att jag tänkt som en socialist, jag har förväntat mig att förfäderna ska ha kämpat och segrat åt mig. Visst är det naturligt att man ärver en gård av de som arbetat och slagits för den i föregående generation, men ibland dyker en jomsviking upp och bränner gården och man får starta om från noll, för att inte tala om trälars öde. Ingenting är givet i denna brutala, fallna värld. Den förut frie mannen som nu förs i bojar från sin gård och in i träldomen kan finna den bittra tillfredsställelsen som du talar om, att inte ge sin herre ett barn att underkiva. Eller så kan han slunga sina bojar kring sin förtryckares hals och dödas eller döda i kampen.²⁷ Hur som så har han ett val, jag har ett val. Det är upp till mig att slåss för att världen ska resa sig igen, förfäderna gjorde sitt yttersta, jag har ingenting att kräva av den som kämpade och förlorade.

- Det glädjer mig att se dig med muntrare håg, och låt mig påminna om vad den muslimske handelsresande Ahmad Ibn Rustah nedtecknade om ruserna. Han skrev att när en son föddes så sprang fadern dit, höll fram ett svärd inför den nyfödde och sa åt honom: "Du får inget i denna värld utom det du tar med detta svärd".
- Jag hoppas med hela min själ att vi ska segra. Men hur det än går, seger eller ädel död så har vi åtminstone kämpat, vandrat mot målet. Vår plikt, det är den vi kan uppfylla, det är inte upp till oss vilken tid, plats och strid vi satts till här på jorden.
- Sant som det är sagt. Du det var en grej jag kom hit för att säga dig. Polisen i stan tog inte lätt på ditt demonstrationståg och tal häromdagen. Jag tror att du kan sväva i fara för att få smaka polisbatong.
- Jag vet, jag hörde om deras biltåg i stan idag. Jag har funderat över hur jag kan nå en för polisen oantastlig position och kommit fram till att jag själv måste bli politiker, då vågar de inte röra vid mig.
- Det är en smutsig, men likväl inte en tokig idé. Det finns inga som snutsvin respekterar mer än sina ideologiska herrar. Säger politrukerna "den och den lagen är ändrad" frågar poliserna "så vem ska jag nu rikta pistolen mot?".
- Precis, hjälp mig skriva ett folkligt partiprogram och en populistisk röstlista. Den demokratiska valritualen, den sekulära mässan, närmar sig med stormsteg.

De satte igång att fila på sitt trollparti, det skulle vara tillräckligt extravagant och populistiskt för att göra Alois känd bland snutsvin och valkreatur. Det blev en saftig blandning av floskler, vallöften och pop-politik. Röstlistan kom att bestå av välkända personer ty det uppskattades alltid av väljarna:

Partikandidater – idel socialister

Alois – esoterisk monarkofascist med anarkistiska tendenser och djupa katolska böjelser.

---

²⁷ Den sista meningen är stulen ur Mein Kampf, andra delen, kapitel två: Den som tror att vårt folk genom vår nuvarande borgerliga uppfostran till lugn och ordning skall få kraft att en dag bryta sönder den nuvarande världsordningen, som betyder vår undergång, och *slunga slaveriets kedjor i ansiktet på förtryckaren*, tar storligen fel [författarens kursivering].

A. Hitler – rymdålderns fader, tillika mänskorättsaktivist²⁸ och djurvän²⁹.

J. Stalin - mångkultursledare³⁰ och organisatör.³¹ Hans kalufs får flickorna på fall.

C. Guevara – dagboksförfattare³² och tjejtjusare.³³ Nu utan det snuskiga, glesa skägget.

F. Castro - epidemolog³⁴

L. Berija – politiskt korrekt kvinnokarl³⁵

W. Churchill – konstnär,³⁶ journalist,³⁷ folkbefriare³⁸ och salongssocialist. Varje parti behöver en hycklande, välfungerande alkoholist, endast vårt parti har en.

B. Mussolini – lärare.

F D Roosevelt – gottgörelsens förkämpe³⁹.

Om partikandidatlistan var sober så blev partiprogrammet ett extravagant valfrieri.

Partiprogram – rösta på oss och få:

Inga stängningstider.

Utrota mördarsniglar och brännmaneter.

Återinför rätten till slaveri. (Lönerarbete är ändå likt slaveri, bara så mycket värre, på grund av den skillnaden att slaven har någon som har intresse av att han lever väl och ökar i värde, till skillnad från lönearbetaren som själv måste finna mat, husrum, sjukvård och fortbildning.)

Mer pengar åt alla.

Alla ska gilla alla.

---

²⁸ Kämpade bl a för tyska minoriteters rättigheter i utlandet och för att judarna skulle undslippa de antisemitiska européerna. Motarbetades så till den grad att han isolerade sig och begick självmord.

²⁹ Nazisterna var spjutspetsen i den djurrätt som dagens demokrater är arvtagare till, även till idén om naturparker.

³⁰ Deklarationen om rättigheter för folken i Ryssland som signerades av Stalin och Lenin 1917 talar bl a om folkens rätt till självbestämmande inklusive rätten till separatism och att bilda sin egna nation. Ukrainarna var ett av de folk som fick lära sig betydelsen av makthavares underskrifter.

³¹ Organiserade rån och bankrån åt bolsjevikerna, kändast är bankrånet i Tiflis 1907 då 40 människor dödades och ytterligare 50 skadades – en driftig karl.

³² "Han skakade ett ögonblick och blev slutligen stilla. Nu var hans tillhörigheter mina." Ur Ches dagbok om sitt (första?) mord.

³³ Vilken kvinna kan motstå en löjligt rik fullblodspsykopat av gammal, fin familj stilfull nog att dö med Rolex på hand?

³⁴ Cuba har flera gånger lägre nivå av AIDS per capita än USA. Till stor del p g a Castors hårda karantänregler mot de smittade när bögcancern var ny och farlig.

³⁵ NKVDs högste chef under AVK och Stalins andra man. Är okänd för att han plockade upp kvinnor i sin Limousine och våldtog dem, såvida inte de gjorde motstånd, då mördade han dem.

³⁶ Karaktäristiskt nog för sin personlighet så förfalskade han tavlor för att tjäna sig en hacka. (Värt att jämföra med den unge Hitler som verkligen hade ont om pengar och som bland annat målade vykort för att tjäna en slant.)

³⁷ Började journalistkarriären med att förfalska bilden av Boerkriget.

³⁸ Befriade över en halv miljon civila från nationalsocialismen genom död via eldbombning. De överlevande befriades till internationalsocialismen.

³⁹ Gav Polen åt Sovjet så att Sovjet fick en chans till att gottgöra västslaverna för det onda Ryssland gjort dem genom tiderna.

Din röst i etern.
Folkmord av mygg.
De vises sten.
Hummer till middag.
Lyx å flärd.
Vi lovar förbjuda brännässlor.
Fler jobb.
Bättre skolor.
Kortare arbetstid.
Högre lön åt alla.
Allt blir bättre.
Maten blir godare.
Skämtet blir roligare.
Bättre TV-program.
Mindre reklam.
Vi botar det obotbara.
De olyckliga blir lyckliga.
Vad du än önskar dig.

- Fina fisken då va dä hä klart. Nu säger vi åt de så kallade flyktingarna att sprida det här på stan så går du och jag på krogen. Jag orkar inte med mer arbete nu.
- Finfint, du blir en superb pk-litiker Alois.

De visste inte var den silvertungade Johannes höll hus, Mikael hade gått för att slappna av i opiumkällaren och Marcus var en statsman, det vill säga någon man bör hålla ett behörigt avstånd till. Så Alois och Verner gick på tu man hand för att söka efter ett anrikt kafé. Men det visade sig vara mycket begärt i en modern stad, åtminstone om man var fattig. Kaffesuget ökade och de blev illa tvungna att sätta sig på ett modernt kafé med benvita väggar, stolar i rostfritt stål och skrangliga, enbenta runda bord gjorda i beige plast. Här inne härskade funktionalismen och urmänniskan vantrivdes i detta sterila rum som saknade varma färger, det fick sinnen att undra vad för en underlig grotta de befann sig i. Den trendmedvetne människan stortrivdes däremot i detta sterilt fräscha som var lika mysigt som ett psyksjukhus. Inte fick man servering vid bordet heller utan tvangs ställa sig i kö för att beställa.

- Två kannor kaffe å tre, nej fyra tjog negerbollar tack, bad Alois vänligt när de nått fram till ungmön i kassan. Han var lika förtjust i sötsaker som Onkel Dolfi. Medan hon servilt tillfredställde hans uppmaning, kraxade en kvinnoröst bakom dem i kön.
- Det heter faktiskt inte så längre. Kvinnans potatisnäsa var det första man lade märke till, därefter hennes kortklippta hår – klippt för att efterlikna den Platonska idégosse som hon innerst inne formade sig efter – håret var rostfärgad på ett sätt som påminde om intorkad köttfärsås, klädseln kunde inte liknas vid annat än Tintin efter en vecka på heroin och hon var plattbröstad på det vis som är så starkt korrelerat med kort hår hos kvinnor – hon hade kallats för plankan i högstadiet och genom psykologisk projektion alltid beskyllt andra för det – trots att det var hon som var plattbröstad. Inte ens i en mörk lokal fylld med alkoholdimor kring stängningstid hade hon kunnat misstas för småsöt.

- Nähä, men du förstod dä ju å dä gjorde även kassörskan så negerboll tycks vara ett namn som fyller sitt syfte. Vad ska jag säga? Bomullsplockarbollar? Oberörbarbollar? Ä dä bättre? Jag hade respekterat din önskan om det rört sig om ett ord du tog illa upp av en personlig anledning men banne mig inte nu när det rör sig om någonting du fått dig itutat, det visar bara på din egna inskränkthet. Du kan acceptera och följa slavmoralen, jag hindrar däj inte. Men jag själv följer hellre min vilja än din.
- Det är ett otrevligt och sårande namn. Jag har fan inte fått det "itutat" jag vet väl själv att det är sårande!
- Å din tillsägelse, ditt hysteriska skrikande å gormande, ä inte sårande? Du försöker sätta skräck i mig för ett ord min kära mor lärt mig som pojke. Vi har väl alla kommit hit för å ha dä trevligt. Jag kom inte hit för att hetsa mot negrer, hade jag velat det så hade jag bett om å få niggerbollar, inte negerbollar. Har du frågat dig om du själv är otrevlig å sårande då du kommer och säger till mig va' jag får och inte får säga? Du skapade precis lidande och smärta i världen med ditt censurivrande. Ska du förbjuda miljontals mänsker från å tala hur de vill därför att ett fåtal kan ta illa opp? Det låter föga demokratiskt gumman. Men säger du det så: Jag tar illa upp av ditt utseende – framförallt ditt ansikte. Inte hade jag tänkt gå fram å säga det tä däj. Men nu när du ändå vet om det kan du väl åtminstone sätta en plastpåse på skallen.
- Diskurs med idioter gagnar föga kom så sätter vi oss, sade Verner och tog kaffekannan och negerbollarna till ett avlägset bord. Under tiden hade plankan börjat kalla Alois för diverse skällord slutande på –ist.
- Du ä ju för fan dum som en kaffer⁴⁰, gå å rösta mä däj, väste Alois åt Plankan, så att kassörskan inte hörde, och lade en stor peng i dricks åt kassörskan innan han gick och satte sig hos Verner.

De två herrarna hade blivit uppbragta av dispyten och trots att Plankan lämnat fiket så ville kaffekalasstämningen inte infinna sig.

- Bry dig inte om vänsterbruttan, hon är amygdalaskadad och kan därför inte rå för sin neuroticism. Varför diskutera med någon som spenderar sitt liv med att motsäga sig själv? Sa Verner.
- Mm den amygdalaskadade vänstern kan inte bedöma fara å färde och jagar nya upplevelser likt en apa jagar bananer, de klarar inte av att bedöma riskerna med tunga droger eller att umgås med svarthåriga människor.
- Ska vi gå och bärsa istället? frågade Verner när de hetsdruckit upp kaffet och tryckt i sig negerbollarna.
- Ja det vore skönt för nerverna, jag blir så jävla förbannad på kvinnor som inte lärt sig å tiga. Att en dum kossa, så dum att det är synd om henne, kommer och försöker tillrättvisa mig! Denna kviga, detta kreatur som är så jävla korkad och lättlurad att hon inte ens är antisemit.

Verner funderade över om tigande kvinnor var onaturligt kristet eller naturligt hedniskt – kvinnorna i de isländska sagorna teg inte i sina hem, där var det de som härskade, åtminstone till dess mannen uttalade sig. Men nog fan var det irriterande med statens kringströvande attackhundar, som lärt sig att skälla på given signal, som tog med sig överhetens uppmaningar var än de gick.

---

⁴⁰ Neger.

När de gått ut ur fiket stod plankan där. Hon extremist-feminist-skrek i mobilen för att tillkalla polis. Alois strök upp tätt intill henne och sade högt och bestämt i det mobilfria örat "Kalla mig inte antisemit och rasist! Jag föredrar termerna judehatare och ap-aversionist. Om jag ska respektera ditt negertjafs så kan väl du respektera min önskan du din äckliga jävla censurivrande, lättlurade, urblåsta, utsugande, undergivna, parasitiska, nedtryckande, hämmande, hennafärgade, sado-masochistiska, hycklande, värdelösa, empatilösa, kalla, oberörbara, regelkåta, tvångs- och förbuds-älskande idiote utile, analphabète, mongoloid! Äffling! Spinnerska! Estoniahjon! Krämarsjäl! Kopplerska! Etnomasochist! Sablans Novemberförbrytare! Tschandala! Sillmjölk! Skälm! Tentavakt! Du Efiates! Cronstedt! Pavlik Morozov!⁴¹Euthyfrons avkomma! Microcefal! Helotättling! Du är stängningstid! Du är källsortering, papperarbete, restskatt och kallnat kaffe! Du är myggbett på ryggen! Flugor om natten! Småsten i skon! Ditt nulle får moder natur att gråta och din andedräkt förorenar atmosfären! Du förtjänar att leva med de bruna människor du skulle "försvara" förut, bli våldtagen av en äjdsneger, utan vita män att suga ut genom staten, då hade du förstått att ditt egna värde är negativt. Du är en cancersvulst på denna värld. Må din livmoder skrumpna! Fåglar skulle sjunga, blommor skulle slå ut och fjärilar skulle flyga glatt i vinden om din mor hade kastat dig på avskrädeshögen. Kom inte å trampa på folk mä din rosa känga!"

Alois kände jämvikten återvända, den parasit som varit ovänlig mot honom hade bemötts likvärdigt. Karman var återställd. Hon hade attackerat honom just för att han som välklädd nordbo sett för civiliserad ut för att bemöta henne såsom hon förtjänade. Hon hade anfallit honom för att hon trodde han var svag. Fåtaliga minuter senare satt de båda herrarna på krogen "Kloaken" med var sin kall bärs i handen och förstörde sakta sina kroppar och knoppar medelst den beska drycken.

- Den fabulerade förintelsens gaskamrar är en analogi för masspropagandan och dess dödliga konsekvenser. Både gasningarna och förintelsekorthuset, är byggda på judiska lögner – den moderna propagandans urmoder. Bland alla skogstokiga förintelselögner som vakuumrum, elektiska golv, "pedal driven brain bashing machine" för att nämna några festligheter så valdes just gasningar eftersom gas är en metafor för propagandans ljudvågor; både gas och ljudvågor är osynliga och sprider sig genom luften, propagandan är lika farlig som giftgas. Det osynliga kan göra allt, gas är den moderna tidens motsvarighet till forna tiders andeväsen. Vi ser att gaslögnerna repeteras redan inför barnen till dess de obevisade argumenten sjunkit in så djupt att de transformeras till en känsla, en känsla som hos massmänniskan inte kan rubbas av bevis. Och varför tror du att de bluffartade gasningarna sägs ha utförts med Zyklon B och inte genom kolmonoxid från generatorgas, något som gick att framställa oerhört lätt under kriget? Dels för att Zyklon B framställdes för att döda löss, ohyra och andra parasiter och eftersom den stam som utnämner presidenter, vet vad de är så valde de denna gas, det blev mer övertygande, mer kongruenta lögner så. En annan orsak till gasvalet är B:et som följer på Zyklon, det ska påminna skolbarn som hjärntvättas om betygsskalor och att de måste repetera förintelsens trossatser för fina betyg.
- Ja ljudvågor är det mäktigaste av vapnen. Det var ljud, inte vapenmakt som störtade Jerikos murar. Illiaden och Odyséen kommer att återberättas när pyramiderna ligger grusade. Akilles dog för att få sin historia evigt återberättad. I det långa loppet minns vi endast myter! Myter

---

⁴¹ Pojke som enligt sovjetisk propaganda mördades av sin familj för att han rapporterade till myndigheterna om sin faders oegentligheter. I Sovjet förklarades han vara martyr och ett föredöme för barn, trots eller tack vare att han var en liten familjeförrädare.

som upphöjs genom att stå på bortglömda historiska fakta. Men en annan metafor inom den bedrägliga förintelsen är siffran sex miljoner. Barnen får lära sig att i romanen "1984" så står ekvationen "två plus två är lika med fem" för att propagandalöggen triumferar över verkligheten. Den förljugna historien härskar över den sanna historien. Samtidigt får de lära sig att sex miljoner judar dog. Den siffran kommer från Nürnberggrättegångarna där det fastslogs att fyra miljoner dog i Auschwitz, idag säger till och med de mest judofila historiker att inte mer än en miljon dog där. Barnen får idag lära sig att "sex minus tre är lika med sex" och den som motsäger ekvationens sanning är ond.

- Vår epok, vars år noll är 1945 är byggd på lögn, idel lögn. Precis som Jesus förföljdes av judarna för två årtusenden sedan, vid den kristna tideräkningens begynnelse så förföljs vi av samma folk idag. Ett samhälle som står på lögn får alltid fel människobild. Sovjet var byggt på kommunistlögn som höll alla människor lika trots att detta motbevisas av verkligheten varje dag. Frankrike har sedan 1789 fört ett krig mot verkligheten och dess makt har falnat ända sedan dess. England – byggt på frimuraridéer med emancipation som högsta ideal – hyllar den ojråpeiska kulturens skändare, den förkroppsligade djävulen, och är således en i grunden satanistisk stat. USSA är byggt på den protestantiska idén att tron allena når till himmelen, denna idé får amerikanerna att tro att individen, bara han har viljan, kan nå varje höjd. Därav deras felaktiga uppfattningen om att individen övervinner kollektivet. Vilket lett till att deras individualistiska samhälle fullständigt domineras av det judiska kollektivet! I Tredje riket däremot, där godtog man naturens lagar, att människor är olika och därmed hierarkiska samt att den mänskliga potentialen är begränsad, och det i olika mån för olika människor. De förstod att jämlikhet, på grund av den naturliga ojämlikheten, endast kan existera i naturens gemenskap: folkgemenskapen.
- Se dock upp när du talar om hierarki. Det stämmer som du säger men kom bara ihåg att den parasitära klassen har intresse av att vi ska se skillnad på folk och folk, eftersom den uppfattningen skänker rättfärdigande åt att några, de, ska konsumera medan andra, vi, ska arbeta. Visst är människor olika i talang, arbetsvilja och så vidare, men hur kan det rättfärdiga att den ene lever på den andres arbete?
- Slutledningen att några ska leva blott och bart på ränta bara för att människan är hierarkisk är felaktig, *non sequitur*,⁴² men jag förstår vad du vill varna om. Men du, på tal om "1984" så framställs också protagonisten Winston Smiths arbete att förfälska historien genom att klippa ut, byta ut och ändra som ett annat av maktens förfälskande och onda medel. Samtidigt som våra barn, och genom tidningar även våra vuxna, får lära sig att det är bra att ändra titeln på "Tio små negerpojkar" och att stjäla titeln negerkung från Pippi Långstrumps pappa. Där har vi samhällets masochism – att lögn och manipulationer är någonting vi ska glädjas över och uppskatta, "ljug för mig".
- Ja vi badar i nyspråk. Bombningar av barn kallas för humanitära insatser. Det anglosaxiska begreppet "liberty" innebär att svälta barn, på Irland, i Tyskland, i Irak und so weiter. Vad hände med Mel Gibsons "Freedooooooooooooom"?
- Han spelade förvisso inte engelsman.
- Talande, talande.
- Vad gäller metaforer så är afroamerikanernas guldkedjor en metafor för slaveriet, de bär dem som ett vackert minne av den förgångna tid som de ser som sin guldålder.

---

⁴² Det följer inte.

De hade nu hunnit slurpa i sig några avslagna fatöl, bryggd på säd så möjlig att den var förbjuden att utfodra kreatur med. Verner gick för å päsas ut giftet och när han kom tillbaka från toaletten var han i ett upprymt tillstånd.

- Gudars skymning! Alois du måste kolla in toan, jag tror att vi hittat ett hak för oss.

Alois dundrade in på dasset och såg vad Verner åsyftat. Den var fullklottrad:

Inte alla onda är judar, men alla judar är onda.

”Lyss ej till utpyntade kvinnors ord” Omar Khayyam

Fröken! Lita aldrig på en jude! / Nikola Tesla

Att inte tro på något högre är, ur antropologisk synvinkel, omöjligt.

Var är hen-toaletten?

Goy pride, world wide.

Är negers naturliga habitat i djungeln eller bakom galler?

Apor hör hemma i bur.

Går Tysklands naturliga östgräns vid Uralbergen eller vid Japanska havet?

Förnuftet är lidelsens tjänare.

Spruta fättan full

Bakom varje mustasch döljer sig en vilja till makt.

Död före trældom

Mannen som skulle bota cancer, har humanisterna aborterat.

Neger sökes för dito arbete / Flashback

Kvinnans plats är mellan köket och mannens knytnäve / Flashback

Hitler var världens störste talare därför att han var världens ärligaste talare.

Jag mindre än tre dig.

Mitt mål ursäktar medlen

Le Temps sera pour vous, l'éternité pour moi. / A.L. Thomas

Människan eftersträvar inte lyckan, endast den olycklige gör det.

Ångest är ångan som driver mig framåt.

Sanningen är inte kosher.

Aga den du älskar

”Amerika är det land där varje man har frihet att göra det hans fru vill.” / E. Hemingway

”Även den mest obotlige optimist skriker då han kommer till världen” / Upphovsman glömd, dock ej hans ord.

Don't be racist, goyim!

Jag "U+5350" dig

Bögen såsom fjollig och pervers och därför mesig, såsom den normale mannens sticka och plågoande bör kväsas till såsom negern eller idioten. Han är endast behöflig såsom vår arbetskraft och konstnär, allra bäst dock som slagpåse.⁴³ / August "Bögknackarn" Benmärg

Borde inte kvinnliga feminister se extra feminina ut, likt mansfeminister gör?

Att bråka om politiska partier är som att bråka om gudar, de är alla falska.

L'homme occidentale est devenu lobotomisé.

”Jag vill inte döda ett djur, men jag har inget emot att svenskor blir våldtagna av främlingar” / Gemen vegan

Det finns inga rasister, bara antirasister. Antirasismen är ett monster som äter upp allt – svart som vit – och skiter ut en brun smörja.

Jag behöver inte stat och religion, ty jag har en nordmans samvete.

Nationalister i alla länder, förenen eder!

De vackra, de rika och negrer får aldrig höra sanningen.

Antisemitism är ett lackmustest för intelligens.

”Skeptiker” är aldrig skeptiska till sin egna tro

Hur kan hon kalla sig tolerant, när hon är ihop med en vit cis-man?

Jag är så manlig att jag till och med står upp när jag bajsar.

Som alla som någonsin vänt sig om ett halvt varv vet så är vänster och höger samma sak, särskilt inom politiken. / Flashback

---

⁴³”Qvinnan såsom liten och dum och därför elak, såsom mannens bihang och påhäng skall kväsas till såsom barbaren eller tjufven. Hon är endast behöflig såsom vår äggstock och lifmoder, allra bäst dock som slida!” A. Strindberg.

Det finns lögnar, förbannade lögnar och så finns det politisk korrekthet.

Naturen är högerextrem och verkligheten är nazistisk.

Krig är människans högsta tillstånd.

Nazism är det enda som kan rädda oss nu!

Kanske är det jag, och inte samhället, som är problemet.

”Staten ger inte order åt oss, vi ger order åt staten” / Hitler 1934 i Nürnberg

Suicide par bolchevisme

Jag vill inte längre befria folket från den känga som trycker på vår hals, jag vill ha min fot i den.

Livet är ett Diablo II hardcore-spel

Lidande är humanistens vällust

Antisemitism är äkta antirasism. Det reser sig mot det rasligt utvalda folket. Att kritisera nazismen är att i ännu högre grad kritisera judendomen förty nazismen är en mjukvariant av den judiska rasläran.

9/11 was an inside joke

Jämfört med svenskar så har kurder ett land.

Är det inte lika rasistiskt att beskylla vita för allt ont här i världen som det är antisemitiskt att beskylla judar för allt ont?

Ett gott samvete är en god huvudkudde, men än bättre är psykopati.

Det finns ingenting, ingenting att lära av det mongolida Österlandet!

Världsfreden ligger bakom dagens krig

En god man hjälper sina vänner och skadar sina fiender.

Fågeln får sjunga efter frihet, men inte jag, men inte jag...

Från att kuta ryggen inför Gud till att böja ryggen inför det Goda.

Rapefugees – this summer we are coming to your town!

Om det objektiva inte finns, om vi således själva kunde bestämma vad som är gott och vad som gör oss lyckliga, varför är vi då inte alla lyckliga?

Charles Manson stoppade Vietnamkriget

Du skall ock ej bedriva hor, ty därav kommer plåga stor.

Tyskarna var, och är, så jävla onda att de lyckades döda 6 000 000 judar av de 2 850 000 judar som 1941 fanns i den tyskbehärskade delen av Europa.⁴⁴

Jag är inte vit, jag är skandinav.

Det finns en sak jag avskyr mer än krig och det är fredsrörelser.

Tror du inte på den fria viljan, så är du för smart för ditt eget bästa.

Sicut spina rosam, genuit Judaea Mariam, ut virtus vicium operiret, gratia culpam.

"Vad är väl ett fälttåg i Frankrike, det kan vara fruktansvärt dötrist och tråkigt, eller alldeles alldeles underbart." / Törnrosa

Vem minns idag mordet på armenerna och grekerna i Ottomanska riket? Bara antisemiter? Dådet då judarna gjorde sig av med sin affärsmässiga konkurrens.

Vi ska göra det som tyskarna aldrig gjorde.

Våga droga!

Är Teratologen och Technoviking en och samma?

"Min fru älskar sin nya frihet" / thaibrider.sex

Jag tar illa vid mig när du säger att kvinnor är lika mycket värda som män, så sluta med det är du vänlig.

"Njut av kriget, för freden blir fruktansvärd"⁴⁵

Älskar du mig så att du skulle dela en spruta med mig?

Arv underlättar föräldrakärleken.

Det går inte att förutse vilka olyckor det kan föra med sig när en kvinna agerar utifrån förnuftsskäl istället för att rätt och slätt hitta på förevändningar för det hon har lust att göra. / George B Shaw

Democracy is a pathetic belief in the collective wisdom of individual ignorance. / H.L. Mencken

Les peuples souffrent et ils vont souffrir car ils demande a leurs patrons de les lacher avec la fouet.

Det sanna, det goda, det sköna. Resten är trams. / Bohuslänningen T Thorild

---

⁴⁴ Se Carl O. Nordlings spännande utredningar i ämnet.

⁴⁵ Sades av framförsynta tyskar under AVK:s sista år.

Ett älskande ungt par
Ihopkurade längst bak i bussen
Deras tårar faller längs med kinderna
Vid fötterna står packning för en

Det man inte dör av, blir man åtminstone sociopat av.

Rasismen räddade mitt liv: jag gick ifrån negern innan han gick bananas.

Democracy is the theory that the common people know what they want, and deserve to get it good and hard. / H.L. Mencken

"Dans sa lutte éternelle contre la raison, le sentiment n'a jamais été vaincu."⁴⁶ / Gustav Le Bon

Är din moral verkligare än deras gud?

Jag var en produkt av miljön men slog mig fri till min natur.

Är det inte bättre att ni dyrkar gudar, i sanning höga varelser, än att ni idoliserar människor?

"...den kärlek är död som lovat allt men prövats i intet..." / Klas Östergren

Det har sedan min tidigaste barndom suttit en pil i mitt hjärta. Så länge den sitter där är jag ironisk - dras den ut, så dör jag. /Kirkegaard

De kommer lyckas ta från oss internet ska du se. Precis som de inskränkt radiosändingarna till Radio FriMureri. Kvar blir bara toaklotter.

"...allt för mycket ljus bländar. Det utmanar mörkret." / Eumeswil

Allah ska med / Mona Muslim

"Folksjälen har inte fel." /Krille Petterson

Flashback är den frie mannens fora,
med vikt som för juden hans Tora.
En klen tröst som vi har,
när förtryckt är var karl.
Ej heller får man köpa en hora.

Överraskningssex – plötsligt händer det! / Socialistisk valslogan

Pungdjur <3 sliddjur

---

⁴⁶ I sin eviga kamp mot förnuftet, har känslan aldrig besegrats.

"Ungdomen som tror på att livets mening är lycka vet att det inte finns många saker här i världen som är lyckligare än en drös negerungar som plaskar i en lerpöl."⁴⁷

Det har bara funnits en man i mitt liv – den mannen är Adolf Hitler.

Arbetarna skall icke utbildas, ty då blir de odugliga bakom plogen.

Det storslagna med idén om separation är att vi inte behöver lösa allas problem. Vi behöver bara ge folk chansen att bo med de som delar deras lösningar.

"Mina barn ska allt få arbeta. Det har mina föräldrar fått göra." Kar de Mumma.

Man måste ha gått genom helvetet för att kunna leda någon annan därur.

Fan va full ja'e. Nu ska ja hem å slå ondskan ur barnen å banka vett i kärringen faan asså

A curse for England, false and base
Where nothing can prosper but disgrace
Where crushed is each flower's tender form,
And decay and corruption feed the worm . . .
William Blake

ISIS = Israel Secret Intelligence Service

Tredje Riket – landet där verkligheten överträffade dikten.

Den här meningen är inte sann.

Thomas Jefferson, Andrew Jackson, Adolf Hitler – en trilogi av folkets beskyddare. Vad har de gemensamt?

Det finns tillfällen då man skulle vilja hänga hela den mänskliga rasen och göra slut på farsen. / A.S.

"Den judeoparlamentariska demokratin skall endast komma att åminnas genom sina fienders bespottande nidskrifter" / Gammal oligark.

1 < vi < 3

Kärleken är som elden: naturligt trollbindande, tilldragande och den utlovar värme; men bränner den som kommer för nära och dödar den som söker bli ett med den.

Judendom är hets mot folkgrupp.

Bolshevism is a close tyrannical bureaucracy, with a spy system more elaborate and terrible than the Tsar's, and an aristocracy as insolent and unfeeling, composed of Americanised Jews.⁴⁸

---

⁴⁷ *Folknationalism* sida 48 av William Pierce.

⁴⁸ Skrivet av överstenazisten Bertrand Russell i ett brev till Ottoline Morrell 25 juni 1920.

Varje man kan få sista ordet när han talar med en kvinna förutsatt att han säger ja. / Ernst Stanovski

Ge aldrig ut ditt namn på internet!

Ryska soldater på vår mark, vore inte det en kulturberikning?

“Where I go there comes revolution.” / The naked cowboy

Alla regeringsformer är olika former av oligarki.

Demokratins största lögn är att människan är förnuftig.

Altruistiska humanister,
de värsta av egoister.

Det är bättre att styras av en medelmåttas fötter till makten än ett geni som sökt den.

Allah härskar i himlen, Hitler på jorden. / Gammal arab

Fittan är ljuv.

EU är inte en demokrati utan en judeokrati.

Fråga inte vad din man kan göra för dig; utan vad du kan göra för din man.

Nazismen är inte bara hemligheten till ett långt och lyckligt liv utan också meningen med livet.

Kan jag inte vara skickligast så kan jag åtminstone vara konstigast. / Modern konstnär

Pkismens eufemismer är sminket över blåtiran

Dra inte alla nazister över en kam

Jag är en frivorden fjärl, fångslad i de självfjättrande fånas kokong.

Den moraliska lag allmogen håller högst är fysisk makt.

Hitlers enda brott var att förlora kriget.

GOJ € ZOG

Otack är världens lön

Ondskan är vad som skiljer människan från djuren.

Knark är opium för folket.

Adolf was a nazi

Allt är konst, sade Hitler och gasade judarna.

Un libro e un moschetto – fascista perfetto / Mussolini

Jag slutade fly verkligheten, och började förändra den.

Presstöd är pressfrihetens enda fiende.⁴⁹

ISBN-numren är den mest djävulska censur som påkommit.

Jämlikhet är att behandla ojämlika saker ojämnt.

How long will you be slaves?⁵⁰

”Mänskligheten” existerar endast i den mån alla människor är fjättrade till samma kedja.

Slå din kvinna, vet du inte varför så vet hon.

I och med TVns spridning bland allmogen blev stalinismen föråldrad.

Etik är en fråga om välstånd. Teknikern, inte filosofen, förändrar moralen.

- Himmelska makter! Heliga Birgitta! Dä va som tusan Verner! Friheten lever ännu bland allmogen. Detta måste firas. Öh, kyparn, hit med varenda ölsort du har!
- Bra tänkt Alois, *nunc est bibendum!*⁵¹ instämde Verner.
- Du det där sista om teknik. Om det är som så att uppfinningar och ökat välstånd är vad som förändrar moralen, betyder det då att desto rikare samhället blir, desto tokigare, desto längre från den malthusiska jordbrukarmoralen, har det råd att bli utan att kollapsa?
- Alter Kämpfer, vi gör bäst i att ignorera den frågan och hellre suppa ner oss, ty vi vet inte vart dess svar leder.

Medan de metodiskt gick genom ölsorter från Island i nordväst, till Bulgarien i sydöst, så sänkte sig sommarsolen över staden.

Kapitel XIV

Medan Alois och Verner hyllade Gambrinus⁵² så fick Mikael slut på guldmynt nere i opiumhålan och väcktes bryskt ur sin dvala när han kastades ut av de som nyss behandlat honom som en sultan. Han hade bara fått ris att äta de senaste dagarna och kände sig liten och ynklig som en toffel och klen och svag som en vänsterbracka. Lyckligtvis var han fortfarande drömsk av det sista smaskiga opium han fått medan han sakta stapplade fram längs gatan.

”Vid Frös lem, att det var så jävla dyrt med lite sinnesfrid och verklighetsflykt i den här staden. Mitt guld räckte inte många dar. Kastad åter till verkligheten. Från att leva som en Gud till att leva som en

---

⁴⁹ Glöm inte att Strindberg inte fick det diktargage som riksdagen instiftat 1907, etablissemang avskyr den fria anden.

⁵⁰ Jim Morrisons fråga till konsertpubliken under ett förfriskat uppträdande.

⁵¹ Låt oss nu dricka. Uttrycket myntades av Horatius i samband med firandet av Kleopatras död.

⁵² Flamländsk sagokung som anses ha uppfunnit ölet och som ses som dess skyddshelgon.

människa, för att stjäla Jüngers idé eller om det var Hölderlins. Jag måste tillbaka. Jag får gräva efter min kosing.” Mikael satte sig ner på trottoaren och lutade ryggen mot en mjuk betongvägg som solen värmt upp under dagen. Han slumrade gott.

Kaboum! Han väcktes av en spark mot huvudet, så hård att han flög över på mage. Innan han hunnit få stöd på armarna för att resa sig så fick han spark efter spark mot kroppen och stampande sulor som hindrade varje försök till att resa sig. En spark mot huvudet spräckte läppen, en annan knäckte näsan. De stampade och sparkade till dess Mikael inte rörde sig längre. Sedan sökte de genom hans bakfickor, fann inget och vände på honom. Efter att resultatlöst ha sökt genom även hans främre fickor, ty Mikael hade lyckligtvis knarkat upp alla pengar innan detta möte mellan människor, så pekade en östslav som märkligt nog var del av det svartmuskiga blattegänget på Mikael's armbandsur. Han exklamerade glatt ”Uri, uri, uri!”. Mikael kände hur den överlycklige slaven lirikade av honom armbandsuret. Ännu ett brett leende spred sig över det platta, runda ansiktet när han upptäckte Mikael's förlovningsring. När ringens ägare knöt sin näve så att den inte gick att bända upp så förvreds snabbt det barnsliga leendet till ett ilsket grin. ”Du SS!” skrek vodkaholisten. Mikael svarade på viskande men stolt östpreussiska ”Ja, ich bin ein SS Mann” och blottade sin hals i en inbjudan till knivhugg. Dessa ord blev startskottet på en ny serie sparkar mot den liggande, sparkarna lät dova eller stumma, beroende på om de träffade kött eller ben och ackompanjerades av den ryska slavmongolens förbannade läten ”Gitler kaputt, Berlin kaputt, vojna kaputt!”. Mikael utsattes för stamp efter stamp mot sin knutna hand som han vägrade öppna, vars ring han förvägrade dem. Han uppfattade på något plan att araben, ett stackars ensamkommande flyktningbarn som ledde gänget sa att de skulle dra. Innan de drog iväg så lutade sig araben, denne Änkeborgs pensionsräddare, fram över Mikael's vackra ansikte och gav honom en känga rakt över det, så att den redan knäckta näsan kollapsade.

När de gått. När de lämnat honom där, ensam med smärtan kunde han lossa sitt järngrepp, det grepp som skyddat ringen. Han kunde lätta på greppet en aning, så mycket som handens brutna ben tillät. Han hade skyddat den. Tecknet på livets eviga cirkel. Tecknet på livet som går och går för att nå fram till sin startpunkt. Den eviga cirkeln av en ros som blommar ut för att sedan vissna och ge liv åt sitt frö; den sköna ungdomen som blir till utblomnad ålderdom, men som dessförinnan skänkt liv åt nästa släktled. Liv åt en ny ungdom, en med nya hopp och nya drömmar om sin tid i fullan blom, med tron om att den ska vara för evigt. Med allt det hela inom sig och allt det sönderslagna dolt i framtiden.

Han mindes vad han tänkt då han och hans fästmö bytt ringar ”Ur en fitta är du kommen, åt en fitta skall du slava”. Tanken var förmodligen lika gamla som ringen själv. Ringen härstammade från den plats varje indoeuropé benämner Urheimat och hade vandrat över otaliga mansåldrar. Den hade kommit att glimma vackrare för varje familjs kärlek.

”Vi har en 19-45 på Fredriksgatan, i höjd med lindarna. Med en sån där Hitlerkorstatuering, han har knuten näve, jag behöver förstärkning, kom” hördes en myndig röst bredvid Mikael. ”Är det folktomt, kan polischefen komma utan att bli sedd, kom?” löd svaret i radion. ”Helt rent så kom, kom”. Mikael rullade sina tunga ögon åt röstens håll och konstaterade det han redan visste, att en polismannen stod och stirrade på honom med illmarig blick. ”Du vet att det är förbjudet att ligga på gatan?” snarare fastställde, än frågade polismannen. Mikael kunde bara stöna till svars och rulla ihop sig i fosterställning. Hans söndriga läppar hade börjat levra sig och han kände nu smärtan från alla de skador han åsamkats. Näsan värkte utav bara helvete, han kunde inte vrida nacken, ryggen kändes söndersparkad och han kunde inte röra fingrarna i vänsterhanden. Snart skulle de brutna revbenen

göra sig gällande och varje andetag skulle bli ett drag av smärta. Kroppen skrek efter drick opiumet laudanum.

Polismannen sade inget mer förrän hans genuscertifierade kumpaner i blått dök upp i en civilbil. I den tysta väntan på att bli slagen igen hördes endast ljudet av en kvinna som desperat skrek på hjälp och mäns gutturala utrikiska tungomål något kvarter bort. En ny reprimand kom "Hörde du inte att jag sa att du inte får ligga här? Flytta på dig, annars blir vi tvungna att ge dig en hjälpande hand", värdegrundspolisen greppade sin batong som ett sätt att understryka vad han nyss sagt. Mikael visste att han inte kunde resa sig upp. Han kunde inte stödja sig på någon lem, och polismännen visste detsamma, det syntes på deras sneda leenden. Den äldste snuten, en man med stålgrått, bakåtkammat hår drog sin batong och de andra följde hans exempel. Sedan bankade dialogpoliserna loss under glada rop och hejaramsor. Med sin yrkesskicklighet så lyckades poliserna med det blattegänget inte lyckats med. De knäckte Mikael motståndsvilja och efter det var det inga svårigheter för den stålgrå att lirka ringen från den obarmhärtigt sönderslagna handen. Återigen blev Mikael lämnad ensam på den kalla gatan, han visste inte, där han låg, sönderslagen och nedblodad, med brutna revben, knäckt näsa, spruckna ögonbryn, brutna fingrar och trasiga knogar. Att hans näsa var såpass knäckt och förflyttad att den skulle bli honom en evig påminnelse om alla de sätt som det sjuka samhället skadat och förstört honom på. Varje gång han såg sig själv på bild eller i spegel skulle han bli påmind. Varje gång han lät fingrarna glida över näsryggen skulle han känna förstörelsen. Varje gång han låg sömlös, oförmågen till att somna på grund av att det brutna värkte i honom så skulle han minnas att det onda inte hände honom, utan gjordes mot honom.

Morgonrodnaden spillde ut sin varma färg över staden, såväl över Sades adept Marcus i hans fina lägenhet som över den sönderslagne Mikael på den gråa gatan. En politiker som var på väg hem från horhusets kannibalistiska orgier och otaliga sessioner strypsex passerade den halvdöde på gatan, men eftersom inga journalister fanns där för att nedteckna den goda gärning han hade chans till att göra, så gick han förbi utan att kasta en andra blick på den liggande. Därefter promenerade en ståtlig german förbi men han hade diverse illegala droger i blodet från nattens festligheter och ville inte riskera minsta chans att råka i trubbel på sjukhuset, så även han gick förbi.

En läkare och en sjuksköterska, två statsanställda, som var på väg till jobbet i den arla morgonen stannade sin bil när de såg den stela gestalten på trottoarkanten. De gick ur bilen och såg en man vars bara överkropp täcktes av otaliga blåmärken och vars byxor färgats bruna av levrat blod. Hans brutna näsa var stor och krokig som en judes, hans svullna läppar mätte sig med en negers och hans spruckna, blodfyllda ögonbryn gav inte en större ljusglipa än ett par kinesögon. Han var lika illa därän som en fånge i Rheinwiesenerlager. De hjälptes åt att släpa det muskulösa halvliket in i bilen och tog honom med sig till sjukhuset. När Mikael vaknade till igen blev han ompysslad av vackra sjuksköterskor och lindrande morfin strömmade genom hans vener. Vener är goda vänner.

Kapitel XIV

Föregående natt hade inte tagit slut för Verner och Alois i och med att solen gick ner, utan fulla och grälsjuka av herkuliska mängder öl hade de sökt efter tyckande och kännande vänsterdrägg. Ingen av dem hade, spriten till trots, kommit över censurkossans fräcka förolämpning på fiket.

Verner kände avsmaken stegra inom sig. Han föraktade de som sprang till den mäktige på grund av denna enda egenskap, makten. Dessa människors draging till den starke är likt en båtbesättning som

springer till styrbord om den starke befinner sig där och följer honom till barbord när han går dit. Medan det hela tiden får skeppet att gunga mer och komma närmre kapsejsning och havets rand. Han staplade fram till ett sällskap och började vräka ur sig.

- Enda anledningen till att sådana som ni hatar folkfostraren Hitler är för att han förlorade kriget. Medan jag, jag älskar honom just för att han förlorade. Hade han vunnit så hade jag stått här och försvarat judarne och frimuraranglosaxerna, medan ni hade bannat mig för att jag pratade skit om Adolf den store. Nu däremot får jag höra glåpord till svar på mitt sanningstal om den försupne judelakejen, churchill den lille, och den asketiske folkbefriaren Hitler den store. Jag borde inte ens ha nämnt fyllbulten churchill i samma andetag som frälsaren Hitler – Slovakiens befriare och beskyddare. Varje gång ni skymfar tjänstemannasonen Hitler bevisar ni att ni hade skrikit Heil Hitler från första parkett om tid och plats varit en annan.
- Va fan snackar du om? Vi har väl inte pratat om Hitler?
- Jaså inte? Använder ni honom då inte som exempel på det onda förkroppsligat var och varannan dag, ni oinitierade laicus? Dömer ni inte världen till att slava under bankirväldet då ni kallar hans kamp för den reinkarnerade ondskan? Ni kallar polskor som våldtagits av den röda armén för "befriade" och tyska flyktingtåg bombade von oben påstår ni blev "räddade från ondskan". Hyllar ni inte rasisten churchill som befriare när ni borde hylla SS-soldaterna som räddade er från att bli sovjetslavar? Jag ska säga er att ert val att stå på segrarens sida och inte på förlorarens måhända inte är ett säkert tecken på psykopati, men en god indikator på det! Vet ni inte att D-dagen, djävulens-dag, började 6 på morgon den 6e dagen i den 6e månaden? Om inte det räcker för att övertyga er om vem som slogs för ondskan och vem som slogs för godheten så vet jag inte vad som gör det.
- Du utan Churchill hade vi pratat tyska, om vi inte blivit folkmördade.
- Är det då så mycket bättre att prata engelska? Var det värt att förstöra västerlandet för att du skulle få lära dig att mima "Might makes right" hellre än "Das Gerechte nichts anderes ist als das dem Stärkeren Zutragliche"? Vad gäller folkmord, hur många miljoner bengaler svälte den skära grisen, "det karaktärlösa svinet" churchill ihjäl under kriget? Hur många miljoner dödsdömda utlämnades till Sovjet efter kriget? Kan du svara mig det med samma kaxighet som du kan rapa upp sex miljoner?

Den spinkigaste unge mannen i sällskapet, en typ med löjeväckande asymmetriska drag, ett nästintill obefintligt käkben och en neandertal-atavistisk-haka ställde sig alldeles intill Verner. Han höjde en arm över Verner och med sitt pekfinger, som var lika krokigt hans tankar, riktat mot Verners hjässa så ropade han till vakten "Hatbrott, hatbrott på g här!". Men döm av allas förvåning då vakten steg fram och sade "Det här är krogen Kloaken, här gäller inte maktens rättvisa, utan här skall plågoandarna lyssna på de kuvades klagorop. Härur slipper massdemokraten först då han lyssnat till den lidandes litania." De blev allesamman tysta av förvåning. Vakten makade sig tillbaka till dörren. Verner hade aldrig tidigare erfarit att en person med någon sorts makt i samhället öppenjärtat stått på hans sida. Han visste inte om han gillade det eller ej, men när förvåningen lättat tog han tillfället i akt att lätta på sitt hjärta.

- Jo vad jag ville säga var att ni inte tar avstånd från kriget, mot våldshärskarna, mot deras stat "detta kallaste av kalla odjur"⁵³. Utan vad ni tar avstånd från är förloraren. Vinnaren står inte

---

⁵³ Nietzsche i *Så talade Zarathustra*.

ensam, han är omgiven av en dröse beundrare som hjälper honom att sparka på den liggande. Men att ställa sig på den vinnandes sida det är att säga "rättvisa är vad maktens säger" – för all del gör det! Men hyckla inte därom! Skrymta inte om att ni är Trasymachos lärjungar av nävrätten.

- "Vi tycker inte att Tredje Riket var ondskefullt för att det förlorade utan för att det var ondskefullt i sig självt", sade någon i sällskapet, vems röst det faktiskt var saknar vikt ty de var massmänniskor snarare än individer. De var kärll som alla fyllts av samma gift.
- Jag hade kunnat respektera er för det svaret, om jag vetat att idéen vuxit ur er själva. Men jag är tyvärr alltför övertygad om att den planterats där av mäktiga händer. Tänk efter, kan idéen ha kommit utifrån? Kanske från en akademiker som lett ljummet och lömskt?
- "Om de ändå pratade strunt med egna ord...Att tala strunt med egna ord är ju nästan bättre än att tala sanning med andras"⁵⁴ ropade Alois bortifrån sin baren.
- Oavsett varifrån idéen kommer så är den sann, svarade sällskapet.
- Kanske det, men är de allierades ondska mindre sann? Ska vi vara något så när objektiva och mäta ondskan i antalet döda så är det inte folkaltruisten Hitler som vinner den tävlingen. Lider du mer av att bli mördad av en tysk granat än av en sovjetisk? Lider du mer av ett nackskott från en SS-man än av att brännas levande av en brittisk flygbombare? Det fredliga lilla Tyskland må ha förklarat några uppstudsiga grannländer krig men The Brutish Empire, detta imperium som underkuvat sina öars alla folk, detta imperium förklarade Tyskland, Finland, Rumänien, Ungern och Thailand krig officiellt. Inofficiellt, genom invasion, förklarade The Brutish Empire krig mot Island, Irak, Iran, Syrien och Libanon, av vilka de båda senare lydde under Vichy-Frankrike, för att nämna några på rak arm. Sen har vi länder som Norge vars territorium de förhatliga britterna minerade och skulle ha attackerat om inte, gudskelov, för hembygdsivraren Hitler. Minns också vad de förljugna britterna gjorde med Vichyfrankrikes flotta! Men idag känner pöbeln endast Pearl Harbor trots att inte så många fler dog där.⁵⁵
- Men kriget börja..
- Kriget började för att polackerna, vilseledda av anglosaxiska krigshetsarlöften vägrade en fri stad dess önskan om att förenas med sitt hemland. Fåren förs till gården, barnet till modern, till och med flyktingarna får ta hit sin släkt, men Danzig förvägras att återförenas med sin familj.
- Men...
- Men jag har inte kommit för att diskutera krigsskuld och förintelserevisionism. Huruvida Sovjet hade för avsikt att anfälla Tyskland under tidigt 40-tal eller inte. Huruvida stadsbildsmålaren Hitlers protektorat av Böhmen-Mähren var värst eller om tjeckernas tidigare fullständiga annektering av Sudetenland och senare fördrivning av dess folk var värre. Om filosofen Hitlers gränskrig var hemskast eller om Britannien, Frankrikes och Sovjets världsomspännande erövringar var värre. Huruvida det var värst att sitta i Auschwitz under Röda Korsets övervakning, med simbassäng, sjukhus, bibliotek, galleri, nöjesmålande, orkester, lön och bordell till hands och kuks eller om det var värre att törsta, svälta, frysa och slås ihjäl i ett allierat krigsläger. Huruvida det var värst att få sin konst uppköpt till underpris av Göring eller se sin mor och syster våldtagna av marockaner i fransk uniform. Huruvida kvinnors och barns beskyddare, Hitler, var en diktator eller om han var det tyska folkets vilja i förkroppsligad form.

---

⁵⁴ Ur *Brott och straff*.

⁵⁵ Vid attacken på Mers-el-Kábir dog 1297 fransmän, vid attacken på Pearl Harbor dog 2407 amerikaner. Sett till ländernas befolkningsmängd var alltså den brittiska talassokratins attack på lilla Vichyfrankrikes flotta mångfaldigt brutalare.

Vad jag ville ha sagt var: tag avstånd från myntets bägge sidor. Att inte hoppas på endera sidan utan kasta myntet i sjön. Det är vad den styrande, myntets ägare fruktar allra mest. Själklarar jag dock inte av att peka ett anklagande finger åt de båda, åt vinnaren såväl som åt förloraren. Utan jag springer huvudstupa fram till den liggande, kramar hans hand och tvättar hans sår... Tack för att ni lyssnade.

Verner gick tillbaka till baren. Armbågarna hamnade på bardisken och huvudet i händerna, med den tunga frågan "Skriker vi på den som inte lyssnar för att han ska höra vad vi säger eller för att han ska förstå att vi lider?" Sällskapet reste sig för att gå ut. Mannen som kallat på vakten var arg, en annan var tyst och begrundande. En tredje gick fram till Verner och lade kort sin hand på Verners axel, för ett alldeles litet ögonblick, innan han följde sina vänner ut.

Åsiktsbrottslingen Alois sade till sig själv "Nä här kan ja' inte bare sitta å vänta på att Jesus eller Hitler ska komma tebaks, ja måstä agera" han tänkte gå över till ett bord med rastafletstyper men märkte då han satte foten i golvet att han var lite väl vinglig för att rulta över det ostabila golvet. Han gjorde bäst i att sitta kvar i barstolen. Krögarn, med sina beprövade öron fick lyssna till hans klagan.

- Förstår du vilken sinnessjuk inställning det är av dessa mediokra dussindemokrater att anse sig ha rätt – när tog de sig denna rätt? – att bestämma över miljontals andra människor? Över vår inkomst, vår konsumtion, vår barndom, våra hus och så vidare och bara för att de viftar med ett röstkort i hand? Va?! En sån inställning passar möjligtvis socialistiska bödlar. Men att var och varannan krake, så mild att han inte ens slår sin fru, säger sig ha rätt att bestämma över mig, dig och miljontals andra? Det enda som skiljer dem från fariséer är att de inte inser sina förhåvelser.
- Huset bjuder, svarade krögarn och hällde upp en generös cognac. Vad tjänar det till att klaga på världen när det är den starkes rätt som gäller? Va? Hick. Vad visar du annat än att du är svag och godtrogen som trott på härskares lögner om att moral och rättvisa existerar? Du klagar på staten därför att du hatar dig själv. Du klagar över judarna därför att de är ondare och mäktigare än vad du är. Alois muttrade litet till svars. Krögarn fortsatte, du gillar Hitler för att du inte har den makt du tycker dig förtjäna. Du är lägre än vad du anser dig själv vara. Du tror att du förtjänar mer i denna värld än vad du nu har, därför att dina föräldrar älskade dig för mycket. Du drömmer om en Hitlers fantasivärld för att du tror att du där skulle ha en framträdande position. Låt mig citera Max Stirner "Emedan det mest tryckande eländestillstånd gör sig gällande i samhället, så försöka i synnerhet de tryckta medlemmarna från samhällets undre regimer att finna felet hos samhället, och göra sig till uppgift att finna det rätta samhället. Det är blott den gamla företeelsen, att man främst söker skulden hos allting annat än hos sig själv; alltid i staten, i de rikas havandesjuka ..." ⁵⁶ Politik för dig, för mig, för massorna är ett felaktigt sätt att ventilerare våra personliga misslyckanden och att skylla dem på samhället. Istället för att skylla oss själva skyller vi på politiken, på världen, "om bara ditt och datt varit annorlunda, om bara". Istället för att erkänna att vi inte når upp till våra drömmars mål, att vi inte fyller våra egna föreställningar om oss själva, så säger vi istället att det inte är världen som når upp till vad vi önskar av den. Vi inbillar oss frasen "Det är inte jag som är felet, det är världen".

---

⁵⁶ Ur Den ende och hans egendom.

Alois svepte sin cognac till svavs och grimaserade illa.

Kapitel XV

Girigboken Marcus slickade sig förnöjt om fingrarna, utan en tanke på diskretion och fick i sig det sista av den läckra ostron-sältan. Han hade precis avnjutit en underbar lunch tillsammans med en storföretagare på dehis som finansierade Marcus och hans stundande statskupp. I utbyte mot de feta mutorna skulle Marcus införa hårda restriktioner inom de sektorer storföretagaren var verksam i. Hans krav gällde sådant som anställningssäkerhet och sociala avgifter, komplicerade skatteregler, infernaliskt motsägelsefulla redovisningskrav, dyra uppstartningskostnader för företag och minimilön. Allt för att sätta käppar i hjulet för småkonkurrensen. "Doon't bläjme dä player, bläjme dä gäjme" repeterade storföretagaren snoffsigt flera gånger under lunchen, påvisande sina vidlyftiga engelskakunskaper.

Marcus promenerade en sväng efter lunchen och just som han som bäst funderade på om han gillade storföretagaren eller inte såg han en valaffisch för "Internationalsocialistiska partiet", han hade inte hört talas om partiet förut och ögnade genom affischen. Till sin fasa upptäckte han Alois namn längst ner "Va i helvete, har han inte ställt till med tillräcklig uppståndelse redan som det är?!". Han hoppade i första bästa taxi till flyktingförläggningen, där fann han Alois och Verner sitta och spela kort med ett gäng levantiner.

- Va fan är det för valaffisch jag sett uppspikad i var och varannat gatuhörn i de här kvarteren? Skulle inte du hålla dig lugn efter din parad och ditt brandtal?
- Ta dä lugnt Mackan, ja' har inga politiska avsikter mä partiet. Jag behövde ba' få mitt namn känt, så snuten intä klipper mäj. Efter mitt lilla brandtal mot det slam vi kallar för den internationella judenheten så blev jag ju "l'ennemi numéro un" för de där judiska vakthundarna – Politikers Och Leviters Imbecilla Skyddare. Så jag behövde få mitt namn tjänt i samband mä socialism, allmosor åt dä fattiga, omhändertagande, kramar å annat som populasen tänder på.
- Det var oavsett avsikt förbannat dumt att röra upp mer trubbel genom de där flosklerna du spikat upp. Jag ska ordna en soclägenhet åt er och ni ska se att bidrag kommer regna över er. Men då får ni hålla er till lägenheten och till krogen och inga fler fackeltåg eller uppviglingar av sandnegrerna här på anläggningen eller av änkeborgare heller för den delen. Lämna in ett CV på mitt kontor imorgon så ska jag skriva in er på vartenda bidrag jag kan komma på. Det räcker med att en av er kommer med ett CV så kan jag skriva in den andre av er som sambo och därmed bidragsberättigad enligt homodekretet.
- Hur dags stänger kontoret då?
- 15.
- Va i hälväte! Din plågoande! Inte har väl vi vaknat då! Vi är ju för fan arbetslösa och ska inte behöva stiga upp så tidigt. Vi har negerledigt – inte ett bekymmer att bry sig om.
- Vi kan ta det och dygna Alois. Vi fått ny sprillans ny espressomaskin hit till förläggningen, uppmuntrade Vernern.
- Dä jör vi!
- Öh var fan är Mikael förresten? Undrade Marcus. Har han gått till skogs? Virrat bort sig i tassemarkerna?
- Vet inte, han drog för att knarka opiater för ett tag sen, vi har inte sett av honom av sen dess.

Nästköljande dag stampade Alois in på Marcus kontor.

- Här har du CV:t, brökte Alois högt och dunkade papper och näve i skrivbordet, stirrig och otålig efter dygnandet.

Marcus började läsa CVt.

Kära arbetsdrivare!

Jag kommer här presentera mig själv, på ett sätt som i fordom hade setts som förhävelse och ett svårt majestätsbrott. Vi åminns den vise Sokrates' blygsamhet! Men ett barn av min tid som jag är så framlägger jag här helt kort mitt levnadslopp på ett manipulativt positivt sätt.

Namn: Alois Schicklgruber.

Profil: Vår tids störste rasbiolog, stor erfarenhet av myndighetskontakt och därav förvärvat skicklighet för att handskas med dem, samarbetar väl med andra – så länge de är lydiga, redan vid min födelse sporde astrologerna att jag skulle bli en stor fascistdiktator, "en man av yttersta högern"⁵⁷. Charles Manson är den ende psykolog som haft någonting att lära mig och alla sociologi har jag lärt mig av Carl Panzram⁵⁸.

Intressen: Det sanna och det sköna, näthat, bokbål och ringbarka träd.

Utseende och intellekt: Vackert naziblåa ögon, mörkhårig på det vis som ofta återfinns längs Atlantkusten, från Bretagne och norröver, långskallig, skallindex: 75, högintelligent, övervägande baioariskt ursprung beblandat med fenotypiskt tydliga skandonordida inslag – en viss keltisk influens icke utesluten, summa summarum avelsmaterial enligt mitt kompetenta utlåtande.

Utbildning: Djupgående studier av förintelserevisionism, frenologi, astrologi, gedigen jesuitutbildning av den gamla skolan, kristen kabbala, alkemi, ockulta studier och bedriften att ha läst genom hela internet (när det låg i sin vagg). Därtill stor erfarenhet av användande av psykografer.

Mentorer: De sista uppsaliensarna från Statens institut för rasbiologi.

Styrelseuppdrag: grundare av och president in absentia av Herrens motståndarsarmé (också känd som Uganda Peoples' Democratic Christian Army), vapensmugglare åt Dwekh Nawsha⁵⁹ samt aktiv medlem i Werwolf.

Yrkesverksamhet: Barnsoldat, påvlig upppassare, pansargeneral, legosoldat, gallärslav, negerkontrollör, glasblåsare, kleptokrat, repslagare, våldsverkare, falckenare, psalmförfattare, grammatiker (den gamle sorten), skriftställare, hävdatecknare, späckhandlare, boskapstjuf, lägerkommendant, konsult i lönnlig kunskap om kryptojudiska sekter från Mindre Asiens högplatå, upptäcksresande, geograf, svinfarmare, lumphandlare, hovnarr, professionell åderlåtare, docent i romersk ockupationsteori, tjuvskytt, slavuppfödare, afghansk krigsherre, professor i balneologi, rashygieniker, trepanör, sillhandlare,

---

⁵⁷ Ur Sions vises protokoll.

⁵⁸ Seriemördare, rånare och sodomit verksam under 1900-talets tidiga årtionden som i sin självbiografi skriver ett och annat om hur han och likasinnade blev som de blev.

⁵⁹ Assyrisk milis.

syltare, grovsmed, alkemist, ledde forskarlaget som utvecklade HIV-viruset⁶⁰, lokalvårdare, miljötekniker, hygienombud, sanitetskonsult och negerbollsingenjör. Jag står för tillfället till arbetsmarknadens förfogande.

Referenser: Pallar inte leta upp men hör med Schweizergardet eller med General Butt Naked.

Språk: Modersmål tyska dock flytande i alla nedtecknade germanska språk förutom bastardspråket "förenklad tyska" även känt som "engelska" (det finns ju ändå alltid någon anglofil till hands som vill stoltsera med sina kunskaper genom att översätta), mycket goda kunskaper i proto-indoeuropeiska, sanskrit, tokhariska, hettitiska och alla moderna romanska och slaviska språk, kort sagt "Jag är indo-ojråpe, inget indo-ojråpeiskt är mig okänt".⁶¹

Avhandlingar och artiklar: "Ljuset kom österifrån", "Ödeskampfen vid Stalingrad: bevis på bolsjevikernas nyttjande av biologiska vapen vid den moderna erans definierande händelse⁶²", "Vägen till Urheimat genom analys av våra tidigaste epos", "Varför var Adolf Hitler bäst?", "Därför var Adolf Hitler bäst!", "Rassenhygiene im zwanzigsten Jahrhundert", "Lactose-Toleranz in Herrenvölker", "88 skriftrullar om rödvinsfläckars förintande genom lut och galla", "1889 förslag på tortyrmetoder för att bota kättare", "Uttryck av kristelig kärlek genom reptortyr", "Betraktelse av de postkeltiska högplatågalitisernas hävdavunna seder och bruk", "L'obsession de l'excrétion chez les juifs", "Meditation över Pfefferkorns⁶³ blygsamma krav på att judar skulle leva på sitt egna arbete istället för på andras", "Teodicéproblemet – om Gud är både god och allsmäktig, varför finns då judar?".

Övriga intressen: Bögknackning, lobotomeringar (på amatörnivå), abortera blivande abortläkare, åka hiss, droppa vatten på heta spisar. Praeterea censeo⁶⁴ att jag har anledning att svara som Diogenes då slavhandlaren frågade vad han kan utföra för verk, "Jag kan härska över folk".⁶⁵

Postadress: Sonderweg uppgång A8.

Med hopp om gott framtida samarbete,
högeligen, er rasfrände Alois Schicklgruber,
kontrarevolutionär.

- Det var ett...ett...hur ska jag säga...imponerande CV det här Alois. Du har hunnit med ett och annat i ditt liv, om än inom något speciella intresseområden. Det är väl att du inte ska söka jobb i stan med det här. CVt ska snarare lyda "Jag är en påsitiv, glad, ung schäj som gärna arbetar i grupp, men också änsam. Som sosial och utåtriktad har jag lätt att skapa kontakter

---

⁶⁰ Möjligtvis har Alois överdrivit sin inblandning här, HIV-viruset kommer, som läsaren säkert redan vet, av att bögarna knullar allt som inte hinner upp i träden. På så vis spreds viruset från apa till människa.

⁶¹ Alois är inte lika lärd som Pico della Mirandola, mannen han parafraiserat och som sade Homo sum, humani nihil a me alienum. Jag är människa, inget mänskligt är mig okänt.

⁶² Om de allierade blev arvtagare till den moderna eran genom lönnmord och krigslist, vad säger det symboliskt om vår tids grundpelare? Se Gregory Cochrans blogg-artikel "War in the East".

⁶³ Jude som konverterade till kristendomen och argumenterade för att Talmud skulle brännas så att judarne enklare skulle omvändas till den rätta läran.

⁶⁴ För övrigt anser jag (Cato den äldre).

⁶⁵ På en sjöfärd blev den grekiske filosofen Diogenes förslavad av sjörövare och sattes i land på Kreta för att säljas. En rik man blev intresserad av cynikern och frågade "Vad kan ni?" varpå den förslavade svarade "Härska över människor." En annan version av legenden berättar att Diogenes ska ha fått syn på mannen och sagt "Den där mannen behöver en härskare, sälj mig till honom."

med nya mänsjor. Min största svaghet är att jag fokuserar för mycket på jobbät. Ödmjuk och jordnära, bla, bla,bla.”

- Jovisst men dä är inte lätt å vara ödmjuk när man tillhör den ariska överrasen. Å ja’ vet mycket väl att man nu för ti’n ska man ju vara en halvautistisk programmerare för å få ett välbetalt jobb, en computer mand.
- Jag kan bara hålla med. Pappersarbete som förr krävde dussintals anställda klickas numera in i datorerna av folk själva och förs automagiskt in i våra ”filer” (han gjorde här luftcitad med höjda händer) som de kallas. Det är numera så illa att jag har svårt att hitta på anledningar till att anställa folk. Den största delen av tiden som jag arbetar här på kontoret spenderar jag med att hitta på förskönande synonymer till ”fika” och ”rökpaus” för att motivera mängden anställda inför ekonomjävlarna. Här har man gått genom termerna ”möte”, ”konferens”, ”internutbildning”, ”effektiviseringsmöte”, ”vidareutbildning”, ”face 2 face research”, ”stuff your face” och ”ass to mouth”.

Marcus lade märke till att hans tal inte planterats i bördig jord förty han såg Alois knyta nävarna runt den lilla gungstolens armstöd och hans ansiktsfärg förvandlas från keltiskt ljus till indianskt högröd. Alois reste sig och gav Marcus en kort nick till adjö.

Ute i korridoren hörde Alois ett samtal från rummet tvärsöver och kände igen rösten på den sockärring han tagit stryppgrepp på härom veckan. På dörren stod det ”Till den som går arbetslös skall vara givet. Från den som arbetar skall också tas hans lilla förtjänst”. Han kikade in genom dörrens glänta, visst var det hon, hon satt i en t-tröja som spände över bukfettet på vilken det stod ”Så här ser en militanthysterisk-feministlesbian ut”. Hon satt och pratade med en pojk. Alois tjuvlyssnade.

- Varför berättade du inte om mobbningen för en lärare eller för skolpsykologen? Så hade de löst problemet. Du kan inte ta lagen i egna händer på detta vis och slå tillbaka mot mobbarna.
- Men jag hade gjort det Barbro. Jag sade till både lärare och skolpsykologen.
- Då hade väl de inte hunnit lösa problemet innan du gick loss som en vilde. Du har inte bara slagit mobbarna utan även gått mot systemet, det här är allvarliga förseelser förstår du.
- Jag sade till för över ett år sen, sade pojken. Han tittade skamset ner på de händer han försvarat sig med där de låg vilade i knäet. Var hans händer onda? frågade han sig själv.
- Du måste lita på att vårt sociala skyddsnät hjälper dig, utan välfärden är vi ingenting. Du måste tro, du litade inte på att det skulle ordna sig, det var därför du inte fick hjälp. Du har varit en dum pojke, dum för att du som alla med snopp är ondskefulla. Din botgöring blir att läsa detta, sade kärringen och lade en antologi i radikalfeministisk-kvinnoseparatistisk teori i den späda pojkens händer.

Alois antecknade ”Barbro” på sin dödsbulla och smög tyst därifrån.

Väl ute från det tryckande kontoret märkte han att hans gamla ljumskskada börjat värka, förmodligen för att han dygnat. Han stegade så in på ett apotek för att finna något lindrande.

- Här har du svart på vitt medicinerna jag vill ha, sa Alois och räckte över en lång lista han krafsat ihop. Kassörskan tog skeptiskt emot den. Hon var klädd i en reglementsvidrigt kort kjol som slutade ovanför hennes spetsiga knän.
- De där slutade säljas för två decennier sen på grund av biverkningarna, sa kärringen om de första två medicinerna på listan. De här har varit förbjudna så länge jag jobbat här. De där två

är förbjudna på fem kontinenter. Den medicinen fanns bara i Sovjet. Sen den här medicinen den används enbart på kreatur. Den sista kan spontanantända och därför handlar vi inte med den. Det enda jag kan ge dig skulle vara det sista läkemedlet på listan, men för det behöver jag recept.

- "Jaså kan du inte det?" Alois visste inte om han var argast över hennes ovilja att samarbeta eller över hennes inkompetens. "Du tar två tunnor salpetersyra, ett fat kolloidalt silver..."
- Nej jag menar ett recept från en läkare.
- Men ge mig bara en flaska morfin då för helvete!

Inte heller det ville hon bistå med och han fick halta sig hem, trött och ömklig. När han steg innanför dörren ropade Verner från datorn:

- Öh, Alois, hör på här. Jag läser från humanistiska fakultetens hemsida "Humanistiska studier kan leda till en mängd olika karriärsval. Posten är examinerade humaniststudenters största arbetsgivare. Utöver brevbärare kan du få jobb även i kassan på ICA, bli städare (eller som vi på humanistiska fakulteten i vårt arbetarförakt föredrar att kalla yrket: lokalvårdare), du kan bli civilklädd biljettkontrollör eller pissfitta. Du kan också få rulla tummarna på diverse 'jobb' inom parasitsektorn, eller offentliga sektorn som du här lär dig att benämna den." Och kolla, här är deras motto "För dum för vetenskap? Prova humanism!".
- Undra hur en så ärlig beskrivning kom upp på en av statens hemsidor? Varför läser du om statens humanoja förresten? Har du blivit senil eller? Kättare eller något? Vet du inte att humanisterna dyrkar mänsklig kunskap framför gudomlig vishet? De dyrkar ormen i lustgården, hin håle själv, och ser hans frukt som godare än en rasren lustgård, därför att de dyrkar dyngherren.
- Jag skulle kolla upp en psykolog jag ska till och hamnade där. Freja vill att jag går, hon påstår att det inte är rätt att jag ligger hemma och drar mig hela dagarna utan att jag ska finna mitt kall. Hon har tjatat riktigt hetskt, alldeles som en sydlänning om det här. Hon säger att en psykolog skulle hjälpa mig. Trots att jag berättat om varför jag slutade jobba, att jag fick nog när en dag det där brandgula kuvertet damp ner i postlådan, för att håna och förarga mig, kuvertet i vilket man får se siffror på lite av de pengar staten stulit över året, som för att håna en.
- En sådan oförskämnd fräckhet! avbröt Alois. En sån där hjärnskrynklande kommer snarare stjälp dig. Va ska du till sykojudopeft för? Att arbeta för ett germanskt världsherravälde är det bästa antidäppresiva medel som finns. Vet du då inte att psykoanalys är ett semitiskt vapen utvecklat av Hannibal Barcas efterträdare Schlomo Freud? För å angripa samma maktcentrum, Rom – men nu inte i betydelsen av Romarriket utan i betydelse av den apostoliska romersk-katolska kyrkan. Psykologdravvel är bara slavmoralssdyrkarens sätt att känna sig förtryckta i detta materiella överflöd. De har ingen chef värd att hata så de börjar hata sina föräldrar. Räcker de inte me å bikta sig om söndagar å att beakta de gamla ordstävorna "Själv är bästa dräng", "Var man sin egen lyckas smed" å så vidare. Ska du få lära dej å akceptera de onda i dä?
- Var smed har sin sed. Freja vill att jag ska göra det här och de moderna behöver ju inte ha fel i allt. Förresten har du nog en utdaterad bild om du tror att all samtalspsykologi är judisk psykologi.
- Den råd lyder är vis, men oråd skall ingen lyda och inte heller ska du tro att livet blir bättre för den ängen lyser grönast som ligger längst bort. Dä ä bättre å förlikas mä sitt elände.
- Och hur vet jag vilka råd som är goda? Hur skiljer man agnarna från vetet?

- Du själv, ty huvudkudden är bästa rådgivaren.
- Jo, jo kommer tid kommer råd.

Verner stod tvehågsen och klurade, skulle han gå till psykogubben eller ej? Han bad Alois om en Bibel och slog på måfå däri efter ett järtecken att utröna och gå tvärtemot. "Kvinnan bör i stillhet låta sig undervisas och därvid helt underordna sig", se på fan. Det blev till att gå. Alois lämnades ömkade alldeles ensam, men han redde sig. Han slog på sin älsklingsgrammofon, en platta som spelade det mysiga ljudet av stora brinnande ugnar som slukade mänskolik och godståg tuckade fram. Han lindrade ljumskens smärtor med grötomslog och genom att shotta två 8:or raketbränsle varpå han sköljde munnen med litet söt björksav, bytte om till strandpyjamas och satte sig i deras bekväma, stoppade möbler för att inmundiga supé. Han drog en getfäll över knäna och nu riktigt komfortabel åtnjöt han lövtunn parmaskinka med rågbröd, bakat med lingon plockade av förslavade thai-händer, och med en gudagod, krispig brödyta pudrad med aska från kremerad judesugga. Till efterrätt förtärdes seg å go Vipeholmstoffee⁶⁶ ihop med Hoffmans stärkande droppar silade genom sockerbit. Dryckjom till detta blev en flaska purfärsk T-sprit av fredskvalitet toppad med hälsobringande mortlad sprängticka, smaksatt med stött rökelse. Pricken över i:et var kvällslektyren, den för honom smått hädiska skriften: "Fragment ur surrogatpyret IX" handskriven på ett skört palmblad, han läste "- Satans utopiskelande godhetsfascister, harskla morfar å fortsatte i de att han hosta upp va som såg ut å vara en halvsmält näbbmus: – Dom mest inskränkt intoleranta å outhärdlit enerverande brackpissludren ä dom som yra mest högstämt om vilken enastående fin salongsbolsjevikisk slavmoral dom ska förverkliga globalt om bara alla tvingas underkasta sä deras skrattretande moderiktiga sektövertygelser ... " Harmonia caelestis infann sig.

Kapitel XVI

Verner låg försvarslöst utsträckt på ett slätt, sandfärgat mellanting av divan och soffa. Den gamle glasögonbeprydde äckelgubben hette Sodomeyer, hans hår var fågelbajsvitt, bakåtkammat på hjässan och ihopkrullat på sidorna trots att han regelbundet kammade bak det med en liten stålkam som han fiskade in och ut ur bröstfickan. Ögonen var vattnigt mörkblåa – som ett kallt och ruggigt hav, och det klara, om det någonsin funnits i dessa ögon, var sedan länge igengrumlat. Näsan var inte så krokig som den var expansiv, ju närmre spetsen, desto större blev den och dess kraterlika hud var täckt av ytliga, violetta blodkärl. Inalles gav det ett vämjeligt intryck även på den blindaste filosemit. Han hade vislat falskt på Gainsbourgs "Juif et Dieu" när Verner trätt in.

- Om du inte kan slappna av i en acceptans av dig själv, det du gör och dina val, tyder inte detta på en inre konflikt? En konflikt i vilken du vägrar godta dig själv? Sade psykojuden med en ansträngd basstämma.

Verner grunnade tyst "Ja jag är ju inte här på eget bevåg utan på uppmaning av Freja. Det här kommer inte bära någon frukt för jag är motstridig gentemot själva skördemetoden. Finns det något som tyder på psykoterapiens överlägsenhet mot djupa samtal med sig själv och goda vänner? Man tar det la mer seriöst då man betalar för det och sätter av en tid, förvisso. Men deras regler för den simpla människan är inte applicerbara på mig. Att jag lät mig övertalas till det här. Jag får förklara för Freja att mina dåliga

---

⁶⁶ En kola som höll kvar socker på tänderna särdeles länge. Den utvecklades till Vipeholmsexperimentet i Lund, i vilket sinnesslöa matades med kolan varje dag i ett decennium (1945-55). Experimentet gav lärdom om sambandet mellan sockerförtäring och karies. Resultatet härav blev statens rekommendation om "lördagsgodis", för att inskränka godisätandet till en dag i veckan.

sidor är baksidan av det mynt som också bär mina goda sidor. De är oskiljaktiga, biverkningar av varandra om man så vill.”

- Jo, så är det väl. Svarade Verner. Han stirrade upp i taket och betraktade den nikotingula färgen. Taket hade varit vitt en gång i tiden men generationer av psykiskt instabila psykoterapeuter som medelst cigaretter försökt stilla sina neurotiska tendenser hade över åren förändrat dess färg.
- Kan du utveckla? sade psykologen efter ett evighetslångt intermezzo.
- Ja, jag har svårt att fatta beslut, en inre konflikt som du kallar det.
- Detta kan oftast återanknytas till patientens pottränning, jag kan skicka dig till min kusin och urinolog doktor Ståfräs för att undersöka det närmre, men låt oss lämna pottränningen för tillfället. Hos dig kan det likaväl bero på din vänsterhänthet, du har ett liv bakom dig av ambivalens om något så grundläggande som vilken hand du ska använda. Samhället har inte accepterat dig som den vänsterhänthet du är utan förtryckt dig. Du kanske inte tänkt på det innan men du tillhör en minoritetsgrupp. När du då känner denna smärta och oro inför beslut, är det inte då ett ögonblick för att skärpa sinnen och undersöka vad som döljer sig och orsakar känslorna? Bedövar du dig istället så kommer du oundvikligen gå på samma problem igen, detta bubblar alltid upp, oundvikligt, som sagt.

”Smärta, vad hade han fått det från? Vadå oundvikligt? Det gäller väl bara att jag håller mig från kompromissande. Gjorde inte Aristoteles så? Nekade kategoriskt att kompromissa. *Prius mori quam foedari*⁶⁷, som någon romare ska ha sagt. Ska jag undersöka problemen ytterligare? Har inte mitt problem alltid varit att jag velat hit och dit alltför mycket? Bytt yrkesdröm minst en gång i veckan, likt Hitler under Wienåren. Hitler, en late bloomer? Men det är väl sådan jag är och jag får finna ett sätt att nyttja de kort som givits mig. Kan ytterligare introspektion verkligen minska mängden introspektion, såsom talmudokhazaren antyder? Nej, nej jag minns minsann vad jag en gång läst om den äktfreudianska psykoanalysen: Hela den psykoanalytiska teorin kan härledas ur tre postulat: 1. Vad det än verkar vara – så är det inte det. 2. Om det kan mätas – då är det något annat. 3. Vad det än är – så är det inte behagligt.”

- Ja, jag skulle väl behöva skärpa sinnen vid dem tillfällena, såsom du säger, svarade Verner.
- Du kan varken lägga skuld på eller förlåta dig själv för en handling du själv inte valt.

Doktor Sodomeyer tänkte för sig själv ”Välja handlingar, det kan endast en vuxen, och det vuxna psyket uppnår enbart den högstående juden. Arier, dessa smutsiga gojim, förblir likt barn livet ut. Därav att de är så lättlurade. Det märkes på deras blåögdhet och att de likt barn dricker mjölk livet ut – två tecken på naivitet. Ariern är barnslig och godtrogen, juden gammal och lömsk. Jag är den lille David som slåss mot den storväxte Goliat.”

Verner tittade på judens lilla kropp och hans stora huvud, han undrade vad för sorts vidrigheter som pågick där inne ”Förmodligen konspirationer eller drömmar om shiksas. Världen är allt en fantastisk teater. Dessa onda och mörka, små och förljugna, ohederliga och giriga, fysiskt svaga och kroknästa judar slåss mot oss ljusa, vackra, ärliga, skönlemmade arier. Svart och vitt. Den dualistiska idén måste vara bland människornas äldsta; vi och dem”.

---

⁶⁷ Hellre dö än kompromissa.

- Du jag tror att jag fått tillräckligt att tänka på för den här gången, vi hörs! sade Verner och gick ut, lättad över att terapin var ett avslutat kapitel.

Så fort Verner gått ut slog Sodomeyer på Leonard Cohens "First we take Manhattan" och sjöng med i texten:

They sentenced me to twenty years of boredom
For trying to change the system from within
I'm coming now, I'm coming to reward them
First we take Manhattan, then we take Berlin

I'm guided by a signal in the heavens
I'm guided by this birthmark on my skin
I'm guided by the beauty of our weapons
First we take Manhattan, then we take Berlin

...

Kapitel XVII

Mikael hade fått följa med hem till de två som räddat honom på gatan, en läkare som hette Sam och hans fru och tillika sjuksköterska, Rita. Där återhämtade han sig fysiskt från den kulturberikning och myndighetsutövning som han fått erfarat – det var inte ofta som polisen brydde sig så mycket om en. Han renade sig från sitt opiaternas makt: spenderade dagarna med att laga stora middagar åt sig och det godhjärtade paret och med fysisk träning – han gick på händerna, släpade en Nebelwerf, sprintade, brottades med träd (och vann). Likt den unge David Duke klarade han av femtio enhands-armövningar i ett svep – resten av tiden ägnades åt stilla kontemplation över en brutal och blodig hämnd.

Trots all träning och de i övrigt vilosamma dagarna så kände han sig gammal. Han kände sig gammal då han vaknade, han kände sig gammal då han såg en vacker kvinna och han kände sig gammal då han tittade sig i spegeln. Han kunde inte känna igen sitt unga jag. Ansiktet var ärrat och hade förlorat sin ungdomliga skönhet, han var rynkig som ett ensamkommande flyktingbarn. Han hade ådragit sig negerfläckar från alltför många dar under den latinska solen. "Ni kommer få se er ungdom ruttna framför er". Det var som om livet gjort ett hopp. Han kom att tänka på en gammal grekisk frågeställning. Om ett skepp repareras över åren och till sist varenda plank i skeppet har bytts ut, är det då samma skepp? Han såg sig i spegeln och funderade. Betraktade sina rynkor, fördjupningarna som bildats kring munnen, håret som blivit tunnare, näsan som slagits platt och sned. Han undrade: är det här samma Mikael som klättrade över staket för att komma in på festivaler, som dansade full och lycklig, som fick damer på fall, som levt som en tonåring hela livet? Är det här en Mikael som förspillt sin ungdom? Som låtit chanserna passera förbi.

Hans ögon läste tatueringen på vänster underarm, "minns inatt, för det är början på evigheten", det var ord som hon sagt till honom i en stund som var ämnad bara för de två, hur avlägsen var inte den natten nu? Han tittade på sin vänsterhand, efter den ring som lös med sin frånvaro. Det fanns en kvinna som hade fått honom att gå vidare i livet. Som hade gett mening åt hans rynkor och den kropp som börjat knaka. Hans enda klenod från henne hade varit vigselringen. Han stirrade på ringfingret som om ringen varit där. En vigselring, som en metafor för det äktenskapliga samlaget, som för livet vidare utan

att förändra det, beständigt och oföränderligt likt en guldring. Ringen upplöste inte livets grymma slut, döden, men genom familjen, äktenskapets gåva, kunde ljus skådas bortom mörkret. Fingret som penetrerar ringen. Han log för sig själv åt den okyska tanken.

Han kikade till grillen, lågan stod på max, han sänkte lågan och lade på stekarna. Det var en Weber gasolgrill, han undrade vad kopplingen kunde vara till Max Weber, den store sociologen⁶⁸. Designen var förvisso protestantiskt blygsam. Sam och Ritas bil körde in på uppfarten. Han satte fram potäter, tzatziki och grönsallad på bordet; plockade köttet, haloumiosten, tomaterna och löken från grillen. Så hälsade han sitt värdfolk och de satte sig att spisa ute på den soliga verandan.

- Du om jag får fråga, hur kom det sig att du började med opiater? undrade Sam.
- Jag och den enda kvinnan jag älskar...jag menar älskat, vi flyttade isär. Det var som Thåström⁶⁹ sjunger "...det är bara att om jag skulle gett, allt det hon ville ha, skulle ingenting av det hon älskade, från början, till slut blivit kvar". Jag hade fröjdats mig med opiater några gånger tidigare – *uti, non abuti*.⁷⁰ Men den gången, jag vet inte om det var för att jag behövde komma över en viss period eller om det var avsaknaden av passion och livslåga som fick mig att börja bruka dagligen. Jag kan lova er att opiater genom sin himmelskhet kan skänka livsgnista åt den som saknar det. Men jag har lovat mig själv att aldrig injicera så jag har hållit mig på den goda sidan av opiater: tuggat opium, druckit opium, rökt heroin men inte haft en heroinspruta i armen. Morfininjicering fick jag ju förvisso av dig Rita på sjukhuset, sade Mikael och log mot henne.
- "Hur kom det sig att ni flyttade isär? Du och din älskade, eller passar det inte att kalla henne så?" Spörjde kvinnan i trojkan.
- "Nej min älskade stämmer väl, hennes plats i mitt hjärta är evigt förborgad. Vi träffades som unga, som tonåringar, lika gamla båda två. Vi vandrade den väg vi hade att vandra och varenda avkrok och stig vi två hade tillsammans. Man kunde tro att vi var gjorda för varandra. Fast kanske var det bara den långa gemensamma resvägen som gav sken därav? Kanske fanns det ingen anledning för oss båda att skiljas åt, kanske var det bara jag som fått för mig att livet skulle vara mer än det vi hade tillsammans. Jag trodde att man skulle vara lyckligare ihop. Visst hade vi det bra tillsammans, men hur bra är bra?" Mikael tog en tugga mat, grubblade ett ögonblick och fortsatte "Kanske borde vi inte ha vandrat så mycket utan slagit rot för att växa på den plats vi var, fått barn och låtit livet ha sin milda gång. Men jag gick inte att få still, jag fortsatte vara en tonåring trots att vi blev äldre tillsammans. Jag stack iväg på mitt håll, ägnade mig åt mina passioner och mina önsningar. Jag kan inte ha varit lätt att leva med." Det njutbara och det smärtsamt sorgliga låg evigt sammanbundet för honom. Som när man leker med en sårskorpa för den ljuva smärtans skull.
- Det...det låter inte som anledningen, kommenterade Rita.
- Kanske var det inte en anledning, vad var det Pound skrev, minns jag rätt löd det så här:
"You have been second always. Tragical?
No. You preferred it to the usual thing:
One dull man, dulling and uxurious⁷¹,
One average mind with one thought less each year."

---

⁶⁸ Mest känd för att ha undersökt sambandet mellan religion/kultur och ekonomi.

⁶⁹ Thåström gick från bra till genial så fort han slutade spela i regimband.

⁷⁰ Bruka, inte missbruka.

⁷¹ Tofflig.

Men kunde jag verkligen be henne vara min musa och hustru men inte min livspassion? Hon som kunde ha blivit lycklig, om jag varit annorlunda.

- Sam hänger sig till fullo åt läkekonsten, inte är jag i andrahand för det. Man kan inte jämföra en mans konst och yrke med hans kvinna. Du lämnade henne av en annan anledning, varför?
- Hur blev du så vis? Sade Mikael i ett försök att byta ämne, men fick bara ett tyst leende till svar. Så han tvangs svara på hennes fråga: Kanske är det så tråkigt att det bara var naturen som hann ikapp oss. Män och kvinnor åldras på olika sätt och jag hade inte hjärta att hålla henne bunden vid mig och mitt opålitliga beteende. Varken hon eller jag visste om jag någonsin skulle förändras och det var det hon gick och väntade på, att jag skulle bli det som en man är skapt till att vara. Även den vackraste av blommor slår ut endast en gång. Att lukta på den, visst, att betrakta och älska den, det med. Men vem vågar plocka den? Och låta den vissna mot sitt bröst? Därtill krävs den största säkerhet, eller den största vårdslöshet. Men det andra valet, att älska och släppa taget, vad finns det som är svårare än det?⁷² Ska man lämna den sköna i sin fulla prakt, till att plockas av någon annan? ... Men vad vet jag, jag var ung då.
- Men du har inte lämnat henne, det hör jag. Sade Rita med självklar stämma.
- Men kanske är jag för hård också mot mig själv, vad hade väl Strindberg sagt om det hela? Jag var på väg uppåt, men en kvinna drog mig ner' haha, nej vad vet jag, Mikael blev plötsligt tyst och satt med två fingrar över munnen, innan han fortsatte. Jag gick ut, men stängde inte dörren, till ondo för oss båda.
- Jag hör på ditt rena, romantiska tal att du inte gett er kärlek dess fulla chans. För ren kärlek är bara möjlig om den förblir oförverkligad, insköt Sam.

Rita tittade med förundran på den märklige mannen de fått till gäst. Hon lade sin lilla hand i sin äkta mans stora hand, och kramade om den. Den beständiga kärlek de två hade var stark nog för att räcka mer än en livstid, den skulle färga av sig på de barn de skulle få.

De tre talte och åt. Avslutade middagen med sockrade jordgubbar och vispad grädde. De satt uppe sent den kvällen, smuttade på sött starkvin och pratade om det där som vi inte kan förändra i våra liv, det förflutna.

Dagarna gick och Mikael började känna att hur trevligt de tre än hade det tillsammans så var det dags för honom att ge sig av. En helg då Sam och Rita ringdes in på jour bad Mikael att få följa med, han kunde hoppa av vid sjukhuset. Väl framme var det dock sådan panik och personalbrist att Mikael ombads hjälpa till, de kunde behöva en stark karl till att bära sade de, en stor grupp magsjuka hade nämligen nyss anlänt med ambulanser. Ambulansmännen var kvinnor, vilket var orsaken till att de behövde en karls hjälp. Inspirerad av Sams och Ritas goda hjärtan sade Mikael ja och hjälpte till att bära de magsjuka till sina sjukhusbäddar, tvätta och bädda om dem. Det visade sig att de magsjuka var en grupp miljökollektivister som lyssnat till judekonvertiten Madonnas uppmaning att spara på vatten genom att kissa i duschen. Efter ett enträget ältande och tvistande om huruvida mer vatten förlorades genom en spolning eller i det vatten som rann i duschen medan man kissade så hade de i sin iver att vara mer miljöpsykotisk än sin näste beslutat sig för att fortsättningsvis bajsas och kissa i varandras munnar för att spara på det dyrbara vattnet. Det dröjde inte länge fören dessa psykiskt sjuka människor blevo fysiskt sjuka.

---

⁷² Hade Mikael bara läst Goethes dikt *Gefunden* så hade han kunnat se frågan i ett annat, klokare ljus.

Det hade hunnit bli kväll när den värsta krisen lagt sig. Mikael tackade för sig och sade tack och adjö till Rita. När han så tackat även Sam för allt så frågade han:

- Var det verkligen en god sak att rädda de där miljöfanatikerna?
- Jag vet inte huruvida det var en god sak eller inte, vad jag vet är att det var en god gärning.

De sade adjö och Mikael promenerade iväg och konstaterade för sig själv "Den som alltid söker efter den goda saken, han kan inte sova nöjd förrän han nått sitt goda mål; den som söker den goda gärningen däremot, han sover gott om natten. Men gör han det även i framtiden då han sett sin handlings resultat?"

"Men vad tjänar väl filosofi till annat än att leda trälär? Tacka vet jag viljan, jag följer henne. 'Hellre vilja intet än intet vilja' som Nietzsche skrivit" Han hade promenerat ner till kanalen där han kastat i en kvinnas mobil för inte så länge sen. Där lös en gatlyktas irriterande ljus. Han sparkade till den så att den slocknade likt en nitad vänsterbracka. Det blev mörkt, som i ett samhälle förtappat i avgudadyrkan, människomassorna sov genom natten. Han var ensam med månens outplånliga spegelbild i vattnet och repeterade Flaubert för sig själv "Ve den som aldrig haft något begär efter det tragiskt patetiska, den som inte kan några kärleksdikter utantill att upprepa för sig själv i månskenet".

What is a youth?
Impetuous fire
What is a maid?
Ice and desire
The world wags on
A rose will bloom
It then will fade

Här böjde han sig ut över det stilla vattnet och såg sitt ärrade, åldrade ansikte och sina sönderslagna anletsdrag.

So does a youth
So does the fairest...⁷³

Han kunde inte sjunga mer för gråten stockade sig i halsen. Med vänsternäven tryckt mot ena ögat och Håkan Hellströms strof "Vad vet du om månlyuset, förrän du blivit sönderslagen under det?" ringande i skallen raskade han in i en gränd. Han lutade sig mot en dörr för att pusta ut men den lossnade från sina gångjärn och tillsammans föll både han själv och dörren ned på golvet. Smällen dånade högt och kvävde Mikael skrik av smärta – de revben han trott var läkta gjorde sig påminda med en smärta som ilade för varje andetag han nu tog. Någon inifrån skrek "Hallå? Är någon där?" Mikael frös till. Det var en mansröst, den gick upp i ton mot slutet, som om dess upphovsman var i målbrottet, otäck lät den, eller om det var det nedgångna huset som fick den att låta så. Det gick inte att avgöra om skriket varit panikslaget eller om det bara var målbrottets skiftande toner som fick den att låta så. Han hörde någon komma, sprang han? Skulle han behöva slåss? Mikael insåg att han var tvungen att komma upp på benen, åtminstone se stridsberedd ut, hur mycket kroppen än värkte, adrenalinnet skulle hjälpa. Med

---

⁷³ Maid, strofens sista ord. Dikten är skriven av Eugene Walter till filmatisering av Romeo och Julia (1968).

bryska stön och skrik så lyckades Mikael kämpa sig upp på benen och stod lutad i dörrposten när en ung man dök upp inifrån spökhuset. Han var ensam.

- Hallå, jag tyckte väl att det var någon där. Varför svarade du inte? Och varför stönar du?
- Uuuuh. Aaaaa.
- Vad stönar du för?
- Jag, jag har ont utav bara helvete i revbenen. Jag behöver lägga mig ner.
- Kom med, jag har en judehårsmadrass till övers.

Huset var vad en mäklare hade benämnt "spartanskt och med gott om projekt för den händige", det var värre än ett skjul byggt av det gamla folket "EU-migranter". På något vis så passade den unge mannen faktiskt in i huset, som om han och huset kommit att efterlikna varandra. Han var av medellängd men betydligt tunnare än vad som är friskt, trots att han hade flera lager kläder på sig anade man att skinnet var fäst direkt på skelettet, utan muskler däremellan. Tanig som en internationalsocialist. Han var äldre än den pubertala rösten ville påvisa och vore det inte för den fjuniga, ungdomliga mustaschens skull så hade man gissat att han närmast sig de trettio, åldern då en man förstår att även han är dödlig. Håret hade förmodligen varit askblont men var nu betydligt mörkare på grund av en treenig blandning av smuts, fett och damm. Det avlånga ansiktet kunde om något liknas vid en kråkas. Hans yttersta klädesplagg var en overall som kanske en gång i tiden varit vit.

Mikael visste inte varför han egentligen följt med kraken in i rucklet. För att vila ut på en madrass? Men det var väl antingen det eller att gå och gräva upp sina slantar för att återvända till opiumkällaren, opiumet fick vänta litet, den fysiska smärtan klarade han av.

- Det här är mitt rum, sade den unge mannen, jag satt precis och förkovrade mig i keltisk fornkonst när du ramlade genom dörren, fortsatte han och stoppade undan en gulnad bok.

Han tände eld på en stor hög med papperstussar och rummet lystes upp under den korta stund de brann. Det var ett stort rum med bråte staplat ut med väggarna. De höga väggarna var fönsterrika och, månljuset letade sig in därigenom. Rummet måste ha varit verkstad en gång i tiden. Det var högt i tak och på golvet syntes avtryck från maskiner. Förvånade nog var de flesta fönstren hela, till skillnad från resten av rummet som var härjat likt den värsta pundarkvart. Tapeterna var bortslitna, en pall och en sönderslagen kommod var de enda möblerna. Ett triangakök låg på golvet och intill stod en nästintill tom kartong med eldorados nudlar, två madrasser låg ovanpå varandra – inga lakan, det var vad Mikael hann se innan elden slocknade och lämnade rummet i månljusets dunkla sken. Kråkansiktet erbjöd Mikael en av sina madrasser. Mikael tackade vänligt nej, det vore bättre för revbenen att ligga hårt så han lade sig på golvet och staplade upp några paket nudlar till huvudkudde. Benranglet lade sig på sina madrasser. Månljuset lös på honom och Mikael tyckte det kändes bra att ha den underlige under uppsyn. Den unge mannen blåste upp bröstet och sträckte på sig.

- Här har du det spartanskt, började Mikael.
- På tal om Sparta, det är inte sant det de säger om Termopylae, jag klarade mig från striden i gott behåll.
- Då minns du kanske att det var jag som tränade er, svarade Mikael, han förstod vad kråkansiktet försökte med sitt skrävlande och spelade hellre med än skämde ut honom.
- Än är den siste jomsvikingen inte dö, du tittar på honom.

- Men han ser allt ut å va nere för räkning.
- Batman-hjälten Bane är baserad på mig, återupptog den unge mannen.
- Ett sådant sammanträffande, du som är blek som Pingvinen!
- I Japan finns en hel manga-serie om mig.
- På tal om Japan, jag är actionfigur där borta kontrade Mikael.
- Vem bryr sig om vad de där kineserna tycker är ballt. Själv är jag upphov till Herkulesmyterna!
- Kurganfolket tyckte jag var för hård för dem.

De var inte färdiga ännu, den spinkige typen hade lika livlig fantasi som självaste Anne Frank och hennes gnidne far.

- ”Jag vet inte om du hann se mina böcker, de ligger alldeles här intill mig. Jag hittade en himla fin samling då jag flyttade in här. Jag har Jesu dagböcker, Pilatus utsaga om vad som verkligen sades mellan honom och profeten, originalet av Sions vises protokoll med underskrifter och allt, en etnologisk skrift om skrälningarna som författades av en viking i Nordamerika på 1200-talet, kartan över Djingis Khans sista viloplats, Sokrates samlade verk, ett epos om Urheimat skrivet på protoindoeuropeiska och en del annat smått och gott.” Skröt målbrottsrösten stolt utan att avslöja något tecken på lögn.
- Det var ingen dålig samling det inte! Du är då en ockultist av osedvanliga mått! Det är så att jag blir smått imponerad och jag har ändå det intressantaste av de skrifter som räddades från förstörelsen av biblioteket av Alexandria. En hel del från Pergamon och en och annan för pöbeln okänd skrift från Fjärran Östern: ”Mongolernas riktigt hemliga historia”, sen en reseskildring från en centurion ur den försvunna legionen, du vet den som dök upp i Kina, lite sånt där.

De satt tysta en stund och mätte varandra med blickarna. Det meningslösa skrävlandet hade fått dem att sänka garden inför varandra. Mikael bestämde sig för att ta reda på vad det var för en han kommit till.

- Vem är du?
- En egendomslös stackare satt till världen för att plågas.
- Hur hamnade du här?
- Jag trollade min mor i över ett år att jag gått med scientologerna. Hon drog mig till präster och yogainstruktörer, gjorde interventions som i amerikanska tv-serier, och fick mig till att ljuga även för kuratorer och annat löst folk. När hon fick reda på att jag bara skojat med henne så kastade hon ut mig. Då tog jag mig hit.
- Har...kan du inget yrke?
- Nej jag har alltid känt att jag är född adlig, och som adlig arbetar man inte, man lever på sin egendom. Jag har då aldrig sänkt mig till att arbeta för brödfödan.
- Vilka umgås du med om dagarna? Har du någon mänsklig kontakt? Som man säger.
- Förr så tjuvringde jag ibland, men det var länge sen jag hade pengar på mobilen. 112 är ju gratis men 112 de har spärrat min mobils samtal dit, sa att jag missbrukade det. Så de enda jag talat med de senaste åren är telefonförsäljare och myndigheter. Men även telefonförsäljare va ett tag sen, ingen el i huset vet du, så inget mobilbatteri. När jag känner mig alltför ensam spelar jag full ute på gatan till dess jag blir slängd i fyllecell, därifrån kan jag ringa på morgonen. Då ringer jag till hälsovårdsmyndigheten och hittar på något att klaga lite på. Eller till skatteverket

för att låtsas fråga något, men de har börjat ana att jag bara ringer för att få mänsklig kontakt och brukar numera bara slänga på luren så fort de hör min röst... Men sedan den stålgrå polismannen och hans kumpaner slog mig så hemskt sist så har jag inte velat hamna i fyllecell igen.

- Du har inte försökt träffa någon annan mellan två par ögon, såsom vi två nu?
- Jag vill inte tränga mig på någon men gick till soc en gång för att få prata litet. Fast kärringarna stannade mig i dörren då. En liten elak kärring, med kulörta örhängen och hud som bränt läder, som var avlönad för att kategoriskt avvisa sådana som mig sa att jag varken hade rätt kön eller rätt hudfärg för att få komma in. Chefen där, en man i svart kostym och hängmage fick mig att bli alldeles röd om kinderna när han sa "Skäms du inte att komma släpandes här. När pojken fått hår kring snoppen då får han allt klara sig själv". Han var som en tupp bland hönorna, de kacklade och berömdde honom. När jag vänt mig om för att gå hem igen ropade en av dem "Och med tanke på ditt sluskiga yttre inte rätt sexualitet heller, ditt jävla CIS-äcket!" det sista jag hörde var hur de skrattade åt mig.
- Jag vet vem den hängbuken tillhör. Men vad har du för planer inför framtiden? Har du drömmar om att bilda familj?
- Nä jag ids inte, mina uppesittargener är ändå dömda att rensas ut i denna elektricitetens eländiga era.
- Vad hände med din övriga familj?
- Jag har en storebror, men han sålde sin själ till ockrarsläktet: han tog jobb som ekonomilektor sist jag hörde något.
- När sågs ni sist? Att han ljuger åt den anglosionistiska världseliten är väl inte så farligt, det är det många som gör.
- Sist vi sågs var jag fjorton. Han hade börjat på universitetet i storstaden och jag reste dit för pengar jag fått av att panta burkar. Det var innan zigenarna kom och tog från mig den inkomstkällan. Jag hade läst något om bombningarna i Dresden och barnflyktingarna som dog där och nämnde det, då kallade han mig för "ett nazistsvin som jag aldrig vill se igen" och sprang ut ur restaurangen vi satt på. Jag hade inte pengar nog att betala maten för oss båda, ägaren ringde snuten. De tog mig till häktet och tvang mig "betala i natura" som de kallade det, de var flera stycken, turkiska bögpölisier förstås, specialrekryterade på grund av sin perversion. Det blev orientalisk express hela natten lång kan man säga.

Det var tyst en lång stund. Till sist reste sig den unge mannen och gick med trötta steg fram till triangaköket. Han tog kastrullen och fortsatte till ett av rummets mörka hörn där han hukade sig ner. Det lät som om han skvalpade upp vatten till kastrullen ur en grund pöl. Sedan satt han bara där på huk i någon minut eller två, tyst snörvlandes. Det såg ut som om han skakade, så där som man kan göra när man inte klarar av att gråta mer, för alla tårar har tagit slut. Han kom tillbaka och satte på platta och kastrull, öppnade två nudelpaket och hällde i.

- Du vill ha va? Jag gör åt dig med. Jag fick inte ihop så mycket vatten att nudlarna kan kokas men jag kan liksom ångkoka dem, det funkar det med, tar lite längre tid bara. Jag hittade dem i en matcontainer utanför en stormarknad en natt. Du vet de slänger ju sånt här bara för att det är lite gammalt. Tyvärr hade nån typ hunnit före mig den natten och öppnat varje förpackning och tagit ut kryddpaketen. Men det är bra att vi äter upp de här, de är bland mina sista paket och de börjar bli väl möjliga.

Mikael visste inte att nudlar kunde mögla. De småpratade om olika nudelmärken, dess starka och svaga sidor medan de väntade, det var uppenbart att den unge mannen var väl bevandrad i nudlarnas snårskog. De åt, den ene med god aptit, ur varsin kraftigt oxiderad konservburk.

- "Nu kommer efterrätten, sockervatten", den unge mannen log brett då han sa detta men när han såg att Mikael smil var stramt och ansträngt så snörjdes hans små läppar ihop sig. "Man får tre sockerbitar var, för allt gott kommer i tre, och vattnet är inte från pölen utan det här finvattnet" fortsatte den gänglige och sparkade lätt på en gammal målarspann som skval-pade till. Med sockerbitspaketet i handen och ett knyck med handleden skakade den unge mannen ner tre sockerbitar i vardera glas. Sen höll han lika erfaret upp vatten ur den gamla målarspannen, utan att spilla en droppe.
- Fan du skulle ju kunna bli somalier på finrestaurang, berömde Mikael.
- Å sån där vinbög, tack. De smakade på sockervattnet.
- Mm, kontextuellt underkastat, man kan då inte beskylla den för att vara fadd i smaken, att vattnet är rumstempererat lyfter verkligen fram de metalliska bismakerna, i en ljuv samklang, jag känner tydligt av rost och titanoxid, kan det möjligen ha varit vit färg i målarspannen tidigare? Jag undrar om inte dammet från glaset bidrar till den inte alltför oangenäma och högst spännande doftklangen av mysk och pensionärskofter, kommenterade Mikael efterrätten.
- Det stämmer väl med målarspannen.
- Tack för maten, sade Mikael sedan han svept resten.
- Varsågod.

Med humöret stärkt av måltiden återupptogs samtalet.

- Hur skulle du säga att du mår? frågade Mikael.
- Jag vaknar varje morgon som optimist och ligger sömlös om nätterna som pessimist. Nån gång däremellan tror jag att jag sover.
- Vad tänker du när du är pessimist?
- Inte har man bett om att få bli till, och ändå är det någon egendomslös lönearbetare som sätter en till världen. Fräcka är de! "Född egendomslös, död egendomslös" så kommer mitt epitet att lyda.
- Och vad tänkte du när du är optimist?
- "Att man åtminstone kan äta sig mätt även som arbetslös lönearbetare idag, förvisso på slemmiga nudlar som man tvingas koka själv. Sen så hoppas jag på att bli livegen en dag så att någon ska ta hand om mig. Å så tänker jag på att det är skönt att veta att man alltid kan hämnas litet på universum genom att ha en pissig inställning till alltsammans, bli en bitter jävel. 'Jag skiter väl i helvete i hur det går för mig' som Nationalteatern skanderade." Benranglet verkade lite upplyft, om det var samtalet i sig eller ämnet optimism som gjorde det gick inte att uttyda. "Sen kan man ju alltid hoppas på att man sårar någon humanist genom sitt pissiga leverne, nån sån där som säger sig bry sig om människorna och deras lidanden.
- Vad får dig att stiga upp om morgonen?
- Jag går upp för å tömma blåsan.
- Vad ger dig då mod till att fortsätta leva?
- Klarade min farsa av att leva ett förjävligt liv så ska väl jag också klara det.
- Är det vad du har att leva för?

- Ja men också som E. Hitler så vist sa "Man får vara glad så länge kuken står".

Först nu såg Mikael porrblaskorna som var inträngda mellan den smutsiga väggen och den snuskigare madrassen. Den unge mannen såg vad han tittade på och förklarade.

- Först använde jag tapeterna som torkpapper. Det är därför det inte finns så mycket kvar av dem här i rummen. Men sen hade jag den osannolika turen att få tag i industripappullen som du ser där borta, sade han och pekade mot vad som såg ut som en toarulle för jättar. På samma ställe fick jag tag i den där tio liters handspritsflaskan som du ser bredvid, det funkar väl sisådär som smörjmedel.
- Semen retentum venenum est.⁷⁴

Mikael gladdes över att de inte tagit i hand.

- Du måste blivit uppbragt av att ramla in här, mår du bättre nu?
- Jag, jag vet inte riktigt. Jag mår annorlunda iallafall. Du har en planta där borta ser jag, den ser frisk och kry ut.
- Ja mina sista stålar gick åt att köpa Auschwitzaska på Ebay, det mår växterna prima av. Svårt att tro att askan är äkta men det är inte faktan utan tron som räknas i Auschwitzfallet, som du säkert vet. Jag köpte askan av en användare som heter "Maximum Holofoax Profits", han säljer en massa saker: föreläsningar till skolor, tv-program, krypta indianhuvuden, lampskärmar, tvål, avlatsbrev åt tyskar, skuldernas förlåtelse och en massa andra saker.
- Vad gör du om dagarna?
- Jag ligger mest här. Spankulerar runt här i huset, emellanåt ändå bort till dörren. Det är sällan jag behöver gå ut för mat, nudlar och konserver räcker länge. Ibland skriver jag ner någon tanke som dyker upp, om penna och industripapper finns tillräckligt nära.

Mikael såg någonting skrivet på en remsa industripapper som låg och skräpade. När han drog den till sig gick pappersremsan i tu för ena andra änden låg fastklibbad på golvet. Det stod:

"Varför finns det inga lyckade karriärister, t ex professorer, som likt mig lever med fullständigt kaotisk dygnsrytm? Är det för att de:

- a) Dött av den.
- b) Denna sorts dygnsrytm leder till katastrofala misslyckanden.
- c) De skärper till sig på ålderns höst, i samband med att de når allmän kännedom.
- d) Annan orsak.
- e) En kombiantion av ovanstående.

Talrika exemplen talar för b – mig själv inräknad – och samtidigt talar mycket mot c; jag kan dock icke utesluta a, d eller e."

- Mycket strukturerat, stringent argumenterat, kommenterade Mikael.
- Ja det gäller att lugnt och metodiskt skrida till verket om man ska få något gjort samt att inte lida brist på ackuratess.

---

⁷⁴ Det är giftigt att behålla sin säd.

Tyst igen. Stirrande.

- Du har frågat mig en massa saker. Hur är det själv? Och vad heter du?
- "Låt mig börja med att svara på den sistnämnda frågan först, metodiskt eller ej. Jag heter Mikael och jag har mått bättre... När jag ramlade in här var...blev jag rädd på ett vis jag inte varit på jag vet inte hur länge. Jag var rädd som en gammal kärring. Jag som alltid haft ett lejons håg. När jag gått in i mörka skogar kring stad och land har jag alltid gjort det med säkerhet om att det är jag som är förövaren och den andre som är offret." Mikael kom att tänka på hur hans formulering kunde tolkas för sin nyfunne samtalskamrat i det mörka huset och tillade "Var inte orolig jag är ingen psykopat eller så, åtminstone ingen tvättäkta sådan, du behöver inte vara rädd, sociopati är en svårodlad egenskap för den det inte kommer naturligt till. Jag menar bara att jag varit självsäker inför varje kamp".
- Varken får eller ulv, men en mäktig björn? Frågade den unge mannen.
- Så hade man väl kunnat omnämna mig en gång i tiden. Men jag har varit en ulv den senaste tiden, hur det ska gå härifrån vet jag inte. Du jag har inte frågat, vad heter du själv?
- André.
- André, tycker du att du lever upp till namnet?
- Vad då att vara en man? Eller att det låter börgigt?
- Det förstnämnda.
- "Jag vet inte. Jag har väl aldrig riktigt fått chansen. Jag menar det enda min far givit mig av värde är burkarna du kan se borta vid väggen där" han pekade på ett gäng konservburkar som var uppställda i en tetraeder, en ensam burk stod på topp, "det var vita bönor i tomatsås, jag har ätit upp dem för längesen men har kvar dem som minne".
- Lärde din far dig inget om att vara man? Chanser är ingenting en man ber om och hoppas på, det är någonting han tar. Som det står skrivet i Horst Wessel-boken "Ungarna har fått vingar! Små kycklingar stannar hos sin höna – men unga falkar flyger!".
- Jo han lärde mig något, att inte pissa i motvind, ett gott råd som jag tagit till mig. Jag vill inte säga mot dig som så men talar inte empirin däremot? De flesta män har varit, trälar, heloter, slavar, livegna, skattefän och andra typer av män som låtit chanser passera dem för att inte riskera förlusten av ytterligare en dag på jorden. Åtminstone från vad vi vet om historisk tid. Fler kycklingar än falkar, men är inte det en nödvändigt krav? Fler byten än rovdjur.

De hade talat i ett makligt tempo och med långa pauser mellan varandras ord. De båda stirrade mot konservburkspyramiden. Månljuset hade letat sig genom fönsterrutorna och belyste bottnen av pyramiden.

- Kanske empirin kan säga två olika ting, beroende på var man tittar. Jag har väl alltid hållit blicken högt, mot pyramidens topp. Men det är klart, sänker man blicken mot pyramidens vidlyftiga bas så ser man de böjda huvuden och de slokande axlar på vilka den vilar. Men jag har slutat med filosoferande, nuförtiden gör jag mest betraktelser. Filosoferande är för den unge mannen. Den fullvuxne mannen arbetar för att uppnå de mål han som ung uppställt, enligt de principer han valt.
- Vad föranledde din förändring? Att du, en rejäl karl, blev räddhågad?
- Jag åkte på så i helvete mycket däng. Som du kan se av fejan, och därav smärtan i revbenen. Men de som slog sönder näsan på mig, jag höll attityden mot dem. Det var efteråt som jag

knäcktes. Av den stålgråe och hans kumpaner, han som du nämnde, inför dem var jag värnlös, motstånd och kampvilja utslagna. Men jag vet hur jag ska återvinna mig.

Mikael drömde sig bort i hämndfantasier. André klättrade uppför en stege som stod lutad mot månskensväggen och pissade därifrån ut genom ett trasigt fönster.

- Din mor verkar inte ha varit så hemsk ändå. Att hon uppsökte kuratorer å så tyder ju ändå på att hon brydde sig om dig, i någon mån. Inte tillräckligt för att själv höra sig för hur det stod till, men inte heller helt likgiltig. Slängde hon verkligen ut dig bara för det där trolleriet med scientologerna?
- Det där med scientologerna, det var inte så mycket trolning som jag kanske hävdade. Man kan väl säga att jag var rätt troende, och man kan väl säga att jag kroniskt stal av min mor för att få råd till å vara me' å man kan väl säga att hon slängde ut mig för därför å man kan väl också säga att scientologerna kastade ut mig ur sin kyrka då pengaflödet sinade.
- Då växte du upp i ett religiöst hem förmodar jag?
- Ja jag växte upp med mor min å hon va' frikyrklig. Hon brukade kalla mig för "syndernas straff" som liten, du förstår hon och min far var aldrig gifta. Morsan är jurist, hon träffade min farsa på jobbet, han stod åklagad. Farsan var aldrig hemma mycket, högst några månader åt gången mellan voltorna. Jag var inte planerad utan ett resultat av att farsan inte ryckte ut i tid. Men när jag väl var i magen tänkte de att jag kunde i alla fall tjäna som arbetskraft, det visade sig inte stämma. När jag blev äldre så tappade hon tron på Gud men fann tron på människan, hon blev socialist. Det kom väl naturligt med tanke på att hon jobbade åt staten. När hon trott på Gud brukade hon bara le godtroget om jag ifrågasatte hennes tro. Värre var det med statstron. När jag en gång frågade henne "Om staten var det enda sättet att lösa människornas problem på?" så svarade hon "Du måste verkligen hata de fattiga som ens ställer den frågan!" när jag följde upp det med "Har staten hjälpt pappa?" så svarade hon med att låta mig sova ute i soprummet en vecka.
- Blev du något klokare av svaret?
- Det var kanske inte så uttömmande som jag önskat. Men visst var det ett talande svar.
- Har du någon kontakt med din far?
- Nej sist vi hördes var för flera år sedan när jag berättade att jag faktiskt drömde om att bli psykolog. Då svarade han "Psykolog, det blir man efter en flaska rödvin".
- Dina föräldrar har inte varit alltför bortklemmande då.
- Nej, den enda kärlek jag fått här i livet är från porntube.com.
- Hur vart det med skolan då? När slapp du ur dess vassa klor?
- Det var under högstadiet. På en historiektion om det eviga ämnet vi aldrig får glömma så kommenterade jag "Men vad var väl den välförtjänta Kristallnatten i ett land jämfört med förföljelsen av tyskar under och efter första världskriget världen över? Vad var väl kristallnatten, som varade en dag och som gav försäkringspengar till sina offren jämfört med den världsomspännande judiska bojkotten av tyska gods ända från 1933?". Påföljden blev något hundratal timmar hos skolkuratoren, där jag skulle övertygas att ett människoliv inte var lika mycket värt som ett judiskt liv – utan att detta sades rätt ut, så slapp jag från skolan. Om jag vetat att det var så lätt så hade jag gjort det långt tidigare.
- Behöver jag klättra upp i stegen för å pessa?
- Nä du kan pissa i en av hinkarna borta vid industripappret.
- Soft, Mikael reste sig å pessade.

- Du jag har inte ont i revbenen längre, konstaterade Mikael efter att ha tömt sin blåsa. "Jag skulle vilja tacka dig för din gästvänlighet. Jag går ut ett slag och blir tillbaka om någon timme."
- Bis später.
- Bis später.

Mikael gav sig av. Humöret var kanske inte omvänt, men betydligt bättre denna gång han tog sig genom dörrposten. Han gick till parken där han grävt ner sitt guld. Lyfte på stenen och grävde ett slag. Visst låg pengapungen kvar där. Han tog den och kände sig bra mycket slugare än Dostojevskijs Raskolnikov. Dags att köpa mjölk i någon nattöppen handelsbod. På väg ut ur parken stötte han på en liten grupp märkliga människor, två fruntimren och två karlar. Männerna hade välfriserad ansiktsbehåring, rutiga skjortor och en ironisk uppsyn. Kvinnorna i sällskapet bar prickiga 50-talsklänningar och en därtill passande, fager sminkning. Den yngre av dem var riktigt söt, hon kan ha varit runt 21, 22 år – "den finska kvinnans bästa ålder". De satt i förtroligt samkväm och lyssnade på Tim Buckleys son. Musiken kom ur en liten diskformad grunka med mobil i. De blev lite oroade över att den hårde mannen med tatueringar som täckte hela överkroppen gick fram mot dem. Tatueringen på hans vänstra axel var symbolen för brännbart avfall, på den högra satt symbolen för smittrisk, symbolen för radioaktiv strålning prydde magen.

- Så fina ni är flickor. Va ä de där för nåe? sade Mikael och pekade på musikgrunkan.
- Det är en iphoneyögtalare svarade ägaren stolt och vände tillbaka blicken till den kvinna han suttit och talat med. Kvinnorna hade inte tackat Mikael för komplimangen. Det fick Mikael att påminnas om sin sönderslagna näsa och han blev ond i sinnet.
- Är ni socialister à la sjuklövern eller?
- Rödgröna i hjärtat, de vet du! svarade de i kör. Rött och grönt, det blir brunt tillsammans det, tänkte Mikael.
- Prima, sa Mikael och tog upp musikgrunkan och mobilen.
- Va fan gör du?! sade ägaren och ställde sig upp, hans lugg föll ner över ögonen.
- Sätt dig ner! beordrade Mikael. Jag är hjälpsam likt Julianus avfällingen.⁷⁵ Jag hjälper er hjälpa de fattiga, min handling uppfyller era ord. Jag skipar er rättvisa.
- Det här är fan inte rättvisa! sade ägaren, nu återigen sittandes, han läste frasen "zu sterben bereit"⁷⁶ tatuerat i frakturskrift precis under Mikael's navel och svalde sin gråt.
- Rättvisa är att leva efter sin egna lag. Sålunda är det helgat att ta av socialister som gjort detta land till ett smörgåsbord för allvärldens svartskallar. Jag tackar för er hjälp å de fattigas vägnar.
- Du kan ändå inte använda den, du måste ha koden, hånade en av flickorna, hjälpsamt nog.
- Tack för informationen, vad är då koden?

Ägaren och Mikael's blickar möttes. Den gamle ägaren slickade sig nervöst i sin salta mustasch innan han slog ner blicken.

- 1968, fick ägaren fram.
- Tack.

⁷⁵ Hednisk kejsare som beslagtogs kyrkans egendom med ord i stil med "Jag hjälper er bara, kom ihåg att det är svårare för en rik att komma till himmelen än för en kamel att gå genom ett nålsöga".

⁷⁶ "Zu sterben bereit, kämpfen sie Seit an Seit" ur "Panzerdivision Wiking" av Michael Müllers band Faktor Deutschland.

När Mikael kom tillbaka till huset låg André och läste porrtidning.

- Jaså du gillar att läsa ändå, det var alltså inte idel lögn vad du sa innan. Här kommer jag med mjölk och musik, gnolade den tatuerade glatt.
- Mjök, det var inte igår det! Vad har du där? frågade André och pekade på pengapungen i Mikael's bälte.
- Det här, är hela mitt hem och förmögenhet, svarade Mikael och vägde pengapungen i sin hand.

André klättrade upp för stegen och med vinden dragandes i hans smutsiga, oklippta hår sjöng han en sång "Mannens bästa vän".

Lena Handén är var mans trogna och osvikliga vän
Jag kommer snabbt, hon överger mig hastigt sen
När jag så önskar kommer hon åter med fingrar fem
Och sluter dem med stor varsamhet kring min lem
Hon är erfaren och vet hur hon får den på spänn
Önskar inget för mödan och finns alltid där för oss män

"Styvt! Förbannat styvt!", berömde Mikael. De drack friskt ur varsitt mjölkpaket. Mjölken rann ur mungiporna ner över Mikael's bröst och ner i André's redan sura, stinkande kläder. När Mikael tömt sitt paket sjöng han en sång till "Galaxens vita".

"Du är som godast direkt ur kossans ljuva juver
och står helst opastöriserad i mitt svala hem,
min härd gör du vit och skär såsom fredens duver
i alla tillstånd stärker du på mig varenda lem.

Du förde oss ur den kalla Euratiska stäppen
och inga halvblod kunde dricka din stärkande dryck,
dig till tack blev vi halva klotets herrar på täppen
trots att vårt släkte med andra gärna tar sig ett jyck.

Utan ditt sockers hårda och tillnyktrande verklighet,
hade vi från farfar till barnbarn förlorat vårt sätt,
vi hade blandats ut till en omisskännlig brun klet,
men ditt folk allena låter du äta sig mätt.

Sprungna ur förfädernas härdande kärnland,
drev vi grannfolk framför oss, vi satte världar i brand.

Berber, masaier och ytterliggare någon stamm,
kan respekteras, de har en gen med en annan kod,
men om vi är den vilda floden är de vattnet i en damm,
de saknar bedrifter att jämföra med våra dåd.

Vem vet om du eller hjältedikting kom först,
klart är att vi för båda har en outsinnlig törst."

André gav stående ovationer och följde upp med en sång han kallade för "Backstugusittarn".

När frugan övergivit mig och mitt hus
Står jag och stirrar tomt, jag är utan mus
Slänger en blick på min gamla datormus
Men jag ångrar mig, youporn ger inte samma rus
Plötsligt minns jag en nästintill bortglömd konst
Följden av min tonårstids skrala kvinnofångst
Jag släcker då ner och hänger mig åt fantasi
Och strax är jag i välkänd eufori
Med stadigt grepp kring min stora flashback-kuk
Drömmer jag fram en lapande kvinna på huk
Det skjuts, blir sen blött och kladdigt på min buk
...
Så känner jag några sista ryck i min dase
Jag har ännu en gång tömt min klase

De lade sig på varsin madrass och satte på Cowboy Junkies på musikgrunkan. De somnade fort, någon gång mellan Blue Moon och Sweet Jane.

KapitelXVIII

I det här kapitlet skall vi införa abstrakta begrepp för rum och avstånd i syfte att få en generell struktur på de geometriska begrepp, nej vänta, fel bok. Jag börjar om.

Den präktigt fete Marcus satt självgod med händerna knutna över spritmagen och rullade tummarna när Barbro steg in på hans kontor. Hon lämnade över det firsidiga häfte de arbetat på de senaste åren, "Socialnämndens rekommendationer för barnuppfostran", och vaggade ut.

På omslaget syntes en brednäsad, leende negerpappa som höll om en vacker, blond och blåögd kvinna och mellan dem satt deras rundlagda kinesiska barn. Under familjebilden stod det "Socialnämnden. För era barn tillhör oss." Det började bra. Marcus slog upp mittenbladet och vilade häftet på sin omfångsrika buk.

"Föräldern kan älska med sitt barn redan från späda ålder, då lär sig barnet om sex och man slipper obekväma samtal om blommor och bin. Glöm inte att använda kondom."

"Eftersom den frigjorda kvinnan är en förvärvsarbetare som plikttroget drar sitt strå till statskassan kan det kännas lockande att lämna barnet framför TVn under de tio dagstimmar föräldern är ute ur hemmet. Särskilt lockande är detta med tanke på föredömliga program som Rothsteins TV-kanaler Nickelodeon och MTV erbjuder såväl stora som små. Men lämna hellre barnet under uppsikt av diplomerade skötare på en av landets många förskolor. Där socialiseras barnet in i en god miljö av trotskistiska värderingar. På så vis får också våra nysvenskar jobb vilket höjer både landets BNP och ditt barns kulturella mångfald. Att förskoleklasserna är stora tar barnet ingen skada av, barn kan uppfostra barn."

”Modern gör bäst i att så fort som möjligt avskärma fadern från hennes och barnets liv. Desto snarare, desto bättre. På så vis undviker man att denne trebente och därmed halvdjuriske ”förälder” hinner ingjuta sitt köns småborgerliga värderingar i barnet. Exempel på dessa värderingar är: äganderätt, sexuell avhållsamhet (om han fått en dotter, hycklarn!), monogami, sparsamhet och arbetsmoral.”

”Har barnet olyckan att ha en skandinavisk fader (vi kan inte nog understryka att detta i största möjliga mån bör undvikas) behöver den protorasism som hans sperma drivit in, drivas ut. Detta gör man genom att hålla barnet i iskallt vatten till dess att det tuppar av. Dagen efter får det feberliknande symptom men detta ska inte oroa modern. Det är bara rasismen som drivs ut.”

”För att skydda barnet mot kapitalistiska värderingar måste barnet gnidas in med soltorkat havssalt innan det nått åldern av en konjunkturcykel. Begagna med fördel ryktborste till detta, finns inte sådan i hemmet så kan stålborste nyttjas i dess ställe.”

- Barbro! Kom tillbaka in hit Barbro! Dörren öppnades och den rättroende kulturmarxisten stegade in på nytt.
- Ja Marcus, svarade hon med falskt underdånig ton. Hennes permanenta kindeksem hade spritt sig upp mot tinningen och genom hårbotten. Hudbitar små och tunna som flingsalt hängde löst från det obehandlade eksemet. Marcus stirrade på de löst hängande hudflagorna och utan att veta om han var mer fascinerad än han var äcklad. Då dök några poetiska rader upp i hand huvud: ”Skälvande av ängslan tungt de hänger, klamrar sig vid kvisten, sväller, glider – tyngden drar dem neråt, hur de klänger.”⁷⁷
- Ni har alla gjort ett strålande jobb, Barbro! sade han när han lyckats slita blicken från Barbros vämjeliga anlete. Han fortsatte, detta är radikalt men insiktsfullt, du är en sann Stachanovit⁷⁸ Barbro. Jag förstår att det är du som får dra det tyngsta lasset på kontoret med såna här projekt eftersom du är både läs- och skrivkunnig.
- Ja det här med barnuppfostran kan man inte ta på för stort allvar, vi ledsagades av den franska häxdomaren Bongets ord om att bränna barn ”Sedan de en gång väl kommit i djävulens besittning, kan de hur som helst inte räddas”.
- Det där vet du bättre än jag. Säg åt kontoret att de kan ta ledigt för resten av veckan, det är de väl värda.
- Det blir svårt, resten av kontoret är nämligen på kurs i Karibien.
- Ja just det ja, den där kursen om kvinnoprostitution i Thailand. Varför följde inte du med dem förresten?
- Jag har ju redan en svart pojk här i stan.
- Just det ja. Men omväxling förnöjer och Karibien är inte fy skam, jag vet, jag var ju själv där på kommunikationskurs med kommunen i höstas, otroligt givande. Han kunde inte hålla sig från att le.
- Jag hade en del annat att stå i så här alldeles inför badsäsongen.
- Det är bra Barbro, alltid är det du som drar lasset här på kontoret och annorstädes. Du får ha en fin kväll nu!
- Tack, adjö då, kärringen gick ut.

---

⁷⁷ Karin Boye – *Ja visst gör det ont*.

⁷⁸ Grigorjevitch Stachanov var en sovjetisk gruvarbetare som för sin stora effektivitets skull upphöjdes till föredöme åt de sovjetiska arbetarna, så till den grad att hans namn blivit ett substantiv.

Marcus gick till sitt anrika träbarskåp och drog fingrarna över de slingrande karvningarna. Det var ett fint gammalt hantverk som han lagt beslag på när en gammal herre utan släktingar dött och soc varit först på plats. Han höll upp ett glas cognac, gick runt bordet och satte sig i den lilla gungstolen, den knakade under hans vikt. Hans tankar fördes till broschyrens upphovsmakare, sina anställda. Han hade lärt känna hur de tänkte över åren. De såg till att så ofta som möjligt resa till Västafrika eller Karibien för en saftig häxsabbat. Såvida inte de själva behövde betala med de skattepengar de kallade för "sin lön", då blev resdestinationen istället de mörkare delarna av Medelhavet. De flesta av dem hade en psykologisk spärr inför att sära på benen inför en vit man, i synnerhet för de feta, gamla långtidsarbetslösa gubbar som var de enda som ville ha dem. De var för hysteriskfeministiska för det. Men bruna och svarta män såg de inte riktigt som män utan som någon sorts halvdyr eller undermän och kände sig därför bekväma i deras närvaro. Med dessa män kände de att de hade kontroll och ekonomisk makt. De tänkte att så här måste det kännas att vara man! Till dess de hamnade på rygg där de upphörde att känna all form av mänsklighet; inte längre var de man och kvinna, utan två djur. Negrozoofili, så skulle man kanske kunna benämna deras läggning. För det var just i att de inte såg den svarte mannen som en verklig man som deras dragning till honom uppstod. Här hemma i Änkeborg såg de till att utnyttja ensamkommande flyktingpojkar. De föreställde sig nämligen att dessa skäggbarn var småpojkar, eftersom pedofili var dem mindre främmande än sex med män.

Kapitel XIX

Barbro var ansvarig för adoptioner i staden. Ehuru hon samlade in många barn till adoption så delade hon inte ut dem. Flickbarnen sålde hon till talmudosionistiska slavhandlare i utbyte mot färggranna ecstasytabletter som hon stoppade i godispåsar och lämnade på stadens dagis och skolgårdar. Gossebarnen – till övervägande del spädbarn – inlindade hon i linneduk och hängde på spikar på sin vägg. Hon matade dem sparsamt till dess hon fått tillräckligt många för att fylla den stora lådan på sin flakmoppe. Deras skrik, som föder medlidande och oro hos en moder, födde endast njutning och välbehag hos denna självständiga kvinna. När så flakmoppens låda kunde fyllas gossebarn för hon iväg till polismästaren.

Den enda lön hon önskade för mödan var att få skåda vad polismästaren gjorde med barnen.

Han brände av linnet från de små i tur och ordning och slog spädbarnen under ropet "Tyst me däj!". Därefter tog han tag i deras ben och slog dem, med huvudet först, i sin yttervägg. De dog av ett slag. De lite äldre barnen dränkte han i en tunna, som vore de önskade kattungar.

- Är inte världen underbar? Fylld av orsaker till att döda. Vad är väl politik annat än en efterkonstruktion, som ursäktar drifter att orska andra smärta? Min polisbricka ger allt bra lättfunna anledningar till att få leva ut dessa luster. Människan, Barbro, är människans varg, *homo homini lupus*.

Kapitel XX

Sedan Verner och Alois flyttat in i sovlägenheten hade Alois haft magont, han påstod att han var på väg att utveckla laktosintolerans. Det drev honom till en total identitetskris, han blev apatisk och förringade sitt yttre; gick runt i håliga långkalsonger, kamouflagemönstrat nätlinne, en magväska av leopardpälss fylld med kladdig choklad och slutligen doktor Mengeles läkarrock sjaskigt slängd över

axlarna. Laktosintoleransen påstod han implicerade att han inte var indoojrapé utan ureuropé. Han hade därför börjat kalla Verner för "en invandrad jävla plundrar-nomad" och sade att indo-ojrapéerna förstört "det Europa jag älskade". Han skröt att han skulle gå med i den baskiska självständighetsrörelsen ETA och på sin fejkbookprofilbild stod han nu arg och militant i svart-vit-röd baskisk nationaldräkt – bildens titel löd "Asiater – rid hem!". (Om Alois varit vid sina sinnens fulla bruk hade han givetvis uppmärksammat att han inte kan vara basker eftersom han till skillnad från basker inte hade en löst hängande örsnibb.) Andra stunder låg han grälsjuk som en kvinna i soffan med ett getskinn fyllt med rödvin vilandes på magen och gnydde och gnälde. "Ta ned det förbannade, störande, djäfla, tickande vägguret som med varje slag påminner mig om min förgänglighet!"

Han var allmänt ogin, kastade snus i taket och karvade svårmodiga aforismer i marginalen på den utgåva av *Institut zur Erforschung und Beseitigung des jüdischen Einflusses auf das deutsche kirchliche Leben* som han för tillfället läste medan han för femtielfte gången lyssnade genom *Radio Königsbergs* och Ezra Pounds *Radio Roms* samlade arkiv. Dessa handlingar, som var ett uttryck för hans vemodiga, nordiska rassjäl bevisade bortom alla tvivel vilken folkstam han var en gren av.

Hemfriden stördes också av att Verner mestadels umgicks med Freja. Hon och Alois hade inte kommit varandra mycket närmre än "hej" och "hej då". Alois undrade var Verners lojalitet egentligen låg nu när han förtjust sig i denna kvinna, på sin fråga "Hade du stormat ett maskingevärsnäste med mig?" fick han inte mycket mer än skratt till svar från Verner. Eftersom Alois inte ville vara ett tredje hjul när Freja var förbibrukade han kila ner till någon ölkällare, enligt honom var det ändå platsen där allt gott tar sin början. Men så en dag när Freja kom förbi och som vanligt ignorerade ytterdörrens runskrift "Ange namn, personnummer och ärende genom brevlådan innan du knackar" så satt herrarna och tittade på VHS-band av *Die Deutsche Wochenschau* från 1941. Hon hade, såsom alltför ofta, med sig en kruka eller något annat tjafs till lägenheten. Trots att de var inne på ett så spännande år av *Die Deutsche Wochenschau* så stängde de av och traskade allesammen ner till kvarterskrogen.

- Alois, du som studerat så mycket, hur kommer det sig att du inte är på akademien? vågade Freja sig på att fråga.
- Jag hade vart färdi mä utbildningen för länge sän om inte skolsystemet hade hindat min hjärnutveckling me å tvinga upp mäj tidigt om morronen när ja va en växande gosse, jag vet inte hur många IQ-poäng det krävt av mig.
- Brukar du inte säga att det är andra rasers fel att du inte är på akademien? ifrågasatte Verner.
- Jo dä mä, samt handikappade å kvinnors fel. Men jag har faktiskt hållit en docentplats i romersk åkupationsteori en gång i tiden, men man kan inte hålla på me smörja hela livet. De senaste åren har jag skrivit på en epokgörande kommentar till Bibeln, jag arbetar med fjortonde volymen för tillfället.
- Varför blir du inte politiker? fortfor hon enträget.
- Jag är alldeles för ärlig för det.
- Och Verner du då, varför är inte du på akademin, du med din breda talang? fortsatte Freja korsförhöret.
- Jo jag såg så mycket TV som liten att jag trodde att hårt arbeta inte existerade utan att vuxenlivet handlade om att kränga droger och att slåss inne på kåken, som i serien Oz.
- En annan sak jag måste passa på att fråga dig Alois, du som är en ärkereaktionär mörkerman. Varför har inte du det klassiskt konservativa: ett fast jobb, landegendom och en familj?

- Jag är väl inte fullt reaktionär antar jag, utan lite mer som Hitler, fast inte kyrkfientlig, tvärtom. Å som hos alla germaner så är lusten till fast egendom stark i mig. Likt för Hitler så är min första fru det tyska folket. Men du ska inte tro att jag saknar drömmar om att en dag finna min Eva Braun.
- Eva Braun, historiens lyckligaste kvinna, konstaterade Verner lakoniskt.
- Det är bra det, insköt Verner. De reaktionära kan inte lyckas eftersom de lovar folket något redan känt, något jordligt. Ser man däremot framåt så kan man lova folket vilken utopi som helst och därmed att det kommer bli oändligt mycket bättre. Utopin är nyckeln till massmänniskans hjärta.
- Alois, hur kommer det sig att du inte talar engelska? fortsatte fruntimret.
- Som grabb trodde jag att Sovjet skulle vinna, inte USA, så jag lärde mig slaviska språk. Dessutom, när jag befann mig i den sena trotsåldern så läste jag Strindbergs brev till Nietzsche å förstod då betydelsen av det engelska språket, samt dess giftverkan! Så här löd det relevanta avsnittet "Vad nu engelskan beträffar, vågar jag verkligen ingenting säga därom, ty det rör sig här om ett skenheligt land [England], som utlämnats till kvinnorna, vilket betyder detsamma som en fullständig dekadans. Moralen i England, min herre, vad det vill säga, vet Ni: biblioteket för bättre flickor, Currer Bell, miss Braddon och övriga. Tag ingen befattning med sådant! På franska tränger Ni in t.o.m. i de svartas värld, och ni kan strunta i det engelska matriarkatet. Er högaktande stallbroder, den ljumme och halte."
- De talade om översättningar av Nietzsches verk förstår jag.
- Just precis. Å för å tillägga något till mitt svar vill jag säga att jag genom att inte tillhöra den anglofona kultursfären har undvikit en herrans massa dynga, som annars hade verkat som en svag syra på mig. Jämför bara anglofona mot icke-anglofona ojråpeiska länder så ser du vad jag menar.
- Men varför hatar du engelsmän Alois? Utöver att de är folkmördande imperialister, sporde Freja vidare.
- Många anledningar, jag hatar dem helt enkelt. Engelsmännen och deras falska objektivitet har gjort sig till arvsfienden. Alois smög fram sin fickplunta och drack en klunk örttinktur.
- Jo, men varför?
- Du kommer inte å förstå men för å ge ett exempel, de dricker te istället för kaffe. Vilken man gör nåe sånt? Då är inte för intet som den ljugande agenten James Bond kommer från Britannien, tänk dig va, de hyllar en vilseledande och svekfull man som sin stora idol. En agent istället för en officer!

Alois funderade över konversationstipsen Mikael gett honom den där fyllekvällen de haft, man skulle öppna sig, så var det, men också visa intresse för den andre. Han fick väl anstränga sig litet, denna kvinna och Verner var ju nästan på giftasstigen, får la lära känna na.

- Freja, gillar du Speer? frågade Alois för att få känn på hennes person.
- Njae, han slapp ju undan dödsstraff så han kan inte ha varit helt igenom god.
- Väl talat. Favoritord?
- Segregation eller kompromisslös, svarade den fagra.
- Judenfrei skulle jag själv säga.
- Vad är din favoritfärg? Undrade Freja.
- Fältgrå. Favvojuder? Fortsatte Alois.

- Att säga Anton Graf von Arco auf Valley⁷⁹ lockar men ska det vara en heljude så får det bli Benjamin Freedman, en jude som avslöjade de inre konspirationerna bland de 117 judarna vid oppdiktandet av Versaillesdiktatet och som konverterade till katolicism kan jag förlåta mycket, även om han för att psykologiskt främja sig från sina stamfränder och stå ut med sig själv var tvungen att svälja khazarteorin. Verner log varmt åt sin kvinnas låtsade bildning, och särskilt att hon väl efterapade det han lärt henne.
- Nåväl, om jag säger rasist, vad säger du då?
- Det är jag inte, jag har en negervän som jag emellanåt röker gräs och äter vattenmelon med.
- Och feminism?
- 'Jag ska frigöra mig' sa kvinnan och lämnade fina dagar med barnen för ett lönejobb.

Verner drack sitt kaffe, Freja sin flamingodrink, Alois klunkade ur sin ölsejdel så att folk stirrade.

- Om jag citerar Strindbergs fras "Det är synd om människorna...", började Verner, vad säger ni då?
- Med tanke på 1900-talets demokratiska experiment blir jag tvungen att följa upp det med "...och de förtjänar det" svarade Freja.
- Men kom ihåg, insköt Verner, att överheten tillät demokreti först efter att allmänheten "utbildats" i statens skolor i två, tre generationer, tiden som behövs för att grundligt förändra en kultur.
- De levde i den bästa av världar fram till franska revolutionen, sade Alois, därefter har det varit synd om dem. Ända sedan spridningen av den falska franska idén om människan som någon som lider under överheten och därför måste befrias. Mer än människan vill vara fri, så vill hon vara del av något större. Endast germanen, med sitt vikingablod och sin frivordna själ sammanvävt med det ridderligt teutonska, kan vara både fri och samtidigt en del av det hela.

Alois fick erkänna för sig själv att hon inte svarat illa på den lilla inkquisitionen, men gick dessa svar att förena med kvinnlighet? Han undrade det, ett gammalt Nietzschecitat dök upp i huvudet "Kvinnor är inte av naturen intelligenta. Om en kvinna lyckas, mot alla odds, bli intelligent beror det på att det är något fel med hennes könsorgan". Otto Weiniger hade konstaterat samma sak. Hon bestatt en oroväckande stor kunskap om sådant som varken rörde hemmets vrår eller kvinnlig förförelsekonst. Han undrade hur hon och Verner skulle passa ihop, Hitler hade ju sagt "Desto större mannen är, desto mindre betydande bör kvinnan vara".

- Freja, du kanske kan förklara för mig och Alois varför kvinnor gillar socialistsnack men inte frihetssnack.
- Haha det kan jag allt försöka mig på, jo trots att både socialisten och högerlibertarianen säger att denna värld är fallen och bör bättras så föredrar kvinnor att lyssna till den förste för han är den ende av dem som säger sig ha en aktiv plan för att förbättra världen.
- Ja det är sant, höll hennes karl med. Libertarianen säger bara laissez-faire så ordnar sig saker och ting. Socialisten har en utstakad plan, med en icke ofördelaktig position för sig själv och de sina. Därtill lockar löftet att det i hans samhälle inte ska krävas hårt arbete för att lyckas, utan institutionerna i sig ska lyfta var och en; egna uppoffringar är ett okänt fenomen för den äktparasitära vänstern.

---

⁷⁹ Judisk på mödernet. Sköt den judiske komministrevolutionären Kurt Eisner 1919.

- Precis och detsamma gäller den som säger att miljön förklarar människornas beteende gentemot den som säger att generna gör det, fortsatte fagra Freja. Den förstnämnde säger likt socialisten att världen kan förändras från natt till dag och att han vet hur det ska genomföras. Erkänner du genernas makt erkänner du också att förändringen är begränsad.
- Men den konservative då? undrade Verner.
- Han konstaterar ju i blottad realism att människan är fallen och ojämlik. Inte mycket till romantik där inte, svarade Freja.
- Låt mäj här fylla i mä den kristnes syn på det hela, brummade Alois. Han är först med å säga att hans paradys inte är av denna värld⁸⁰ ty människan är fallen. Så det är inte konstigt när kristna står enade med genteik- å frihetstjötäres dravel eftersom de alla ser såväl världen som människan som imperfekta, och att det så kommer å förbli.
- Freja, har jag berättat att Alois är katolik.
- Ja just det ja.
- Ärketraditionell katolik i FSSPs⁸¹ spår, förklarade Alois.
- Men jag har inte märkt att du går i mässan om söndagar, du brukar sitta på Flashback när jag kommer förbi om helgerna.
- Hellre stanna hemma än gå på den nya mässan, som LeFebvre sade.
- Inte är väl vi hedningar och ni kristna så olika. Vi dyrkar ett träd och ni dyrkar ett stycke ved med en kroknäst snickare uppspikad därpå, om inte judarne, okunniga om hantverkyrken missuppfattade det hela, framförde Verner friskt, och så skiljer vi oss förstås i och med att ni följer det "påvliga svinet"⁸². Alois muttrade något ohörbart till svars, gjorde korstecknat och bad en bön för Verners förtappade själ. Freja har en idé om livet efter detta, fortsatte Verner. Freja berätta om datorspelets idé.
- Visst, jo jag tänker mig det såhär. Såvitt jag är insatt i fysiken så verkar det troligt att det finns minsta avstånd och minsta energienheter, vi behöver inte här och nu gå in på Plancklängder och hur avstånd beror på gravitit...jag menar gravitation. Tid är ingenting annat än förändelse i rummet, stod allting blickstill så skulle vi också säga att tiden stod stilla. Om det nu stämmer att det finns minsta avstånd så måste alltså även tiden vara diskret. För att ge ett exempel kan vi tänka oss stenar på en gräsmatta. Du kan befinna dig på en sten eller en annan, förflytta dig mellan stenarna men aldrig befinna dig mellan stenarna. Avståndet mellan två stenar är då det minsta möjliga avståndet. Kunde vi mäta tiden tillräckligt detaljerat så skulle vi då se att tiden är hackig, men vi är inte i närheten av att mäta saker och ting på Plancks konstants nivå. Nu kan man säga jaha, sådan är världen och varför den är på så vis kan inte du och jag veta här och nu. Men när jag och Verner delat på en flaska vin eller två kommer vi lätt att prata om att världen för dem som befinner sig i ett dataspel skulle vara diskret på samma sätt, det vill säga ha minsta avstånd och minsta tidsenheter eftersom den skulle vara byggd på nollor och ettor, vilka är diskreta. Så åtminstone detta indikerar att det är möjligt att vi bor i ett datorspel. Jag menar vi gillar datorspel, tänk då hur intressant det vore att skapa ett datorspel som var så likt vår värld som möjligt för att se huruvida det skulle utveckla sig på samma sätt.
- Men hur hör det här samman med livet efter döden? kontrade Alois, misstänksam som han var mot den kvinnliga logiken.

---

⁸⁰ Bortsett Jehovas vittnen.

⁸¹ I Sverige kanske mer känt som SSPX, ett traditionellt katolskt prästsällskap som firar den traditionella mässan.

⁸² Martin Luthers uttryck.

- Jo, om programmerarna är snälla och sympatiserar med oss så skulle de kunna skicka oss till vår lyckas drömmar efter livet i detta dataspel. De skulle skicka kristna till deras himmel, buddhister till sitt nirvana hur det nu funkar och så vidare. Att programmerarna måste vara snälla säger jag därför att det givetvis skulle fortsätta kosta dem processorkraft att hålla oss vid liv i denna paradisivärld, det vill säga när experimentet väl är slut. Ock för att ytterligare stödja min hypotes, om världen inte vore diskret, hur skulle då vårt hetrogena universum ha uppstått ur Big Bang?
- Så syndfullt du pratar, svarade Alois och gjorde ännu en gång korstecknet över bröstet. Om dä nu ä som du säg', att Gud ä programmerare å vi lever i hans datorspel. På vilke' sätt skulle vi kunna gissa sannolikheten för att dä värkligen stämmer? Jag menar vi kan ju inte veta något om hur programmerarens universum ser ut. Vässt om dä var som vårt universum så hade din idé om minsta avstånd och ettor och nollor vart vetti', men programmerarens universum kan ju följa helt andra fysikaliska och logiska lagar å eftersom vi inte vet någonting om dessa går det inte heller att säga något om huruvida din idé är trolig eller ej, du gör bäst i att glömma ditt lilla förvirrade hopkok, denna lilla idé. Glöm bort det där haschsvammet. Jag avskyr flummare som tror att de är djupa för att de talar om partikelfysik som varken de eller fysikerna begriper sig på. Det är judisk fysik du ägnar dig åt, och med det menar jag otestbart snack som inte producerar något av värde, till exempel den allmänna- och den specifika-relativitetsteorin, kvantmekanik, stängteori å annat bjäfs som varken ger oss ära eller nya tekniska grunkor. Att åka till månen däremot, där har vi arisk fysik! Fysik som producerade en ofantlig mängd nya uppfinningar, tekniker och material.

Trots Alois tillsägelse rimmade Freja vidare på temat:

Men vilken är alltings måttstock frågar du,
universum vid sin början eller nu?

Fyll atomen med kärnpartiklar min vän,
skåda dess ringa storlek mot Tellus sen.

Du ser fyller du atomen till sitt max,
är den späd som planeten i vår galax.

...

Du övervinner dina svårigheter,
För du är måttstocken, antropo-meter.

Verner gav henne en puss och log åt hennes tal, såsom man ler åt ett entusiastiskt barn. Men om Alois blivit uppbragt av det tidigare haschsvammet blev han nu rasande inombords. Han tänkte för sig själv "En sådan fräckhet att insistera på skitsnacket! Visst, visst, hon hade fått in tanken om människan som medelpunkt, en idé hon stulit av Protagoras, men galaxer hit å partiklar dit, sicken smörja. För att inte tala om att hon inte visste ett dyft om versmått, okunnig om långa och korta stavelser. Att återhämta sig från vackra kvinnors sällskap krävde som regel mat, dryck och tobak – i ett skadligt överflöd. Antingen var de förförerskor som tycktes oskyldiga som tamkatter men rev som tigrar eller så var de, likt i detta fall, ihärdiga i sin idioti." Med våld stoppade han sin pipa. Han började puffa utan att först ha frågat krögaren om lov, ty rökning inomhus var likt det mesta i denna stad förbjudet, och han ville icke riskera ett nej från krögaren i detta tillståndet. Tyvärr ledde inte heller denna plan till att han hann med att dra mer än ett par bloss innan de ombads lämna lokalen. Ute på gatan kunde han i alla fall

röka fritt, så länge han höll sig borta från mödrar, barn, folksamlingar och busshållplatser. Folk hade blivit lika stränga som Hitler när det kom till tobaksrökning. De spatserade iväg längs stadens gångstråk.

Kapitel XXI

Mikael vaknade upp i industrilokalen. Han låg kvar på madrassen och mornade sig. Så bytte han sida och såg att André redan var vaken, han låg sävlig och ströläste något med loj blick.

- Vad läser du?
- Alta Vendita.⁸³

André kastade bort häftet och tog upp ajfånen de fått fatt i. Mikael steg fram till högarna med lektyr som låg staplade bredvid Andrés madrass. Han läste bokryggarna *Keepers of the flame* av serben Dragan Glavasic, *Nazi invaders of Middle-earth*, *Synen på sexualitet inom SA*, *Black nazis*, *Phrenologische Studien von dem Uralbergen*, *Lär dig heila med Hitler*. Han plockade upp en titellös bok, handskriften och på ryska med inslag av märkliga georgiska bokstäver emellanåt. Det visade sig vara Stalins dagbokfrån 1952, han läste "Alla dessa miljoner döda, bara för att jag inte fick gå på fritidsgård som liten."

Så slängde han bort den och snabbläste genom en antologi med skämtsamma minnen från Lazar Kaganovitj och Genrich Jagoda om hur tokroligt de haft då de dödat över sex miljoner ukrainska gojim, om hur skojfriska deras stamfränder Matvei Bermans och Naftaly Frenkels varit då de inträttade hurtiga läger för bad goys borta i Sibirien. Samt en och annan tes om röd terror av Trotskij, den limousineåkande Rothschildagenten.

Nästa bok för granskning öppnade han på sida 51, även den nämnde Trotskij, upphöjde honom såsom spetsen bland politiker och litterärer, att jämföra med Einsteins position inom fysiken⁸⁴, bladdrade sedan tillbaka till uppslaget sida 22-23 och läste "Der Mensch der fernen Zukunft wird Mischling sein. Die heutigen Rassen und Kasten werden der zunehmenden Überwindung von Raum, Zeit und Vorurteil zum Opfer fallen. Die eurasisch-negroide Zukunftsrasse, äußerlich der altägyptischen ähnlich, wird die Vielfalt der Völker durch eine Vielfalt der Persönlichkeiten ersetzen. Denn nach den Vererbungsgesetzen wächst mit der Verschiedenheit der Vorfahren die Verschiedenheit, mit der Einförmigkeit der Vorfahren die Einförmigkeit der Nachkommen." Mikael kikade på omslaget, "Ja, jag borde ha anat det var Richard Coudenhove-Kalergi som var upphovsman till detta svammel, mannen vars liv och verk bevisade vad en rasbastard uppbackad med Rothschildpengar kan åstadkomma."⁸⁵

Han skippade titlen *Die Judenfrage for dummies*, väl grundläggande för honom och öppnade istället en om Sickman Freud: "In 1913, when he learned of her pregnancy, he wrote to Sabina Spielrein, who had

---

⁸³ Ett dokument som tillskrivs en undergrupp till frimureriet. Dokumentet utvecklar en plan för infiltration av katolska kyrkan.

⁸⁴ Sida 51, *Praktischer Idealismus* av Coudenhove-Kalergi

⁸⁵ Coudenhove-Kalergi var förgrundsman till vad som sedermera blivit EU. Han finanserades av Baron Louis de Rothschild, men även utav huvudmannen bakom Federal Reserve Bank, Paul Warburg, och av Bernard Baruch, mannen som hade sina fingrar i allt från USAs inträde i FVK till atombombslagar efter AVK och det mesta däremellan. Max Warburg, en Kaiserjude/hovjude hade också kontakter med Coudenhove-Kalergi. Coudenhove-Kalergi var inte jude, till skillnad från Rothschild, Warburg och Baruch, hans far var av europeisk adelssläkt och hans mor kom från en framstående japansk familj.

been Jung's mistress as well as his patient, that he "would like to take it that if the child turns out to be a boy, he will develop into a stalwart Zionist." Freud commented that he was "cured of the last predilection of the Aryan cause.... He or it [the expected child] must be dark in any case, no more towheads. Let us banish all these will-o'-the-wisps!" In the next letter, following her announcement that the infant was a girl, Freud commented: "It is far better that the child should be a 'she'. Now we can think again about the blond Siegfried and perhaps smash that idol before his time comes." ... "Circumcision is a sign of pathology, but not for the Jew. It is the Aryan who suffers from the trauma of the Jew's circumcision." Nästa bok att sänka blicken i var *The authoritarian personality*⁸⁶ men efter att på första uppslaget ha läst "Published by the American Jewish Committee" så slängde han den i väggen.

Fanns det inget vettigt här? Mikael var väl medveten om att historiens stora män skrivit tillräckligt med judehatiska skrifter för att kunna fylla ett läsande liv ända till dödsbädden, nej ända till universums värmedöd, nåt smaskigt måste finnas här. Han rotade fram ett stycke Bakunin, det fick duga trots att det var översatt till engelska: "Himself a Jew, Marx has around him, in London and France, but especially in Germany, a multitude of more or less clever, intriguing, mobile, speculating Jews, such as Jews are everywhere: commercial or banking agents, writers, politicians, correspondents for newspapers of all shades, with one foot in the bank, the other in the socialist movement, and with their behinds sitting on the German daily press — they have taken possession of all the newspapers — and you can imagine what kind of sickening literature they produce. Now, this entire Jewish world, which forms a single profiteering sect, a people of bloodsuckers, a single gluttonous parasite, closely and intimately united not only across national borders but across all differences of political opinion — this Jewish world today stands for the most part at the disposal of Marx and at the same time at the disposal of Rothschild. I am certain that Rothschild for his part greatly values the merits of Marx, and that Marx for his part feels instinctive attraction and great respect for Rothschild. This may seem strange. What can there be in common between Communism and the large banks? Oh! The Communism of Marx seeks enormous centralization in the state, and where such exists, there must inevitably be a central state bank, and where such a bank exists, the parasitic Jewish nation, which speculates on the work of the people, will always be found..."

"Äsch, det där kan jag utan och innan", nog med böcker. Han tog upp en samling kaffe-fläckade, sjaskigt hophäftade pappren, understruket var ett stycke bolsjevistisk galenskap "Ingenting vi kan veta om det mänskliga beteendets genetik kan ha några implikationer för det mänskliga samhället." Lewontin i Harvard Gazette June 16, 1976.⁸⁷ Fint universitet det där Harvard, tänkte Mikael, deras tidning duger till fnöske.

- Se här jag har skaffat fäjkbock, incest-gram å tffitter, avbröt André och tryckte upp den stulna mobilen i Mikaelns ansikte.
- Sovit gått?
- Inte värre än vanligt. Själv, du ärade gäst?
- Bortsett att jag vaknade var tionde minut utav brummande och vibrationer från bussen som går här utanför ska jag inte klaga.

---

⁸⁶ En bok som patologiserar högeråsikter, bl a Adorno var inblandad i den.

⁸⁷ Detta citat bör vara funnet i Svante Folins, spetsfundiga kritik av marxismen. Lewontin är för överigt en judisk genetiker som ägnat karriären åt att sprida lögnen inom sitt fält.

- Nä de' ska man då inte, det är kul att känna att man bor i storstaden med fart å fläkt. Hittade du nåt intressant att läsa?
- Njae men jag slogs av en fråga: Vem fan kommer på den dumma idén att skriva en bok idag? Läsning är en onaturlig kommunikationsform som kommer vittra sönder till fördel för ljud- och videofiler, vilka är medium som mer liknar människans naturliga kommunikationssätt.
- Ack så sant, ack så sant. Vi kommer återgå till människans naturliga reaktion inför boken, att vilja bränna den.
- André vad säger du om att ta en sväng ner på gångstråket? Heila av oss lite? Det ser ut att vara en härlig dag därute, sade han och pekade ut genom de stora industrifönstrena.
- Jag vet inte, människor å så, jag tror jag stannar inne med mina böcker.
- Ska du då leva livet genom böcker? Det är inte mycket annorlunda än någon som datorspelar sig genom livet.
- Sant som det är sagt, men med dagens teknologi, billiga böcker, mp3er, dataspel, porrtidningar och så vidare så finns det väl ingen mening med att gå ut och "leva på riktigt". Det fiktiva övervinner det verkliga i denna fallna värld. Här inne har jag böcker att sysselsätta mig för en livstid och vågar jag mig bara ut till biblioteket för att ladda grunkan du kom med igår så ska du se att det inte kommer gå nöd på mig. Men för all del, gå du ut och "lev livet" som en stenåldersmänniska som tvunget måste erfara allting själv. Men du kan väl komma förbi med konserver då och då är du schysst.

André erbjöd frukost. Mikael avböjde artigt och tackade för sovplatsen och sällskapet. Han stegade ut i morgonluften, det dröjde inte lång tid förrän bubblande tankar helt fyllt hans medvetande. Han rörde sig automatiskt, fjärrstyrd av sitt inre eller av se-i-a.⁸⁸ Tankarna gick återigen till hans älskade. Kvinnan han älskat, som han älskade ännu? Han ville ta hand om henne, det visste han. Men ville han leva med henne? Skulle hon hinna hitta en man som kunde ge henne barn och bli en god fader? Eller hade han ryckt den tidsluckan från henne? Han gick in i en matbutik och köpte mjölk och skinka, satte sig på huk likt en baltoslav och började slafsa i sig käket. Han såg en vit mor ge barnmat åt sin negermake för att han skulle mata deras halvblod medan hon handlade. Die Mischlinge skrek, de ville inte bli lämnade med rasbesudlaren. När modern kom tillbaka från butiken, med tunga matkassar i båda händerna, såg hon den glupske negerpappan⁸⁹ sitta nöjd och skrapa ur det sista ur barnmatsburken. Han slickade sig om sina enorma läppar mellan raparna. Blandbarnen skrek av hunger och misskötsel, för deras skulle hoppades Mikael att fadern var yoruba.⁹⁰

Hans fokus bytte plats när han hörde en mobiltalande good goy passera förbi halvskrikande i sin telefon "Det är bankkris så jag donerade halva mitt sparkapital till banken häromveckan, jag tänkte de kunde behöva det, för att undvika konkurs och så, bankerna har svåra tider nu förstår du".

Tätt därpå följde tre klena fjollor vars sammanlagda vikt inte kan ha uppgått till Hafthór Björnssons respektabla dryga 180 kg. De tre fjollorna, som förmodligen allesamman arbetade med reklammakeri trodde sig vara stentuffa på grund av sina svarta läderjackor. Men det mest rebelliska de gjort i sina hunsade liv var att inte ha betalat TV-avgiften. De beklagade sig "Det är så jävla rasistiskt av änkeborgare att springa på krogen och ragga och förutsätta att invandrarna ska göra hela integrationsarbetet själva och assimilera sig till kroglivet. Nej om änkeborgarna bara kunde upphöra

⁸⁸ CIA

⁸⁹ Ett mycket dyrt ord att använda, se Fredrik Vejdels dom.

⁹⁰ Yoruba anses vara den intelligentaste inhemska folkgruppen i Västafrika. De bor framförallt i Nigeria.

med den rasismen och ta till sig den nya invandrarkulturen. Jag menar integrering sker från två håll, änkeborgarna får ta till sig det här med överfallsvåldtäkter, gärna i grupp” båda vännerna nickade medhållsamt. Han fick särskilt medhåll från sin sludrande vän med sönderpiercad tunga ”Javisst, javisst, överfallsvåldtäkter är dessutom mycket bättre för BNPn, då slösas inte en massa pengar på drinkar, pengar som kan gå åt att hjälpa fler våldtäktsmän komma hit med sin effektiva, jämställda kultur. Våldtäkter är inte bara gratis, vilket gör att alla socioekonomiska grupper kan ägna sig åt dem utan de är också jämställda på så vis att två som aldrig hade fattat ömsesidigt tycke på krogen kan få sig en skön stund ihop. Eller tio killar och en tjej för den delen. Det är alltså mer effektivt även på så vis, inte det reaktionära en man en kvinna” de fega stackarna försvann in på en krog för mikrobryggerier. Mikael beaktade hur dessa kulturkoftor med sina spretiga skägg som påstod att kulturen fanns hos invandrarna aldrig åkte till de kulturrika blatteförorterna för sitt aftonnöje utan höll sig till dyr öl, ekologisk mat, gubbiga glasögon, svartvit film och obskyr musik allt saker som antipoderna inte förstod sig på. Det var nästan som om det var en metod för att undvika blattar.

Hans tankar stördes av ett medelålders par som kom ut ur mikrobryggeriet, först kvinnan, en lös och ledig häxa som till fullo fått utveckla sitt köns potential för neuroser och efter henne en man förfaren i gynolatri som på grund av shoppingpåsar i båda händerna påminde om en piccolo. Den hunsade mannen, Hans Rejmann, hade ”deras” lille mulattson Jöns Gästsson fastspänd på magen. I sin ena hand, i höjd med midjans lövehandle – på den annars så magra kroppen – höll han dagstidningen ”Aftonhoran”. På förstasidan stod ”Vi är 87 % som vågade rösta mot inskränkthet och för fler gruppvåldtäkter”.

- Jag älskar Änkeborg, sade han mjukt.
- Knip igen med dina jävla gaskammaråsiker! beordrade frugan.

De promenerade iväg, han med blicken fäst på gökungen, hon med blicken sökande efter hanar. På andra sidan gatan stod ett gäng kepsbeklädda gudsförnekare och mobbade en stackars kristen. De skällde som blodhundar och kallade honom korkad för sin tros skull. ”Vi är ateister, vi är smarta” hävde de ur sig.

Mikael reste sig upp på sömniga ben, han var trött, mycket trött av scenerna han nyss bevittnat. Vid Marias mödom, folket ville ha dekadens och hade fått det. Die grosse Verachtung sköljde över honom så han slog sig ned på en uteservering och beställde kaffe till sitt bord. Snart knallade en kaffe-latte färgad servitörska med särdeles vidlyftig bakdel över uteserveringen med den heliga, mörka brygden. Men en elak och uppenbart kriminell välsk typ gick in i henne så att den tillhörande lilla mjölkkanan föll ut över golvet och slogs i bitar. Hon satte sig ner och med den smutsiga trasan ur sitt förkläde torkade hon upp mjölken och vred ur trasan rätt i Mikaelns kaffe. Han reste sig upp och gick, smälte in bland Volkvimmet på gågatan. Det ounvikliga mysteriet när man rör sig på stan dök upp i hans tankar, ”hur står alla nollor ut att leva med detta helvete?”. Någon ropade på honom. Han återvände till verkligheten.

- Mikael, Mikael! Kul att se dig. Hur är läget? Det var Verner. Han var i sällskap av kvinnan han suttit med på krogen natten innan de skilts åt. Även Alois var där.
- Som i Tjernoby, strålande.
- Må Gud straffa England! hälsade Alois, han smaskade på en Nogger 88. Har du varit bergtagen eller? Du har varit lika frånvarande som den tekniska bevisningen i Nürnbergprocessen, flamsade han vidare.

- Ja, sannerligen, må Gud straffa England! svarade Mikael. Jo jag gick till opiumhålan som ni vet. Öh, jag har gjort många saker sen dess.
- Fan har du åkt på däng eller? Som du ser ut, sade Alois okänsligt.
- Som sagt, många saker, löd svaret.
- Mikael det här är fröken Freja, Freja ecce Mikael, presenterade Verner.
- Hej, trevligt att träffas sade den väna.
- Tjänare, jag tjänner igen dej från krogen, svarade den tatuerade. Hur står det till med er karlar då?
- Jovars, inte mår man sämre än vanligt, yttrade Verner.
- Jag får allt hålla med, bortsett då från att Staten konspirerar för att få mig satt i ett av sina mentalsjukhus, erkände Alois. Se där borta, de har karaokekväll på krogen. Alois pekade med rak arm, i en smygheil på allmän plats, mot ett chict ställe två kvarter bort.
- Du har en höks blick Alois och det där låter inte alltför tråkigt. Dessutom vet jag Alois, att du är sällskapsjuk som en centraleuropé och skulle Förgås om du skulle spendera kvällen ensam. Vad säger ni, karaOke ikväll? Frågade Verner och tittade på Freja och Mikael. Den första jakade entusiastiskt, likt Anna Anka inför giftermål med rika (((guBbar))), den andre rYckte på axlarna.
- Nu när vi blivit så talrika och har föresatsen att röra oss i samlad tropp bör jag be att få citera, så långt mitt minne räcker, ur Marius Wingårdhs förträffliga skrift *Så går det till i umgänges och sällskapslivet*. För att undvika onödiga, och för den oerfarne nästintill oundvikliga komplikationer, malde Alois på. Nåväl, citatet "Den militära vetenskapen har upptäckt, att en större samling personer lättare förflyttas om den marscherar i ordnade led. Ett större sällskap på promenad kan lätt övertyga sig om riktigheten av denna lärdom. Ett sällskap på mer än tio personer, vilka i spridd ordning söka forcera en gata, komma bort från varandra, uppehållas av trafiken och förlora snart ur sikte än den ene än den andre, som måste inväntas för att icke hela gruppen skall råka i fullständig upplösning. En oordnad folkhop, som driver framåt en gata, vållar dessutom en mängd besvär och hinder för den övriga trafiken." Slutcitatt, låt oss ta detta i beaktande, jag fortsätter "Vid promenad liksom annan gruppering är hedersplasten vid högra armbågen. Underordnad skall sålunda gå till vänster om överordnad. Man skall alltid hålla en aktad person på sin högra sida."
- Tack vi vet, avbröt Verner, du är en baddare på trafikvetenskap. Ska vi gå eller?

De traskade mot krogen, desorganiserade som en grupp civilister. De nådde änddestinationen utan att större brydsamhet drabbade sällskapet. Krogens uteservering hvar redan välfylld, trots att solen knappt lämnat den högsta punkten på sin himlabana. De beställde öl och smörrebröd till sitt bord och började tjöta som gladlynta haggor. När en kvinna med pagefrisyr och unken kroppslukt, klädd i senapsfärgade knästrumpor, så höga att inte en glipa lämnades mellan dessa strumporn och den smutsbruna yllekjolen. På något vis förde hennes person tankarna till den judiska dödssekten socialism.

- Varför har socialism i USA alltid varit svagare än i Ojråpa?
- De äventyrliga for dit. De som hellre kastar tärningen än sitter och fegar med försäkringar och nödkassor.
- Jo men sådant minskar i betydelse med tiden. Generna tenderar att gå mot befolkningens medelvärde. Viktigare är att de har negrer där och givetvis inte vill ge sina resurser till dem, inte mer än vad som var nödvändigt för att hålla negrarna lugna och lydiga.
- Likväl kräver afroamerikanerna mer och mer för att inte chimpa-ut, påeldade av vår massmedia som de är, de ökar ständigt sina krav på gods och guld. "Gives me that!" skriker de.

- Amerikanerna älskar att spela the knockout game med sina negrar, negern slår, den vite amerikanen däckar.
- Äkta socialism är alltid nationalistisk. Precis som nationalism alltid är socialistisk. Jag talar om germansk socialism, socialism som grundar sig på plikten att arbeta, inte på skyldigheten att få parasitera.
- Nybyggarnationen JEWSA har mytologier om frihet eftersom nationen till stor del är uppbyggd av de som lämnade kollektivet i Europa för emigrantens frihet. Men den större orsaken till JEWSAs anti-socialism är att landet är uppbyggt av olika Volk, detta faktum gör amerikanen resistent mot socialism. Jag menar vilken engelsman vill dela sina resurser med fulla irländare, snuskiga italienare, svettiga fransoser osv? Och vice versa.
- Våra nordliga breddgrader som var bland de sista att befolkas på denna jord har på grund av sin sena befolkning bland de mest homogena och således bland de mest socialistiska av folk. Det förklarar också varför Latinamerika är så socialistiskt, det var ju det senaste stora landområde att bosättas. Indianerna där har inte hunnit med att bli särskilt genetiskt olika varandra och därmed har "själviska" gener heller inte spridits. Nu kanske någon besserwisser invänder att de blandats upp med sydojråpeer, jawohl men desto mer indianskt desto mer socialistiskt, se Bolivia. Låt mig bara i förbipasserande nämna att folk ur den ojråpeiska Soultréekulturen mycket möjligt var bland de första på den Nordamerikanska kontinenten. Nåväl, slut på inflikningen, socialism och mångkultur kan bara existera på samma gång under totalitarism. Socialism kan existera frivilligt endast inom en nation, ett folk, eller som det heter på bögspråk: en kultur. Vill man ha både mångkultur och socialism så krävs Saddam Hussein. Men dagens vänsterpack de önskar väl det, de tror att de kommer bli lyckliga bara de utsugs av en könsopererad lesbisk mulatt istället för av en nordisk man.
- Latinamerika är också ruskigt socialistiskt för att de behöver det. Överklassen suger ut den arbetande underklassen som om de vore livegna och knullar de fattigas kvinnor. Därför måste den katolska kyrkan fylla sin traditionella roll av att skydda folket från överheten. I brist på att kyrkan gör sin plikt, så söker sig folket till socialismen.
- Enligt din teori om altruism och genetiskt släktskap bör negrer vara minst universalistiska, det vill säga altruistiska, eftersom de har störst variation mellan sig själva och negerstammen intill, jämfört med folkslag norr om Sahara.
- Sånt bjäfs! Tjäft med altruismtjafset å tillbaka till socialismen! Ja likt alla härskande ideologier så är den socialdemokratiska ideologin motsägelsefull. Men en motsägelsefull ideologi har styrkan att kunna tilltala och inkludera många typer av människor. Man brukar ju säga att man kan hitta allt i Bibeln, men därpå utelämna att det är därför som den kunnat tilltala så många genom tiderna. Demokratiska dårar, likt ärkekristna, märker inte diskrepansen i vad de förespråkar. Bland de värsta är de kaxiga nationalekonomerna som säger att vi måste ha en stat för att förhindra uppkomsten av monopol men ger samma stat valuta-, lag- och rättsmonopol. De säger att ekonomin mår bäst om var och en sätter sitt egenintresse i första rummet men att vi som grupp, som nation, skall tänka oegennyttigt och öppna våra gränser för alla varor och alla folk. De säger att kapitalism, egenägande är bra, men de förespråkar inte att landet skall ägas av någon på detta vis utan istället styras på rullande schema av folkvalda politiker à la arbetarstyrda fabriker. Trots att de inte skulle förespråka att företag skall styras på detta anarkokommunistiska vis och oaktat att denna ägandeform inte uppkommer på deras älskade "fria marknad". De tror på Keynes eftersom han var bög. De förstår förmodligen, trots sina slöa små hjärnor, att när ägande och brukande skiljs åt, såsom när ett företag ägs av

miljoner aktieägare men styrs av en lönearbetande VD så kommer vedebörande VD att främja sin egna karriär framför företagets långsiktiga utveckling. Men de förstår inte att detsamma gäller deras perverterade parlamentarism? Var det inte dessa människor Jesus körde ur templet?

- Ekonomerna eller köpmännen, det vill säga borgarståndet, begriper sig på parlamentarismens brister lika lite som adeln, det vill säga krigarkasten, begrep sig på arvsmonarkins brister. Krigare skapar ett hierarkiskt styre och köpmän skapar ett styre av schackrande och kohandel, sådan är deras natur.
- Men vem tar nationalekonomen seriöst? En nationalekonom som inte är stenrik är ett bevis på sin disciplins värdelöshet.
- Ja se på dagens prästerskap, akademikerna, de har inte en bråkdel av den respekt, list och förutsägelseförmåga som deras föregångare besatt.
- Akademikerna behöver inte vara lika effektiva som sina föregångare. Kyrkan hade bara några timmar i veckan på sig att plantera sin tro. Skolan däremot kräver hela veckan eftersom deras läror är mångfaldigt dummare.
- Ja det tar minsann lång tid att dunka in idiotin, över ett decennium av den obligatoriska järntvätt de kallar för utbildning kräver de innan de vågar ge hjonen rösträtt.
- För bövelen. Här har ni suttit och spytt galla över socialism, men hur står det till med kapitalismen? Vet ni då inte att "kapitalism är en syra som förgör allt"? Den fräter genom stat, nation, folk och religion.
- Precis som man talar om "storkapitalet" då man avser den rovdjursmässiga kapitalismen bestående av multinationella företag med obskyrt ägande eller den ränta på ränta som gör den rike rikare och den fattigare fattigare; på detta vis bör vi även tala om "storsocialismen". För vi alla här är socialister i folkgemenskapens betydelse, vi vill alla arbeta för våra folkfränder. Man kan inte ha läst Spenglers *Preusseri och socialism* om man förnekar detta faktum. Men det finns också en storsocialism som suger ut arbetaren genom arbete på skatt istället för på kapital. Där har vi storsocialismen som skyddar storkapitalet! Och storkapitalet som i sin tur genom direkta eller indirekta mutor gynnar de politiker som smörjer storsocialismens kuggjul.
- Dessutom har vänstern, vår fiende, inte något med germansk socialism, omhändertagande eller gemenskap att göra. Som ni vet går det inte att påstå att vänstern skulle bry sig om fattiga nordmän eftersom de försöker förinta hela vårt folk, rik som fattig. Men det går heller inte att säga att de bryr sig om den bruna världens fattiga för vänstern är motsatsen till allt vad den fattige heter. Tredje världens fattige bonde står för familj och folk; tro och tradition och han avskyr allt vad vänstern älskar. Eller mer riktigt, vänstern avskyr allt vad den fattige älskar och hyllar det han hatar.
- Inte är då liberalkapitalismen bättre. Liberalkapitalismens slutmål är att trohet, lojalitet, tjänster och gentjänster skall ersättas av pennigmakt. Den äkta kapitalisten klappar inte händerna i uppskattning vid slutet av en konsert, han har ju betalat musikerna för deras jobb och det är nog. Ock den tvättäkta kapitalisten betalar karringen efter varje samlag. Ska man kunna handla rationellt och kapitalistiskt måste hjärtat vara kallt som på en börsafflare. För dem är känslor och trofasthet bara hindren för homo economicus. Råkapitalisten och råsocialisten har det gemensamt att de ser folk, tro och tradition som hindren för sin utopi.
- Det är sedan gammalt känt att de liberala idealen är de förnöjda svinens utopi.

- Trams! Oavsett blodhundskapitalism eller dagissocialism så är det en grundsten *sine qua non* alla utopier faller: nord- och västeuropéer. Våra gener bygger Västerlandet, invandringen river det.
- Men ignorera nu inte miljön. Västerlandet har uppfostrat sina invandrare till att hata västerlandet. Men även om så ej var fallet, vad finns det att assimileras till? MTV-kulturen? Intet inhemskt kvarstår, inte ens barbariet. Vad uppmanas då invandrarna att bli? Jo fotbollsspelaren Zlatan är den ende som lyfts fram som ledstjärna för förortsgrabbarna, de ska visst allesamman bli fotbollsspelare. Sångerskan Darin är exemplet som lyfts fram för förortsflickorna, på vad de ska satsa på. Finns det inte en enda framgångsrik blatte inom näringslivet att lyfta fram?
- Humanisterna har uppfostrat dem till det. De hetsar blattarna till att prata om rasism och till att klaga på landets infödingar. Men vart har det fört blattarna? Titta på kinserna däremot, de klagar inte och för dem går det bra. De ogillas heller inte av infödingarna, såsom blattarna avskys. Blattarna alltså, de kommer hit och klagar på att landet är hatfyllt och värt att hata. Men flytta härifrån om det är så jävla illa!
- Så, så, kom ihåg att det inte var muslimerna som öppnade gränserna. Utan de som gjorde det är samma folk som öppnade stadsportarna i det visigotiska Spanien för de anstormande saracenerna. "History doesn't repeat itself, but it does rhyme", som någon död vit man sa⁹¹.
- Bah! Anledningen till att du inte hatar blattarna är för att du är en liten småborgare som sluppit bo mitt ibland dem. Hade du genomlevt vad jag genomlevt så hade du hatat blattarna lika intensivt som du hatar juden. Det är som med Maslows behovstrappa, fast snarare en hathierarki då, har man vuxit upp utom räckhåll för förortsblattarna så har man lyxen till meta-hat, det vill säga lyxen att hata elitjudarna och folkförrädarna istället för hoten i ens direkta närhet.
- Det är lätt för dussinindividerna att påstå att ojråpeisk kultur och civilisation är överlägsen sandrövarnas, men om alla ojråpéer och därmed vår kultur är stendöd om hundra år, kan man då verkligen säga att vår kultur var överlägsen? Kanske är det för tidigt att dra den slutsatsen.
- Vad gäller blattarna, som är långt ifrån vår största fiende, så är de enda blattarna som på riktigt vänt sig mot oss politikerblattar och tv-blattar. De senare vet vi är väl utvalda för att sitta i kamerans blickfångst och peka finger åt oss. Blattarna föraktar vår svaghet, att vi låter oss skymfas, men de hatar oss inte. Frågan är hur mycket vi kan samarbeta med blattarna, vi har en hel del gemensamma fiender. För även om ni vill att vi ska vara etniskt rena från och med kampen idag till efter att vi segrat och kan börja segregera oss från blattarna på riktigt, eller till och med repatriera dem, så kan jag säga er att den nordiska människan inte funkar så. Vi är inte som judar och andra mellanösternmänniskor, vi är inte rasistiska på så vis, i gemen så har vi inte kulturen för det, kanske inte heller generna. Även etniskt uppvaknade nordbor kommer vilja införliva halv- och helblattar som vill kämpa för vår sak, för det är så vår moral fungerar. Det är motbjudande för vår rättsuppfattning att inte ta i hand med den som räcker ut sin blottade hand till oss. Ock är det inte bättre att slåss med en del blattar i leden och med större chans att vinna än motsatsen?
- Så praktisk du blir, har du verkligen vägt in Volksgemeinschaft-faktorn i den analysen? Nåväl, vi får inte falla i samma fälla som hycklarvänstern fallit i. Vänstern slöt en pakt med banken, att lämna högfinansen fritt spelutrymme i utbyte mot välbetalda jobb, jobb som går ut på att

---

⁹¹ Citatet tillskrivs ofta Mark Twain, huruvida han myntade det eller ej vet jag inte.

friskförklara samhällets sjuka. Nu försöker banken sluta en pakt med den nya folkrörelsen, nationalismen, att vi ska hata muslimer och de sjuka grupper som vänstern friskförklarat istället för att sätta vår högaffel i bankirens feta kropp.

- Sossevänstern, som en gång kritiserade borgerligheten, har slutat sina dar som en del utav den. Den klassiska sossevänstern har gett upp alla sina drömmar om förändring i utbyte mot en enda fråga – att höja lönen lite, i alla andra aspekter låter de sig pissas på.
- Vi bör dock inte kalla vänstern för vänster, utan för etablissemanget, eftersom de krampaktigt tyr sig till status quo.
- Att etablissemanget är så förtjust i rätten till att sodomisera beror på att sodomiseringen är en symbolisk akt för vad de gör med vårt folk.
- Repatriering är en dröm. Men är det inte en löjlig dröm i dagens läge? Det är hög tid att vi kommer till insikt med att det här inte är vårt land längre. Det har det inte varit på flera generationer. Andra världskriget var ett krig mellan ojråpéer å judar och de senare vann. Till stor del var det deras land redan innan AVK. Vi ska vara glada om vi lyckas befria några landsändar som vi kan fly till. Att återerövra hela landet är en allt för ambitiös dröm.
- Så kallade förkämpar mot rasism arbetar alltid för rasism. Eftersom de får betalt så länge rasism existerar så arbetar de för att spä på rasismen, öka sin raison d'être och raison de salaire. Ett inte helt enkelt jobb eftersom de bruna raserna instinktivt känner en vördnad för de moraliska, flitiga, intelligenta ojråpéerna.
- De som klagat på våldtäkter i det här landet men som är för invandring av våldtäktsfolk är likt ett hjon som lämnar ett barn ensamt med godis och sedan blir arga på godiset när det är uppätet.
- Det är inte invandrarna som slänger sådana som Alain Soral, Ernst Zündel, Ursula Haverbeck, David Irving och Germar Rudolf i finkan eller driver män som Carlos Porter, Norman Finkelstein,⁹²Jürgen Graf och Bobby Fischer ur landet. Det är inte heller de som upprepade gånger misshandlat Robert Faurisson eller spöat på den spinkige David Cole.⁹³
- Eller mordet på François Duprat! Han fick betala med sitt liv för läxan att judar tar sin kabbalism seriöst.
- Det där är män som råkat illa ut för att de insett att Carly Chessman⁹⁴ är den ende jude som gasats.
- På samma sätt som antirasisterna kämpar för rasism så måste aspirerande kommunistiska diktatorer alltid arbeta för att öka massan av desperata lönearbetare. Eftersom de förkovrar sig på ett högst tillfälligt problem. Erinna er bara hur Lenin likt en besatt skrev mot nymalthusianerna och för att arbetare skulle skaffa fler barn, oavsett sina ekonomiska förhållanden. Inte var det av mänsklig kärlek han gjorde det inte.
- Fast i ärlighetens namn har vänstern, det vill säga *rättighetismen*, alltid hatat barn. Vid franska revolutionen legaliserades aborter. Detsamma skedde i Sovjet, först uncle Joe återkriminaliserade aborter 1936.⁹⁵ Men inte alla tidiga socialister var eniga, vi ska också

---

⁹² Undervisare i Turkiet eftersom han inte kan få anställning i USA.

⁹³ Både Norman Finkelstein och David Cole (numera David Stein) är judar. Bobby Fischer var till börden hel- eller halvjud (vi vet inte säkert vem som var hans far) men han avsåg sig allt vad judendom heter.

⁹⁴ Avrättades i Kalifornien.

⁹⁵ Hatar vänstern Stalin för att han gynnade god konst, uppmuntrade barnafödande, förbjöd skilsmässa, förbjöd homosexualitet och förkastade "fri kärlek" som något borgerligt?

påminna oss om den österrikiske socialisten Anton Mengers ord "Varje ofött proletärbarn är emellertid att likna vid en arbetare som i hela sitt liv strejkar".

- Makten hetsar hetsar klass mot klass, kön mot kön, pervers mot normal, religion mot religion, invandrare mot inhemsk, folk mot folk. Horisontell kamp, småfolk emellan, istället för vertikal kamp mot makten. De importerar islam samtidigt som de belackar religionen. Det är ett så uppenbart konfliktskapande att det är osmakligt.
- Betänk även att militant islamism, som förvisso är något naturligt i denna falska religion, återuppstod en masse först då västerlandets härskare behövde den till fiende. Sådant får en att vilja sätta på foliehatten.
- Och inte kommer vänstern någonsin sluta att klaga. Vi lever i ett socialistiskt paradys, ändå är de röda fly förbannade. Deras hunger stillas inte ens om vi skulle ge efter för alla deras kulturella anspråk, om pedofili och total rasblandning blev du jour skulle de snart hitta en annan fana att bära.
- Men vem bryr sig om vad vänstertrollen anser? De är en samling psyksjuka idioter och strebrar. Detta vet vi med säkerhet eftersom de fokuserar enbart på de världsliga problemen som ger dem själva vinning, som skänker dem popularitet och pengar. Den ärlige världsförbättraren hatar kabbalismsionismen.
- Vad är egentligen kärnan i den sadomasochistiska kult som kallas vänstern?
- Universalismen, att inkludera alla, kärleken till den främmande snarare än till din nästa, där har vi vänstern genom tiderna. Vänstern vill inkludera alla på gott och på ont. Det var vänstern som ledde la mission civilisatrice⁹⁶ och det är vänstern som krigar för världsomspännande parlamentarisk demokrati. Liberalismen är som ni alla vet ett barn av upplysningstiden, upplysningstiden som var en vänsterrörelse, för upplysningsidéerna var mer universella, mer inkluderande än rådande status quo i l'ancien régime. Men idag anses liberalism vara höger eftersom det är restriktivt i den mån som liberalismen är meritokratibaserad och därför implicit rasistisk eftersom brunskinnen inte når upp till ojråpéers mått. Idéers orientering på vänster-högerskalan är bundet till tidsepok.
- Bah! Liberalism är rätten att knulla i vilket hål man vill, och med frihet menar de rätten att böga.⁹⁷
- De tycker att det är dåligt med censur i samhället i vilka deras värden inte härskar totalt. Men de älskar censur om det förbjuder åsikter de ogillar. De bryr sig inte om att män som Strindberg och Balzac ska få skriva vad de vill, de bryr sig endast om makten. De ägnar inte en tanke åt vad det var censurmakeriet strök ur Dostojevskijs *Anteckningar från källarhållet*, det berör dem ej.
- Mm, gav vi dem ultimatum jämställdhet, det vill säga att alla utför likadana arbetsuppgifter. Gav vi dem en total förintelse av arbetsuppdelningen och därmed primitivism bortom till och med jägar-samlare som åtminstone har olika arbetsuppgifter för män, kvinnor, gamla och unga, så skulle de fortfarande klaga och gråta, men då av svält.
- Javisst, vänsterns inbillade samhällsproblem är psykologisk projektion. Inte konstigt att den otvättade Marx påstod att arbetarna utnyttjades, det var ju han som gjorde det. Han som gjorde sin hustru gravid innan han kastade ut henne och barnet. Föga förvånande eftersom han såg sina egna föräldrar blott och bart som några han kunde krama pengar ur. Han kunde skriva

---

⁹⁶ Själva genomförandet leddes förvisso av "högern" – missionärer och militärer.

⁹⁷ "Det är dock inte rätt och riktigt att rikta sådana anklagelser mot äkta älskande homoerotiker" Plutarchos.

sin smörja för att han levde på Engelsfamiljens kapitalägarpengar och således i förlängning på arbetarnas krökta ryggar hela sitt parasiterande, högst skadliga liv. Han levde på arbetarnas slit utan att ens vara chef!

- Lägg också väl märke till hur den patologiska pedofilvänstern– förkroppsligad av juden Cohn-Bendit – bestående av: afrocentriker, bögar, gemene vänsterpack, inbillat diskriminerade och så vidare tar varje tillfälle i akt att lyfta fram påstådda förtryckare. Eftersom de vill vara förtryckta! De ser den förtryckte som den främste. De vill korsfästas likt Jesus, lida masochistdöden och bli martyrer såsom de tidiga kristna. "Ack en sådan olycka" Jag har bara ett liv att offra åt regnbågsflaggan." Att bli förtryckt är för dem en utmärkelse man kan skryta med under resten av livet, se hur de sukter efter det! Därav att de är så provokativa. Transor spökar ut sig för att de så gärna vill få en elak kommentar, den är för dem en karamell de kan suga på resten av sitt labila liv. Detsamma med identitetslösa invandrare som klagat på oss nordbor, de hoppas att deras provokationer ska frambesvärja ett mothugg så att de kan bära kränkningen likt en soldat bär sina utmärkelser. De sukter efter piskans ljuva bett! Lyssna bara på vänsterns musiktexter så hör du att de är masochister av rang. Kanske är det till och med som Otto Weiniger⁹⁸ påstod: att nordbon som varelse är masochistisk. Vi som älskar Beethovens plågade toner och den unge Werthers lidande. Vi som i våra ungdomsår söker efter kärlekslyrik som får oss att falla i gråt.
- Konsten att bli förtryckt. Judar är världsmästare på denna sport! De påstår sig ha blivit förtryckta under medeltiden och godtrogna gojim faller för det! Att de skulle ha blivit förtryckta! Ett sådant skämt, de som var de enda som inte behövde konvertera till katolicismen och dess senare avarter. Hur många tappra män mötte inte Widukinds öde eller döden? Ojråpéer offrade sina liv i hopp om att få samma rättighet som Rom skänkte juden gratis.
- Ja och betänk väl att dagens "socialism", dagens vänster, är blott och bart kulturmarxism, socialisterna övergav ekonomin då deras älskade Sovjet föll. Dagens socialism kallas mer deskriptivt för bögsocialism, inte så mycket för att den är homo, som för att den är böig. Den gamla sortens socialism som fokuserade på ekonomi och därur definierade klasser, socialismen som lovade ett paradiset på jorden motbevisade sig själv så fort den kom till makten. Kyrkan har även den ett litet snedsteg från sin barndom i och med Jesu löfte: "Sannerligen, några av dem som står här skall inte möta döden förrän de har sett Guds rike komma med makt" och det går ju att, som protestant, tolka det som ett icke infriat löfte. Men därefter har kyrkan aldrig varit dumdristig nog att lova ett jordligt paradiset, vilket hypotetiskt sett kan motbevisas. På samma sätt har socialismen efter sin ekonomiska kollaps gått ett steg högre i sin metafysik, den har förfinats till att utlova ett samhälle som inte bara säkerställer den relativa petitesse klasslöshet utan sina riktiga käpphästar könlöshet, raslöshet, folklöshet och övrigt som den internationelle juden finner skadligt för ojråpeiska män. Att uppnå dessa ting är lika troligt som att Jesus kommer tillbaka imorgon, vilket är själva meningen! Socialismen har också spridits på samma sätt som kristendomen en gång gjorde. Först bland manliga, förfördelade arbetare, därefter till vettlösa kvinnor och sedermera till herrar som velat styra över båda nyss nämnda grupper. Eftersom bögsocialismen är betydligt galnare och ofantligt mycket mer verklighetsfrånvärd än kristendomen är det lätt att skratta åt den, men den är i samma mån så mycket farligare än vad kristendomen är även i de mest hedniska mardrömmar!

---

⁹⁸ Jude som begick självmord vid 23 års ålder, om jag inte missminner mig. Han har dock författat ett monumentalt verk innan sin tidiga död, *Geschlecht und Charakter*.

Vi kan absolut inte räkna ut den såsom något som kommer förinta sig självt bara för att dess egalitarism, dess ras- och könslära motbevisas varje gång man ser och talar med andra människor.

- Äkta idéer uttalas inte, de levs. Socialism som genomförs medels lagar och regler är ingen socialism. Germansk folkgemenskap, det är äkta socialism det! Vi vill inte hjälpa någon för att lagen säger det utan för att hon tillhör vårt folk!
- Att vänstern tagit till sig storföretagens och storbankernas ekonomiska system beror inte blott och bart på deras korruption utan även på att de vill straffa arbetaren. De hatar arbetaren sedan han valde fascismen istället för kommunismen. Därav deras onda smil när de importerar brunskinn. Brunskinn, som om de inte konkurrerar med arbetaren i en Malthusisk fälla, åtminstone parasiterar på och misshandlar arbetaren på gator och torg.
- Självfallet är det så. Bankens betalda "intellektuella", den så kallade identitetsvänstern är ett medvetet angrepp på arbetarklassen och i vida högre grad på den manlige arbetaren. Denna för makten potentiellt farlige man, har nämligen oskadliggjorts ur revolutionär synpunkt genom att identitetsvänstern tagit ifrån honom uppfattning att han är förtryckt och utsugen, ja, de kallar honom rent av för förtryckare själv! De kräver av den utsugne att han skall botgöra! Kan det bli mer perverst än så?!
- Ock identitetsvänstern är än värre än så, det ska jag säga dig. Själva idén med den politiken är att lyfta in "förtryckt" grupp efter "förtryckt" grupp i riksdag, regering och ministerposter. Politikernas ras, kön och sexualitet förändras – men politiken förblir densamma! "Los hombres de siempre"⁹⁹ fortsätter obehindrat att verka i kulissen, makt- och ägandestruktur förblir desamma. Vad är då kännetecknande för dessa "förtryckta" grupper? Jo, att de inkluderar alla förutom de som faktiskt kan göra revolution! Den själviska slampan, den narcissistiska bögen, den hale libertinen och den i dubbel betydelse dumme icke-européen kan alla köpas, och de fyller gärna den roll som makten tillskriver dem.
- Fascismens beståndsdelar – självständiga småföretagare och den manliga, traditionella arbetareklassen – är vänstern största hatobjekt. Den förstnämnda gruppen straffar de med skatter och regler som endast internationella storföretag kan undvika och arbetaren straffar de med att låta honom konkurrera med kvinnor och invandrare. Kvinnan, "detta bronsåldersintellekt", har de hjärntvättat så grundligt att hon hellre arbetar åt det offentliga än åt sin familj, hon arbetar hellre åt en chef som spänner på henne än åt en äkta man som älskar henne. Om vänstern varit ärlig så hade den velat skicka ut invandrarna och skicka hem kvinnan till köket. Men nej, vänstern sitter i sina trygga skrän som "human resource managers" och deras största klagomål idag är att dildos inte finns i tillräckligt många färger.
- Att vänstern hatar arbetaren syns också alltför tydligt i deras hat av arbetande ojråpéer, vilka de kallar för slödder. Samt i deras användande av ordet "husneger" för att syfta på en invandrare som assimilerat sig mot att bli en arbetande europé, någon som inte vill inställa sig som klient åt vänstern. Men vänstern lever ju på hat, hat mellan könen, hat mellan raser och hat mellan klasser.
- Medians största lögn är kanske den om objektiv media, vem fan skulle vilja tillverka objektiv media? Slösa sina pengar och sin tid på det, och än mer, vem skulle vilja köpa något så tråkigt? Någoting som inte bekräftar ens trosuppfattningar. Ironiskt nog är det den media som ljuger allra mest som också påstår sig vara mest objektiv.

---

⁹⁹ Citat från den omåttligt populära TV-serien *Narcos*.

- Jag som nazist drar med glädje upp fröjderna i Tredje Riket och du som någon typ av nordisk anarkist drar med glädje upp det forna Islands anarki till dess Norska kungen kuvade dem, eller Irlands frihet fram till de normandiska erövringarna. Kommunisterna däremot de snackar sitt djäfla blaj, de drar sin misslyckade teori som varit bevisat felaktig sedan sin tillkomst, men de tar ogärna upp exemplen på kommunistisk praktik för vi alla vet vad kommunism i praktiken är för något. Det enda land de nämner som exempel är Kuba, men det enda Kuba bevisar är att det går relativt bra för det vitaste av alla Centralamerikanska länder.
- Det är som när pisslamma socialister säger att Skandinavien är eller var bra på grund av sin socialism. Inte på grund av den uppenbara anledningen, att Skandinavien var mest ariskt av ariska nationer.
- Men även om ni anarkister säger er kunna peka på det hedniska Skandinavien så finns det en god anledning till att bara unga män förfäktar den anarkistiska trosuppfattningen. Du förstår oroar du dig över statens övergrepp då känner du inte kvinnan! Den unge Céline och fegisen Remarque trodde att statens krigstjänst var något att oro sig över. Men inte ens ett världskrig stjal mer än fyra, fem år av ditt liv. En kvinna däremot, hon stjal ett decennium utan att så mycket som att blinka! Staten lämnar dig fri när de inte behöver dig längre, kvinnan däremot drar ut sina klor först då hon plågat dig till kollapsens rand, om ens då! Hon sargar din nattdömn, söndrar dina vänskapsband och styr ditt liv på ett sätt som en överordnad inte ens kunnat drömma om. Inom militären finns permission, det kan du glömma att kvinnan ger dig! Vad var Jüngers uppoffringar på Västfronten jämfört med min självförsakelse för den pseudomonogama kvinnan?
- Ack ja! Ack ja! Den vackra kvinnan, i besittning av sin dyrbara skönhet, är brutalare än den värste knytnävskämpe. Hon kan lyfta en till skyarna bara för att göra fallet desto mer förkrossande. Akta dig för kvinnan!
- Men vi pratade om vänstern, inte om era misslyckade kärleksliv. Vänstern är så tokreligiös att när kristenheten blev för mesig och accepterande av andra läror, så hoppade den totalitära människan likt råttor som överger ett sjunkande skepp till en mer absolut, tokig, intolerant och blodig lära. De rabiata ateisthundarna är nöjda över att kristendomen sjönk, men det som växte fram i kristendomens plats är ack så mycket värre.
- Gustav Le Bon skrev ju redan på 1800-talet: "L'athéisme, s'il était possible de le faire accepter aux foles, aurait toute l'ardeur intolérante d'un sentiment religieux, et, dans ses formes extérieures, deviendrait bientôt un culte."¹⁰⁰
- Men inget av dessa problem är olösliga för Hitler när han kommer tillbaka.
- Vänstern är något löjligt lik kristendomen: den talar om mänsklig uppoffring och aldrig kan du göra tillräckligt. Du, den vita troende, är oändligt ond ty aldrig kan du gottgöra dina synder, men pengar hjälper något, det lindrar synden.
- Redan Jesus gav en förödande kritik av statssocialisterna när han kritiserade fariséerna så här "Men ni sägen, att om någon säger till sin fader eller sin moder: 'Vad du av mig kunde hava fått till hjälp, det giver jag i stället såsom offergåva [åt templet, åt fariséerna].' Då behöver han alls icke hedra sin fader eller sin moder." Matteus 15:5.
- Kaviarvänstern lever på sina burgna föräldrar till dess de kan avlönas av stat eller bankirer. Inte konstigt då att de förfäktat total underkastelse inför makten.

---

¹⁰⁰ Om det vore möjligt att få massorna att ta till sig ateismen, så skulle den få den religiösa känslans intoleranta nit, och i sina yttre former skulle den strax bli en kult.

- Man säger ibland att socialister hellre vill att alla bor i kojor framför att några bor i kojor och andra bor i slott. Detta är dock inte helt riktigt. Socialisten föredrar att alla bor i kojor framför att några bor i herrgårdar och att andra bor i slott. Det är förvisso en smaksak vad man föredrar.
- Jag är socialist...nationalsocialist.
- Att det ockuperade Bayern förbjöd publicering av Mein Kampf under de 70 år de kunde hindra det är det ultimata beviset på nationalsocialismens riktighet.
- Hela sosseriet borde dyrka Hitler, den hemlöse daglönaren som av egen kraft steg upp till höjder som aldrig tidigare nåtts. Istället ställer de sig på fetbuken churchills sida, han som föddes med silversked i mun! Där ser vi att de "älskar" arbetaren endast så länge de kan sko sig på hans elände och nödtorft.
- Vänstern föraktar arbete och därmed också arbetar'n. Jag har hört en oändlig mängd skrivbordsnissar klaga över "arbete" men aldrig en kroppsarbetare göra detsamma.
- Och humanisten, detta ishjärta till människa för vilken kulturen är ett misstag som ska utrotas så att hans "förnuft" kan härska i dess plats. När hans nära lider kallar han henne inte för sin kära och tröstar henne. Är han ärlig och ståndaktig säger han "Vad är väl dina bekymmer? Tänk på barnen i Afrika, de har det värre. Inte ska jag lägga min energi på dig, du som har det så bra."
- Blind är humanisten, han ser var dag goda människor, onda människor, givmilda människor och giriga människor. På slutet av dagen, när han kommit hem till sig säger han "Likväl är alla människor lika värda." Nästa dag har han vaknat på fel sida, han är sniken den dagen och ljuger för sin egna vinnings skull. På kvällen konstaterar han "Likväl är alla människor lika värda." Åren går och han förändras, hans sinne mildras, han blir snällare, generösare och ärligare. Han märker av sin förändring men då han går till sängs repeterar han fortfarande "Likväl är alla människor lika värda." Varur springer då detta värde om inte ur våra handlingar? Om värdet inte kan mätas hur vet vi då att det finns? Religiösa dårar.
- Deras måttstock är evigt föränderlig, den är det som för tillfället gynnar dem, en fördel i debatter.
- Okvädingsord såsom foliehatt får man som svar till dessa uppenbara sanningar vi nämnt.
- Det var inte många år sedan man fick frågan om man ville ha en foliehatt så fort man nämnde Bilderberggruppen. Idag erkänner till och med den före dette statsministern och wannabe cirkusapan neger-Fredde att han sprungit på gruppens möten, han erkänner det utan att visa så mycket som en tillsymmelse av mänskliga känslor från sina mörka, rotlösa tattarögon. Men, de gamle säger ju att all kunskap av vikt börjar med att förlöjligas, varpå den motarbetas för att slutligen erkännas som trivial. Likväl tar de en inte seriöst bara för att man bär foliehatt.
- Alla som skapar något av värde här i världen fäder, män, företagare, självförverkligade människor, västerlandets stora tänkare; alla dessa drar pk-eliten i smutsen. Men ocker – människornas största fiende – lämnar de orört på sitt altare, eller hur det nu var Gottfried Feder formulerade sig.
- Den gode Feder, han nämns alltför sällan. Men så har ju ocker-motståndarna varit på tillbakagång sedan sovjeterna slog genom de rumänska divisionerna utanför Stalingrad.¹⁰¹

---

¹⁰¹ "seit dem Durchbruch russischer Armeen durch die rumänische Front am Don im November 1942." / Hitler.

Sällskapet slutade nu att ens låtsas lyssna på varandra och hängav sig till fullo åt att med små monologer signalera sin egna upplysthet och klarsynthet, förutom då de såg chansen att ge någon ett mothugg enbart för att belysa sin egna visdom.

- Har ni nånsin tänkt på att ryssarna med lätthet klarar av att dominera asiaterna, som vuxit upp utan moderskärlek, i det avlägsna ryska österlandet men inte klarar av att dominera några få miljoner renhjärtade skogsbalter på sin västra gräns? Det går att kontrollera "den väldiga skitsmörjan från öst" men inte en ren, nordisk källa.
- Länder med svag naturlig solidaritet behöver en desto starkare politisk sådan. Det är därför som vissa Sydeuropeiska länder behöver socialister som springer runt och fjantar. Titta bara på Portugals fotbollslandslag. De gillar att trixa och stajla för egen vinning. Det tyska landslaget däremot visar ett folk som redan arbetar för det gemensamma intresset, därför behöver Tyskland inte socialism, de har redan Volksgemeinschaft. Ytterligare en lärdom från fotbollen gav oss den store berbersonen Zidane. När han avslutade sin karriär med att ramma ner det italienska svinet Materazzi, en man som ser ut som en fogdeknekt. Istället för att vara beräknande, lismande och förlåtande som en borgarbracka. Zidane är en man som medan han fortfarande var helt ung gifte sig med den kvinna han träffat i tonåren och som han hållit fast vid genom sin karriär som sin tids störste fotbollsspelare. Där har vi ännu aristokratiska värden. Hellre än guldbucklan ytterligare en gång i ett lag där han som kabyler var den ojråpeiske spelaren jämte muslimkonvertiten Ribéry, så höll han på sin ära. För kälkborgaren är pengar och allmänhetens erkännande medels medaljer det största och ingenting är för honom värre än fattigdom, allmänhetens onåd och död. Borgaren förstår sig inte på uttrycket "Döden eller något ännu värre"¹⁰². Zidane rammade eftersom en värdig vandring till målet är lika viktig som målet självt. Detta är det ridderliga idealet, man sänker sig inte till vilka nedriga nivåer som helst för att vinna.
- Av kändisvärlden kan vi också dra lärdom av den sjungande Bonoboapan i U2. Denne dvärgschimpans är kort som en sjättekladdare, knappt längre än Gramsci, och därtill halt! Hans person lär oss om kopplingen mellan fulhet och ondska. Vi talar här alltså inte om någon med potatisnäsa eller någon som är lite kort, utan om en för kvinnor gravt oattraktiv man. Såsom alla allvarliga genetiska misslyckanden lärde han sig som ung att omfamna slavmoralen. När han sedan blev världskändis och från en dag till en annan fick skrikande kvinnor efter sig föddes i honom ett förakt för den värld som från att ha bespottat honom nu besjög honom. Detta har lett Bonoboapan att söka sig till människans fiende, de demokratiska världsledarna.
- Finns det något värre än en obildad akademiker som säger att alla kulturer är lika kreativa men som själv inte ens hört talas om *Stora Zimbabwe*? Och än mindre har någon aning om vilka som byggde detta monument han inte känner. Obildade kaxiga typer som inte vet att det svarta Afrika gick direkt från stenålder till järnålder, utan bronsgjuteri som mellansteg, och som än mindre frågar sig hur detta kunde ske.
- Feminister säger att kvinnor varit förtryckta i nästan hela världshistorien och över hela världen, vad säger det implicit om kvinnor? En grupp människor som under historiens lopp inte lyckats förhandla till sig en jämlik position ens i hemmet, trots att de har fittan till utpressning. Antingen är den här gruppen människor värdelösa jämfört med sina "motståndare" – förtjänar de då något mer? – eller så har feministerna fel.

---

¹⁰² A. Strindberg ur Lycksalighetens ö.

- Fy farao för fula feminister. De står för allt som är ont i kvinnan – oförstånd, envetenhet, elakhet, inbillskhet, hysteri, känslostyrning, grälsjuka...
- Ja, ja kom till saken.
- Jo de hyser allt det sämsta hos kvinnan när de irrar runt som nackade höns med rosa flaggor men har inga av kvinnans goda egenskaper. Som någon jag nu glömt namnet på beskrev så väl "kvinnans förlåtande kvalitéer är fasta bröst, smal midja, runda skinkor och långa ben. Med dessa skall hon sona sin karaktärslöshet".
- Psykosen och galenskapen är så djup bland allmogen att jag snarare blir rädd än skrattretad. Vi ser SionistDemokraterna sätta tro i sitt parti som om det var en ängel som skyddade dem mot demoner trots att partiet inte ens planerar driva ut judarna. Samtidigt ser vi Gutmenschen skaka av gråt över att SionistDemokraterna har folkstöd, som om deras partier och deras åsikter var annorlunda. Dessa duktiga idioter har mage att kritisera SionistDemokraterna när de själva omhuldar samma princip – begränsad invandring, och de ser inte ens sitt hyckleri! "Alla får tycka vad dom vill, så länge dom tycker som jag" så lyder demokratens motto. Just "tycka" är rätta ordet, inte "tänka". Eftersom allmogen inte kan tänka är demokrati en fråga om tycke. Protestantismen – det germanska Ojråpas revolt – med sin idé om att var och en kan göra sin egna tolkning har spritt galenskapen ut i varje samhällslager. Förr var det bara runkmunkar och prästerskap som tjafsade om huruvida Adam och Eva hade navlar eller ej, skapade i den ofödde Guds avbild som de är, men idag så tycker varenda idiot något om det han är för dum för att fatta. Demokratin som princip frågar om allas åsikt, men ingens sanning.
- Sionistdemokraterna borde profilera sig som det antiimperialistiska partiet. Ett parti som vill behålla sina söner i sitt rike, inte i Sions. Likt Front National har gjort.
- Men det är omöjligt för Sionistdemokraterna har infiltrerats fullständigt, jag menar de säger sig vara "socialkonservativa" samtidigt som de utmålar muslimen som fiende, muslimen som ju är en av de få socialkonservativa som finns i det här landet. Anar jag judar bakom kulisserna?
- Sjuklövern är sadister, de vill förintä vårt folk rätt å slätt, SD däremot de är masochister för de vill dra ut på förintelsen.
- Äsch, nu får det räcka, har ni inget bättre för er än att sitta här som B-kändisar och klaga på SD? Även om jag kan hålla med om att jag vill se folket demonstrera mot regeringshus istället för mot moskéer. Men jag misstänker att ni kritiserar SD som en sorts intellektuell onani, för att visa hur mycket mer raffinerade ni är än de manipulerade anti-jihadistiska hjonen. Det är för övrigt rätt av dem att tilltala folkets konservativa ådra, folket är i grunden så konservativt att de hade satt stopp för den industriella revolutionen bara de haft medel till att göra det!
- Katastrofen är folkets enda läromästare. Det ensamma geniet kan intellektuellt resonera sig fram till ett och annat, exempelvis att Hitler hade rätt. Massmänniskan däremot förstår detta först då hans älskade blivit kulturberikad.
- Invandrarna har musik, det har vi också, de har konst – i viss utsträckning – det har vi också, de har sång å dans, vi med så vad har de då som gestaltar denna "kultur" som politikerna säger sig komma med? Kan det vara gruppvåldtäkter, rasvåldtäkter, könsstymplingar och hedersmord? Den kulturen har inte vi, den berikar de oss med.
- Ökenreligionernas visdom kom till den enslige epileptikern under kalla ökennätter, till den tokige stråtrövaren inuti svala grottor eller till den vredgade skäggubben ensam på berget. Visheten kom som en skänk från ovan utan minsta motprestation till dessa måndyrkare. Oden däremot, han offrade sitt öga, hängde sig i nio dagar och håvade tunga vattenstop ur Mimers djupa brunn, inte bara för att vinna orientalisk vishet utan också för att värva nordisk kunskap.

Därför klär sig indierna fortfarande i blöjor, araberna klär sig i lakan, de rättrogna judarna i sina smutsiga blottarrocker medan den nordojråpeiska mannen uppfunnit rymddräkten.

- Fryser du inte i den tunna tröjan?
- Fryser? Nej för tusan, jag är ju för fan fascist!
- Hur ska vi lösa rasismen?
- Ja du, är inte det uppenbart, rasism finns inte i ett etniskt homogent samhälle.
- Det var bättre förr.
- Men har inte folk alltid sagt så?
- Ja men det är bara för att desto längre tillbaka du blickar, desto bättre var det.
- Sionistdemokraterna är antingen fåvitska eller fåkunniga, alternativt både och. Låt mig förklara varför. De lägger ingen vikt vid judeproblemet, utan låtsas om att det inte fanns där. Som en trädgårdsmästare som säger sig motarbeta ogräs genom att trimma ogräsbladen istället för att rycka upp roten. Således är de antingen fåkunniga eller ohederliga. Låt oss då säga att de är fåkunniga, de känner inte till att allting växer ur en rot och de kan inte känna igen trädet på dess frukt. Men de känner åtminstone till hurudant palestinierna blir behandlade och ändå stödjer de sionisterna i sina fräcka krav. Vi är palestinierna i detta land. Vi är infödingarna som blivit invaderade av en avlägsen flyktingström. Ett godkännande av morderna på palestinierna är ett godkännande av mord på oss. Inser de inte detta är de fåvitska.
- Ni ska se att när Sionistdemokraterna når makten så kommer riket få sin första jude till finansminister.
- Visst, visst, visst. Sionistdemokraterna tyr sig till den som skapat problemen. De är som den unga kvinnan som tror sig kunna förändra den våldsamme mannen, trots att han betett sig så i tusentals år "men jag, jag kan förändra honom".
- Det är för sorgligt, jag menar Magog kom till Sverige år 88 efter syndafloden¹⁰³, och om inte det är ett gudomligt löfte om att hela detta land skall vara nazistiskt så vet jag inte vad som är det.
- Den demokratiska ritualen, att slänga en papperslapp i en låda, är en symbol för den verkliga betydelsen av röstning. Lika betydelsefull för världsordningen som att slänga skräp i en papperskorg. Kanske är det därför som demokrater älskar återvinning.
- Demokraterna förstår inte att desto restriktivare rösträtten är, i desto fler frågor skulle vi kunna rösta. Det antika Aten lyser som exempel på en restriktiv direktdemokrati. Direktdemokrati som genom att det minskar korruptionen är vida överlägset representativ demokrati. Representativ demokrati är en utdaterad, rutten gammal stubbe redo att sparkas sönder, dess enda existensberättigande baserades på dyra kommunikationer och begränsad informationsspridning, två problem som lösts genom internet.
- Hur kan man tro att det är bra att skänka rösträtt åt ett kön så lättmanipulerat att det kan fås till att tro att Justin Bieber är snygg?
- Det är inte för intet som valen sker i skollokalerna. Lokaler i vilka slaktsvinen stöpts in i sin tro till överheten.
- Att rösta är som att gå till en restaurang som serverar två otjänliga rätter: bajs och diarré. Jag vill ha varken eller och är stolt nog att tacka nej till denna så kallade mat.
- Sex miljoner askhenazijudar som dominerar över sexhundra miljoner ojråpéer, det är demokrati det!

---

¹⁰³ Enligt Johannes Magnus.

- Men direktdemokrati är inte bättre det inte. Jag ska berätta för er om direktdemokrati. Herr Fascist och herr Demokrat stod på gatan och debatterade när två råbarkade gossar promenerande förbi. Gossarna hojtade "Öh vi letar efter någon att sticka kuken i", varpå Herr Fascist svarade "Herr Demokrat ställer nog mer än gärna upp på att få sin bakdel penetrerad. Bara ni ber om att få rösta om det". De två burdusa gossarna rufsade Herr Demokrat i håret, nöp honom i kinderna och insinuerade med små klapp på Herr Demokrats stjärt vad de ämnade göra med honom innan de svarade "Hehe åh fan, vi röstar för sodomisering". Demokraten utstötte i panik "Jag röstar å det häftigaste emot, Herr Fascist rösta emot även du så att det blir 2-2 och slantsingling om resultatet och jag kanske kan undkomma den brutala sodomiseringen som de häftiga klapparna på mina skinkor antyder". Fascisten svarade, "Men om jag röstar, då säger jag ju implicit att jag accepterar valresultatet. För om ingen av de som röstade accepterade valresultatet utan tog upp till kamp om de inte vann så hade det varit onödigt med val och man hade kunnat gå direkt till kampen. Jag accepterar inte att dessa burdusa gossar, genom val, ska få rätt att våldföra sig på dig. Därför måste jag avstå." Demokraten svarade "Bra poäng! Aja sätt i gång då". Efter den korta men ack så ofinkänsliga sodomiseringen så knatade gossarna vidare. Kvar stod Herr Fascism och Herr Demokrat, den senare på skakiga ben och sammanfattade den demokratiska upplevelsen "I en demokrati får man inte alltid som man vill, men nog blev allt gossarna nöjda."
- Det var en sedelärande historia! Mycket symbolisk!
- Värst vad ni intellektualiserar demokratin, det är den inte värd. Socialdemokraterna är en samling dumbommar som ägnar livet åt att motbevisa sig själva. Demokratins idé är att den ena pöbelhalvan ska slåss mot den andra, så att ingen kvarstår att kämpa mot överheten.
- Två saker skrämmer mig: den sluga socialismen och den förljugna ekologismen; de båda söker globala lösningar. Denna låtsade miljöomsorgen har koldioxiden som stöttepelare – eller som världsförbättrarna säger, seotvå – just för att vi producerar koldioxid genom vår blotta existens, vår stackars cellförbränning. På så vis har de alltså hopp om att beskatta varje människa för hennes blotta andning, koldioxidavlat.
- Moralen förhåller sig till det mänskliga livet såsom matematiken förhåller sig till vetenskaperna. Moralen är en abstarktktion som ger oss insikter. Men det detta fantasifoster härleder är inte en direkt beskrivning av mänskligt beteende och våra relationer.
- Gojgenier förde oss till rymden, azkhenazis förstår sig inte på ingenjörskap, skapande och teknik. Utan det var de både stiliga och smarta raketforskarna och astronomerna Krafft Arnold Ehrlicke och Wernher von Braun som tog oss från att vara en jordbunden ras till att bli den första rasen i rymden.
- Bilda dig om centralbankernas historia och du ska se att en stor näsa sticker fram.
- Vänstern tror vad de vill tro, (((Franz Boas))) fick ju till och med folk att tro att invandrare till USA med tiden skulle bli fysiskt mer lika angosaxer, att deras barn och barnbarn skulle assimilera sig fysiskt även om de var endogama. Sicken smörja!
- Stat och universitet måste skiljas åt, likt stat och kyrka en gång gick åt skilda vägar.
- Toleransens diktatur fördömer bränningen av kättaren Giordano Bruno men hyllar fångslandet av revisionister.
- Backstugusittare och annat folk av andrahandens mänskmaterial förökade sig värre än kaniner under 1800-talet, detta är att jämföra med de högre människornas – eller som den politiskt korrekta termen lyder – "de högre klassernas" blygsamma förökning under samma tidsperiod. Därför, mina vänner, är dagens folk en produkt av till övervägande del sämre

sortens människor. Vilket förklarar ett och annat av galenskaperna i vår värld. Vi har inte bara förlorat klasssystemet, denna ariska grundsten, utan även fått den mest ariska samhällsklassen ersatt av horder av heloter – utblandad likt en tår som försvinner i ett hav.

- Det där kan jag inte hålla med om. Vårt folk var tillräckligt homogent klasserna emellan så att även underklassen kunde producera genier av rang.
- När klassamhället av blodet löstes upp till fördel för det meritokratiska så steg talang från underklassen till överklassen. Nu finns föga talang kvar i underklassen för att försvara den. Meritokratin har urlakat underklassen och lämnat den försvarslös och blottad för att utnyttjas likt en Jersey Shore-brud.
- Humanism är kommunism på det personliga planet, varje säregenhet önskar de jämna ut. Vecket stryks ut. Spiken som sticker upp slås ned, som de säger i Nippon.
- Tillåt mig citera Hitler: Humanism är en blandning av dumhet, feghet och inbilskhet.
- En socialist är en apa som säger "jag vill ha din banan".
- Hur tänker en socialist ens angående all den stinkande välfärd som de tidiga socialdemokraterna kämpade till sig? Att den är så värdefull att de vill förstöra den med massinvandring?
- Javisst, javisst, så är det. Vänstern hatar välfärden, det är därför de vill förstöra den med invandringen.
- Vissa säger att det är nedsättande att prata om halvblod, men inte när det kommer till hästar. Menar de då att det är dåligt med rasblandning bland människor? Men att det inte är ett problem bland hästar?
- De har ingen logik vettu, de påstår ju att bruna länders regeringar är korrupta och hyllar vår regering i jämförelse, men vår regering bedriver ju folkmord på sitt ursprungsfolk. Men de vill väl inte att negerpresidenter ska göra detsamma?
- Om någon talar om världsproblem men inte nämner finansjudarna så ringer en varningsklocka i min skalle och bör göra det i er med. Varför är han inte ärlig? På grund av egen vinning? Fäaktighet? Docilitet?
- Om nu afroamerikaner inte assimilerats på 400 år, hur tänker de sig att detta ska ske i Ojråpa?
- Ingen pratar om den djupa diskrimineringen som västafrikaner och deras släktingar över jorden utsätter alla andra folk för, så grov att de ensamma dominerar sprinting. Deras rasistiska kraftfält är starkt.
- Kenyanerna och etiopierna är kanske värst, deras rasistiska kraftfält slår ut löparförmågan för världens övriga folk. Till och med när dessa östafrikaner inte är på plats så är deras rasism och deras förtryck så ofantligt starkt att ingen kan springa lika fort som de hade sprungit. Sociologerna försöker utröna exakt hur detta funkar, men det krävs uppenbarligen mer forskningspengar och trevliga konferenser för att vi ska förstå oss på denna nästan osynliga rasism.
- Vita, kvinnliga feminister och anti-rasister, varför talar de inte om den grova diskrimineringen mot svarta kvinnor? Hur ofta ser man en svart kvinna med en vit man på film eller i reklam jämfört med det motsatta förhållandet? Ser de då inte att svarta kvinnor blir dumpade och övergivna av sina svarta hanar som uppmanas att ta en vit kvinna så fort de får chansen? Men allt dessa feminister bryr sig om är att själva få det så bra som möjligt, få så många män som möjligt att slåss om deras gunst.
- I kampen mellan högerekonomi à la Klassiskliberalism, gentemot vänsterekonomi à la socialism och marxism, har vi en uppenbar dikotomini i det att den förstnämnda gruppen kallar

orsaken till problemen för socialistiska och den senare gruppen kallar samma problems orsaker för kapitalistiska. Utifrån detta börjar vi misstänka att dessa ekonomer inte är fullt så rationella som de inbillar sig vara, utan de verkar dela upp sig i två lag som skyller det onda på den andre, likt två fotbollslag eller kurder och turkar. Jag menar, tycker ni inte att det är en aning suspekt att den så kallade "vetenskapliga" marxismen uppstod bara några år, i runda slängar decennier, innan den revolution den sade sig förutspå? Är det inte något suspekt häri med tanke på mänsklighetens långa historia?

- Lika suspekt är väl då judarnas övergång från kommunism till kapitalism så fort de bemäktigat sig hela Västerlandets ekonomi.
- Precis, inte heller "marknadsfanatikerna", som Teratologen kallar dem, har den uppenbarade sanningen ty om den fria marknaden hade varit så effektiv som de säger så hade hela världen sett likadan ut, en kultur hade segrat, naturen hade gett vika för miljön. Naturen hade inte varit av särskild betydelse jämfört med den betydligt viktigare kulturen – den fria marknaden.
- En brun människa som flyttar till ett vitt land och lever på ursprungsbefolkningen är en flykting. En vit människa som flyttar till ett brunt land och försörjer ursprungsbefolkningen är en kolonialist.
- Humanoja professorerna får undervisa i kavaj på universitet, när de borde sitta som uteliggare i nerpissade velourkläder och försöka skydda sig från blåsten.
- Kommunism förvandlar den arbetslöse nollan till en revolutionär klasskämpe. Nazism förvandlar den kroniskt surfande, förläste unge mannen till en krigare för ljuset.
- Tycker du inte att de flesta invandrare är idioter så är du själv en idiot. För de flesta människor är idioter, även bland européer, som är relativt vettiga. Ock kom nu inte med nåt jävla dravel om att det som gäller för det partikulära inte nödvändigtvis gäller för det allmänna.
- Invandrare må vara idioter men än större idioter är de som säger att invandrare är bra för ekonomin och en fröjd för samhället vi lider i samtidigt som de med sina ögon kan se att invandrantäta områden i denna stad är smutsiga, fattiga och allmänt fasliga.
- Så där säger du bara för att du är en Hitler fan-boj.
- Negrer får mångt mycket fler tvåäggstvillingbarn än oss andra och japaner får minst. Frekvensen av enäggstvillingar är relativt konstant över alla folkslag. Det här är förstås kulturellt betingat, jag menar det jag ju inte finnas någon annan förklaring.
- Givetvis måste utbildning kosta, annars blir utbildningen bara smörja utan värde på marknaden men däremot med desto högre hjärntvättvärde. Den som själv ska betala av utbildningen tenderar att plugga det som ger avkastning.
- Dum demokrater, statssocialister, grönsakskommunister och övrig avkomma till Satan har idéer som kan ses som barns och kvinnors ansvarslösa beteende raffinerat till ideologi. De söker omedelbar tillfredsställelse av varje nyck. De är kortsiktiga såväl i tanke som känsla. De är kvinnan som går hem med skitstöveln och vaknar upp dagen efter, ensam och utan en äkta man. De är det slöddriga fettot som trycker i sig ytterligare en chipspåse i ömkan över sin kroppsform. De är valfäet som röstar för invandring med ena handen och söker en invadrarfri skola åt sina barn med den andra.
- Den kristne må säga "Jag försöker älska alla" men vänsterhjonet triumferar detta med "Jag älskar de mest oälskvärda". Om kristendom är slavmoral, vad är då inte vänstermoral?
- Vad är ett lands viktigaste naturresurs?
- Vit hy.

- Och den försöker man förstöra. Helvete vad hårt talmudokhazarerna straffar oss för det misslyckade upproret som kallas andra världskriget. Inte ett enda vitt land skall få förbli europeiskt på hela globen. Allt detta är uppenbart, jag menar nazistisk propaganda visade opropotionerligt många blonda och blåögda personer. Dagens reklam visar opropotionerligt många negrer och mulatter, behöver jag säga mer?
- Ni vet väl att somalierna är överst i näringspyramiden? De får ljushylta sockärringar att fylla i pappren åt dem, dessa pappren har den magiska kraften att mana andra ljushylta tjuvar (må de brinna i helvetet) att stjäla från sina folkfränder under den perversa tron att det är rättfärdigt och därefter ge bytet till somalierna en gång i månaden.
- Demokraterna säger sig respektera alla kulturer och att de skattar dem lika alternativt att "vår" kultur ligger under de andras. Samtidigt vill de utbilda de lägre stående raserna i demokrati, bögeri och flatianism. Lika logiska som vanligt.
- Läkare, dessa skökor i vit rock, har skyddat sitt yrke sedan urminnes tid; förr kallade de sina konkurrenter utan licens för trollkarlar och häxor; idag ser de till att få dem slängda i finkan.
- Ledarna roffar alltid åt sig det finaste och mest glänsande, det räcker för att få människomassorna att tro att det är ledarna som skapar rikedom. En fattig tjuv tror massan skapar fattigdom och en rik tjuv tror massan skapar rikedom.
- Vi behöver fler, inte färre rika, folk som är rika nog att vara självständiga. Som kan säga vad de vill utan att riskera familj och försörjning.
- Vill du veta hur de härskande styr titta då på lärare. Skolan är en miniatyrpyramid. Mediokra lärare håller alltid sina kollegor om ryggen, hur fel de än har.
- Den viktigaste egenskapen för att bli en känd artist eller konstnär i dagens samhälle är förmågan att snacka skit om de infödda änkeborgare som inte vill se sitt släktled utrotat från planetens yta.
- Blattar, alltid, alltid är det nå jävulskap me dom. Antingen arbetar dom och stjäla våra jobb eller så går dom som arbetslösa parasiter, aldrig kan dom sköta så.
- Vad det här landet behöver för att bli perfekt är tio miljoner somalier.
- Norröns mest deprimerande ord? Uppesittarkväll, ty vad säger inte det om ditt liv i stort?
- Glöm inte att det var fransmännen som gav judarna medborgerliga rättigheter å sen spred dessa rättigheter till övriga Ojråpa i franska revolutionens efterdyningar. Tacka vet jag Ryssland som stod pall. Britannien behövde förstås inte fransk ockupation för att låta judarna leva loppan.
- Judar, judar, judar, det är allt som kommer ur din min, tröttsamt, lurar det verkligen en jude bakom varje verk av ondska?
- Nej inte alla västerlandets förgörare har varit uttalade judar, vissa har varit kryptojudar och andra har varit sabbatsgojim.
- Arabiska män, dessa perversa typer som i sitt hemland runkar av varandra medan de incestuöst tänker på de enda de sett utan slöja.
- Den som inte är judehatare, är heller aldrig insatt i judefrågan.
- Att låta staten utbilda folket är ojämförligt mycket dummare än att låta kyrkan göra det. Kyrkan och staten, var delvis symbiotiska och delvis konkurrerande institutioner. Att låta staten utbilda folket, såsom idag, är därför till fullo en teokrati.
- Blommor är kvinnors version av sportbilar. En signal som säger "jag har råd att slösa tid och resurser".

- Krisen ni drömmer om lär inte inträffa på ett bra tag, tänk på att i Sydafrika är negrerna mer än nittio procent av befolkningen och inte har ett fullskaligt raskrig brutit ut där.
- Men negrerna har sedan 94 hunnit med att sälja ut alla statliga företag som afrikanerna under århundraden byggt upp, dessutom har de sålt landets alla naturresurser. Inte konstigt att storkapitalet stödde ANC-kommunisterna.
- Ett sådant borgerligt argument! Pengar hit och dit. Vår kamp handlar om rasmysticism och om att rädda den höga ras som har potential att resa till stjärnorna!
- Borgerligheten bryr sig inte bara om pengar, de bryr sig också om social status. Raoul "den människohandlande folkförrädaren" Wallenberg, Stieg "vojören" Larsson, Nelson "barnmördaren" Mandela, Koffi "where da blond women at" Annan och deras övriga helgon dyrkar de enbart som en gest inför andra.
- Det finns för mycket god vilja i världen för att den någonsin ska bli bra.
- Allt icke-europeiskt suger, det är sant, men av med hatten till kamelknullarna. När vår infekterade, judehackade kultur inte längre kommer innehålla något europeiskt utan handla blott om könsoperationer på barn och sex med desamma så kommer de inte vara mycket mer degenererade än att de fortfarande knullar sina kameler och slavar – och sina manliga vänner – de har ett lågt tak, men inte heller några djupa, mörka källare att stiga ner i.
- Dörty Moslim.
- Borde inte upphovsmannen stå innan citatet, så får man kontexten innan man läser det?
- Det där vill du därför att du är orientalist och vill ha reda på auktoriteten innan du uttalar dig om citatet. Det europeiska sättet är att behandla datan först.
- Rockefeller Foundation sponsrade pedofilbögen Kinseys rapport som ledde till sexualmoralens förfall och till dyrkandet av all världens naturvidrigheter, krucifixet byttes ut till dyrkan av dildon på grund av denne sadist. Hans undersökningar behandlade bland annat orgasmer hos barn. Där pedofiler tilläts förgripa sig på barn för att "bevisa" barns sexuella natur och sålunda få pedofili att bli acceptabelt bland de sinistra människor som dyrkar sådan forskning.¹⁰⁴
- Jag begriper mig inte på hur det kan finnas japaner som tror att de är lyckliga, de har ju ingen mångkultur vilket är ett nödvändigt krav, om än inte tillräckligt, för lycka.
- Feminismen, denna moderna Dionysoskult, är ett vapen i den intelligenta kvinnans hand. Feminismen låter henne leka advokat eller annat trams medan en dum, fattig stackars kvinna ska städa hennes hus och suga hennes man. Kvinnorna föredrar att vara beroende av jobb än att vara beroende av sina män. Men men, med dålig syn blir allt vackert.
- Det finns inga arbetslösa kvinnor, bara kvinnor som inte har man och barn att sköta om.
- Kvinnans "frigörelse" var, som vi alla vet, av intresse för storkapitalet när arbetare behövdes i efterkrigstidens flitiga dar, men vad har denna sorts feminism för ekonomiskt berättigande idag?
- Feministers största besatthet är den vite mannen. Patriarker får dem lika våta mellan benen som Joan Crawford och Marilyn Monroe inför judiska regissörer.¹⁰⁵ De blir kåta av sin besatthet "patriarkatet" men de bryr sig inte om faktiskt stora kvinnor som Savitri Devi, som var filosof, kemist, författare, mystiker, multikulti, djurrättskämpe, hindu, gift med en indier, politisk fånge och nazist. Eller kvinnan som ville vara man, Radiyya Begum, hon som var sultan! Där har feministerna vad de eftersöker. Hon red inte bara män och hästar utan även elefanter, för

¹⁰⁴ Man frågar sig hur han säkerställde att ett barn kan få 23 orgasmer på 24 timmar. Ett dygns sexualtortyr av barnen.

¹⁰⁵ Deras "skådespelartalang" låg just i den simpla merit att de beredvilligt särade på benen.

att komma nära den snabel som påminde henne om vad hon saknade. Dessutom var hon ju negerälskare och klädde sig i manskläder, tillhörde en minoritet – om än en härskande sådan – och drog slöjan från kvinnan. Eller vår älskade pilot Hanna Reitsch, som föreslog idén om självmordspiloter för att segra mot bolsjevikerna och som lärde bantunegrerna flyga. När hörde man dem senast upphöja bondflickan Jean d’Arc? Henne skulle de väl kalla för häxa. Artemisias¹⁰⁶ namn känner de förmodligen inte ens till, inte heller Kejsarinnan Theodora¹⁰⁷.

- En anledning till att inte bry sig om feminister är att de är så korkade att de inte förstår att man inte samtidigt kan vara både mot våldtäkt och för invandring.
- Prostituerade ukrainor som mot betalning utger sig för att vara feminister och håller blod på präster¹⁰⁸, det är yttrandefrihet, men att ens ifrågasätta ZOGs pågående utplånande av 600 miljoner ojråpéer, det är hat.
- Man får ändå säga att det är skrattretande ironiskt att feminister å andra vänsterdårar går och arbetar i "flyktinghem" där de tvättar, städar å lagar mat åt unga våldtäktsmän! Detta känslostyrda kön har aldrig ens föreslagit att man skulle ha "kvinnohem" i vilka kvinnor inte bara blev omskötta som pashor och fick bo gratis utan därtill fick pengar att köpa guldklockor för! Men de går villigt å arbetar i "flyktinghem" åt män med talibaners synsätt! "Flyktinghem" som dessutom storkapitalet förkovrar sig på att driva!
- Har ni någonsin slagits av tanken att feminister är de radikalaste anti-feminister som finns, i det femininas sanna, naturliga betydelse?
- Javisst, javisst. Dessa korthåriga kvinnor vill att kvinnan ska stöpas efter mannens form. När kvinnor inte når upp till mäns nivå så kallar de det för orättvisa. Men låt mig bevisa grundligt att feministerna hatar kvinnan. Feminister talar aldrig om att de vill ha längre, strängare straff för våldtäkt eftersom det vore bra för våra nordiska kvinnor.
- Vad säger ni? Ska vi skicka ut alla invandrare? Sade någon som var lika rasistisk som en afrokaribier.
- Klart vi kan expatriera invandrarna, tjeckerna å slovakerna landsförvisade ju den bästa fjärdedelen av landets befolkning, tre och en halv miljon människor. Å jag är en av få idag att klaga över det, mänskorna bryr säj inte om de vetu. Vi har än bättre transporter idag, det kommer gå smidigt dä här.
- Jag har slutat vara rasist.
- Och vad ska det betyda? Att araber slutat vara elaka? Att judar slutat vara Satans villiga tjänare? Att negrer slutat vara dumma? Att indianättlingar tappat mordlusten?
- Ras handlar bara om hudfärg, det är därför som albinonegrer ser ut exakt som européer, eller är det asiater de ser ut som? Eller?
- Om andra folk inte beter sig som moderna västeuropéer gör så måste det bero på västeuropéers rasism, kolonialism och dylikt, det är vad vänstern tror. Deras idé om tabula rasa är alltså att vi alla föds till att bli västeuropeiska män.

---

¹⁰⁶ Befälhavare (bevärlhavarinna?) för en flotta under Xerxes invasion av Grekland.

¹⁰⁷ Justinianus I:s gemål och medregent. Hon lagstiftade bl a om prostitution, abort och äktenskapslagar mellan klasser på ett sätt som bör tilltala moderna feminister. Enligt skriftställaren Prokopius skall hon innan giftermålet med Justinianus ha arbetat som kurtisan, en tafflig sådan – Theodora, den mest depraverade av kurtisaner som skrattade då man slog henne.

¹⁰⁸ Femen.

- Precis, ras är bara en social konstruktion, det är därför som negrer i Europa får blonda barn och européer i Afrika får negerkid. De rasskillnader som nu existerar beror allesamman på den globala uppvärmningen.
- Viktigare än att vårt folk får ett eget land, som skulle fortsätta stå under den demoniska judendomens kontroll, är att vi står i enad front med invandrarna om judarne, de är det verkliga hotet. Inte ska ni frukta vår mångtusenaåriga fiendes lögner om islamister. Det är inte muslimerna som kontrollerar median. Visst våldtar och skövlar invandrarna men de är trots allt här för att kabbalisterna bjudit hit dem. Judarna, ”detta svinpack som borde slås sönder och samman”, är grund och fortsatt orsak till problemen.
- Judarna vill utrota elefanterna därför att deras snablar påminner dem om förhud, självaste Bobby Fischer har intygat detta!
- Och de vill för(b)juda banan eftersom den skapar samma tankar i deras sjuka hjärnor!
- Hur tror ni det känns att ha status quo-åsikter? Att till fullo vara en produkt av sin tid. Det vill säga att till bredden vara fylld av det omkringliggande samhället och så tom på personlighet som möjligt.
- Den ojråpeiska människan tror sig alltid vara speciell så det är nog inte så stor skillnad på status quo-folket och på oss själva.
- Hitler, med stöd av långt över 90% av befolkningen, var utan jämförelse världens mest demokratiska ledare, han gjorde skäl för epitetet äktdemokrat. Det är annat än västvärldens ledare som med ynka 20%, 30% eller 50% av den röstberättigade befolkningens stöd ser sig som demokrater, när de inte ens är hälften så demokratiska som Adolf den gode.
- Demokraterna säger sig hata nazister, men de vägrar att ge dem ett land att flytta till. Handlingar är ärligare än ord.
- Vi har exakt lika mycket yttrandefrihet som en slav, vi får säga vad vi vill, så länge vi inte kritiserar makten.
- För att stå ut med livet idag måste vi ha hopp om morgondagen. Den religiöse drömmer om ett bättre liv efter döden. Ideologen drömmer om ett bättre liv efter revolutionen.
- Sokrates hade rätt om författarna. De är ett uselt släkte som intet kan och intet vågar. Därför nöjer de sig med att oppdikta historier om möjliga liv.

Det började bli väl uppenbart att ingen längre lyssnade på vad de andra uttryckte och med det så dalnade intresset för att signalera sina åsikter. De greppade sina öl och sippade litet, det var skönt att kunna göra när man inte visste vad man skulle säga.

Plötsligt dånade Star Wars imperiemarsch igång på uteserveringen och en vacker, nej, fel ord, en slampig servitörskan bar ut en magnumflaska champagne. Den bars över till ett bord där två liderliga groggludren i kortkort kjol satt och väntade i extas, de nästan studsade av kåthet, likt pilska slynor. Deras skinkor var vackert välvda, likt mångåriga bikupor, och deras bröst var stora och fasta som sprängfyllda kjuver; med dessa sina behag lockade de sextokiga kvinnorna oskyldiga män i fördärvet. Dessa kvinnor var med all säkerhet erfarna av och bevågna till ”handel med ömma känslor”¹⁰⁹. Inte alltför oförhoppandes visade sig Johannes, fager som en SS-man, sitta mitt mellan de båda synderskorna. Det nyss så pratiga och öldrickande sällskapet stirrade förundrat på Johannes när han så satte upp notan och en rejäl dricks på sockkontorets krogkredit. Med två fingrar vinkade han till sig

---

¹⁰⁹ Célines fras, ur *Resa till nattens ände*.

det stirrande sällskapet innan han poppade champagnen. Afrodisiaket flödade ur flaskan och ner på lycksökerskornas bara låar, de tjöt av upphetsning. Kvinnor från andra bord, hårdsminkade som fransyskor, drogs dit likt mygg till en nattlampa. Även andra sorteringens groggludren, fallna kvinnor som på sin höjd borde få tjäna på fältbordell, den sorten som väger upp sin fulhet genom en i motsvarande grad lika stor slampighet, även detta slam ansamlades. De skrattade med bakåtslängda huvuden och lustsuktande öppna munnar åt Johannes varje mening. Efter att vår Lebemann Johannes slukat en sked rysk kaviar tog ett fruntimmer upp silverskeden och slickade den ren, i beundran.¹¹⁰ När Johannes tilltalade något av kjoitygen vid namn så rodnade den utvalda till likt en 16-årig pingla som ertappats med falkskleg. Den hårdrådige Verner tog tag i Frejas hand och höll henne hårt, så som man gör med en löpande tik. Kvinnorna som slutit upp kringbordet lutade sig åt Johannes håll, de strök sina innerarmar, fixade med håret, satte pekfingerspetsen mellan tänderna, blottade sina halsar inför den fagre silvertungan och rodnade i dekolletaget. Trots att han inte stod i centrum så fröjdades Alois i de lättklädda fröknarnas sällskap och ett småperverst leende spred sig över hans läppar.

- Vilka vackra ögon du har, smickrade han den unga tösen som satt intill. Hon bar svarta solglasögon och var sminkad likt en flicka av tvivelaktig moral.
- Haha, en sån chamör, så du ser genom mina solglasögon du? svarade hon fullständigt fantasilöst.
- Alois log till svars, innan han uppmanade: Berätta om dig själv gullet, beskriv dig själv med tre ord.
- Oj, vad svårt, hm, jo jag är kvällsmänniska, vegetarian och konstnärlig.
- Som Hitler alltså.
- Öh, det vet jag inte om jag nånsin känt.
- Nä men det är ju väldigt träffande med tanke på vad du berättade om däj själv. Men vi gör så här istället, berätta något om din uppväxt som påverkat vem du är idag.
- Okej, kul, jo jag är äldst i min syskonskara.
- Som de flesta seriemördare alltså, replikerade Alois. Tystnad följde.
- Men du nu får du berätta om dig själv, vad söker du hos en kvinna? frågade hon fast hon egentligen undrade hur han kände Johannes.
- Hm, jag skulle säga att jag söker den egenskap som så få kvinnor bibehåller efter att de lämnat tonåren: att hon är formbar som mjukt vax.¹¹¹ Eller annorlunda uttryckt, ett mjukt hull, tilldragande former och ett fogligt sinne.
- Ööööh okej, hon sökte med blicken efter någon väninna som kunde rädda henne därifrån. Du jag ska, jag ska nog till baren, försökte hon travande.
- Nej vänta, mea culpa, mea culpa. Jag ska svara lite djupare på din fråga, sade Alois och lade sin hand om kvinnans sköra handled. Jo, så här är det. Den germanska kvinnan är slående fager, vilket Anita Ekberg var ett sprudlande exempel på, inte bara vacker utan dessutom välformad med ett underbart hull som bara den som för blott några generationer sedan var mjölkbonde kan hava, med stora, härliga bröst och värmande kurvor – den okonstlade blonda bondkvinnan. Denna slående, fullständigt överväldigande skönhet fångas perfekt i den äktgermanska konsten. I Wagners kraftfulla "Dir Töne Lob" i Tannhäuseroperan eller i C D Friedrichs överväldigande Wanderer über dem Nebelmeer. Hennes skönhet tar dig med storm

---

¹¹⁰ Och detta släkte tillåts rösta. Detta kön som inte ens kan styra över sina blödningar. På samma vis kastade sig kvinnor efter Franz Liszts cigarrfimpar.

¹¹¹ Parafra av Hitler.

och uppfyller, till och med fångslar hela ditt väsen. Hon väcker samtidigt dygdig och sinnlig kärlek till liv. Den sköna latinska kvinnan däremot, representerad av till exempel Monica Vitti¹¹², hennes skönhet är av annan art. Hon är framavlad av tusenåriga patriciersläkten med såväl romanska som galliska inslag, vilka fött fram delikata drag av en sällan skådad utsökthet. Men hon saknar den germanska kvinnans överväldigande, råa, emellanåt nästan djuriska skönhet och det ljush som samtidigt gör henne skär som en ängel – en otrolig kombination! Passionen som den latinska kvinnan väcker representeras väl av, om vi ska välja en romansk kör, Verdis "Va Pensiero" ur operan Nabucco. Ett sublimt och invaggande stycke, men samtidigt något återhållsamt över det hela. Vi ser samma sak i den förfinade, välavvägda italienska renässanskonsten. Denna skönhet är raffinerad bortom den germanska men saknar helt den germanska skönhetens slagkraft. Ingenting här i världen, ingen konst, ingen vetenskap, ingenting är så förtrollande som den germanska kvinnans slående skönhet. Givetvis är det den jag söker. Det är också den som jag vill skydda, för att svara på din fråga. Men om jag får tilläga: Om vi vill bevara vacker konst? Hur mycket starkare är då inte imperativet att bevara den germanska kvinnan? Alla tiders största konstverk!

Mikael, som alltid varit lika självsäker med kvinnor som en hankatt som leker med en skadad mus satt nu med en självmedveten och flackande blick. För honom hade det alltid räckt med ett "Hej bäjb" för att få igång ett lovande samtal. Han ursäktade sig och gick in på toan, låste dörren och ställde sig framför spegeln. Han tittade på sitt förändrade ansikte, sitt förvärrade, ärrade ansikte. Han gav ifrån sig ett hest skrik och dunkade nävarna i betongväggen tills knogarna blödde, drömde om att ha den skyldige i sitt våld. Väggen fick sig ännu en omgång i ren och skär urilska över alla de jävliga fel andra utsatt honom för och hur de lett till att han blivit en sämre man. Fan om han ändå kunnat dumpa sina känslor i en massgrav.

Ute på gatan försökte en skrånade britt skrånande ragga upp dam efter dam, kvinnor som han egentligen skulle ge fan i. Han var ful som en britt med föga germansk stamning och bräkte på en arbetarengelska som var än vidrigare att lystra till än överklassengelskan. Men dialekten imponerade på det av TV-apparater uppfostrade kvinnofolket. Klädd i luftiga och alltför fickrika amerikanska brallor nedstoppade i anrika men otrevliga Dr Märten kängor i en nyans av caput mortuum.¹¹³ Därtill bar han en pösig limefärgad oxfordskjorta med en leopardmönstrad fluga knuten så slarvigt att det syntes att han inte knäppt översta skjortknappen. Hans framfusighet hade kunnat få en berusad hora att rodna. Alois som inte längre stod ut med att höra det eviga bräkandet från gatan röt till.

- Du kan för hälväte inte stå å skrika som om du vore på ett iriskt dryckesgill. Du väsnas mer än denna uteservering. Halt dein Maul! Å klä dej för bövelen mer enhetligt. Du ser för fan ut som en bajamaja efter en enveckas-festival. Britten gick väck. Men tempelhoran som Alois talat med var inte nöjd.
- Vilken surgubbe du är, kom fränt över hennes syndiga mun. Hon hade bara ätit smaksatta kondomer till lunch och hennes stubin var kort i paritet med den bristande blodsockernivån.
- "Vänliga frågor och vänliga svar plägar också passa gott ihop, fast du Gyda, tycks ha en annan åsikt."

---

¹¹² Italiensk skådespelerska född 1931.

¹¹³ En rödbrun eller rostaktig färg som fått sitt namn, "döskalle", för att färgen ofta uppstod som en rest utav misslyckade alkemiska experiment.

- Vadå Gyda? Frågade quinnan, som i sin ynkliga, yttepyttelilla vitterhet inte uppfattade referensen till Aksel Lindströms "Den leende guden".
- Men du ser väl att han behöver en tillsägelse, han stammar från helvetet. Såg du inte hans brittiska rödhet, brinnande hår och blodfattig hy?"
- Jag tycker i alla fall att du verkar vara en surgubbe.

"Surgubbe? Är det vad man kallas för att man försöker få folk att assimilera sig något?" ömkade Alois i sin sjuka hjärna och svarade henne: "Jag ska säga dig ett och annat om språk, när ett visst lämpar sig och när det är olämpligt. Den där clownens cockneyengelska är högst olämplig när vi försöker sitta här och ha det trevligt. På detta sätt ligger det till gumman: engelska är lämpligt för att utföra krigsförbrytelser¹¹⁴, franska för korståg, occitanska för vackert struntprat, flamländska för bunkerbygge, danska för fyllenattens utsvävningar, italienska för amorösa äventyr – ingen förväntar sig att höra sanningar på de romanska språken utan blott välljudande monologer, tyska för filosofiska huvudbryn, lågtyska för visor, isländska och färöiska för karga landskapsbeskrivningar, tornedalska för teratologi, lågskotska är ett misslyckat försök till kamp mot anglosaxoneriet, bretonska för segling, kymriska för att vara ful, korniska till att ljuga om runda bord, manx ä bra för å slå sig blå, iriska lämpar sig till EU-byråkratier, gäliska språket passar fint till sina talares yttre fulhet, yiddisch passar bäst för slavhandel, hebreiska är som gjort för att konspirera, arabiska för högljudda monologer, somaliska för å skrika okvädingsord, portugisiska är så depraverat att det enkom kan nyttjas i de mest perversa sängkammare, spanska lämpar sig inte bara till gruvarbete utan även till att beordra hushållssysslor – ett tjänstefolksspråk par excellence, finska passar till å knipa säft, estniska för körsång, lettiska talas helst i hög hatt, polska för att klaga, ryska för att slänga sig med vågade utmaningar, jänkiska för skryt, rätromanska passar mer än väl för from tillbedjan, rumänska för långa intetsägande utläggningar, grekiska för charmfullt smicker, frisiska är avsett för barnauppföstran, holländska för ouppfyllda löften, preussiska talar man till soldater på, prusiska för att leta bärnsten, litauiska om man är på utrotningens rand, sorbiska är gjort för muntligt episkt diktande, samiska håller djuren lugna under tidelaget, zigenska är föga förvånande ett socialdarwinistiskt verktyg för stöld, karelska vet jag inte vad det är bra för, tjeckiska leder alltid till förtryck av driftiga minoriteter, slovakiska ska jag inte ens tala om, slovenska om du vill bli lurad, serbiska för å minnas oförrätter, albanska är grundingrediensen i magsjukeframkallande mat, på turkiska talar man med hästar, ingriska och vespiska är fina för tvåfotad älgjakt respektive bärplockning, svenska är som bäst då det kommer från Strindbergs vassa penna, ungerska är bra för att förfäktas falska historiska teorier, galiciska till å knarka, katalanska för å lura turister, baskiska för att förleda satan, bosniska finns för att klaga i Haagdomstolar, ossetiska har vi som en intressant raritet, de tjerkesiska språken lämpar sig för att sälja sina döttrar, bulgariska är bra om du vill vara både hjulbent och europé, georgiska till å bli gammal." Alois fortsatte sitt utlägg den gudlösa, köttsliga varelsen han talat till hade sedan länge slutat lyssna.

När Johannes beställde in den tredje magnumflaskan för ett femsiffrigt belopp så ringde krogen till sockkontoret för att kolla krediten. Resultatet blev att Marcus störtade ut ur kontoret, ett sånt här partaj ville han inte missa. Få minuter senare släppte den illistiga Barbro av honom, han stank redan av sprit,

---

¹¹⁴ Esaias Tégner skrev i sin dikt "Språken" så här om engelska språket:
 Språk för de stammande gjort, vart ord är ett embryon hos dig,
 En hälft stöter du fram, en hälft sväljer du ner.
 Allt i ditt fädernesland med ångmaskiner bedrives;
 Käraste, skaffa dig snart en för din tunga också!

han kom nämligen direkt från kontoret. Lika livsbejakande som en dansk ragglade han in och ropade "Öppen bar, jag pröjsar, men stäng för helvete dörrarna". Krogpersonalen visste sedan tidigare att Marcus hade god kredit. Spriten kom att flöda.

När Mikael väl var tillbaka vid sällskapet lade Freja märke till hans blodiga nävar och röda ögon, blodröda av ilska eller gråt. Orolig såsom ett fruntimmer lätt kan bli sade hon till sitt herrsällskap:

- Kom så går vi in till karaoken, den har börjat.

Karaoken drog igång och hjältarna gjorde succé. Alois entrade scenen med en bredbent pose, knutna nävar vilandes på höften och utskjuten haka. Han började med sången "Negermongo", Verner följde upp med "Leva som en neger", Mikael blev uppskattade med Eddie Meuduzas "Negerjävlar" och Johannes lämnade fröknarna ett ögonblick för att skråla "No room for niggers" av GG Allin uppföljd av "Nigger fucker". Någon sjöng Macht und Ehres "Gegrilltes Fleisch". Stående ovationer från fruntimren. Ett gäng anobolanegrer ville då ta sig ett snack med hjältarna i parken utanför krogen. Några ögonblick senare, när negrarna lynchats, fortsatte de i samma sånggenre. Verner blev kanske som mest uppskattad för sin magiska tolkning av Ulf Lundells "Jag trivs bäst i negerlandskap, nära savannen vill jag bo..." De andra värdiga herrarna tolkade klassiker som "No niggers no cry", "House of the rising nigger", "Niggertimes" och "Another nigger bites the dust".

Sedan blev det Marcus tur och mån om sitt anseende i staden och i beaktande av att vissa Änkeborgare var känsliga för ovanstående låttexter bytte han tema och sjöng "Ta den i röven å gör mig till kung. Smegman är kletig så slicka min pung". Hjältarna tittade med avsmak på den djupt depraverade sångaren, men publiken älskade det, det påminde dem om Jewrovisionsongcontest. Freja följde upp med "Because of you" och tillägnade den stadens invandrare. Hela krogen stämde in i körsång till Goy Divisions "Jews will tear us apart".

Nu ville en fet kossa entra scen men den fyndige Alois skrek omedelbart "Achtung, achtung, panzer durchbrücken!" och publiken hjälpte till att skratta henne av scen. Istället steg Alois upp ännu en gång och framförde de censurerade raderna "Jew me, sue me ... kick me, kike me"¹¹⁵. Någon försupen finne sjöng sentimentalt "Living on a Finn Line". Vid det här laget bestämde Marcus sig för att handla, innan raggladet övergick i krypande. Så han slirade runt och högg tag i den ariske Verner, den vittre Alois, opiumätaren Mikael och SS-fagre Johannes. De ställde sig i ett mörkt hörn och konspirerade.

- Grabbar, grabbar, jag tjänner att det är dags. Dags att slå till. Inte imorgon och inte i övermorgon, men på den tredje dagen, när bakfyllan lagt sig ordentligt, då djävlar blir det revolution, uppmanade Marcus.
- Dä va ta me fan på tien, instämde hjältarna fylleglatt och rumlade tillbaka in i dansgolvet fittstim. Bara Johannes och Alois blev kvar.
- Du Johannes, tog Alois till orda, jag har hört att du tuktat över ett dussin feminister till att bli lyckliga kvinnor. Kan du svara på en fråga jag har? Vad är förförelsens konst? Jag får inte riktigt rätända på det.

---

¹¹⁵ Ur Michael Jacksons They don't care about us.

- Haha! Du ska inte tro på allt du hör om mig. Men för att svara på din fråga, det handlar inte bara om att vara en badboj, till skillnad från vad som står på internet. Utan förförelsens hemlighet är att kvinnan vill bli lurad, hon vill höra lögnar som ursäktar hennes snedsteg. Hon vet att ormen är en hal jävel, likväl vill hon bita i den förbjudna frukten. För kvinnan vill ha det hon inte kan få, likt äpplet lockade Eva.
- Åh, ja så, Alois hade inte förstått något och följde därför upp med frågan, hur gör man när en kvinna pratar politiskt?
- Först och främst ska du helst undvika att tala om seriösa frågor med en kvinna du vill hålla varm blott en natt. Men en kvinna som är politiskt intresserad tror inte på bögedeologin, socialism, homofili, niggerlöving et cetera; utan för kvinnan så är ideologin blott och bart ett test av mannen eller ap-charader som ska imponera på honom. Såvida inte hon är en exceptionell kvinna, och exceptionell betyder i det här fallet allt som oftast hermafroditisk. Därav att den vackra kvinnan är förhållandevis opolitisk. Psykiskt friska, sunda människor talar inte politik i främmande sällskap. Men den politiska kvinnan låtsas tro på sin ideologiska smörja och genom kvinnlig logik får hon för sig att hon gör det. Om hon söker en kuvad man hon kan driva som sin slav och som kommer anpassa sig väl på jobbet och passa upp under parmiddagar så väljer hon en som är duktig på att tala för bögedeologin. Vill hon ha en redigare karl så väljer hon en som sätter henne på plats ordentligt när hon börjar vräka ur sig dynga, och hon njuter av tillrättavisningen.
- Ja, ja, självklart, givetvis, tukt och disciplin, tukt och disciplin, instämnde Alois. Kom igen så marscherar vi ut på dansgolvet! ropade han entusiastiskt.
- Men kom ihåg Alois, ropade Johannes efter sin kamrat som försvann ut på det högljudda dansgolvet, du är för ärlig, för tysk, för att locka kjoityg med vita lögnar och gemytligt småprat, din väg till kvinnan går genom att bli en stor man.

Tagen av korybantisk yra bildade Alois ett danståg i vilket han gick främst. Han hade inte hört vad Johannes ropat, lika bra det. Därefter vet ingen vad som skedde, ty krogens varje vittne hade nu nått minnesluckans stadium.

Kapitel XXII

”Kärleken till sängen är grunden till varje tänkare”, mumlade Mikael om och om igen för sig själv. Snart skulle han öppna ögonen. Nu. Aj. Förbannade ljus. Han kände inte igen sig. Han låg på en orientalisk matta nedanför en lädersoffa, förmodligen gjord i människohud. Hade måste ha ramlat ned under natten. Bredvid honom stod ett fyllt nattkärl. Det var ett påkostat vardagsrum och ovanför lädersoffan hängde ett diplom från Rockefeller foundation och ett inbjudningskort till Bohemian Grove.¹¹⁶ Han somnade om. Vaknade snart på nytt, någon rörde sig i köket.

- Gomorra, sovit gott? Det var Marcus. Han stod i en slarvigt knuten men härligt tjock, svanvit morgonrock. Med en kaffekanna i ena handen och färskpressad blodapelsinjuice i den andra.
- Åh fy fan. Hur kan du vara så jävla pigg? Du drack ju minst lika mycket som jag igår.
- Jag vet inte exakt varför, men det är bara någonting som vi bastanta karlar klarar av. Kanske har återställarna och tablettcocktailen jag nyss svepte också nåt med det att göra. Kaffe? Vill du ha juice?

---

¹¹⁶”The Bohemian Grove, which I attend from time to time . . . It is the most faggy goddamned thing you could ever imagine with that San Francisco crowd. I can't shake hands with anybody from San Francisco.” / Nixon

- Aj fucking häjt djuus. Väck mig om några timmar igen. Men ställ ett glas vatten bredvid mig är du bussig.

När Mikael vaknade igen satt Marcus fortfarande vid vardagsrumsbordet. Ena ankeln vilade på det andra benets knä, hans rakade pung tittade ut däremellan. Mikael drack upp vattnet och vände på sig. Somnade om. När han vaknade för tredje gången mådde han lite bättre. Han gick upp och gjorde Marcus sällskap vid bordet. Frukosten var latinskt dekadent: croissant, pain au chocolat, jordubbar och körsbär, baguetter med diverse sylter som enda pålägg. Mikael ville ha ost, skinka, ägg och mjölk och sökte Marcus blick för att be om det, men livsnjutaren satt så obekymrat och smekte sin blottade magkula medan han läste sin fjärde morgontidning att Mikael inte ville störa hans uppenbart ljuva morgonstund och höll därför till godo med sötbrödet.

- Djävla gott kaffe det här.
- Ja det är plockat av barn i Centralamerika och deras små händer når de allra godaste bönorna.
- Juicen var förbannat bra såhär på bakfyllan.
- Ja du behöver fylla på C-vitaminen du pissat ut. Den är gjord på Jaffa apelsiner, vattnade med palestinska krigares blod och deras mödrars tårar.
- Varför ligger Metallarbetaren här? frågade Mikael och pekade på en oöppnad tidningen på bordets andra ände.
- Äsch den där, jag hade en fackombudsman över häromdagen, de står förresten på vår sida inför revolutionen, och då var det bra att låta den ligga framme.
- Vad är det för fnissande ljud jag hör?
- Det är en brud Johannes drog hem med igår, de ligger i gästrummet. Johannes bor här sedan en av mina snikna anställda fick honom vräkt ur hotellet han bott på.
- Vad blev av de andra igår?
- Jag vet inte, för jag minns inte mycket av gårdagen. Jag försökte ringa hem till Verner och Alois för att bestämma mötesplats men möttes bara av en telefonsvarare med Liam Neesons röst, den sa "I don't know who you are but I will find you and I will kill you". Men jag har faxat dem att vi allesamman ska mötas på sockontoret i övermorgon klockan 14h52min48sek, Verner önskade det klockslaget igår. Då skall revolutionen börja, huvuden rulla. I form av översteführer för soc här i stan har jag ordnat så att större delen av poliskåren är iväg på en utbildning i Jämtland – som för övrigt drivs av min svåger, jävla fin kille – med tema "Så handskas du med minoriteter – en kort kurs i självförnekelse". Så polisen kommer inte ställa till med några problem. Den pyttfnasklilla militärförläggningen nära stan består mest av inkvoterade kvinnor och andra våp som kommer lyda våra starka, manliga viljor.
- Fina fisken.

Vid samma tid låg Verner och Alois och ojade sig i sin lägenhet. Utöver att bakfyllan var så grov att de låg i frossningar hade Freja dessutom grälat på Verner.

- Du som talar om sundhet och sjunger litantior mot den borgerliga dekadensen, du super ner dig så här! Du är så himla oansvarig Verner. Du har inte arbetat på ett år säger du! Utan det, hur ska vi ens kunna tänka på barn?
- Är jag oansvarig? Jag tar ju för tusan ansvar för vårt folks överlevnad.

Lyckligtvis var hon tvungen att sticka till jobbet så husfrid kunde infinna sig.

- Fy farao, inte förtjänar jag att må såhär, vojade sig Verner.
- Jävla Marcus som betalade för öppen bar, svarade Alois.
- Ja jävla Marcus. Men vet du vad, jag har något som kommer få oss att må bättre. Verner plockade fram en påse med magiska svampar. Det här kommer göra susen, så länge du inte spyr upp dem.
- Det där ser ju ut som dödsknark! Svamparna är ju för fasiken blå- och grönmögliga.
- Kom igen Alois, man måste prova allt en gång innan man förbjuder det.

Deras frukost blev således magiska svampar nedblandade i gammal fil. En hel timma gick utan att någonting hände.

- En sådan skitdrog, det händer ju nada. Den sura filen ger banne mig mer effekt än svamparna, och du påstår att man inte ska må dåligt av dem? Vad är det för en konstig drog? En riktig drog mår man skit av. Alkohol, det kan man lita på, då händer det grejer. Tacka vet jag starksprit och mellanöl, pålitliga ting, vojade sig Alois.
- Vänta lite till ska du se att det händer något. Eller blunda så ska du se att fräcka färger dyker upp.
- Jag hatar färg. Världen är svart och vit i allt av betydelse. Jag går och tar mig en återställare. Alois försökte resa sig men hans kropp var alldeles för tung för att han skulle orka. Lemmarna var blytung. Men han mådde inte så jävla kasst längre.

De kurade var och en ihop sig i fosterställning och låg och njöt, mer för varje minut. Sade något ord då och då och fnissade tillsammans. De flydde sina konsekvenser genom hedonismen. Från en drog till en annan lät de ännu en dag av sina liv passera. Ännu ett löv från livets träd föll till marken.

Kapitel XXIII

Nästa dag, dagen innan revolutionsdagen, fick Mikael spel, dampen riktigt ryckte i kroppen. Han tog på sig en skjorta svart som livet efter barndomen och gick ut på stan för att sprida det goda ordet. Efter att resultatlöst ha försökt få folket att för ett ögonblick överge partipolitiken till fördel för att avskaffa bankirväldet försökte han istället sig på att åtminstone ena de radikala mot den sataniska statismen "Nazister och fattiga judar förenen eder, feminister och manschauvinister förenen eder, kristna och muslimer förenen eder, knarkare och förbudsivrare förenen eder, låt oss tillsammans besegra den Mammonistiska stat som släpar oss alla i bojor" inte heller dessa ville lyssna till hans ord om samarbete mot statens bläckfiskarmar.

Det stod bortom allt tvivel att folket, så länge de hyllade illusionen av sin egna makt genom demonkreti, förtjänade att släpas i sin egna träck. Provokation skulle de ha. Han började med att rabbla ett citat ur Röda Stjärnan "Nu vet vi att tyskarna inte är mänskliga. Nu har ordet 'tysk' blivit den mest fruktansvärda svordom. Låt oss inte prata. Låt oss inte bli indignerade. Låt oss döda. Om du inte dödar tysken, kommer han att döda dig. Om du har dödat en tysk, döda en till." Ingen reagerade över hatpropagandisten Ilja Ehrenburgs ord, förmodligen för att han var en man av den gula stjärnan.

Mikael ropade då "När rasister ser en bild på ett hundratal araber och negrer som våldtagit just ljushylta kvinnor så ser de invandrade män på bilden. De mer upplysta däremot ser bara könet man som enda gemensamma faktor på samma bild. Jag själv, som vet att kön inte finns, jag ser bara människor. Människor är den enda giltiga gruppen vi kan stuvas in i. Vi är en grupp som ska blandas,

likt färgerna på en palett, alla möjliga vackra färger ska blandas samman, då blir det brunt, som vi alla vet”, fortfarande ingen reaktion så han försökte en gång till.

”Välkomna till det nya Änkeborg! Staden i vilken invånarna oroar sig över klimatförändringar, oidipal uppvärmning och E-nummer i maten men att importera våldtäktsmän från världens alla hörn det berör minsann inte invånarna. Förr fanns här bara tråkigheter som standardsex och fylleligg. Nu finns här kultur som hedersmord och tvångsäktenskap. När jag var liten hade vi inte minsta tillstymmelse till kultur, inte ens gruppvåldtäkter eller bilbränder! Nu är vi kulturellt ofantligt mycket rikare, i ert drömsamhälle har vi nu gängvåldtäkter och spädbarnsvåldtäkter – något jag som ung inte ens visste att jag saknade. Det nya Änkeborg är spännande, här finns överraskningssex som en del av vardagen. Det moderna samhället i vilket unga kvinnor inte kan röra sig ute om kvällarna utan att frukta för sina liv. Där vackra kvinnor är idel sexobjekt och stolta däröver. Där veckotidningar, reklam och TV idag är pornografiskt mycket grövre än vad själva porren var innan feministerna fick sin vilja genom. Där invandrarna är så förtryckta att de betalas för att lära sig vårt språk, istället för att vi lär oss deras. ”Reaktionen blev applåder och hejrop från förbipasserande. Men när han tillade ”Där överfeministerna i en schizofreni sålt kvinnan till den exploaterande juden. Där judemedian framhäver det lägsta av utsugningskapitalismen och ljugmedian hyllar det rotlösa, egendomslösa lönearbetet” då kom en kvinna ful som en feminist, dum som en demokrat, obildad som en sosse och naiv som en borgarflicka fram och ifrågasatte Mikaelns skrånade.

- Median är objektiv.
- Och vad fan är objektivitet? Va? Är det sanningen då eller? Som uppenbaras när man genomgår journalistskolan? Halleluja! Nä snälla lilla vännen. Eller är sanningen genomsnittet av valfäets åsikter? Eller det objektiva kanske är det som är bra för judarna?
- Det är en konspiration att media och institutioner skulle arbeta för att upprätthålla en viss agenda.
- En konspiration kallar du det. Kallar du då också påståendet att den katolska kyrkan arbetar för att folk ska tro på deras gud för en konspiration? Är det en konspiration att muslimer vill att folk ska tillbe Allah? Är det en konspiration att journalister och politiker arbetar för att folk ska tro på den ideologi som föder dem? Institutioner och trossystem som existerat i över en generation försöker alltid föreviga sig, gör det de inte så försvinner de fort, som en organism utan vilja till att föröka sig. Förintelsen, där har du en konspirationsteori som heter duga!
- Nassesvin! Vi måste ta in flyktingar! Skrek denna kvinna med förtorkade äggstockar, hon var fylld av förutfattade meningar, om nationalsocialister, denna kvinna som såg ut som en ruin.
- En sådan smörja du värper ur dig! Idisslar fram! Flyktingar ser ut som Volksdeutsche gjorde 45, inte som mellanösterns bosättare då de väller in. Jag tar ditt invandrarvurm seriöst när jag vet att du bjudit in en godtyckligt bruning och försörjer honom ur egen ficka. Jag kan informera dig om att unga män har svårt att leva asexuellt, så där har du någonting du kan gå till flyktinganläggningen och ställa upp på också. Tänker du dig att brunskinnen ska leva i celibat? Va? Det låter ju som om du vill att deras folk ska dö ut då. Antingen det eller att du vill göra vårt land så instabilt som möjligt genom att ta in sexsugna unga män. Öppna din egna gräns, det vill säga din bostad och dina innerlår innan du kräver att någon annans gräns ska öppnas. Varför ska andra tvingas till sex med dina flyktingar när du själv inte låter dig knullas av ett dussintal av dem? Du ska inte tro att du själv kommer slippa undan gruppvåldtäkterna bara för

att du är ful. Kom tillbaka hit efter att du bjudit främlingarna till ditt hem, då ska jag lyssna på dig.

Den nazistofobiska tjärringens plats fylldes av en annan dåre till kvinna som barnlös hade trätt in i klimakteriet. Trots att Sokrates läror existerat i två och ett halvt millenium så har dårarna ännu inte blivit ödmjuka. Eftersom de fåvitska utsätts för samma propaganda så fortsatte också diskursen i samma ordalag.

- Inga människor är illegala. Alla har rätt att vara här. Hon stirrade efter ett svar likt ett djur som förväntar sig ett rapp med käppen.
- Du står här och signalerar att du vill ta hit invandrare eftersom du, din barnlösa hynda, varken betalar kalaset eller har intresse i framtiden.
- Vi har råd! Och ingen framtid riskeras!
- Visst vi har råd. Vi kan ta in invandrare och sprida landets resurser på dem till dess att levnadsstandarden här står i paritet med invandrarnas hemländer. Absolut. Vid denna punkt skulle den ekonomiska invandringen vara mättad och upphöra. Förvisso skulle våldtäktsinvandringen fortsätta febrilt. Men visst tänker du dig att det är invandrarna som ska leva fattigt och dela resurserna i mindre bitar? Inte att du ska göra det. Inte att du ska få ett gäng rumskamrater och att ni ska slåss om maten. Är du villig att betala detta pris? Är du villig att bo i förorter vars like du inte ens kan föreställa dig? Se dina unga folkfränder bespottas och få sitt hår slitet och sina kläder rivna? Är du beredd på att få din dröm uppfylld genom ett förintelsekrig som utrotar det folk du växte upp med?

Kvinnan vandrade förvirrat iväg, ur hennes smutsiga, lögnaktiga mun flöt ett slöddrande haschsvammel som hade fått fågelturken att framstå som vältalig. Hon hoppade från en bro samma kväll. Nästa vänsterhjon kom fram, det var en man som "ville skydda arbetarna" han var tillika en försupen libertin med kulmage och i anletet oskön som Peder Bonnier. Genom uttrycket "skydda arbetarna" visade han sin totala okunskap om "arbetarna", eftersom en "arbetare" kallar sig för "knegare" – ett (o?)medvetet sätt att undvika de socialistiska konnotationer som ordet "arbetare" väcker. Mikael svarade mannen.

- Om du nu vill skydda arbetarna, vad sägs om att hjälpa deras ekonomiska situation genom att förenkla lagar och regler så att de själva enkelt kan starta och driva företag? Så att man inte behöver vara en specialist för det. Eller än bättre, ta bort regelverket kring banker så att arbetare kan gå samman och skapa en bank, få egen finansiell makt och slippa bli utsugna, det vore riktig förändring det. Eller varför inte totalstoppa invandringen för att försöka uppnå arbetsbrist och därmed en högre levnadsstandard för vanliga människor?
- Nej det är viktigare att driva frågor om könsidentitet och spekulera om ras, svarade vänsterdjuret. Vem bryr sig om habeas corpus, bankens utsugning eller om att tortyr nyligen återinförts i Västerlandet när vi nu fått den mycket viktigare rättigheten att sodomisera varandra inför adoptivbarn.
- Jag förstår, du är blott ock bart kontrollerad opposition. En som säger sig vilja ha jämlikhet men som samtidigt vill ha ett etniskt heterogent land och därmed ojämlikhet. Titta på Brasilien, världen mest ojämlika land. Två biologiskt skilda grupper kommer alltid vara ojämlika. Det är bevisat genom kausalitetprincipens stränga giltighet! Nästa!

- Nej vänta, jag vill hjälpa de diskriminerade invandrarna. De som inte kan få jobb på grund av sitt ursprung! Sade han med en andedräkt som skvallrade om förruttnelse.
- Min knäckta näsa är tillräckligt bevis i sig för att din dröm blir andras mardröm. Men om du vill hjälpa utlänningarna, varför inte starta ett företag som anställer dessa diskriminerade invallare? Du skulle tjäna miljarder på dessa människors höga produktivitet som inte erkänns av andra företag. Du skulle konkurrera ut alla rasistiska företag och därmed utrota etnisk diskriminering i den privata sektorn! Tänk så många människor du skulle kunna hjälpa för dessa pengar, va, du skulle kunna fylla hela det här landet med bruningar för alla de pengarna. Seså gå och gör det nu.
- Öööh, ummm, mm, nå asså, jag menar inte att de var diskriminerade så. Fattar du inte att invandringen är bra? Invandrarna har arbetat här och byggt det här landet.
- Skit i att detta land var rikast i världen innan massinvandringen. Du menar alltså att det var bra att ta hit invandrare för att de skulle arbeta åt oss, bygga vårt land för att sedan, enligt dig, bli förtryckta? Tycker du inte att det låter väldigt likt slaveri? Hade dessa människor inga egna länder som behövde deras arbetskraft? Var det rätt att ta de ländernas drivkraft och hårda arbetare för att utnyttja dem?
- Öööm du men du, diskriminering, det här med diskriminering.
- Diskriminering, om det nu finns, är det så att nordbor diskriminerar invandrare eller tvärtom? Du ser nordbor arbeta på McDonalds och Pressbyrån så uppenbarligen söker de den typen av jobb men du ser dem aldrig arbeta i kebaberior eller i turkbutiker, du ser oss alltså varje dag diskrimineras från den enda företagstyp som invandrarna driver, några serviceyrken. Å du tror att man diskriminerar när man inte vill anställa någon som inte ens kan läsa sitt eget språk och än mindre vårt. Men nu är jag trött på dina dumma invändningar, försvinn innan du får smaka på Jürgen hotade Mikael och huttade med högernäven.

Fjollan försvann. En kattkvinna fast i "klichéernas klaustrofobiska grepp" trädde fram och väste:

- Alla är lika mycket värda!
- Och vad fan ska det betyda? Att du behandlar alla människor likadant? Att du behandlar alla människor lika kasst som du behandlar dig själv? Och att du behandlar dig själv kasst ser jag på dina nikotingula naglar, din halvrötta käft och din sjabbiga, vanvårdade kropp.
- Mansgris! Vet du inte att alla föds med samma värde?!
- Röstar du?
- Självklart! Demokrati är det finaste som finns här i världen! Det var uppenbart att kvinnan saknade tallkottkörtel.¹¹⁷
- Själv röstar jag inte, jag anser mig inte vara kompetent nog att bestämma över ditt liv, ljög Mikael. Men du däremot, du röstar på ett parti som tycker att oerhörda mängder pengar ska spenderas på för tidigt födda barn i Sverige medan inte ens ett öre ska spenderas på att hjälpa födslar i Afrika. Det vill säga du röstar på ett nationalrasistiskt parti som sannerligen inte behandlar alla nyfödda lika. Hur speglas en människas värde, om inte i hur man behandlar henne? Seså försvinn, gå och promenera i en förort, de platserna är ju så underbart trevliga, fyllda av de bästa av människor, rikedom och framtidens värden. Ge dig av! Alla utom rasister vet att blatteområdena är de tryggast och trevligaste områdena i denna stad.

---

¹¹⁷ Själén är allra starkast koncentrerad i tallskottkörteln, om man får tro den mångkunnige Descartes.

Med en spark i ändan fick han fart på neurotikern som sprang hem till sina katter. Mikael ropade efter henne "Du skulle vara mycket lyckligare om du var hemma med egna barn istället för att behandla världen som ditt barn!" Fram kom nu en typ med plebejisk uppsyn, "ett förstånd som ej fått vård och aga",¹¹⁸ en keps som bevisade sin hjässas idioti och en ansiktsbehåring som var begränsad till hans dubbelhakor.

- Det låter som konspirationsteorier, det du säger här, påstod denna fäaktiga skalle som satt ovanpå prepubertalt smala axlar och en hals som Mikael hade kunna strypa med en hand.
- Och vad ska det betyda, cis-äckel? Att det inte är sant för att du slänger en viss beteckning över idéen? Mikael kvävde en kräkreflex som retats fram av motpartens vämjelseväckande hud. Den askgråa pannan såg ut som gammalt maskätet trä, huden var genomborrad av vidriga små kanaler som fårade skinnet.
- Nej det betyder att det kommer från någon sjuk rasistnazistisk hemsida, svarade den fule, full av ressentiment som han var. CIS-man är du ju förrästen själv.
- Och var får du din information från? TVn? För det är ju en så mycket bättre källa. Hur många kanaler har du? Tjugo? Och hur många av dem behandlar ämnen som ens är besläktade med det vi talat om nu? Tre stycken? Fyra? Om du någonsin hört talas om stora talens lag hade du vetat att många källor är bättre än få. Du hade vetat att ett större stickprov, ger en säkrare bild av verkligheten. A plus b upphöjt till n delat med n är lika med x, donc Dieu existe – répondez!¹¹⁹ Och nej jag är inget CIS-äckel, jag är en homosexuell kvinna. Bara för att jag inte ser ut som kvinnorna i dina porrtidningar så ska du fan inte kalla mig för man.

Den HBT-positiva¹²⁰ skeptikern sprang sin väg. Denna gång ropade Mikael "Jävla fitta, ska jag behöva påla dig för att du ska bli rakryggad?!" Mikael började nu hetsa mot araber och om misshandeln som allehanda blattar utsatt honom för. En iranier som fallit offer för den västerländska avgudadyrkan kom fram för att debattera. Hans ariska blod hade uppenbarligen spättts med långväga stäppmongoler ty hans tänder pekade ut som på en sinodont mongolid. Att han var en bekännare av den feqa pacifismen gjorde inte saken bättre. Pacifister – dessa uslingar som ringer efter polis så fort de vill bli försvarade – och som överger sin pacifism sofort de själva får makten, likt de första kristna gjort.

- Man ska inte vara rasistisk. Du kan inte döma alla individer i en grupp på grund av några upplevelser du haft med några individer ur den gruppen. En arab knäckte din näsa men att du dömer ut alla araber är sjukt.
- Du använder uttrycket rasistisk som inkquisitionen använde ordet hädisk. Jag dömer inte alla individer i gruppen. Jag säger att gruppen i snitt är på ett visst vis.
- Men det finns en massa människor i gruppen som inte alls är på så sätt.
- Ja det finns kvinnor som är längre än män, det förnekar jag inte. Men likväl är det så att män generellt sett är längre än kvinnor. Säger du då inte att tyskarna krigade i andra världskriget? Trots att inte alla tyskar gjorde det.
- Jo, jo. Men att du dömer ut en hel grupp människor är ju sjukt.

---

¹¹⁸ Konungen till Hamlet i Shakespeares verk.

¹¹⁹ Detta ska Euler ha sagt till Diderot vid en offentlig disputation i St Petersburg, för att Euler å kejsarinnan Kristina II:s vägnar skulle skrämja bort ateisten från det ryska hovet. Diderot som inte kände till algebra satte benen på ryggen och drog hem till Frankrike. Hur mycket sanning som ligger i anekdoten låter vi vara osagt.

¹²⁰ Jag tackar den gode flashbackaren Ezzelino för formuleringen "HBT-positiv".

- Nej det som är sjukt är din inställning till folkgrupper. Drar du inte gruppen "nazister" över en kam? Om jag blivit magsjuk av räkor och därefter inte vill äta räkor trots att risken för magsjuka är liten så kallar du mig inte för en störd människa för det, jag handlar bara efter mina tidigare erfarenheter. Om jag blivit biten av en stor hund och av det blir rädd för stora hundar så hade du inte kallat det för sjukt utan för en känslomässig reaktion på en otrevlig upplevelse. Om en kvinna blir våldtagen och därefter är rädd för män så kallar du henne inte för en vrickad, hatfylld typ och säger till henne att hon måste ändra på sitt beteende. Du förstår att hon är ärrad och utsätter henne inte för ytterligare skada genom att säga att hennes nuvarande beteende mot män är fel. Det är logiskt för henne, det är logiskt för hennes känslor. Men hade hon blivit rädd specifikt för blattar efter våldtäkten, vad hade du kallat henne då?
- Men du kan inte jämföra män och kvinnor med det här fallet, sade iraniern och strök sig över sin sluttande panna.
- Nehä och varför inte det? Vad gör invandrade folkgrupper så speciella? Varför ska våra hjärnor och våra hjärtan inte behandla invandrare på samma vis som vi behandlar allt och alla andra i universum? Med empiri, induktion och slutledning. Träd ur ditt intellektuella getto. Du vet mycket väl att alla nordbor växer upp med inställningen att rasism är av ondo, det lärs ut både av skolan och TVn. Att någon då blir "rasist", som ni kallar det, måste bero på fruktansvärda upplevelser som hon eller han utsatts för. Då har ni hatiska "anti-rasister" mage nog att skälla på rasisten! Rasisten som ju är offret i det hela! För "rasist" blir man när man multikultisamhället förstört en del av ens liv.
- Om du behandlar människor på så vis, efter deras folkgrupp så kommer hatet äta upp ditt hjärta.
- Din uppmaning till att gå mot vad mina innersta känslor ber mig om, det är att offra sig själv för andra – detta är vad du ber om när du säger åt folk att behandla invandrare som någon icke-materiell magisk materia! Jag som trodde att du var en rationell ateisthumanist-skeptiker. Om känslorna ber dig att dra dig undan från ett gäng araber, så gör det. Att upp-offra sig à la humanism är kristendom utan gud. Jag följer mina känslor och min vilja och uppmanar andra att göra detsamma. Jag tänker inte offra min enda själ på humanismens blodiga altare.
- Det handlar inte om att uppoffra sig, utan om att människor inte ska komma till skada.
- Exakt, vad jag menar! Men likväl ihärdar du i din irrlära. Om en neger behandlats illa av européer i sitt liv och baserat på detta bildat sig en fördom om européer, kommer du då skälla ut negern såsom ond? Som du implicit gjort med mig? Som du explicit hade gjort om jag inte varit en redig karl. Eller har du andra regler för negrer än för övriga människor?
- Invandrare har inte gjort något mot änkeborgarna, invandrarna har inte gjort någon terrorism här. Invandrarna har på sin höjd kostat lite pengar.
- Vad bryr jag mig om det kostar pengar? Jag skulle leva fattig som i jordbrukarsamhället bara mitt folk kunde få sin frihet. Vad jag bryr mig om är mitt folks lidande och pågående utdöende. Vad kallar du då mordet, misshandeln och våldtäkterna? Det är alltså ingenting? Detta samhället påminner ju för fan om Nika-upprorets dagar "... på dagen gömde [de] sina tveeggade dolkar under kläderna, vid låret. De samlades i gäng så fort det blev mörkt, rånade rika mitt på forum och i gränderna och bestal offren på deras mantlar, bälten, guldbroscher och allt de hade på sig..." Vill du fylla Iran med negrer och araber som våldtar ditt folk? Änkeborgare och alla andra ljushylta folk ska trippa på tå för att inte råka insinuera rasism, men invandrarna ska obestraftat gängvåldta flickor? Ditt försvar av invandrare är ett försvar av gängvåldtäkter, nej inte bara ett försvar av det, du propagerar för mer av det. Du anklagar

mig för hat, men du kommer se att jag är din störste vän. Vad tror du att det manipulerbara folket kommer tycka om dig när medierna börjar hetsa dem mot muslimer? Och tro mig, det kommer medierna tids nog börja göra. Du sympatiserar med får som kan komma att bli vargar istället för med mig, en sanningssökare.

Humanisten blev illröd i ansiktet, vände sig om och gick skyndsamt därifrån, Mikael såg iranierns breda barnfödarhöfter försvinna bort i den anonyma mänskommassan och ropade denna gång ”Må dina barn bli nihilister!”

- Du där, hojtade Mikael. Ja du bruden med höger hjässhalva rakad, och andra halvan täckt av hår lika rött som på det mest aggressiva av fyllon. Ja, du med utstickande, förlängt armhålsår, trasiga nylonstrumpor i gredelin som stolt visar dina lårs mörka hår, kom hit litet.

Kvinnorättskämpen valsade fram. Hon var piercad i ansiktet för att varna folk som sin grava sinnessjukdom. Underarmarna var fyllda med självförvållade ärr, högst symboliskt eftersom feministernas invandringspolitik skadar den ojråpeiska kvinnan, men likt en självsvådlig emo så märker de av smärtan först när det är för sent och såret redan är blödande djupt. Mikael frågade henne:

- Varför är såna som du för invandring av män som våldtar er kvinnor? Är det inte paradoxalt att säga att ni samtidigt är för kvinnors väl? Invandring har konsekvenser. Desto mer invandring, desto större konsekvenser. Desto större invandring du är för, desto fler unga kvinnor vill du slänga åt våldtäksmännen. Man kan inte vara både för invandring och för kvinnors väl. Jag undrar om inte de som säger sig vara feminister och samtidigt är för invandring är det för att de vill att de vackra kvinnor som de varit avundsjuka på hela sina liv ska bli våldtagna, och för att de hatar de attraktiva nordmän som de vill ha men inte kan få. Om män är så hemska, varför stödjer ni då den mansinvandring som kallas för massinvandring? Tänker du sluta kämpa för att så många kvinnor som möjligt ska våldtas? Är det bra för våra kvinnor med mansinvandring? Eller tänker du vrångt?
- Du säger bara så för att du har liten kuk.

Sedan gick kvinnorättskämpen iväg. Mikael stirrade perplex på hennes breda ryggtavla som lugnt traskade bort. En sådan rättfram ondska! Som inte ens förnekade sig själv! Mikael insåg att kvinnodjurets ansiktspiercingar och provokativa frisyr var där för att skrämma folk precis som gängmedlemmars klädsel och tatueringar är till för att skrämmas. De var där som ett konstaterande ”Säger du något till mig som jag inte gillar så kommer jag stämma dig på hundratusentals kronor för trakasserier, jag tillhör allt den ideologiska härskerskaran, så passa dig jävligt noga”.¹²¹ Ett kvalfyllt ögonblick av begrundan över extremvänsterns ondska förflöt innan Mikael samlat sig tillräckligt för att börja skräna igen.

”Ni är är trotkister och marxister utan att ens veta om det. Ni följer Marx och hans släktingar Rothschilds lagar. Precis som marxister så håller ni centralbanken kär, eftersom den plågar och suger ut er hårdast. Ni är horor som ber er hallick att slå er hårdare, sälja er till våldammare torskar, injicera

---

¹²¹ Förmodligen hade stilen också för avsikt att skrämma bort eventuella våldtäksmän. En sorts slöja för nordiska kvinnor boende i invandrarförorter.

er med fulheroin och stjäla allt ni äger. Vare sig ni tror att ni är rasister eller ej så är ni det eftersom ni tillåter den judiska rasen härska över er.”

- Jävla nasse, sådana som du borde hängas högt! Skrek en förvirrad gammal man till svars. Den gamle mannen hade sedan många år tillbaka blivit hysterisk som en ung kvinna på grund av ett liv fyllt av misslyckanden, och därpå bitter som en gammal övergiven kärring därför att han fått AIDS från en simbassäng i vilken negrer fått plaska fritt utan att man haft bromsmedicin i vattnet.
- Förrädare, svarade Mikael lugnt och samlat.
- Jävla nasse! ropade den gamle fredsskadade mannen efter en god stunds betänketid.
- Ja nazisterna var fruktansvärda, svarade Mikael slugt. Nazisterna bojkottade judiska tidningar genom att deras företag inte köpte reklam i dem så att de skulle få sämre intäkter och dålig ekonomi, när så tidningen försvagats så köpte nazisterna den. På så vis uppnådde de tidningsmonopol.
- Där ser du hur hemska de var! Jävla nassar! svarade detta goyischer kopf.
- Fast vet du vad, jag bytte ut judar mot nazister, egentligen var det judarna som gjorde det mot icke-judiska tidningar i JEWSA.
- Gud vad klipska de är, judarna!
- Lyssna på det här ditt fåvitska hjon.

Är du vit och gynnar fränder
så är det rasism,
är du jude då är det hjärtlig nepotism.
Poängterer du detta så propagerar du nazism,
de tretton stammarna ägnar sig aldrig åt chauvinism.

Och du svara mig på detta om du kan:

Vem är det som är liten och luden,
stjäl både plånbok och bruden,
rättfärdigar sin handling med himmelsbuden?
Jag tänker förstås på den evige juden!

Gubben stod illröd och stampade i marken till svars. Mikael snurrade runt ett varv och sänkte gubbstrutten med ett vinande snurrslag. Han lutade sig över den golvade gubben ”Förstår du då inte att det är sådana som jag som är förtryckta? Ni säger er avsky rasister och nazister, likväl vägrar ni ge oss ett enda litet land att flytta till. Vi är tusen gånger om beredda att ge er större delen av denna stad bara vi får en liten, liten plätt att leva fritt på. Men det förvägrar ni oss. Hellre kedjar ni oss samman, men så kräver ju förvisso ert perversa politiska system att det ständigt finns en fiende. Den förtryckte vill fly, så det är uppenbart att det är ni som håller i piskan, och vi som är förtryckta. Ni, förtryckarna, vägrar oss vår blygsamma önskan. Du ska se att om inte jag lämnar denna plats inom kort så kommer snuten komma och täppa igen truten på mig. Hade jag däremot stått här och hetsat mot den inhemska majoritetsbefolkningen så ska du se att jag inte bara stått här oantastad utan jag hade även erbjudits författarstipendier och ett TV-program. Kärringar av båda könen trängde våldsamt på och ropade i neurotisk hysteri.

- Demokrati behövs för bla bla bla! Det finns inga raser! Alla raser ska få bo här! Det finns bara en ras, människan! Den vita rasen har utnyttjat alla andra raser! Alla är lika värda! Män är onda! Du bara råkar vara skandinav, du kan inte vara stolt över vad andra skandinaver gjort! Du är skyldig till alla synder som vita män begått! Alla människor är lika! Vita måste utrotas! En kvinna ska kunna gå naken utan att antastas! Vita män ska angripas så fort de går rakryggat! Vi älskar olika! Alla ska tycka lika!
- Varför ropar ni all den där smörjan till mig? Tror ni inte att jag redan hört detta tusen och åter tusen gånger? Tror ni inte att jag vet att ni ropar att alla människor är lika mycket värda, men att ni vill behålla bidragen endast åt de som är medborgare i landet, inte åt alla människor, för att er kakdel ska bli större. Tror ni inte att jag känner till alla era motsägelsefulla teser? Jag är uppvuxen i samma farm, jag menar stat som ni. Jag har gått i samma skolor och hört samma tjafs. Jag har sett på samma statstelevision. Jag behöver inte höra de klassiska argumenten till varför demokrati är det absolut bästa styrelseskicket och så vidare. Fattar ni inte att vad ni säger inte är något nytt för mig? Det är inte för att jag inte hört argumenten som jag hatar er stat och dess försvarare utan raka motsatsen. Jag hatar demokratin därför att jag känner den. "Ich habe mit diesem Staat gar nichts zu schafen, denn ich hasse die Demokratie wie die Pest."¹²²
- Demokratier förklarar inte varandra krig.
- Oj så bra då, inte kommuniststater heller. Så det enda logiska är förstås att införa världsomspännande kommunism. Är detta vad du menar? Och vad var väl inte Frankrikes och Britanniens krigsförklaring mot det Förlovade Riket om inte demokratiers krigsförklaring mot valdemokratin? Eller räknas endast köpt och betald parlamentarism som demokrati? Nazisterna och de andra nationalistiska partierna fick 51,4 % (NSDAP självt fick 43,9 %) av rösterna år 33 med ett valdeltagande på 89% av de röstberättigade, 46 % stöd således! Jämför det med detta lands regeringspartier som har 37,9 % av de 83 % valberättigade och då får ett stöd på 31 %. Vilket land är det demokratiska? I vilket land härskar folkviljan? Där har du din vackra demokrati i siffror.
- Där ser man hur viktigt det är att gå och rösta, även om man röstar blankt.
- Tillåt mig att skratta. Rösta blankt, du vet väl att de inte gör riksdagsplatserna tomma i den proportion som blankrösterna anger. Nej, nej, de skiter fullständigt i blankrösterna och fyller deras säten med politiker.
- Men 39, när kriget bröt ut, då var det ingen demokrati.
- När kriget bröt ut var folkviljan bara än mer kanaliserad i vår Führer. De unga, de som inte fått rösta 33 var bruna rättigenom. Det är annat än för dagens politiker vars stöd minskar desto längre de suttit vid makten.

Mikael svingade knytnävsslag och pushkickade sig fram för att ta sig ur folksamlingen. Bort från fåren som trängde på. Han kom ur deras flock men en klen liten vänsterfjolla klängde sig fast på Mikael brutalt starka rygg.

- Självklart är detta land öppet för alla. Gränser är utdaterade, slumpmässiga. Glöm inte att rösta nu i valet för en hemmasittare är en röst på SionistDemokraterna, papegojade han.
- Du är den vidrigaste sorts människa jag kan tänka mig. Du är moraliskt lägre stående, inte högre, såsom du inbillar dig. Av egoistiska skäl, för att du ska få känna dig ädel och givmild så

---

¹²² Fras från filmen *Pour le Mérite* (1938).

talas du för ohämmad invandring. Utav personlig vinning, du tror att folk kommer gilla dig då. Som den oändligt djupsinnige Dostojevskij skrev i Idioten "I den abstrakta opersonliga kärleken till mänskligheten är det nästan alltid endast sig själv man älskar." Du låtsas vara älskvärd inför andra tankeblåsar, ditt trädjur, men du gör det på bekostnad av alla andra. Du säger dig vilja hjälpa alla, men förstör för alla. För vad gör de människor du så gärna vill ska komma hit? De våldtar, mördar och lemlästar. Sådana som du är orsaken till att min syster slogs ner och tafsades på, en hårsman från att bli våldtagen, sådana som du är orsaken till att min lillebror skendränktes en dag vid stranden med sina vänner, sådana som du är orsaken till att min storebror slogs till marken och sparkades när han vara nere, för att han försökte rädda en kvinna från att bli överfallen. Sådana som du är orsaken till att alla mina vänner har rånats och slagits blodiga. Sådana som du är orsaken till att mitt ansikte är ärrat, nästintill vanställt och orsaken till att min värkande nacke håller mig sömlös om nätterna. Ett levande bevis på vad din önskan leder till. Du är en ond och nedrig människa. Hur många är du beredd att låta våldtas för att du ska få leka lill-Jesus? Du är syrsan som spelar hela sommaren och sedan ber den flitiga myran om hjälp till vintern. Du låter ditt egna nöje gå ut över andras liv. Du låter andra människor rånas, misshandlas, våldtas och mördas för att du ska få ditt lilla nöje av att skicka falska signaler om att du är givmild. Men inte med egna pengar, aldrig med dina egna pengar, och inte med din egna bostad utan du är givmild med andras pengar och med andras kvarter. Om du är så jävla förtjust i bruningar varför åker du inte till deras länder? Där finns de i oändlig mängd att hjälpa. Åk till dem, ta inte hit dem för att plåga de som önskar undkomma deras våld.

- Oändligt med människor finns det inte alls att hjälpa där. Oändligt med människor finns det inte någonstans.
- Försvinn! Och ta din skenmoral och din dito logik med dig!

Mikael slängde av sig vänstergossen och lät honom springa trots att han vardt dråp värd. Detta sista samtalet hade fått Mikael att bli arg på riktigt. Han rusade till adressen Verner och Alois fått sovlägenhet på. Rasande dunkade han på lägenhetsdörren och svor högt att han imorgon skulle mörda demokrater så länge hans armar orkade. Freja öppnade och tog in honom i köket. Med stilla rörelser dukade hon fram bullar med mjölk åt sig, sin man och hans båda vänner. Hennes blonda hår var uppsatt i söt hästsvans och hon var klädd i svarta jazzbyxor och en pösig, urtvättad Aqua Limone tjocktröja, den där sortens tröja som hade en starkt lugnande inverkan på hennes generations män. Mikael satte sig på kökssoffan och blodet svalnade när han såg Frejas mjuka rörelser, hur hon strök Verner i nacken där han satt till bords. När hon stod där bredvid sin man kunde man allt få för sig att hon var nordens grannaste fruntimmer. Kanske var det dags för honom själv att vända hem till sin älskade? Att vinna henne åter var vad som betydde något. Alois stapplade ut från toan på somnade ben och satte sig med vännerna.

De skojade och flamsade, det hade varit val denna dag och fanns således mycket att förnjöjas åt om än inte Alois vunnit många röster för sitt trollparti. Verner berättade hur han stått utanför vallokalen i indiankläder och gjort regndans för att visa massmänniskorna hur effektivt deras röstande är. Alois däremot hade vräkt sig in i vallokalen, förbi boskapen och fram till röstsedelborden, dem välte han på ända. Med piska i hand drev han ut rösträknarna och röstknarkarna, de skälvde som kreatur, en tjärring med en kväkares stränga uppsyn hade fallit i gråt. Pöbeln bad om att Saurons allseende öga eller åtminstone FRA, skulle fånga in dessa kättare som förlöjligt deras tro. Men båda två hade kommit hem någorlunda helskinade efter att ha sprungit gatlopp mellan de uppbragda avgudadyrkarna. De

skojade gott åt de inbilska demokraturen som ville så mycket men förstod så litet. De mumsade i sig de varma, nybakta kanelbullarna och sköljde ned dem med kall mjölk.

Kapitel XXIV

Så kom då den tredje dagen. Alois kallade till sig Frikåren som väntat så otåligt utanför staden. De fick god betalning från Marcus finansörer för sina värdefulla tjänster samt löften om stor plundring. Det var kimbrer och teutoner, goter – från båda grenarna, sentida krimgoter, såväl suaver som turcilinger, skirer och bastarner, likaså daner och juter, vandaler och baioarier, där vardt turkelinger och angrivarier, likaledes myringar och mofdingar, också langobarder eller vinniler som de likaledes kallas, franker – såväl saliska som ripariska, där var sveber: kvader, cherusker, angler, saxare och markomanner; gepider stod att finna, givetvis semnoner och andra som knöt sitt hår, heruler och svear, allemaner och burgunder, rågade ruger och brioner, även fria friser, men inga hermundurur, där var Tyska orden, varängar och ruser, Roslagsvikingar samt Jomsvikingar. De stora skäggen, de gyllene håren, tatueringarna, skinn- och läderkläderna tilldrog sig bra mycket uppmärksamhet och det blev folkat kring germanerna på Stora torget. Inne på sockkontoret återfick Alois sitt spöknipe och sina pansarnävar, Verner fick sin ossetiska kniv och sitt ångdrivna gevär, Mikael sitt bälteshölster med de två Mjölnerhammrarna och Johannes fick tillbaka sin herdekäpp med dold, kirurgvass obsidianspets. Sist, när han hunnit bli smått orolig över att den försvunnit, återfick Alois sin spade.

- Den här spaden slet en av mina förfäder med när han grävde löggravar åt krigarkonungen Karl XII. Min farfars far grävde västfronten mot de smutsiga fransmännen och de ondskefulla engelsmännen med denna. Förstår ni? Mot de sadistiska fransmännen med sin lögn om jämlikhet, om vilka Schopenhauer sade "Afrika har sina apor och Europa sina fransmän" och mot engelsmännen, dessa falska moralister som ursäktar sina oräkneliga lögner och illgärningar med sitt spökfoster utilitarismen om vilka Engels skrev "Ingenting är för engelsk uppfattning mer främmande än solidaritet". Under kriget mot judeobolsjevismen grävde min farfar i sin tur stridsvagnsfallgropar med den när pansarnävarna sinade. Efter kriget grävde han en tunnel mot Östtyskland, för att slippa det amerikanskt fördärvet, men dog av öl och korvbrist däri, baioarier som han var. Det var upp till min far att återvinna släktklenoden och min farfaders kropp. Förresten min morfar var precis som min farfarmed i det stora arisk-judiska kriget. Han var en reaktionär adelsman som ogillade nazisterna eftersom han andligt levde kvar i l'ancien régime. Hans stora synd var dock att han samarbetade med de röda för att bekämpa de bruna. Efter kriget sköt de röda honom, de sista orden han hörde var "Tack för hjälpen goj".

Hjältarna och Marcus stod lika tätt sammansvurna som Tredje Riket och Sovjet efter Molotov-Ribbentrop-pakten. Medan Alois stått och svamlat hade Johannes fått på sig SS-uniform. Han var mycket vacker att titta på. "Hade jag vetat att jag skulle se ut så här i SS-uniform hade jag blivit SS-man för längesen", tramsade han medan han förundrat speglade sig och satte på sig en ring designad av irministerna Karl Maria Wiligut.¹²³ Han såg hjältemodig ut som Erich 'Der blonde Ritter' Hartmann,

---

¹²³ Totenkopfringen eller SS-Ehrenring som den officiellt kallades.

beslutsam som Joachim Peiper, målinriktad som Michael Wittmann, vigorös som Hans-Ulrich Rudel, hård och snygg som Arne Johansson¹²⁴ och stilig som Gösta Pehrsson.¹²⁵

En soctjäring kallades in för att klippa av hans merovingiskt långa hår och raka till den rätta preussiska militärfrisyren. Det vardt passande när Alois citerade den bysantiska kejsardottern Anna Komenas ord om en viking hon sett vid hovet i Konstantinopel: "Hans hår var gyllene och hängde inte ned på axlarna som hos andra barbarer, utan var klippt vid öronen. Hakan var rakad, slätare än gips".

Soctjärringen stirrade på Johannes med beundran, trots att hon utgav sig för att vara håmolesbisk. Så bakbands soctjärringen och och lämnades åt sitt öde i en hermetiskt slutet garderob. Friserad och redo gav sig Johannes iväg till stadens militärförläggning för att charmera de fruntimren som lekte soldater där.

Marcus lovade hålla tal från sockkontorets balkong för att stilla folkets oro och återställa lugnet efter att kuppen brakat lös. Hjältarna skulle rensa ut myndighetsbyggnaderna och låta de parasiter som fyllde dessa rum få smaka på sin egen medicin, våldet.

Herrarna inspekterade sina vapnen en sista gång och gav sig sedan ut i korridoren i bästa Expendables-anda.

En smällfet sockkärring, formad som Venus från Willendorf, och förmäten nog att tro hon skulle kunna hjälpa andra i sitt yrke när hon inte ens kunde ta hand om sin egna groteska kropp, defenestrerades handlingskraftigt. Det var startsignalen för germanerna ute på torget, de var väl förberedda medelst offer och besvärjelser. Nu drog de sina knivar och svärd och stack dem genast i den första vekling de fick fatt i. De skövlade allt i sin väg och det enda som saktade ner dem var att staden kryllade av kvinnofolk som varken kontrollerades av en fader eller en make och därför kastade sig över krigarbandet för att få förlusta sig med dessa sällsynt välskapta karlar; de ville inte för någonting i världen undslippa detta unika tillfälle att få njuta av en riktig germanplundring.

Hjältarna genomsökte rum för rum på sockkontoret, de var tomma, precis som hjältarna misstänkt, kärringarna var alltså inne på fikarummet. Alois avvek från de andra för att sätta stopp för Barbro, stadens farligaste kvinna, kärringen som fötts i råttans år. Han ställde sig utanför hennes dörr och lyssnade.

- Du förstår, deras sätt att visa att de tycker om någon är mer rättframt än nazisti...jag menar nordiska killars sätt. Du ska bara känna dig smickrad, inte ska du se det som en "gängvåldtäkt" utan som en introduktion till ett vidlyftigt sexualliv. Skandinaver som våldtar gör det av ondska och för att utöva makt. Det här är helt annorlunda, kärlek på det kryddiga sättet, kan man säga.

Han fontänspydde av äckel inför hennes skamlösa ondska innan han sparkade in dörren för att dräpa demonen. Barbro och den stackars unga kvinnan som satt där för terapi reste sig upp av rädsla. Kärringjäveln, slug och illvillig som hon var, förstod genast vad som var i görningen och puttade den unga kvinnan mot Alois. Medan han tog emot kvinnan kastade sig Barbro mot dörren och genom att pressa sin päronformade kropp mellan Alois och dörrposten lyckades hon otroligt nog slinka ut. Alois

---

¹²⁴ Övergav fru och barn i Sverige för att gå med i Waffen-SS och slåss mot bolsjevismen han stupade 1 maj 1945, föll för Ojråpa.

¹²⁵ Den högst dekorerade och befodrade svensken i Waffen-SS.

gav sig av efter Barbro och hann ifatt henne på sockkontorets parkering, hennes och Marcus bil var de enda där. Hon stapplade fram med en kniv i buken. Kniven hade stuckits genom hennes t-tröja med det färgade batikporträttet av Béla Cohen – blod flöd symboliskt ut över porträttet. Runt henne stod en grupp skäggiga och långhåriga germaner som skrattade åt naturvidriheten – denna kvinna i pojkkläder och Beatles-frisyr. Alois kunde andas ut då han såg att inget livsnödvändigt organ träffats av kniven, kärringen skulle ännu leva länge och således också lida länge. Han gav order om att hon skulle steglas – hennes kropp skulle slitas i fyra stycken för att uppsättas i varje hörn av torget som varnagel och lärdom åt andra. Vindarna skulle sprida doften av folkförrädare i alla vädersträck.

Alois sprang upp till fikarummet. Där hade Verner och Mikael fångat kärringarna med fingrarna i kakburken. Verner uttalade en dom över dem. "Ni, kärringarnas kärringar, lathetens lathet, parasiternas gynnare och främjare, jag dömer er för att ha petat med era feta, smuliga fingrar i andras liv. För att ha förfogat över andras penningar som om de var era egna. För att ha förpestat era medmänniskors liv genom ert oansvariga handlande. Jag är väl införstådd med att ni är värdelösa, att ni inte skulle få ens det simplaste jobb inom den privata sektorn under rådande fackförbudsregler, men ni borde ha lutat er tillbaka, suttit hemma i er soffa och låtit produktiva människor verka, istället för att likt välfärds-kossor ha vankat omkring och satt er feta kropp i vägen för de som skapar rikedom och lycka i världen. Behandla andra såsom ni själva vill bli behandlade, det är en enkel och gammal regel, men inte ens den har ni klarat av att följa i era misslyckade liv. Ni är mer än värdelösa, ni är människoplåtare. Jag borde låta Alois här spada ihjäl er alla på fläcken, jag vet att han hade gjort det med glada spadatag. Men jag är inte grym, jag lägger mig inte i era liv såsom ni lagt er i andras. Däremot bannlyser jag er och er avkomma från att någonsin beträda de områden jag och Alois kommer att förfoga över. Håll era bojor till de som uttryckligen ber om dem". De flesta sockkärringarna fick på detta vis leva men när lugnet återinförts i staden kom barn och fäder fram och vittnade mot de maktgalnaste av dessa tjäringar och berättade hur de tagit barnen från sina föräldrar, hur de de slitit ungdomar ur sina fäders trygga famn och gett dem åt knarkande mödrar som drog hem barnplåtare till styvfäder, samt otaliga andra brott sockkärringarna gjort sig skyldiga till eller främjat i sitt maktutövande. För att parodisera dessa fasliga soc-stjärringars tro på att lag och rätt styr världen så ställdes de inför en revolutionär domstol istället för att få sitt straff direkt. Efter ett jakande svar från soctchärringarna på frågan om de ansåg Nürnbergrättegångarna giltiga kom de att dömmas efter samma standard, således "when you [the defendant] are cross-examining a witness as to credibility you are bound by his answer, and should not, in the opinion of the Prosecution, be allowed to call evidence to contradict him."¹²⁶ Vi ska här inte tala om tortyren som de genom sitt svar jakat till. Dessa de brottsligaste av schärringar skickades med flygplan till djupaste Afrika där de fick befara den kultur de hyllat sina liv genom.

Men åter till historien. När sockkärringarna var skrämnda från vettet och inlåsta utan kakor i fikarummet gav sig hjältarna iväg mot skattekontoret och kronofogden med ett stort följe sveber hack i häl. Där blev processen lätt. De skar öronen av den paria som där verkade, på detta vis blev de lättare att identifiera som de nidingar de är. De såldes därefter som gruvarbetare åt förmän som lovade att arbeta dem till döds – damnatio ad metalla. Saluförtjänsten betalades ut som skadestånd åt de som rånats på sin inkomst och sina ägodelar av dessa äkta ekobrottslingar.

---

¹²⁶ Finns onlajn i Nürnbergrättegångarna IMT (International Military Tribunal) kapitel XV sida 289.

Nästa grupp som skulle få göra rätt för sig var juristerna. De försökte försvara sig genom att rabbla paragrafer men fick till svar "Citera inte lagar inför oss, vi bär svärd"¹²⁷. Domarna dömdes till summan av alla de straff de själva utdelat för "brott" som inte skadat människor eller egendom, men istället för att sättas i fängelse fick de avtjäna sitt straff som trälar åt de människor de dömt. De advokater och åklagare som tjänat stat, kommun och landsting fick sina tungor utskurna och den egendom de förtjänat i Leviatans tjänst utdelades åt skattebetalarna.

Pissfittorna som genom sitt yrkesutövande insinuerade att ZOG-statens anspråk på gator och torg var legitim dömdes till att bära sin uniform varje vaken stund. Alla av manskön, från liten pojke till gammal äckelgubbe, fick rätten att pissa på dessa typer och att bötfälla dem om de såg dem stå stilla så mycket som två hjärtslag på gator och torg. De försökte försvara sig med "Men jag gjorde bara mitt jobb" och fick det lärorika svaret "Den som arbetar åt kriminella, är kriminell".

Man stormade in på migrationsverket för att ställa de som förslösade sina liv där inför rätta. Mikael tilltalade dem "Om jag bjudit ett svin till dig, och svinet betedde sig just som ett svin, så vore det på mitt ansvar. Jag vore den ansvarige, snarare än svinet självt som bara följer sina naturinstinkter. Vi har konstaterat att alla ni här inne tagit in folk till denna stad som inte bjudits in av någon annan än er själva och som begått mord, våldtäkt eller misshandel. Ni ska nu stå till svars för deras, och i förlängningen era, handlingar". De som tagit in vanemisshandlare bländades och lemlästades, de som tagit in mördare och våldtäktsmän fick smaka på the pedal driven brain bashing machine.

En antropologdocent hade gripits på gatan och kastades in på migrationsverket. Mikael förkunnade domen "Häng koppar i hans läppar, öron och ögonbryn. Karva skålgropar i hans lår. Tatuera honom med orden "Befehl ist Befehl" och "Jag har fått en guldklimp inopererad i bröstet" i kufisk skrift och ett tillhörande skärsår, kasta sedan ut honom i en förort med guldkåta svartskallar. Antropologen slutade sitt liv likt "Kali-ma, Kali-ma!"-offret i Indiana Jones.

Sen var det humanoja-professorernas tur. Likt fogligt kreatur föstes de samman i ett stort universitetsklassrum och sattes i bänkarna. Den store kämpen och svärds mannen David Duke kom upp på podiet och läste ur Sions vises protokoll för dem "...Politisk frihet är en idé, dock inte ett faktum. Denna idé måste man behärska såsom lockbete för att snärja folkmassorna till sin sida, i syfte att krossa den rådande auktoriteten. Denna uppgift blir desto enklare om motståndaren själv blivit infekterad av frihetsidéen, så kallad Liberalism, och för denna idées skull ger efter litet av sin makt [...] endast han som sedan barnsben fostrats till självhärskande besitter förmågan att läsa de ord som skrivs med politiska bokstäver...gojimfolken är satta ur spel genom alkohol; deras ungdom har blivit förslöad av klassicism och från tidigt utsvävande leverne, detta som våra agenter lockat dem till, informatorer, lakejer [...] folken är fastare fjättrade av tungt arbete än någonsin tidigare. De var fjättrade av slaveri och livegenskap förr, från dessa kunde de på ett eller annat sätt frigöra sig, de gick att finna sig i. Men från nöden och begäret kan de aldrig undkomma, begäret kan de aldrig försonas med. Vi har i konstitutionen infört rättigheter, som för massorna endast är fingerade - men inte verkliga rättigheter. Alla dessa så kallade 'folkets rättigheter' kan endast existera i inbillningens värld, men aldrig i praktiken. Vad betyder det för proletären, kroppsarbetaren, böjd över sitt tunga arbete, nedtryckt av sin svåra lott, att pratmakarna får rättighet att skrävla, journalisterna rättighet att skriva allt möjligt dravel vid sidan av allvarigare saker, om en gång proletären inte har annan fördel av konstitutionen än de ynkliga smulor vi slänger till honom från vårt bord, som tack för att han röstar till förmån för våra

---

¹²⁷ Pompejus.

intressen och våra kandidater, för våra agenter? Republikanska rättigheter för en fattigman - är en bitter ironi, för nödvändigheten av arbete som fyller så gott som hela dagen hindrar honom från att verkligen begagna sig av dem. Istället berövar de honom garantin för en ständig och säker arbetsförtjänst eftersom han blir beroende av arbetsgivarnas och kamraternas strejker..." Därefter satte Alois igång att tala "Ni Antikrists prästerskap dyrkar inte Gud men däremot alla demoner. Ni anklagar medeltidens prästerskap för att ha välsignat konungens makt på jorden. Medan ni själva, ni usla fariséer, ständigt skriker er hessa om en mäktigare stat på jorden". En miljövetenskapsprofessor, en man som gråtit sig till sömns många nätter över att han inte fått uppleva Lenins arbetarparadis, denne miljöprofessor försökte ta till orda men fick skallen klyvd på fläcken av en langobardisk yxa. Med öppen men ljudlös mun föll han tungt till golvet. En genusprofessorska blev våt i byxorna av barbarena manliga dåd – för övrigt en man med häftiga arianska böjelser – och försökte få hans uppmärksamhet genom att skrika "Se patriarka.." hon han inte avsluta ordet innan en frankisk kastya satt hårt som sten i hennes panna och hon föll till marken som en Age of Empires arbeterska. Alois fortsatte "Jag anklagar er för att ha framställt de svagare argumenten såsom de starkare. Den enda lojalitet ni har är till er själva, när socialism gynnar er är ni socialister, när miljötjafs gynnar er är ni ack så rädda om planeten, när förstörandet av den vita rasen, homo Europaeus, är till er vinning kan ni inte få nog av bruna människor. Därför säger jag att ni dyrkar alla demoner men ingen Gud. Ni springer i mördarens fotspår och ursäktar deras varje handling. Sopar undan spår eller säger att mordet var av godo. Ni källborgare säljer er själ i utbyte mot ynka lön och anställning. Ty det är er enda moral, egennyttan. Men likt de skamlösa hycklare ni är förklarar ni egennyttan i de vackraste av ord och fraser. Ni fördömer allt som är gott, skändar allt heligt och främjar allt av ondo. Ni hyllar bankirokratin. Ni kämpar för ert folks undergång. Visar en människa förmåga till skam och ånger ser ni det som ett svaghetstecken att utnyttja. Säger den vite mannen "Jag gjorde fel" så skriker ni "Ja, och rå hit med pengar för det!". Ni säger att diskriminering är av ondo men njuter av att diskriminera europeiska män. Ni fördömer könsdiskriminering med ena mungipan och lovordar könskvotering med den andra. Ni spottar på förlorarna." Alois avbröts här återigen men nu av en anglojudisk humanist i spygrön marxistkofta som genom sina stamfränder tilltvingat sig en professur i bidragsteori, han skrik klagade på judiskt vis "Oy veh! It's just like another Shoah!" Alois fick nog och gick fram och spadade honom till döds. Det blev starten för slakten på humanoja-professorerna, den gick mycket våldsamt till.

När blodbadet tagit slut på de patologiska professorerna kom Verner in i klassrummet. Han vadade sig fram genom professorsblodet med en säck avkapade händer.

- Det här är händerna på de journalister som skrivit till fördel för invandring men själva bott i nordiska stadsdelar. Fan vad blodigt det är här, nästan som det ökända bolsjevikhuset i Kiev.¹²⁸
- Bra, nu är det politikernas tur att sona sina brott.

Politikerna uppsöktes en och en i sina hem. De skulle hängas, redan i natt! Dessa förmättna, svekfulla och hycklande karlar som sade sig göra gott men som aldrig syntes hjälpa sin näste. Aldrig hade någon sett en politiker tvätta sina medborgares fötter likt den store läromästaren gjort. När såg man senast dessa självutnämnt goda städa någons lägenhet eller klippa någons gräsmatta? Dessa folkets förtryckare släpades ut av starka germanska armar och hängdes i lyk stolpar utanför sina hem.

---

¹²⁸ Här åsyftas den sovjetiska säkerhetspolisen Tjekas tortyrhus i Kiev som återerövrades 1919. När antibolsjevikerna gick in i husets garage upptäckte de till sin förfäran att det täcktes av ett flera centimeter tjock blodlager. För vidare läsning se Kerry Boltons böcker "The Psychothic Left" och "Revolution from Above" eller genom att gewgla "The Rohrberg Enquiry".

Germanerna slängde ut politrukernas kläder och möbler på gräsmattan och tuttade eld på det hela. Politikerfruarna lärde sig på så vis om vanitas. De lärde sig att det som vunnits utan förtjänst är lika förgängligt som skönhet. Frugorna gav från sig ett ramaskri när de såg sina gardiner, mattor, skor och klänningar gå upp i rök likt deras ungdom gjort. Frugor som valt att bjuda ut sig till ljugande, parasiterande män hellre än hederliga makar delades upp bland germanbanden. De fick arbeta hårt för att tillfredsställa sina nya mästars varje nyck för att undvika att bli lustmördade.

De kvinnliga politikerna såldes till turkarna. Men en särdeles manhaftig kvinnlig moderat politiker straffades för sitt exceptionella kappvändande hit å dit inom den semitiskt-korrekt åsiktskorridoren. Som om det inte var nog hade hon dessutom dubbelt efternamn, brottsligt bara det. Hon murades in levande mot en klippvägg, nu kunde hon inte vända kappan längre. På monumentet ristade man en gammal revolutionärssång:

Muera quien quiere
Moderación
Y viva siempre
Y viva siempre
La exaltación

Skolorna rensades ut. När urvalet var klart var lärarkårens IQ, precis som konsthandlaren Hermann Görings, mycket hög. Ett av polisernas värsta brott hade varit att försvara kriminella typer från att smaka på hederliga mäns vrede. De mest folkförrädiska poliserna avkläddes och lämnades nakna, handfängslade och skrikande såsom nyfödda barn bland de kriminella blattar som de i årtal hindrat folket att freda sig mot. Nu fick de erfara vad folket tvingats uthärda. Kvinnliga poliser fördelades bland vandalerna, det passade dem bättre.

- Vi har en grupp kvar Alois, jag hatar judar lika mycket som jag hatar staten, sa Verner.
- Jag har kollat upp judarna i stan, och det visar sig att det bara är en mycket liten mängd av "folket som inte får nämnas vid namn" som inte tillhört någon av de grupper vi redan straffat.
- Det ante mig, konstaterade Verner.
- Gör så hä, konfiskera de rikaste judarnas egendom för att därav betala för en envägsresa till Palestina eller det Judiska autonoma länet¹²⁹ åt dem alla.
- Klokt, vi vill inte reta upp judarne mer än nödvändigt. Ty deras hämnd är fasansfull och deras minne längre än historien.

Nu kanske läsaren undrar varför statsbankirerna inte hängde blodiga och blåa i ansiktet på allmän plats. Anledningen är att Änkeborg lydde under en internationell centralbank och därför saknade såväl ekonomiskt oberoende, som statsbankirer på plats. Bortsett en enda ZOG-representant som övervakade provinsen. Mikael ledde ett band goter för att gripa den kroknäste centralbanksrepresentanten. Han fick dock nöja sig med att plundra vederbörandes herrgård utanför Änkeborg, ty ZOG-gubben hann fly med helikopter. Efter att de sparkat in grinden på vilken stod "Gojim hålles kopplade på området. Uppköpta shiksas inkluderade." så fann de en korsfäst men överlevande tjänstepojk på herrgårdsområdet. Pojken berättade vad som där hade skett.

---

¹²⁹ Beläget i Sibirien, tilldelades (sovjet)judarna av kamrat Stalin.

Dagen hade börjat såsom den alltid gjorde, juden vaknade i sin överdådiga prinsessäng och med orden "Jag skall nu njuta min födslorätt" från sin smutsiga, fetläppade, svarta mun kallade han in sina gojimslavar i sovrummet: ett dussin blonda kvinnor och ett dussin blonda pojkar. Enligt instruktion gick de runt på alla fyra, för att i högre grad efterlikna det boskap som han höll dem för att vara. Han svor sin morgonbesvärjelse "En sådan olycka, att ha otaliga gojimslavar, men bara en omskuren kuk". Han ställde upp gojimen på rad och piskade dem för att få upp ett stånd medan han tackade sin Gud "Helgad är du O Gud, universums härskare, för att du skapat mig till jude och inte till goj, för att du skapade mig fri och inte till slav och för att du skapade mig som man och inte som kvinna." Därefter tillfredställde juden sina lustar. De är för fasansfulla för att här beskrivas, de passar bättre i en hatskrift som Talmud. Min tunga skulle slå knut om jag försökte yttra vad som skedde därinne. Pappret här skulle självantändas av handlingarnas ondska om jag nedtecknade dem. Jag kan förtälja blott och bart att den sexhörniga stjärnan och siffran sex miljoner genom kabbalitiska riter var inblandade. Därefter beodrade han två gossar, som han kallade för Catamit och Ganymedes, att resa sig på två ben för att servera honom frukost nere på altanen. Som alltid åt juden ett levande kristet spädbarn till frukost. Mordersmjölken höllde han ut över altanracket för att tydligt visa vilken god och moralisk jude han var som inte blandade kött med mjölk. Med sina långa judefingrar – väl lämpade för bankiffel – satte han i sig spädbarnets varenda brosk- och skinnbit utom förhuden, som han kallade för oren. Han avslutade måltiden med en stulen bagel, ingenting smakade så gott som frukten av en gojs obetalda arbete.

Han tog tag i dagens affärer, vilket var att inspektera och prova en last östeuropeiska sexslavar innan de skickades per container till världens bordelltätaste stad, Tel Aviv, för brännmärkning med B'nai B'riths¹³⁰ medalj och sexslaveri till döds. Nog var han allt bra skicklig på affärer i största allmänhet men slavhandeln var ändå hans stora passion, en familjtradition som sträckte sig tillbaka åtminstone till tiden kring massakern i Kyrene.¹³¹ Han övergick sedan till sin favoritsyssla, att spika upp en ljuslockig pojke på ett kors under föreställningen att det var Jesus han korsfäste. Som en fariséer stod han sedan och bannade den skrikande pojken "Du, Panteras¹³² son, kommer koka i avföring i en evinnerlighet och din hora till mor, ljugfru Maria, kommer koka i sperma i all evighet", han fortsatte på Brooklyn-engelska "You've been a bad goy, a bad, bad goy".

Medan pojken skrek och led greppade den kroknäste sina promenad stavar och gick en käck vända kring sin oljesjö, med sina favoritgojim följsamt i koppel av flodhästskinn. Han gick dock inte längre än en sabbatsväg, i syfte att hålla sig inom hörhåll för pojakens ohämbara skrik.

Tillfreds med hur dagen börjat utfodrade han nu sina gojim med Monsanto-vete utblandat i gojimens egna träck. Själv drack han direkt ur en droppåse med iskallt, kristet blod ur vilken han emellanåt sprutade på sina nakna gojims vita kroppar. Det var då han hade fått sms om kuppen i Änkeborg. Hans kusin Shlomo Shekelberg fattade sig kort "The goyim know. Flee to Tel Aviv. Why does this happen to us?". Han greps inte av panik förty hans neurotiska mor hade sedan barnsben förberett honom inför denna dag. Han kastade fram ett stycke ruttet fläskkött som hans hungriga gojim hastigt flockades

---

¹³⁰ Judisk frimurarloge, grundad 1843 i New York.

¹³¹ Om vilken Cassius Dio skrev "Nu hade judarna i Kyrene gjort en Andreas till ledare och förintade såväl romare som även greker. De åt köttet av sina offer, gjorde bälten av deras inälvor, smorde deras blod på sina kroppar och klädde sig i deras hudar. Andra kastades inför vilda djur eller fick kämpa som gladiatorer. Sammanlagt dog 220 000 människor."

¹³² Romersk soldat som enligt en (hädisk) teori skulle ha varit var Jesu far.

kring. Han osäkrade sin israeliska Uzi. Snabbt och lätt avrättade han sin boskap medan de åt. Pojken lämnades avsiktligt på korset för att lida och dö likt nasaréén. Det var den pojken som goterna räddade.

Helikoptern med vilken ha flydde var en dron han fått i gåva av JEWSA för trogen tjänst åt bankirokratin. Medan khutzpahjuden gav sig iväg i denna farkost blickade han tårögt ner mot staden och ropade oförstående "Varför hatar ni oss?".

När folket fick höra om vad som försiggått på herrgården krävde de att de medborgare som bekände sig till judendomen skulle betala. Marcus, som i åratals ståt på judarnas lönelista, försökte hindra att överraskningarna som inte integrerat sig på över två årtusenden fick smaka på folkets vrede.

- Det är orätt att straffa judarna som grupp eftersom de inte valt att vara judar utan fötts till det, sade den betalade mannen.
- Givetvis har de valt att vara judar! svarade en vis förintelseförnekare. Om man fötts in i en nazistisk familj och efter att man uppnått förståndets ålder fortsätter att vara nazist trots att man tydligt kan se att majoriteten av befolkningen är annat än nazister, har man då inte valt att vara nazist?
- Just det, fyllde en arg ung man in. Du har alltid talat om nazister som grupp och aldrig sagt att de skall dömas som individer, anklagade den unge mannen vår Marcus.

Till detta kunde Marcus intet svara, trots att han var flerfaldig vinnare av Herzl Award.¹³³ Folkets vrede gick inte att dämpa upp och Alois fick sin innersta dröm uppfylld – han fick leda en judepogrom. På dagen för den judiska högtiden Golden Globe Awards dessutom! Han hetsade på folket med den gode socialdemokraten Arthur Engbergs ord "Ty judendomen har i sällspord grad varit parasitär. Den är lik dessa underliga växter, som icke ha sina rötter i jorden utan i andra växter, vilkas must och saft utgöra deras näring. Judendomen har varit och är den indoariska folkstammens mistel. Den kräver en ädel ras som näringskälla, och det vore orättvist att förneka, att den har klar blick för det bästa och livsdugligaste. Så har den judiska rasen blivit historiens förnämsta exploatör."

När folkets vrede väl släppts lös hade de mest manipulativa och ondskefulla av judarna redan flytt till sina städer London, Paris, Jew York, Miami, Los Angeles och Tel Aviv för att där ostört fortsätta sitt verk: att förstöra Västerlandets folk och bygga ett världsherravälde under Davids säd. Kvar var "les juifs du quotidien"¹³⁴ och de fick nu skulden för att de stöttat och påhejat sin elit.

- Mamma, får jag göra en lampskärm av det här, sade en liten pojke och sparkade lätt på en judeflickas knaperbrända kropp.
- Kolla in näsan på den här! ropade en tös som huksittandes petade med en pinne på en likstel Levi.

Verner och Alois tog stort byte den dagen.

Markomannerna besegrade narkomanerna trots att de senare tappert höjde sina hiv-smittade kanyler i ett omsjunget försök att värja sig. Bastarnerna besegrade bastarderna. Angrivarierna skar ut tungan

---

¹³³ Utmärkelse till personer som tjänat sionismens intressen.

¹³⁴ Ungefär "vanliga judar".

på angivarna. Turkelingerna rensade innerområdena från turkar. Frumtingerna slog ner de upproriska fruntimrena. Exkommuniceringar spöregnade över folket.

När nu alla fiender var nedgjorda, återstoden av poliskåren för skraj för att återvända från Jämtland och militärförläggnings lydde Johannes minsta vink – han stannade ute på förläggnings och lekte amazonkonung – var det dags att återställa ordningen i staden. Men inte förrän germanerna fått sin lön: tre dagars ostörd plundring. De tre dagarna förflöt, och folket led för sina synders skull: röstning, högmod, idioti, nyhetsföljande, perversion, oikofobi och utbildningsvurmande. Samtidigt drog Marcus, Verner och Alois upp planer för den postplundrade staden.

Marcus ville styra en stat, grundad på folkets mediainducerade åsikter. Verner ville grundlägga ett land grundat på vikingatidens statslöshet; en icke-dogmatisk, germansk anarkism, med praxis snarare än teori till ledstjärna. Alois ville skapa en fasciststat 2.0, uppdaterad efter det judiska århundradets¹³⁵ alla dyrköpta lärdomar. Mikael, som av den utseende-förvanskande misshandeln hade fått ett människoförakt¹³⁶ och svartskallehat som bara stillades av brutalt våld, ansåg sig bäst kunna leva ut detta genom att bli Alois högra hand. Plundringen var honom ljuv.

Under sista dagens plundrande samlades väne Verner, allvarlige Alois och mystiske Mikael med germanstammarna och lät såväl alkoholen som bekymmerslösheten flöda. På Stora torget lät de sig serveras mat och dryck av sköna ungmöer som i och med revolutionen tvingats lämna den offentliga sektorn för riktiga jobb eller äkta män. De hitintills obesegrade germanerna stupade nu en efter en in i rusets slummer, rännstenen fylldes av stora, saliga karlar; avdomnade och tillfreds med livet. Verner, Alois och Mikael ville mäta sina krafter och ställde upp i envig mot slagsmålsugna germaner, de åkte på ryslig däng, blev parallellprojekterade ner i marken och nöjde sig med att ligga kvar där, i smärta och fylla. Verner fick hjärnskakning. Mikael låg bekvämt på den kala marken i ett sprit- och hjärnskadeinducerat koma. Alois yrade genomsvevigt i feberdrömmar, de enda igenkännbara orden var "Jag lydde bara order". Plötsligt och fullt skräckslagen vaknade han med orden "Panzer durchgebrochen!" ringande i skallen, likt en förvarning om att något ont skulle ske. Han rullade över i framstupa sidoläge och började vagga fram och tillbaka, tantriskt repeterade "Uri, uri, uri,... uri, uri,... uri, uri, uri,..." det var vad psykålgerna kallar PTSD. Han visste knappt själv om han varit med om kriget eller om han bara föreställde sig det på grund av all AVK litteratur han plöjt igenom. Lite som 2000-talets judar som nästan tror att de själva varit med om den bluffartade förintelsen för att de sätt för mycket film om ämnet. Hans spritsömn var orolig den natten, fylld med mardrömmar om Raoul Wallenbergs vita bussar och ilningar i åminnelse av mongolstormen.

Då reste sig ur askan motståndsfickor som alla trodde var besegrade. En väldig här av lesbianer som vägrade skärpa till sig, homosexuella bögar som var ihärdiga i sin sodomi, bidragstagare som inte ville förlora sin herreplats i samhället, falska förtidspensionärer som ville vila i sitt anletes fett, entartete Künstler, antifascister som inte ville förlora bankirers och säkerhetstjänsters monetära stöd, övervintrade studenter, bidragsturkar, körskolelärare och andra utav den statliga socialpolitikens

---

¹³⁵ 1900-talet.

¹³⁶ Eftersom människorna som röstat på de partier som fyllt landet med blattar uppenbarligen ansåg sönderslagningen av hans ansikte vara ett pris värt att betala för att de skulle få känna sig goda och betydelsefulla under några ockulta sekunder kring valurnan.

klintel och såg sin brödföda hotad. Dessa samlades för en neslig attack på de utslagna suputerna. De slöt sig kring sina lågenergilampor och förberedde sina vapnen. De kallade sig för de Allierade. Lesbianerna vässade sina dildos. Bögarna smorde in sig med vaselin för att kunna slingra sig ur varje grepp. Bidragstagarna satt apatiskt och stirrade, förtidspensionärerna klunkade ned tabletter med Rhenvin ur tetrapack för att uppbåda mod – inte så mycket inför striden som inför att faktiskt göra något. Konstnärerna rustade sig genom att tejpa bidrags- och stipendiekataloger kring sin torso. Antifa, eller Soldiers of Soros som de även kallas, var euforiska bortom all kontroll över att för första gången i sina liv få slåss mot några utöver sig själva som med skäl kunde kallas för fascister. Slutligen undrade de ständiga studenterna om man inte kunde skjuta upp detta till nästa termin.

En fylleslav hade genom slumpvandring kommit bort från stora torget, in på små nedklottrade gator. Han såg avlägsna, svaga ljus och drogs i sin urprimitivism mot dem. Det folkades kring ljusen och med sin slaviska, ofelaktiga instinkt för håmos upptäckte den kortklippte vodkadricken att ledarna kring de kalla energilampsljusen var svartsminkade lesbianer och utmärglade äjds-bögar. Lesbianerna strök mensblod som krigsmålning över sina osköna ansikten. Kalla kårar for över hans rygg och med "kurwa jebane" viskad som en skyddande besvärjelse staplade han baklänges. Han förstod att han måste varna de andra och sprang tillbaka till torget. Röd av raseri från sitt slaviska sjätte sinne – homofobin – och ilsken över att ha ramlat och slagit sig blodig på tillbakavägen så fylkade han i hast och vrede hast de som ännu kunde stå på benen. Men det var inte lätt att hitta män som uppfyllde detta krav, än mindre som ännu kunde svinga en höger utan att ramla. Germanstammarna, med sin svaghet för en tår eller två låg i stort utslagna på torget, som oftast mjukt ovanpå en andkippande kvinna. Ett dussin av dem var dock sprittåliga nog att bilda hirdens hårda kärna.

Men nu trädde ett antal modiga män fram, det var stadens söner. De hade letat sig fram till germanerna under kvällen för att tacka dem för befrielsen från kärringväldet. Dessa män var själva inte fullare än att de sludrade lindrigt och såg sin chans att göra sitt för den ariska rasen. De slöt upp i hirden, de blev totalt trehundra man. Passet till torget var en smal gata kallad "Varma porten"¹³⁷ döpt efter ett på gatan beläget nöjesetablissemang. De trehundra berusade slöt leden "Die Reihen fest geschlossen" och kvinnofolk ordnade bäcksvart kaffe, trögflytande som tjära. Mod spreds genom leden av den höga promillen och av det dussin sprit-och fittstinkande germanhjältar som ännu kunde stå bland dem likt krigsgudar bland män. Vapnen langades fram. De som kände sig bekväma med spjut och svärd tog det av de utslagna germanerna. Obehagligt många kände sig bekvämare med vassa glasflaskor i nävarna.

De trehundra visste att de var tvungna att hålla passet, annars skulle lesbianneurotikerna göra ett SCUM-manifest av de utslagna germanstammarna, kuppen gå förlorad och västerlandet skulle för evigt falla i trotskisternas händer. Framtiden skulle bli en enda lång färggrann dildo från denna dag till tidens ände.

Så dök stadens feministlesbianer upp, eftersom de var manligast i helothären så ledde de framstormningen. De planerade en lemnisk¹³⁸ aktion. De trehundra suputerna ryggade tillbaka i fasa när de såg fienden. Lesbianerna hade rakat sina skallar så att en stubb sträv som en skitstövets tredagarsskägg raspade vinden, vinden ven av smärta när den for över deras deformerade hjässor.

---

¹³⁷ På antik grekiska skulle detta lyda Θερμοπυλῶν, Thermopyle.

¹³⁸ Enligt myten ska männen på Lemnos ha tagit sig trakiska kvinnor och som hämnd så gick de grekiska kvinnorna på ön ihop och mördade alla männen.

Deras munnar bar ett läppstift svart som döden och färgen letade sig ut på kinderna i grymma grin. Butchlesbianer hade på sig mörka linnen som blottade deras fasligt fläskiga gäddhängsarmar, armar som svingade penisattrapper. De rultade fram i lössittande jeans.

De radikalaste av radikalfeminister kunde inte hejda sig utan sprang från sin hird som cum-i-dase piloter med vässade, förgyllda strap ons på huvudet likt levande rammar mot de tappra hyperboréerna. Deras ansikten kunde få judesuggan Elena Kagan¹³⁹ att se vacker ut. Härmed gjorde de sin första handling av betydelse i sina liv, dessa flatfeminister tog var och en med sig en man av värde till döden.

Desto närmre Xantipporna och Medeorna kom, desto starkare blev lukten av pepparsprej men ännu starkare var doften från otvättade, orakade armhålor. Himlen var mörk och från de delar av den långa feministkolonnen som stod dold mellan gatlamporna syntes endast små blixtrar spraka från elpistoler. Även höjda, svajande dildos och balsamerade hästkukar avteckna sig i mörkret, det var nu bara nio snörlängder mellan männen och tribaderna.

När fienden kommit på ett tjejkasts avstånd började blodiga tamponger och brinnande bh:s kastas från de skräniga leden, begnagnade sanitetsbindor föll över männen. De trehundra tog detta med tystnad, stod som en man och väntade, vana som de var vid att tigande få skit av kvinnor. Ingen visste om västerlandets led skulle bära eller brista. Hysteri-lesbianerna saktade osäkert in när ännu tjugo negerkukars längd skilde de båda hirderna åt. De häcklade efter konstens alla regler som de lärt sig på sina Rockefeller-sponsrade kvinnostudiecirklar. "Dö CIS-SCUM!", "Patriarkatet försvinner inatt!"¹⁴⁰, "Kvinnor in i bastuklubbar", "Ner med patriarkatet, upp med matriarkatet", "Kön finns inte!", "Kvinnor är också män!". Suggorna närmade sig, penislängd för penislängd tills att härarna stod alldeles tätt inpå varandra. Någon bland de trehundra frågade "Hur fan fick kvinnorna reda på patriarkatets existens?!" en annan utbrast förtvivlat "Vem läckte hemligheterna från bastuträffarna?" Lesbianfeministerna hade gjort den första kvinnliga uppfinningen i världshistorien, de hade slarvigt silvertejpat fast sina vässade dildos på selfie-pinnar och höll fram dessa som fasansfulla spjut, de trehundra kunde inte gripa an utan att spättas på de symboliska vapnen. Men de stod samlade som en man och stod stopp mot kvinnorörelsen. En stackars ung man som länge lidit under matriarkatet – ensamstående mödrar, brudar till dagisfröknar, kvinnliga lärare och förföljande tjärringar till socialarbetare – hela sitt korta liv fick nog och störtade sig fram. Med ena handen körde han in en avslagen vinflaska i den skriande halsen på en storvuxen, hårig sugga och med den andra handen samt sin bara, utsatta kropp fångade han så många spjut som möjligt.¹⁴¹ Han spettades likt den blonde hjälten Siegfried. Det manliga offerdådet skapade en bräschi i den förskräckliga hären och de trehundra suputerna fattade en chans att storma fram i den kil som bildats. Det var en kort sak att nedgöra den psyksjuka hären, de flesta kvinnorna, i synnerhet yrkesfeministerna, flydde under fasliga skrin, de skrek efter män som kunde skydda dem. Kvar blev bara några die-hard feminister, begivna på sapfisk kärlek, enna riktiga menader, som med ena handen svingade sina dildos eller lingams¹⁴² i vansinne och med

---

¹³⁹ Googla och skåda vad för enna osunda individer som styr världen.

¹⁴⁰ Denna kommentar tillrättavisades givetvis av feministleninistiska fittmarskalkar som förklarade att det var en dödssynd att påstå att Patriarkatet skulle försvinna. Detta eftersom man då skulle bli tvungen att hitta något annat sätt att utsuga än pengafäna som kallas vita män.

¹⁴¹ Liket schweizaren Arnold von Winkelried vid slaget vid Sempach.

¹⁴² Indisk fallosformad mörk sten som använts i samband med fruktbarhetsriter.

den andra höll stånd med elpistoler till dess deras psykiska lidande fick ett stopp i den enda möjliga utväg som fanns för dem här i livet – döden.

Borta i fiendelägrer uppehöll Antifa – storkapitalets knähundar – någon sorts ordning i armén av västerlandets förgörare. De höll hären från att kollapsa när de såg de skräckslagna hysterilesbianerna komma skrikande och gråtande tillbaka. De trehundra staplade upp häxliken i en låg mur som ett välkomnande exempel åt de flockar de ännu skulle möta denna natt. De dräpta kvinnorna hade vanställt sig själva i ett försök att göra sig oattraktiva och signalera sitt själsliga lidande. De hade lyckats väl, med neonfärgad stubb, svart smink, metall i ansiktet, tatueringar och skabbiga kroppar undslank de mäns suktande blickar och kunde känna sig fredade från att på nytt utsättas för de våldtäkter många av dem som barn och unga kvinnor genomlidit. Deras självförvållade ärr syntes tydligt och de trehundra var eniga om att de stackars lidande häxorna gått till en bättre plats.

- Män, ni har fått ert elddop och mättat korpen med asen, minns nu Leonidas och hans spartaner som stod mot sex miljoner asiater, uppmuntrade en kremerare sina kamrater.
- Hur många ä dä kvar?
- Spartaner frågar inte hur många de är utan var.¹⁴³

Varningskrien ekade "Bögarna kommer, bögarna kommer!". Bögflocken nalkades i andra änden av gatan och urslaven fylkade de trehundra ännu en gång. "Känn inget medlidande för de där oknullade hororna som vi satte något hårt, styvt och vasst i, de hade gjort sig lyckligare på en usel bordell än vad de var som eviga studenter på en parasitutbildning i manshat. Det var en bra sak att dräpa dem, för dem själva och för världen. Perun¹⁴⁴ ler mot er. Nu dödar vi bögsvinen som nalkas. Se så, ställ er på led för i helvete. Ska jag behöva sparka ut tänderna på er för att få er uppmärksamhet? Den som viker en tum får en vodkaflaska drämd i skallen av mig personligen. Visar ni rygg för pederasterna kommer jag köra in en avbruten vinglasfot i ryggraden på er. Nu dödar vi proffsbögarna. Skickar dem till det helvete de är ämnade för och villigt valt."

Den första bögvågen bestod av äjds-bögarna, de svingade spikfyllda plakat med osanningar lika vidriga som de själva "Lika rättigheter åt bögar är jättebäst", "Homosexuella är oxå människor" och dylikt trams. Äjds-härdarna svingade sina plakat och trots att plakaten var genomdrivna med sylvassa femtumsspik så kunde de trehundra karlarna med lätthet fånga bögpropagandaplakaten i luften och banka ner fienden på ett äjdsäkert avstånd. Ölburkar kastades mot fiendens böögögon, det hade stor verkan. (Som läsaren säkert känner till så har sodomitpederaster speciella ögon, så kallade böögögon, ögon som ser lustiga ut, smått vanställda, reflekterande sin själs inre osundhet.) Manfallet var lågt bland suputerna men desto större bland de sinnessjuka. "Då nu båda parterna var invecklade i häftig strid tog en man ur de trehundra här, som bar en vikings spjut, detta spjut i sina båda händer och genomborrade med kraft en liten bög, lyfte honom ur mänskomsan och svingade honom i luften över sitt huvud. Då den perversa bögflocken såg detta blev den förfärad och grep till flykten".¹⁴⁵ De äjdsbärare som inte hann fly på sina tunna ben, lika tunna som bevisningen i Nürnbergrättegångarna, lugnades med några kraftiga stamp mot bröstkorgen, det fick sexualbrottslingarna att passivt ligga och

---

¹⁴³ Agis II av Sparta.

¹⁴⁴ Slavisk gud.

¹⁴⁵ Mycket likt Paulus Diaconus skildring av slaget nära Forinus, mellan langobarder och östromare. Mannen som gjorde stodådet hette Amalong och det var inte en liten bög utan en liten grek han lyfte från sin sadel och svingade över huvudet.

rossla så att suputerna ostört kunde håna kuksugarna under deras sista plågosamma andetag. ”Om nu rättigheter är så viktigt, varför kämpade ni inte för allas rättigheter? Eller värlösa barns rättighet att undslippa sånna som er? Eller för nordmäns rättigheter i sitt egna land? Varför var ni, vuxna män, så självbesatta?” Nästa flock närmade sig – det var bögfjollar och hedonistbögar. Deras kroppar var klena av decennielångt klubbade, knarkande och försvagande showbiz- och designeryrken. Deras kokaininducerade mod till trots låg snart även de faststampade i asfalten. Men den sista bögvågen var den fasligaste. Ty den utgjordes av de skräckinjagande läderbögar och striden skulle bli hård, precis som läderbögar ville ha den. Lyckligtvis kände de degenererade inte till Pammenes ovärderliga råd.¹⁴⁶ En ärkebög beordrade samlag och ledde stjärtgossarna framåt, de slet och revs, skallade och tafsade. Manfallet var stort på båda sidor och slagets utgång var lika ovisst som en kvinnas humör från en stund till nästa. En bildskön bögyngling föll för hårda slag, han var ”en vällusting inom *la haute pédérasite*, en hisspojke vars karriär berodde på att man fick tafs på honom i hissen”¹⁴⁷ och när hårdbögar såg dessa sina eromenoi¹⁴⁸ falla blev de krigistokiga likt dorer. Urslaven hamnade framför en riktigt snuskig hårdbög, han hade sameblod i sig och kallades för läderlappen. Slaven fick tag i sodomitens skogshuggarskjorta, drog ned honom på marken och slet ur hans öronring. Men läderlappen landade mjukt och bekvämt på sina gummiattiraljer. Pederasten, som bar läderbyxor, lyckades slå ett oundkomligt bengrepp kring urslavens midja och höll på att pressa ihjäl honom. Slaven, som fortfarande var redigt berusad, höll på att ge efter och låta sig krossas av de mäktiga, steroidsprutade böglåren som hindrade honom från att andas. Men synen av bögens vidriga nunna: en douchebag-mustasch, sliskt mörkt hår uppsatt i en oljig hästsvans och ett strirrande bögleende; födde ett sådant äckel inom honom att han i ren ilska lyckades måtta slag efter slag mot det snuskiga ansiktet. Varje slag gjorde böggreppet litet lösare. Skulle han lyckas bryta greppet innan han själv svimmade? Han fick tag i läderbögens halskedja, som bar en anusimitation till ring. Med hjälp av halskedjan drog han mot sin natur bögen mot sig tills dess han fick ett grepp om böghuvudet och kunde dunka det i asfalten. Ett, två, tre dunk mot det hårda grå och bögen slocknade. Urslaven kunde andas igen. De trehundra suputerna hade stått pall. Sodomiterna hade nedgjordts, dekadensens armé var tillbakakastad, åtminstone för denna natt. Bögar och lesbianer lågo likstela på gatan, en man för varje kvinna, ”så tjockt som af böljorna uppkastad sjötång”.

Västerlandets förgörare drog sig tillbaka i mörka gränder och bidade sin tid, imorgon skulle de slå till på nytt.

På den segrande sidan rådde en återhållsam glädje. De tolv halvnyktra äktgermanerna dämpade segerruset och påminde om att vapenlekarna skulle fortsätta under morgondagen. Man tvättade sig i vatten och sprit för att skölja bort känslan av bögaras tafsande händer från den närgångna striden. Kvällsmat konfiskerades av de boende kring torget, nattvakt posterades och de trehundra stupade även de, ner på bara marken, slumrande lika sött som krigarkonung Karl XII på tjälbiten jord.

---

¹⁴⁶ Plutarchos nämner i sin Dialog om kärleken: Det var Pammenes, en man med goda insikter i erotik, som radikalt förändrade uppställningen av slaglinjen och som kritiserade Homeros för att ha varit okunnig om erotiska relationer, eftersom han grupperade achaierna på grundval av stam- och klantillhörighet och inte placerade älskare bredvid sin älskling, så att de stod med sköld vid sköld och hjälm vid hjälm.” [Översättare Sven-Tage Teodorsson.]

¹⁴⁷ Ernst Jünger, ur *Psykonauterna – Rus och droger*.

¹⁴⁸ Eromenoi är pluralis av eromenos, namnet på pojken i grekernas pederastiska förhållanden.

När slagets andra dag grydde hotade germanerna de trehundra att om de inte släppte in de kvarvarande lesbianerna till att ge dem nådastöten mot den förskräckliga bakfyllan så skulle germanerna slå in skallen på de trehundra så fort de bara orkade komma upp på benen. Men risken för det var låg ty så fort germanerna mådde bra nog att krypa så kravlade de in på torgets Statsbolagsbutik för att sluka den sista smaskiga alkohol som fanns kvar.

En grupp socialistfeminister som överlevt gårdagen drabbning deserterade på förmiddagen och kom över till de riktiga karlarnas läger. Gruppens inofficiella ledare, en gänglig kvinna som doktorerat i det progressiva ämnet "ursäktande-av-pedofili" berättade att bidragstagarna och förtidspensionärerna skulle leda anfallet idag.

- Jaså välfärdssvinen ska ledas till slakt. Då kan vi alltså vara säkra på att anfallet inte kommer förrän sent i eftermiddag, sade en karl som satt och snörade cestus kring sina nävar. Men de här förräderskorna, som övergav sin armé för att komma till oss, dem borde vi ge förrädares straff.

Man enades om att så skulle ske och det blotades friskt.

Solen gick sin milda gång och dess ljuva strålar smekte alla med sin värme, ond som god, låg som hög, såväl Diogenes som Alexander. Till sist hade bidragstagarna och förtidspensionärerna fått fart på sig. De leddes av en onanist som förtidspensionerats när han fått ledgångsreumatism och därmed hämmats i sin, av kommunen betalda, sysselsättning. De trehundra stod redo och väntade. Några bar germanernas spjut i sina såriga nävar och andra höll i torgets sista, urdruckna och avslagna glasflaskor, eller aluminiumskärvor slitna ur ölburkar. Bara de tolv germanerna hade muskler härdade nog att höja svärd även denna dag. Vodkaredbull skickades runt för att vederkvicka leden. Fireball shots sänktes för att höja modet. Fienden dök upp med släpande fötter och osäker blick, deras drivkraft kom ur viljan till bidrag och från Antifas hot om att de skulle få smaka teleskopbatong om de inte trängde fram mot de ynka trehundra. Den arma, viljelösa flocken närmade sig de bredaxlade, rasistiska testomännen. Någon överraskat fällde kommentaren "Mig synes så, som ville dessa parasiter, vilkas fränder vi råkade igår, än träffa oss."¹⁴⁹

Det må ha varit hird mot hird, flock mot flock och med försvararna i kraftigt numerärt underläge men slaget var som SS Nordland mot en mängd sovjetiska undermänniskor, en slakt utan dess like. Man trodde sig skymta hjältar som Gösta Pehrsson och Erik Wallin, kort tycktes de skymta till för att vråka omkull en hotande fiende innan de åter försvann i stridsvimlet för att dyka upp återigen där de behövdes som mest. Västerlandets försvarare såg hårdare ut för varje anfallsvåg de kastat tillbaka. Deras nävar vardt hårda som gjutjärn, blicken bestämd likt en örn som siktat byte och viljan stark som stål. Samhällsparasiterna sprang in i en vägg av våld, de bankades ner av knutna nävar och vassa armbågar eller drogs in bland de trehundra för att bankas ihjäl av de bakre leden. Parasiterna, lata men beräknande, insåg sin chanslöshet och flydde som djävulen flyr för korset. De trehundra följde inte efter, det behövdes inte, för i sin ände av Varma porten så spelade Antifa brännboll med de flyendes skallar.

---

¹⁴⁹ Kung Sverre sade "Mig synes så, som ville dessa bönder, hvilke vi råkade i morgse, än träffa oss" när de för andra gången samma dag skulle slåss mot samma stackars flock bönder. Citatet är taget ur Herman Vendells översättning av Sverre Sigurdssons saga, efter versionen som återges i Flatöboken.

Folk började desertera från dekadensens Allians och när Antifa sade att det var konstnärernas och studenternas tur att storma an fick de mothugg.

- Varför går inte ni själva till anfall? Ni som är så välrustade för gatustrider. Vi har inte ens några vapnen att ta till.
- Men det har ju inte de heller ser ni väl! De har bara sina blodiga nävar och armbågar kvar att slåss med. Deras patriarkiska spjut är brutna och de kan inte lyfta de svärd som kommer från fett längesen, när männen, jag menar hensen var starkare. Fascisterna var högst ynka trehundra när det här började igår och HBTQ-individerna decimerade dem ordentligt igår.
- Vi tänker i alla fall inte gå till anfall, motsatte sig en brungrå ung man som blivit konstnärernas naturlige ledare, för att han bjöd på hasch.

Antifa bankade honom sönder och samman varpå de vänligt frågade "Var det någon annan som inte ville försvara våra gator mot fascisterna?" Ingen svarade på frågan. Någon i illaluktande dreadlocks letade genom den sönderslagnes fickor i jakt på hans hasch men efter att ha fått en spark i ansiktet så satte även rastamannen efter de andra konstnärerna i den riktning Antifa pekade ut. Konstnärerna och akademikerna åtföljdes av vilseledda negrer som utlovats utsinliga bidragsfloder. Som för-stärkande hjälptrupper deltog blattegang som övergivit sin fädernetro och fallit offer för modernismens trams, mestadels makttokiga sossekurder, araber som förlorat Allah men funnit bidraget och tredjegerationens kommunistchilenare som aldrig missar en chans till upplopp.

- Efter de här återstår bara Antifa att nedgöra! Slicka era sår, förbind era krossade knogar. Nu dräper vi svartskallarna! uppmanade de trehundra varandra.

Den här gången var det de trehundra som stormade fram. Men de märkte snart att negerskallarna var av en kvalitativ skillnad mot vad de bankat in tidigare idag, tjocka och robusta tålde de slag efter slag. Negrer stora och rysliga som Adabisi i OZ-fängelset måttade slag med hårda, tunga konservburkar i sina svarta, kriminella händer. Morerna och saracenerna må ha varit småväxta men de vägde upp för det genom en fanatism skapad utav år av barnaga och manlig kampsport. Striden var hård och jämn. Män stupade. Saracener nedkämpades. Negrer dog. Konstnärer led. Studenterna försökte skydda skallen men fick då organen sönderslagna. Ateister tillkallade gud nu när de själva var i knipa: "För nordmännens raseri, bevara oss, milde herre Gud". Det gagnade dem föga. När skymningen föll drog båda stridande sidorna tillbaka, utan avgörande. Det fanns ännu negrer och sandnegrer kvar på den onda sidan. Ingendera hird hann bekymra sig över morgondagens fortsättning utan båda föll i djup dvala, samlades sina sista krafter.

Kapitel XXV

Västerlandets värnare vaknade först när den heliga solskivan i sin fulla prakt glänste över det torg de försvarat och fått sin sömn på de senaste dygnet. Bara död eller seger, natt eller dag fanns till för männen som samlats för moder Europa. Medan de ännu låg och mornade sig, sträckte på sina ömma lemmar och försökte värma upp skadade knän så vandrade en jomsviking bland dem. Han hade hälsat solen med Bjarkamåls heliga ord "Dagr es upp kommin" och den heliga solen lös milt på dem ännu en dag. Vad mer kan man begära än en dag i solen? Vikingen lade sin vårdande hand över de tappas sår och kvad hela Bjarkamål inför dessa Västerlandets varingar som törstade efter uppmuntande ord. Kvadet är för långt för att jag, berättaren, här skall återge det i sin helhet och jag nöjer mig därför med några strofer.

Vakne nu, vakne
männerna alle.

...

Ej till vin jag er väcker,
eller vänslan med mör.
Här stundar stridens
hårda lekar.

De avgav solhälsning och bad Tor om hjälp inför denna ödets dag innan de ställde upp i hakkorsformation och inväntade fienden. Så dök invällarna upp, negrer som sandnegrer. Av de tolv övergermanerna, återstod endast sju vid livet, dessa stegade fram i fylkets spets. De var denna dag näck sånär som på sitt spjut, sin yxa och ett höftskynke som bar deras svärd och dolk.¹⁵⁰ Den äldste av dem stirrade med sina kristallblåa ögon mot de ondskefullt mörka. Hans lätta, blonda hår lekte i blåsten. Så mumlade de andra germanerna "Deyr fé, deya frændr" och han svarade med att kväda:

Fä och fränder faller från,
döden skall drabba envar.
Ett vet jag som varar länge och väl,
mycket mannamods minne.

De sju var redo att gå bärsärk. Sju smutsiga kroppar fyllda med rent hat, mot en flock av parfymerade saracener med befläckade själar. En grov bärsärk vid namn Svinstefan hävde nonchalant ur sig ord som han snappat upp på ett vikingtåg "Viel Feind', viel Ehr".

"Till Valhall!" skrek de sju som en man och störtade fram. Ensamma gick de bärsärk på saracenerna. De sju slog till som en ohejdbar våg, likt en bränning som väller över ett sandslott för svagt för att bjuda motstånd och tar med sig det tillbaka ner i djupet. Med varje slag dräpte de en invällare men pådrog sig själva sår efter sår, rispör, hugg och slag. De tycktes ostoppbara trots att deras kroppar färgades röda av blod, fiendens och deras egna. Brusande av ilska störtade de över fiende efter fiende. Men så slogs en av dem ner på knä och fick huvudet krossat av ett järnrör. En annan föll samman efter att ett tjog butterflyknivar satts djupt i hans stolta bröst. Slutligen slog saracenerna på flykten och de fem äktgermaner som ännu levde följde efter och dräpte varenda en de hann ikapp. Saracenerna flydde förbi Antifa, Antifas djupt inpräglade xenofili höll dem från att banka ner de flyende som sprang till blattekvarteren för att hålla sig där. Men när de fem ännu levande germanhjältarna kommit i jämnhöjd med Antifa var de fullständigt slut. De blödde ur oräkneliga sår och kunde inte få tillräckligt med luft. Ansträngningen fick det att svartna för deras ögon. Var och en hade de knivar instuckna i rygg och buk. De slutade framför de svartkläddas teleskopsbatonger. För trötta för att värja sig. De slutade sina liv saliga i vetskapen om att festmåltider skulle stå uppdukade åt dem i samma stund som deras sår slutade värka.

---

¹⁵⁰ "Varenda en av dem har en yxa, ett svärd och en kniv med sig ... de har allesamman från sina naglar upp till sin hals figurer av träd och andra ting, tatuerade i mörkgrönt." Ibn Fadlan om ruserna.

Och så var det bara Antifa kvar. Till sist vågade de sig fram, under de glada hejaropen "Avanti o popolo, alla riscossa, bandiera rossa, bandiera rossa". Svartklädda, inte som hyggliga fascister i svartskjorta utan i svarta mjukiskläder som elaka, ovärdiga fascister utan sinne för estetik och därmed också utan minsta uppfattning om rätt och fel. Förutom batong, pepparsprej och knivar bar vissa av dem kevlarväst och polishjälm. Deras led var täta när de sakta, trevande klev närmre. Abenlands arier stod formerade sig i svinfylking. De hade endast sina bara nävar till försvar. Varje vapen de kunnat bruka var nu förstört. Men spartanerna vid Thermopyle hade fortsatt slåss med sina nävar och tänder till vapen och det skulle även de. De förstod att utgången var ödesdiger, men än kunde de påverka domen över död man. De kunde välja sin väg ut. Urinen rann längs benet på en av männen, trots rädslan var hans vilja stark som stål, fast som en klippa på sin plats muttrade han:

Aus Blut und Eisen steht die Erde
Verjüngt aus Trümmern wieder auf.

Ein neuer Gott spricht jetzt sein "Werde"
Und weist den Welten ihren Lauf.¹⁵¹

"Till Valhall! Vernichtungsschlacht!" Skrek någon bland de goda och hans kamrater besvarade hans skrik "Till Valhall! Vernichtungsschlacht! Vi kan inte förlora, antingen vinner vi en nordisk framtid eller så vinner vi Valhall! Den enögde ser på oss i denna stund, bevisa att hans folk ännu lever! Den svarta solen lyser på oss!", "Följ mig, med största sannolikhet är vi odödliga!" skrek äktgermanernas efterträdare och rusade fram mot Antifas kalla stål.

De båda härarna drabbade samman. De decimerade trehundra försökte skydda sina skallar med armarna, men fick händer och underarmar knäckta av batongslagen. De försökte mota slag mot de svartklädda, men träffade västar och hjälmar. Lugnt och metodiskt skred de svartklädda till verket, så till den grad att man undrade om inte en stor del av dem var polisinfiltratörer. De avskilde de tappra försvararna en efter en, omringade och bankade sönder den avskärmade. Sakta men säkert skulle alla Abendlandsmänner falla. Men de stodo fast, ingen visade fienden rygg. De visste att fä och fränder dör, såväl rikedom som livet har ett slut. Dödskampen var avgjord, om än inte slutförd.

Bakom dem på torget låg germanerna utslagna, minst lika bakfulla som under gårdagen, efter flera dagars tappert supande. En modig ung student, som ännu inte fått sitt fulla skägg, störtade fram och motade ett tappert slag mot en svartklädd, han blev genast omringad av Antifa. De slog mot armar och ben så att han varken kunde röra sig eller skyla sin kropp. Han föll ned på knä och stirrade upp mot den ljusa himlen, så primalskrek han "Langemark!" innan ett batongslag i bakhuvudet släckte hans himmelsljusa blick. Disciplinen var hög, men moralen låg i ljusets hird. Alldeles plötsligt dök ett svagt motorljud upp i fjärran och snart även en melodi de kände igen.

Ob's stürmt oder schneit, ob die Sonne uns lacht,
Der Tag glühend heiß, oder eiskalt die Nacht,
Bestaubt sind die Gesichter, doch froh ist unser Sinn, ja, unser Sinn.

---

¹⁵¹ Kurt Eggers, han tjänstgjorde i SS-Panzer-Division Wiking och dog på östfronten 1943.

Es braust unser Panzer im Sturmwind dahin.
Es braust unser Panzer im Sturmwind dahin.

De visste inte varifrån ljudet kom men hågen höjdes då de likt goda nationalsocialister stämde in i andra versen.

Mit donnerndem Motor, geschwind wie der Blitz,
Dem Feinde entgegen, im Panzer geschützt
Voraus den Kameraden, im Kampfe stehn wir allein, stehn wir allein.

So stoßen wir tief in die feindlichen Reih'n!
So stoßen wir tief in die feindlichen Reih'n!

De svartklädda började stirra med oroliga blickar på varandra. Vad var det som hände?

Wenn vor uns ein feindlicher Panzer erscheint,
Wird Vollgas gegeben und ran an den Feind.
Was gilt denn unser Leben für uns'res Reiches Heer? Ja, Reiches Heer.

Für Deutschland zu sterben ist uns're höchste Ehr'.
Für Deutschland zu sterben ist uns're höchste Ehr'.

De tappra kunde inte skrika ut de sista två raderna högt nog, hoppet strömmade tillbaka genom varje ådra. Motorljudet dånade nu.

Mit Sperren und Minen hält der Gegner uns auf,
Wir lachen darüber und fahren nicht drauf.
Und droh'n vor uns Geschütze versteckt im gelben Sand, ja, gelben Sand.

Wir suchen uns Wege, die keiner sonst fand.
Wir suchen uns Wege, die keiner sonst fand.

Marken skakade. Något stort var på ingång.

Und läßt uns im Stich einst das treulose Glück,
Und kehren wir nicht mehr zur Heimat zurück,
Trifft uns die Todeskugel, ruft uns das Schicksal ab, ja, Schicksal ab.

Dann wird unser Panzer ein ehernes Grab!
Dann wird unser Panzer ein ehernes Grab!

En vrålande stridsvagn dök upp med vad som syntes vara två Valkyrrior uppe på. Valkyriorna var klädda i svart läder och fluffiga minipälskragar. Den ena Valkyrian placerade bly i Antifa med stridsvagnens kulspruta och den andra sköt prickskytte mot storkapitalets tjänare. Grammofon, elektronrörförstärkare och högtalare var stiltigt fastgjutet mot pansarn.

- Vad är det här? Ett försvunnet SS-kompani? frågade en av de undsatta.

Men riktigt så bra var det inte. Utan det var Johannes som kom ur den Tiger han beridit. Likt en modern riddare steg han ur stridsvagnen. Antifa låg nedgjorda på marken, likt nödslaktat boskap.

- "Jag fördes hit...", började Johannes, "...jag fördes hit...inte av kall nyttokalkyl utan av Nibelungentrohet"¹⁵² – "jag fördes hit av en diktare". En mening jag för längesedan läst av Ezra Pound dök upp i min hjässa: "If a man isn't willing to take some risk for his opinions, either his opinions are no good or he's no good."

Innan den segersälle Johannes hann fortsätta började ett gurglande höras från en svartklädd, en riktigt seglivad sataniststalinist. Han roslade fram "Döda mig inte, jag är inte marxist utan anti-leninistisk anarko-syndikalist med trotskistiska preferenser, maoistiska böjelser, althusseriansk riktning och kommunitaristiska-andravågenfeministiska tendenser". Johannes benådade honom med sin Luger, ohne mit der Wimper zu zucken.¹⁵³ Kommunistblod rann ur den spräckta skallen – inte svart som man kan tro utan rött likt hos andra – men hjärnan såg djupt perverterad ut, omformad genom tiotusentals timmar med läsning av "Kritik av ditt och datt", rödvinssvammel, slag-ordsrabblande och felaktiga filosofiska slutsatser.

De hedniska skriken "Till Valhall" hade fått Alois att vakna ur sin AVK-psykos. Han hade krupit från torget, fram över kullerstenen för att komma till striden och undvika den sotdöd han fruktade. Men kom fram först nu. Utmattad och ansträngd proklamerade han "På denna plats, från denna dag till tidens slut, får ingen förrätta sitt tarv".

De överlevande bland de trehundra kom att bilda Alois järngarde. De hade bevisat sig som äkta män när det behövdes. Snart skulle alla möjliga komma lismande och smickrande och säga "jag var med er ändå från första början, jag har alltid varit med er". Järngardet skulle behövas nu när plundringarna var slut och germanerna, så fort de åter kommit på benen, ville ge sig av från staden. Alois följde germanerna till stadens utkant och vinkade dem adjö. De var tungt lastade med slavinnor. När han såg germanerna försvinna bort i fjärran, mot nya mål och nya skräll, nya plundringar och fröjdsamma härjningar, tjutande flickor och deras dödsrosslande män, för att bemäktiga sig fiendens boskap och slakta det till fest – då avundades han dem det kringflackande livet. Det enda han själv egentligen gillade i det moderna industrisamhället och skulle sakna om han lämnade det, var tandtrådsbyglar.

Så stred germanerna vid Varma Porten.

---

¹⁵²Parafraas av Adolf Hitler.

¹⁵³ Utan att blinka.

Andra boken

Ge mig frihet eller ge mig fascism

”Slag blir besvarat med slag, och ont på det onda sig hopar”
Pythia – oraklet i Delfi

Efter att den genomgripande moraliska utrensningen av samhällskroppen gått sin gilla gång så sänkte sig lugnet ännu en gång över staden. Alois järngardister patrullerade hans del av stan och några snutsvin hade lunkat hem från Jämtland och bjudits värvning i Marcus del av staden. Nu infann sig tiden för att tala till folket. Locka dem bort från socialdemokratin och in i det fria och naturliga. Alois beslutade att hålla en predikan på stadens högsta kulle. Budkaveln gick över gator och torg. Han bad Verner komma och stå honom bi.

Berchtesgadenpredikan

Alois sjuka, avgrundsdykt senila hjärna fylldes av en inre dialog. ”- Men jag kan inte tala! - Misströsta icke, jag, Hitler, skall tala genom dig”. Han satte sig ovanför en burk giftgas och andades in den genomskinliga ångan som därur steg för att få den rätta barytonstämman. Verner rökte Castros cigarrfimpar för att få morfarsröst. Därefter visade de sig för folket. Som på det förvirrande Jeopardy så ställde fånen frågorna och Alois och Verner gav svaren.

- Hur ska vi nu behandla de som förtryckt oss?
- Till skillnad från min vän Verner så har jag inte kommit för att upphäva lagen utan för att uppfylla den. Det har blivit vår tur att säga ”dina rättigheter avtar där mina känslor tilltar, din frihet tar slut där min känsla tar vid.”
- Ska vi straffa de stora massorna?
- Hata inte slentriansocialisten, ty han är som ett barn i skallen.
- Vad är rätt?
- Det som är evigt. Endast i äktenskapet skall två ligga i en säng et cetera, et cetera.
- Vilka är dummast, kristna eller humanister? frågan var riktad till Verner.
- Dessa båda religiösa typer tror på absoluta värden. Grunden till de kristnas tro inträffade för tusentals år sedan. Det är svårt att veta vad som skedde för så längesen så deras tro är inte urbota dum, utan på sin höjd korkad. Grunden till humanisternas tro däremot är väldokumenterad. Vi vet när idéerna om mänskliga rättigheter uppstod och vi vet vilka frimuare som skrev dem. Vi vet hur upplysningsparasiten spreds. Vi vet också när de mänskliga rättigheterna nedtecknades, samma år som Israel grundades genom att bryta mot densamma. Dessutom vet vi vilka skurkar som låg bakom dessa ”deklarationer” som ateisterna kallar sina uppenbarelser för. Därför är humanisterna dummare, för de förgudligar någonting som vi med säkerhet vet att människan skapat, de gör absoluta värden av några trossatser ihopkokade av ett rövarpack som inte ens själva respekterade vad de skrev. Ateisthumanisterna anklagar de kristna för att göra samma intellektuella felsteg som de själva i vida högre grad gör sig skyldiga till!
- Men det finns ju kristna som gör samma misstag som humanisterna i att de förnekar evolutionen.
- Javisst finns det några få kristna som gör det, men alla humanister förnekar evolutionen i att de förnekar ras- och könsskillnader, så återigen är humanisterna oändligt mycket dummare. Likt en shoahtröende är oändligt mycket dummare än en kristen fanatiker.
- Vilka tror på flest andeväsen, de religiösa eller ateisterna?
- Då kristendomen trädde tillbaka så trädde humanismen fram, likt ett valsande par. Ock humanistateisterna förheligade och besjälade sina fantasifostren. I deras värld så kryllar det av demoner och onda väsen, alla av dem osynliga och obevisbara. Patriarkatet stryker runt därute och dess onda makt påverkar oss alla om man får tro ateisterna. För att bara nämna ett

av deras oräkneliga andeväsen. Samtidigt förnekar dessa människor den judiska makten. De ser varenda spöke som överheten beordrar dem att se men blundar inför verkligheten. De hyllar kejsarens nya kläder.

- Kan vi skapa jämlikhet?
- Det var en gång ett land som ville göra varenda en av sina medborgare lika utbildad. Man införde skolplikt för att sinka och stympa de mest begåvade hjärnor, likväl lyckades de dock blomma. Då gjorde man universitetsstudier gratis, för att var och varannan tölp skulle höjas till de begåvades nivå. Universiteten fylldes med läspande och lispande mähän och malande psykfall. Men detta var det minsta problemet! Nej, se det stora problemet var att universitet slikt en magnet över järnspån drog till sig nästintill varenda tänkande järna, och skolade dem till att bli akademiker. Varje ödemark tömdes på talang, byarna urlakades på intelligens, småstäderna tappades på begåvning; alla drogs de samman i universitetsstäderna. Systemet som skulle skapa jämlikhet skapade aldrig tidigare skådad uppdelning. Landsortsbo vändes mot storstadsbo, begåvad vändes mot talanglös. Den utbildade medelklassen fröjdades och härskade över icke-akademikerna som led under de copy-paste-bildades styre. Så småningom kom akademikerna på en djävulsk plan. De lät juden Hjalmar Mehr¹⁵⁴ riva stadskärnorna och motade sina undersåtar till stadens traditionslösa förorter där de lämnades åt sig själva och TV:ns promiskuösa sexualmoral. "En far per barn" så läto mottot när ensamammorna lämnade barnen med fryspizza och micro och gav sig ner till kvarterskroger. Själva satt akademikerna i salladsbarer med kaffe-chinos i hand och beklagade sig över att folket gillade Mackdånalds. Så gick det till när jämlikhet skulle skapas.
- Finns det verkligen två kön? Jag har hört pojklika kvinnor hävda annat.
- I begynnelsen fanns mannen, och Gud såg att han var god. Därför skapade Gud kvinnan – Guds verktyg för att skapa fler män. Men likt Krist måste ha en Antikrist så formade Gud kvinnans lynne för att plåga mannen och för att sätta onda ränker i hans oskyldiga skalle, tankar på att skada sin näste broder. Likt det finns himmel och helvete, godhet och ondska, så finns också mannen och kvinnan.
- Ska samhället byggas på förnuft eller på hävd och sed?
- Den europeiska rassjälen har en obotlig dragning till förnuftet. Men upplysningsexperimentet bevisade bortom allt tvivel att det förnuftsutformade samhället inte övervinner hävdvunna traditioner. Gammal klokskap besegrar modernt förnuft. Vilket också de germanska filosoferna övertygande bevisat. Inget logiskt system att enas om är möjligt att uppställa, ty vi är oeniga om axiomen. Mänskösamfundet måste byggas på tradition, hävd och sed, eftersom dessa är de enda värden människan håller för sanna, hur falska de än må vara.
- Men kan den allvetande, moderna människan bygga ett logiskt samhälle?
- Låt mig svara med en paradox: Vem runkar bybögen i en by där all som inte runkar sig själva runkas av bybögen?¹⁵⁵
- Blir vi klokare? Vi tror ju inte längre på andar och gudar.
- Hörde du inte vad jag sa om humanisternas fantasifoster? Andar är osynliga. Även gravitationen är osynlig. Gravitationen är dock konsekvent, mätbar och förutsägbar. Andar däremot, är inkonsekventa. Den vita rasismen är osynlig. Ingen kan ta på den, ingen kan peka på den, ingen kan säga var den är. Ändå sägs den vara allomstädes närvarande. Den sägs ligga

---

¹⁵⁴ Givetvis var Hjalmar Mehr inblandad i Bordellhärvan/Geijeraffären.

¹⁵⁵ En variant av Russells paradox.

i blickar och höras i tonfall, men ingen kan med säkerhet säga var, när och hur. Den verkar negativt på araber och andra negrer men positivt på koreaner och övriga kineser. Den är inkonsekvent, den upphöjer de gula folken och nedsänker de bruna. Där har du svaret. Har vi då blivit klokare?

- Varför stödjer eliten EU?
- För att de tjänar på det förstås, ärthjärna.
- Varför vill Miljöpartisanerna hellre ta in blattar som förstör naturen och överbefolkar landet än skydda den fria naturen och djuren?
- Därför att de ser icke-vita som djur, som en del av naturen.
- Varför slår blattar sina barn?
- För att deras barn är fördjävliga.
- Varför är fjollbögar, det vill säga de uppenbart homosexuella bögar, så vänster?
- Fjollbögar har, genom att till fullo leva ut sin hedonism, valt att bli paria, av den anledningen är de annan parias bästa vän. De söker sig till de bruna och de svarta för att i egenskap av vita män vara pariakungar, negerkungar och exploatörer av de fattiga, bruna pojkmassorna.
- Varför är de ogeniala konstnärerna så jävla löjliga?
- Därför att de vet att vad de gör tillhör barnens värld. De målar, låtsas, dansar, efterapar och sjunger. Så för att framstå som tillhörande de vuxna, arbetande människornas värld så tar de sig på ett förbannat stort allvar. Men endast geniet och narren är sanna konstnärer! Geniet därför att hans konst är sublim och narren därför att han erkänner yrkets barnslighet.
- När byttes devisen "den starkaste överlever" till "den lömskaste överlever"?
- Då det sekulära prästerskapet besegrade adeln.
- Vad är livets mening?
- Att kämpa för germanskt världsherravälde.
- Varför har så många kändisar varit mobbade som barn?
- För att de rådande krafterna gynnar alla de med lätthet kan kontrollera. Vuxna mobboffren som fortfarande drömmer om att bli "coole killen i klassen" är lika lättkontrollerade som sexuellt perversa människor.
- Men de rådande krafterna, varför hyllar de frihet samtidigt som de förbjuder den?
- De hyllar den individuella friheten, friheten från plikten och ansvar. Friheten att odla bort sitt liv och frihet från plikten att värna om sitt folk. De skyddar friheten att skaffa veneriska sjukdomar, morbid fetma och att ha sterilt sex. Men de avskyr friheten att sträva mot sin högsta potential. Om inte alla kan bestiga ett högt berg så ska ingen få göra det.
- Vad ligger då bakom kvinnofrigörelsen?
- Jag citerar ur kapitel F.3, Människorproduktionens historia, författad av G. Heinsohn m.fl. och ha nu, i ert korta, klandervärdiga minne i beaktande att feminismen stammar ur lönearbetets hemland, det förhatliga England, nå, "Eftersom lönearbetaren inte behöver några söner och arvingar med uppgiften att vid arbetsförmögenhet och ålderdom försörja honom, då han blir arbetsförmögen eller gammal, behöver han heller inte en hustru för att föda och uppfostra arvingar. Ekonomiskt sett är det en minuspost att försörja en hustru, liksom att försörja barnen efter det statliga förbudet mot alltför tidiga utsugning av dem [lagar mot barnarbete]. Så småningom börjar därför de manliga lönearbetarna avstå från äktenskap, vilket dock förblir svårt så länge som utomäktenskapligt könsumgänge bestraffas som förbrytelse. Ett annat sätt att undvika underhållskostnader är att skaffa sig en sexualpartner med vilken man visserligen ingår i den äktenskapsform som staten kräver, men som ekonomiskt sett inte innebär någon

belastning, eftersom hon själv ägnar sig åt förvärvsverksamhet. I samma utsträckning som männen antingen väljer äktenskapslöshet eller förbindelse med en självförsörjande hustru, förlorar kvinnor möjligheten att få försörjning av en man. Om de trots detta vill överleva måste de själva bli yrkesverksamma, alltså för sin del ge sig in i konkurrensen om intäktskällorna. För detta behöver de alla formella rättigheter – rätt till arbete, att ingå avtal, att bosätta sig var de vill och så vidare – som tidigare utövades för dem av fäder och äkta makar. Ur detta tvingande behov uppkommer kvinnornas kamp för lika rättigheter.” Slutcitrat, nästa fråga.

- Men varur kommer den moderna feminismen?
- Den kommer från dess finansörer: CIA¹⁵⁶, Rockefeller Foundation, Ford Foundation, Warner Communications, George Soros genom Open Society Foundation och dylika ljusskygga typer, leta efter pengaspåret.
- Vi har hört pseudointellektuella säga att vår tids informationsspridning via internet är att likna vid tryckpressen, stämmer det?
- Dessa pseudointellektuella drar denna parallell i samma mening som de utstöter den sönderslitna frasen ”informationsspridning har demokratiserats”. De förtjänar prefixet ”pseudo” därför att de producerar den tolkning som deras arbetsgivare vill ha, men inte sanningen. Vad som dock går dem helt över huvudet och som är ofantligt mycket viktigare är att internet, precis som reformationen, eliminerar tolkningsföreträdet för den anställda pseudointellektuella klassen och förskingrar deras intellektuella monopol. Likt medeltidens präster och biskopar så har de alltför länge stått i fina byggnader med fula kläder; i vilka de idisslat lögner och spytt ut haranger av osanningar ned på den pöbel de kallar syndig. Men ett forum som *Flashback* bevisar att trötta, arga ingenjörer och snickare som sitter och dricker starköl ur burk och knappar på sina datorer om kvällskvisten tolkar vårt samhälle och dess förändringar på ett oändligt mycket sanningsenligare sätt än ljugande rödvinspimplare. Mer än att internet gett oss vår tids motsvarighet till tryckpressen så har den gett oss förutsättningen till vår tids motsvarighet till den översatta Bibeln, det vill säga förmågan till att själva tolka världen.
- Vad är problemet med kommunism?
- Jag kunde citera Zappa.¹⁵⁷ Men säger istället såhär, problemet med kommunism är att de har de lata, arbetsodugliga och allmänt misslyckade människor på sin sida och hungriga sociopater till ledare, och så en klick bankrier förstås. Kommunistflaggor färger består alltid av en stor bakgrund av blodsrött och en liten, men ytterst viktig guldgul färgklick i centrum. Det röda står för de stora floder av arbetarblod som ska flyta och det gula står för de fåtaliga bankirernas berikning på arbetarnas bekostnad. Ni förstår kanske den djupa innebörden i att McDonalds delar kommunismens färger.
- Varför syns Hitler och Jesus aldrig på foto tillsammans?
- För att de är samma person, fattar’ula!
- Gick saker och ting riktigt åt helvete först på 60-talet?

---

¹⁵⁶ Studera Cord Meyers dubbeleggade arbete. Han skulle infiltrera vänsterorganisationer för att sabotera och styra dem i av CIA önskad riktning men verkar snarast ha hjälpt dem. Mordet på hans fru, Mary Pinchot Meyer, är för övrigt fullt av intressanta konspirationer eftersom hon var älskare till John F. Kennedy. Svågern Ben Bradlees (chefredaktör för *The Washington Post* under Watergateskandalen) uttalande om Marys dagbok väcker dunkla frågor.

¹⁵⁷”The problem with communism is that people like to own stuff”

- Nej, redan på 20-talet, ty då hade barnen till de judar som kom till USA på 1890-talet vuxit upp och börjat fylla universiteten. Durkheim planterade ogräset sociologi och Boaz förpestade antropologin. För att inte tala om när Rockefeller Foundation plockade in hela Frankfurtskolan till USA under 30-talet.
- Vad är totalitarism?
- Totalitarism är när man inte kan äga sitt barn ens i hemmets trygga vrå.
- Ingen hade brytt sig om politik om vi var genetiskt programmerade till 100%, men vad är då miljöns stora påverkan i våra levnadsöden?
- Miljön kan leda till genernas död. Att mörda någon är en miljömässig påverkan som till 100% påverkar dennes gener.
- Men jag vill att miljön ska betyda något mer, att den ska kunna höja oss.
- Miljön kan mörda och svälta dig dig, förslösa år av ditt liv, lemlästa dig och förstöra din hjärna. Men höja dig har den svårt med, på sin höjd kan miljön höja din IQ om du undviker en uppväxt med jodbrist. Men folk föredrar miljömässiga förklaringar framför genetiska därför att det skänker mening åt deras lidande. De finner tröst i att det svåra, det tunga, det outhärdliga i deras liv haft en mening. Att det var lidandet som gav dem de insikter och de starka sidor de idag besitter. Människan vill tro att smärta allena skänker lärdom, ty annars blir det outhärdligt att leva med sina ärr. Kanske stämmer det i den mån att fallna människor har en större erfarenhet och insikt i folkets lidande och bekymmer, eftersom de erfarit fler klassers lidande.
- Ja det ligger någonting i det. Är det då så det är att vara människa?
- Nej, det är så det är att vara ojråpé.
- Ska man då lyssna på sitt inre när det säger att det som skett i slutändan är bäst?
- Viljan till att tro på att det som skett i slutändan leder till det bästa är mycket stark. Tänker du på det goda som kunde ha varit och det onda som skedde kommer du att lida till bristningsgränsen. Hur ska du trösta dig själv utan tron på att lidandet haft mening? Varför tror du att Jesu lidande har varit så trösterikt för ojråpéer genom tiden?
- Varför byter staten ut sedlarna mot ny design ibland?
- För att luska fram alla svarta kontanter.
- Vad säger oss Technovikingfenomenet?
- Att människans fundamentala drift att vilja styras av karakteristiskt ariska överherrar är oföränderligt.
- Varför har kroppsbyggning blivit populärt?
- Det är gojernas svar på den samtida dekadensen.
- Varför är fängelseserier så populära bland tonårspojkar?
- För att de porträtterar den mångkulturella skolan, de etniska konflikter som tar plats i våra barns skolor talas det inte om i vuxenvärlden, men de speglas i tv-serien Oz.
- Om staten nu vill ha socslavar, varför är det så svårt för en av oss att få bidrag men så lätt för en invandrare?
- Att ha socslavar må vara viktigt för politiker och byråkrater men för de som styr nyss nämnda kräk så är det viktigare att utrota ojråpéen. Därav att vi arbetar hela dagarna så att invandrare kan gå lediga hela dagarna och göra barn som högsta förströelse. Medan du arbetar så sätter invandraren på sin fru, medan du köar hem från jobbet så våldtar han din dotter.
- Varför säger man att kvinnan är ett mysterium?
- Därför att du kan göra ditt sinne fritt från stat, politiker, Gud, präster, ateism, darwinism, humanism, professorer, mänskligheten, greenpeace-aktivister, människodyrkan, titelhoreri,

feminism, socialism, moral och otaliga andra irrläror. Men du kan inte göra dig fri från kvinnan. Henne frågar du: Hur kan jag offra mig för dig?

- Vad är en god hustrus viktigaste egenskap?
- Lydnad.
- Vad särskiljer den indo-europeiska kvinnan från övriga kvinnor?
- Att hon har en personlighet.
- Är det staten eller folket som är sjukt?
- Det är inte parasiten som är sjuk utan värden.
- Vilken är ojråpéernas mest rasistiska religion?
- Den eurocentriska liberlismen, som vill göra varje människa världen över till ojråpe.
- Vem ska lösa mina problem?
- Låt mig ge några exemplen. Homosexualitet och liknande perversioner och sinnessjukdomar anknutna därtill grundar sig i den sjuke individen själv. Det är fullständigt felaktigt att projicera dessa personliga defekter, de kors som dessa människor har att bära, på samhället. Men denna projicering är ett typiskt sjukdomsytttrande i vårt oligarkiska folkstyre. Folkstyret gör var person till politiker, och varje problem till ett politiskt problem. Hemmets gräns och politikens gräns upplöses och smältes samman till en vidrig, diarrélös blandning. Varje personligt problem projiceras på samhället, ses som skapat av samhället, och botemedlet sökes i samhället. Samtidigt vägrar de nyliberala erkänna att det finns ekonomiska och sociala faktorer utöver sexuell- och rasligtförtryck som påverkar oss. Är man en vanlig nordbo som inte trivs i detta pisssamhälle sägs det bero på en själv och man rekommenderas tabletter och terapi. Men när en stor mängd människor upplever samma problem står svaren inte att finna i de individernas förändring utan i samsamhällets förändring.
- Varför är det bättre att grunda samhället på ett gemensamt folk än på en gemensam idé?
- Därför att den kristne inte är lycklig förren varje själ är räddad, demokraten inte kan fröjdas förän varje människa röstar som han vill och humanisten inte är glad förens dagen då var man repeterar hans goja. Denna dag kommer aldrig.
- Ska vi följa traditionen eller det nya?
- En pöjk letade efter ett nattkärl till sin kammare, han nöjde sig med en tyskimporterad enlites ölburk han hittade i papperskorgen på sin storebrors rum. Han upptäckte dock inte det lufthål som huggits ut då brodern "shotgun"-hävt i sig ölen. Ute på gården hittade han ett böjligt plaströr och uppfinningsrik som han var lade han ihop ett och ett. Då kvällen kom låg han förväntansfull i sängen. Flaskan stod under sängen och plaströret som ledde ned däri hade andra änden bekvämt liggandes på nattduksbordet. När han under natten behövde tömma blåsan räckte det med att han räckte sig efter slangen och pissade däri, han behövde inte resa sig en tum. Lycklig somnade han om. Men på morgonen när han skulle smyga ut och tömma sitt nattkärl utan att modern såg så upptäckte han att dess innehåll runnit ut på marken. Genom det oupptäckta hålet. Olycklig som bara en olydig pojk kan vara fick han smyga in en toarulle på sitt rum, skura på sina bara knän och smyga ner det blöta pappret i toan, allt utan att mor fick märkta något. Så löd sagan om pojken med nattkärlet.
- Å va fan ska det betyda?
- Förstår ni inte ens den mest familjära av analogier! Ni fåvitske! Men som den store pedagog jag är, i Teratologens fotspår, så ska jag förklara den för er. Att springa på toa mitt i natten har blivit tradition och sed, detta nya sätt är numera det gamla sättet. Pöjken har varken fått ett nattkärl eller kunskap därom. Vad han gör är för honom uppfinnande och nyskapande, vare

sig det funnits tidigare eller ej. Nattkärlet är det nya. Toaletten är traditionen. Modern är sedens väktare. Hade pojken noga studerat sitt nyfunna nattkärl eller tagit hjälp av sin fader, så hade olyckan kunnat undvikas. Men att återvända till det gamla, säg l'ancien régime, utan en ledsagande fader, vilket vi saknar, detta vore trots att det är beprövat ändå inte enklare än att skapa något nytt och sunt. Låt oss blicka framåt.

När nu Alois och Verner talat en lång stund vart folket som lyssnade hungrigt. Men där fanns bara fem portioner färdig soppa och ett par fiskar att fylla ut den fattiga soppan med. Verner såg då en möjlighet att både utfodra alla som samlats för att lyssna och samtidigt lära dem om den oligarkstyrda centralbankens verkningar.

"Skåda mig, ty jag är centralbanken" sade han och blandade soppan och fisken. Han gav av soppan först till sig själv och därefter till sina vänner. Men för varje sopportion han delade ut höll han i en skål vatten. Så att mängden soppa i kastrullen aldrig minskade. På detta sätt fick alla del av soppan. När var och en fått soppa och de sista som utfodrades inte fick mer mat i vattensoppan än det finns medicin i homeopatiska blandningar förstod det trögfattade folket slutligen ett av de sätt som centralbankens onda verkningar skadade dem på. Vredgade över att ha blivit lurade av överheten genom hela sina liv bad de herrarna att fortsätta förkunna sin stora visdom.

- Humanojisterna skrymtar och skrälar och påstår sig avsky kyrkan, trots att de är arvtagare till universiteten. Universiteten som en gång skapades för att utbilda präster. Hur förklarar du det?
- Lutheranen hatar påven, icke sant? Den äkta lutheranen kallar sin tro för den enda sanna, rena lutherska läran. På samma vis ropar katoliken "Avsvär dig kätteriet!" till protestanten. Kristna drömmer om ett paradiset efter livet, humanojister drömmer om ett antirasistiskt samhälle på jorden, kristna tror på satan, humanojister tror på den vite mannens obotliga ondskan und so weiter, und so weiter. Humanojisterna är dock så ohyggligt dumma att de, till skillnad från dagens kristna, inte förstår att de är religiösa. Humanojisterna är så mäktiga att de inte behöver hota om ett helvete efter döden likt milda kristna utan de kan ge sin fiende ett helvete redan i detta liv. Livet idag är så godt att hotet om att förlora brödjobb och anseende är ett tillräckligt hot för att tysta kättaren. Det var inte tillräckligt på den glada medeltiden, eller om makten inte var lika grym då.
- Vilka styr median?
- De som ses som offren. De vars illgärningar tystas och som inte får kritiseras.
- Vilka är de?
- De som säger "assimilera er", men aldrig själva assimilerar sig.
- Vi förstår inte, vilka då?
- De som praktiserar endogami men tvingar oss till exogami.
- Kan du ge en ledtråd till?
- De som river ner vår ras och religion men som definierar sig själva genom ras och religion.
- När tar deras makt slut?
- När grunden till deras makt upphävs, det vill säga när de inte längre kan rida på det kallaste av kalla odjur som skänker dem monopol på slavhandel, på skatteindrivning och på mynt-slageri. Eller dagen när det kallaste av kalla odjur slänger av dem.
- När blir den dagen?

- Det är dagen då artificiell intelligens blivit smartare och billigare än den klipskaste människa. Fram till dess skola deras makt utvidgas, ty den sluge frodas i det komplexa samhället.
- Finns det ingen annan utväg?
- Jo, att vi kastar av deras ok.
- Vem ska vi tacka för den utveckling som gör oss materiellt rikare?
- En skarp men bakfull europeisk ingenjör vaknade i arla söndagsmorgon. Han skrev ner några intressanta idéer som kommit till honom under natten innan han skvalpade i sig några kupade händer vatten ur toaletthandfatet, bakfyllebajade och somnade om. Den morgonen producerade han mer av värde än hela det svarta Afrika gjort under världshistorien.
- Hur uppkommer lögner?
- En ung, neurotisk fröken Cohen i Tel Aviv ville hämnas på sin far för att han inte uppfyllt den önskan som han mycket väl borde vetat att judiska flickor har om att idka samlag med sin far och som om den inte infrias oundvikligen leder till neuroser. Okunnighet var ingen acceptabel ursäkt, alla judar kände till deras hyllade psykolog Sick-mouth Fraud. Illmarig som hon var tänkte hon "Fars käraste ägodel är vårt rena blod, jag ska spä ut det på det mörkaste vis", hennes avsikt var att skaffa ett mulattbarn. Men eftersom apartheidstaten Israel förbjöd folk av stammen Cohen att gifta sig ens med halvjudar så var ett äktenskapligt förbund uteslutet. De fåtaliga negrer som fanns i landet hade alla blivit noga steriliserade av nyss nämnda stat. Att göra en batikhäxeresor till Karibien eller Västafrika var också uteslutet eftersom israeler alltid reser i grupp och hennes medresenärer tvivelsutan skulle sätta stopp för rasblandning. Hon kom då på den geniala idén att söka sig till en konferens, dem fanns det gott om i Tel Aviv och där skulle hon kunna finna all världens sorts folk. Men vad för sorts konferens skulle hon besöka? Den för medicinare? Nej, att bli medicinare var dyrt, den vägen stod inte öppen för negrer. Den för kemister? Nej, kemi krävde dyr laboratorieutrustning, vilket fattiga negerländer inte hade råd med. Men så kom hon på det rätta svaret, den för matematiker! Givetvis! Matematik krävde blott papper, penna och hjärna. Hon visste att man förr i tiden ofta nöjde sig med att rita i sanden, och sand fanns det ju i Afrika, så mycket visste fröken Cohen. Dessutom kunde framstående matematiker vara unga i jämförelse med andra forskningsgrenars stora stjärnor. Hon slickade sig om läpparna. Eftersom det finns knappt 100 miljoner unga vita män i världen och ungefär 500 miljoner unga svarta män i världen. Hon skulle få ett gott urval bland det mörka köttet! Hon sminkade sig likt en arbetande kvinna i Las Vegas och lade en vacker peruk på den ortodoxt renrakade skallen innan hon gick in på konferensområdet för matematik. Men var hon än letade så såg hon bara vita män, överalles, och så några anonyma, blekgula kineser och en indier. Efter ett försök till samtal med den socialt efterblivne indiern sprang hon hem, så gott det gick i sina horklackar. Med tårar och smink rinnandes längs kinderna knappade hon ihop en artikel åt Jerusalem Post: "Jag trodde att matematikens värld var en idéernas värld och att idéerna allena var vad som räknades. Jag hade fel. Efter att ha besökt en matematikkonferens med bara en enda brun människa så började jag gräva i detta. Jag har inte hittat en enda matematiker med svart hy! Matematikern måste tveklöst vara den mest rasistiska företeelse på vår allas jord. Matematikern är fylld av 'bedrifter' av arier och några asiater, resten av mänskligheten är, bortsett oss judar, utesluten. Hur vi diskriminerade judar har lyckats kämpa oss in i denna sfär vet jag inte, men givet är att vi inte är ansvariga för dess rasism." Jerusalem Post ville inte publicera artikeln men de var vänliga nog att skicka den till sina internationella kumpaner som översatte den från Guds språk till lokala gojimspråk och publicerade den där. Och så uppkommer lögner.

- Jävla tråkig historia. Svara kortare i fortsättningen. Finns det mänskliga rättigheter?
- Nej, däremot finns det kvinnliga skyldigheter och hustrueliga plikter.
- Vem är mest enfaldig?
- En medelmåttig akademiker, det finns ingen som är så enkelspårig och inskränkt som en mångkulturalist som tror sig vara lärd.
- Vad finns det för typer av invandrare?
- Tre sorter: läkare, civilingenjörer och datakonsulter.
- Hur mår vårt folk?
- Vårt folk är en hustrumisshandlad kvinna som blir slagen om och om igen. Men utåt sett uppehåller hon en chimär av ett lyckligt äktenskap.
- Vad är styrka?
- En mor ville lära sina söner vad styrka är och tog därför tag i den tunna armen på sin klenaste son. Hon bröt den likt man bryter en kvist mot sitt lår. Efter några hårda örfilar slutade pojken att skrika och hon tog då tag i sin starke sons arm och försökte bryta den på samma. Armen höll och pojkarna lärde sig en oförglömlig läxa.
- Vad är en antisemit?
- En antisemit är någon som judarna fruktar.
- Kan du ge oss en anledning till att älska Hitler?
- Jag kan ge er tusen, men du bad om en, sålunda: Hitler har skänkt hopp åt varenda förtryckt människa. Han visade att det går att göra motstånd mot det kallaste av kalla odjur och hennes svarte ryttare. Han visade att geniet, det ensamma, det fattiga, det av samhället utstötta geniet, kan höja sin fana till kamp och gå till motangrepp. Förloraren kan bli vinnare. Han visade att när han – den störste folktribunen – höjde fanan så samlades folket kring den. Även om han slutligen inte lyckades slå ryttaren ur sadeln så visade han att den svarte ryttaren är möjlig att besegra och det kalla odjuret är möjligt att tämja. Han bevisade att det enda vackra med demokrati är att en stor man kan stiga därur och avsluta den. I tusen år framöver skall vi kuvade finna tröst och mod i hans och det tyska folkets hjältekamp.
- Vad innebär frihet i den rådande staten?
- Att du har frihet i det som inte hotar staten, så är det alltid. Idag innebär det att du kan vara talmudist, neger, lesbian, bög, pervers, snål, sniken, elak, argsint, avvikande, arbetslös, arbetskygg, knarkare och så mycket mer av föga betydelse för odjuret och dess svarte ryttare.
- Varför tenderar tänkande människor att ändra sina åsiker när de blir äldre?
- Åsikternas förfining beror på att den unge mannen sätter sin tillit i förnuftet som är hans enda byggsten. Den äldre mannen kan komplettera sitt förnuft med erfarenheternas tillnyktrande verkan och höja förnuftet uppå bildningens tunga börda. Han har blivit vis, och visheten är en klarare ledstjärna inte bara för att den är fylligare utan också för att den stämmer bättre med terrängen, för människan följer inte förnuftet, knappt ens geniet gör det.
- Varför är det så härligt att heila?
- För att en heil är en liten gest för människan, men en stor gest för mänskligheten.
- Vad skiljer partierna åt?
- Deras lobbyister.
- Vad är ett kosmopolitiskt liv?
- Arbeta, knulla, åldras.
- Vad är dess motsats?

- Tener un hijo, plantar un arbol, escribir un libro.¹⁵⁸
- Och om man står däremellan?
- Då måste man lära sig att vara ensam. Det moderna livet är en vandring med gott om medvandrare, men med många vägsäl till att skilja er åt.
- Varför är det framförallt länder som hyllar mänskliga rättigheter som utvecklar robotar som skjuter människor? Så kallade droner.
- Denna paradox härrör just ur vanföreställningen om mänskliga rättigheter. Påstår man att varje liv är ovärderligt måste man som konsekvens utveckla robotar som slåss istället för soldater.
- Är det sant när de säger att romantiken är död? Romantiken mellan man och kvinna.
- Så länge osäkerhet finns, finns också romantik. Romantiken fick sig kanhända ett banesår i och med telefonens uppfinnande. Oro och vanda är romantikens vatten och näring, därur är den sprungen. Romantiken är en ström som kräver spänning för att inte försvinna. Den purunga kvinnan som plockar blomman och frågar den "Älskar, älskar inte?" är romantik såväl bildligt som symboliskt.
- Vafan prata som folk, men du hur är det med brev, förstör de också romantiken?
- Brev kräver sin man, sms likaså. Tålmodigt måste man vänta "Kommer hon att svara?". De får en att koncentrera sig till fullo på den älskade. De bygger upp den damm av spänning och förväntan som vid nästa svar, vid nästa träff hoppas få bryta ut.
- Vad är krig för härskaren?
- Tidsfördriv.
- Är demokraters kritik någonting vi bör ta fasta på?
- Det var demokrater som höjde giftbägaren till Sokrates läppar och det var demokrater som valde Barabbas – de har ingenting att lära oss om moral.
- Vad är den gyllene regeln?
- Behandla människor som om du var deras chef.
- Vad är en nazist?
- Någon som inte vill döda sexhundra miljoner ojråpéer.
- Hur mycket ska tyskarna gräma sig över nazisternas påstådda illgärningar?
- Lika mycket som judarna grämer sig över kommunisternas verkliga illgärningar.
- Vad är slavmoral?
- Fabeln om räven och druvorna.
- Vad ska vi då göra? Följa er?
- Var skandinaver! Var den nordman du är. Läs de isländska sagorna, läs våra stora författare, härda din kropp, gå stolt. Banka ner fienden innan han bankar ner dig.

De båda herrarna var nu trötta och utleda på att svara på spørsmål. De bad mänskofolket betänka om de ville lämna Marcus perverterade stad och flytta till Verners respektive Alois stadsdelar. "De pissljumma liberalerna och de smutsgråa sossarna kommer fördrivas från min stadsdel ska ni se så det blir gott om plats för rättroende att flytta in", lovade Alois.

- Men hur ska vi veta vad vi ska välja? Alois fascism eller Verners anarkism? Det är ett svårt val även om ni båda delar en fin nazistisk värdegrund, undrade en av de församlade.

---

¹⁵⁸ "Få en son, plantera ett träd, skriva en bok" ett spanskt ordspråk.

- Vad som behöver inses är att allt annat än nazism och preussisk herre-anarkism i det långa loppet förlorar mot Upplysningsvänstern. Sålunda talte Alois.
- Men Alois, litet mer kan vi allt bjuda folket på inför deras val. När ni nu står inför detta val mellan nazism och anarkism kom ihåg att det är ett känslomässigt val, inte ett intellektuellt.
- Nåväl, lite ströprat om frågan kan möjligtvis få publikumet som samlats här att känna efter var deras hjärta ligger. När jag var ung var jag anarkist, sedan mognade jag och blev nazist och jag kan säga er att när jag var anarkist kallades jag naiv, sedan jag blev nazist har jag undsluppit det. Nazism är den ärrade, visare mannens sätt att se på världen. En ideologi för män som inte längre tror på charlataners utsagor eller felaktiga, världsfrånvända uppfattningar om människans natur. Erfarenheternas realism har ersatt teorins idealism. Men vi får inte glömma att även Mussolini var anarkist som ung. Hurudant har du förändrats Verner?
- Vi kan hur som haver konstatera att härskaren alltid kommer att finna på en ursäkt för sitt herravälde. När "fritänkarna", ursäkta den självförhärligande termen, lyckats avslöja att kejsaren är naken då kommer härskarens hovintellektuella snabbt med en ny bluff att skyla makten med.
- Att lära känna allmogen lämnar en bitter eftersmak, harklade Alois fram med betänksam min. Vi vill båda hennes väl, om inte hade vi väl varit nyliberala socialdemokrater, dessa skurkar som eftersträvar allt som historien i grund bevisat vara dysfunktionellt. Det goda för individen är det hon själv väljer. Men gäller detta den stora massan? Låt mig dra några enkla slutsatser från det lärorika Stora Befrielsekriget. Tyskarna, och vidare axelmakterna i gemen, slogs för konstanta värden. De slogs för stater med klara, bergfasta idéer om rätt och fel, gott och ont, skönt och fult. Gott så. De krigshetsande, krigsprofiterande anglosaxerna däremot, de slogs under demokratins evigt föränderliga banér. Det brittiska slöddret som riskerade sina liv i kampen trodde kanske inte att de slogs för att göra Europa till en sionistisk lydstat och muslimsk koloni, för att deras barnbarn skulle våldtas av bruningar, för att bögar skulle dansa i tanga på gatorna, för att mensblod skulle kastas i nyllet på präster – för att allt de själva och deras förfäder byggt upp skulle spenderas i ett enda stort, utdraget socialistkalas. Men allt detta slogs de för! Allt det och oändligt mycket mer därtill! För demokraten tillåter allt. Allt, allt, allt! Demokraten accepterar att bära varje börda, han välkomnar den! Så länge hans aktade valritual har tillfrågats, denna ritual som till och med spåkäringar skrattar åt. Att det är en ritual ser vi i att alla valberättigade i landet skall tillfrågas, för att få känna sig speciella, istället för att nöja sig med en billig och statistiskt säker urvalsundersökning på 10 000 valfän. Amerikanerna utkämpade kriget så att de kunde få ett ZOG med en mulatt till president. Britterna för att de skulle förvandlas från kolonisatörer till koloniserade. Fransmännen för att de skulle bli en del av Afrika. Judarna för sin egen höga vinning skull. De demokratiska soldaterna slogs för alla potentiella världar. De slogs inte för något evigt men däremot för allt föränderligt. För de själva kontrollerar inte staten. Det gjorde förvisso inte heller axelmakternas soldater, men deras stat var konstant, därför visste de vad de slogs för. Deras stat eftersträvade ett tusenårigt rike, en kilokrati. Inte som en demokrati ett fyraårigt!
- Väl talat Alois! Och vad tycker massmänniskan om frihet? Värdesätter hon den?
- Frihet, för henne, är småborgerligt. Vad bryr sig väl gemene man om yttrandefrihet? Han som inte ens kan tänka eller formulera en tanke som han inte fått instoppad i sig, såsom man stoppar en korv, och har han fått idén instoppad, då är den uppenbarligen tillåten att tänka.
- Det äger sin riktighet! Frihet har alltid skyddats av en liten grupp fria män, instämnde Verner. Odalbönder och deras efterträdare. Frihet är inte ett folkligt begrepp, och det uppskattas bara

av de få som vill utöva den. Jag ska passa på att nämna en idé som jag själv fått in-stoppad av Curt Doolittle som det ligger en viss sanning i. Han påstår att anarko-kapitalismen är judisk till sitt väsen. Eftersom judar i Europa inte varit bofasta under två milennier bryr de sig inte ett skvatt om gemensam egendom, de klarar inte av begreppet, har inte konceptet. Vi européer däremot, i synnerhet nordeuropéer klarar av gemensam egendom för vi blåser inte varandra och är ärliga. Ett exempel på det gemensamma är det hederliga samhället, alla måste "betala in" genom att vara ärliga, trots att ärlighet har ett pris. Därtill vill jag lägga att bara judar, zigenare och annat pack klarar av att leva "anarkokapitalistiskt" eftersom de är mästare på att skapa ett samhälle i samhället, ett eget, parasitiskt blodomlopp inom världens eftersom de skapar sin lokala folkgemenskap genom sina egna neuroser.

- Jag tror förvisso ännu, fortsatte Alois, att flera typer av anarkism kan fungera mångfaldigt bättre än vårt nuvarande styrelseskick, kanske till och med bättre än monarkism och despotism. Men hur ska det gå när demokraterna i grannlandet invaderar? Är man som mig och dig fredlig i sinnet är det svårt att förstå sig på grannens blodtörst och hans begär till det som är ditt. Men demokratierna leds av krigsprofitörer. Det är inte vårt eget folk som tvingar oss ur anarkismens lustgård till att bygga nazistiska bålverk utan de fientliga folken.
- Men vi har det forna Irland och det forntida skandinavien som exempel på välfungerande anarkism, svarade Verner fåordigt, trött som han var på den förbannat långa dialogen och på att ingenting hände.
- Javisst, men vi är idag en domesticerad, tämjd, människotyp. Tusen år av avel här i norden har gjort oss till kossor som inte ens blickar över gärsgårn. Anarkism är inte möjlig för den stora massan.
- Anarkism är inte för den stora massan. Men vad är det som gjort massinvandringen till en teknisk möjlighet? Billiga transporter. Det är någonting vi kan nyttja. Vi kan ta grädden av Skandinaviens befolkning och samla den i en anarkistisk ort, eller en nazistisk för den delen. För övrigt skulle kommunister, liberaler, sossar och så vidare föreslå detsamma om de verkligen trodde på sina egna lögnar. Verner pausade kort innan han fortsatte, Hitlers beundran inför makten fick honom att se med beundran på de som styrde det ärelösa Albion. Men med en gnutta mer anarkism i kroppen hade den rätta känslan inför dem väckts – äckel.

De församlade drog andan vid dessa ord, kritik av Hitler! Men orden fick var och en att känna i sin själ om han var bekväm med helgerån som kritik av Adolf den store eller om de föredrog ett mer in-stängt, enat samhälle. De kände efter hos vem deras hjärta låg.

- Jag älskar Hitler, men jag älskar friheten ännu mer. Förklarade Verner och det var svårt att sia om dessa ord var till för att slå olja på vågorna han upprört eller om de var ytterligare hets mot den tyska folkgruppen.
- Innan vi tackar för denna dag och jag går med min flock till mitt och du med din flock till ditt, dock såsom eviga vänner. Har vi en sak till att utbyta ord om, äganderätten. Ligger det någonting i uttalandet "egendom är stöld"?
- Ur frågan om egendom springar varje annat problem, svarade Verner. Men frågan är inte enkel ty den saknar svar. Svaret kommer ur svärdet eller ur boken. Men i ett land av konkurrerande rättsväsenden istället för ett statligt monopol kan folk finna egendomslagar som i någon mån motsvarar deras egna idéer därom. Om de så tror på äganderätt eller besittningsrätt.

- Besittningsrätt som idag är nästintill bortglömt var utspritt innan slaget vid Jena 1806, började Alois och de lyssnande började rulla ögonen i uppgivenhet inför ännu ett långt utlägg. Redan gammle Solon visste att äganderätt istället för besittningsrätt leder från odalbönder till plantagesystemet. Napoleons seger ledde till att äganderätt spred sig och att folk därmed kunde belåna sina hus, förlora dem, och bankerna tjäna storkovan. Men precis som du inte "äger" dig själv, utan du tillhör ditt folk så äger du inte din bostad utan förvaltar den åt dina barn.
- Jag är trött på det här dravlet. Vi får hålla tjuft nån gång! Låt oss gå och heila av oss.
- Ja det får för bövelen räcka det där. "Ditt tal är liktflugors surr i mina öron"¹⁵⁹ och jag är trött som negern efter en dag på bomullsplantaget, svarade Alois.
- Var å en hem till sitt, fräste Verner och rapade storligen. Men tillåt mig att upplysa dig, allra ödmjukast, du vet väl att plantagenegrerna arbetade färre timmar än vita arbetade i Amerika på den tiden.
- Ja, ja, givetvis vet jag det. Vad tror du att jag är för ett mongo? En småskolelärare eller? Tror du inte att jag är väl medveten om att man under Roms nedgång och fall fick utfärda lagar mot att sätta sig själv i slaveri, likt vi förvisso än idag förbjuder sådana kontrakt. Eller att de afroamerikanska slavarna var längre än Amerikas vita trots att motsatsen gäller idag.¹⁶⁰ Tar du mig för en enfaldig? Någon som förringar slavens lott?

Äntligen höll de bägge tjuft. Genom omvägar och senvägar traskade de båda flockarna mot sina respektive stadsdelar, numera länder. Avgudabilder rev de ner på vägen. Bögflaggor släpades i smutsen så att deras granna färger inte längre skulle locka barn. Swastikor sköt i höjden "Schon Flattern Hitlerfahnen über allen Strassen" besannades ännu en gång. Modern konst släpades ut ur museerna. Det minst anstötande var en dragqueen-utstyrsad plastversion av Le penseur sittandes på en nerpissad toa med sin av heroinsprutor blånade hand på ett flickhuvud som snortade kokain från toaringen mellan tänkarens knän. Idel bestialitet och pretentiöst, nihilistiskt hycklande, inte en enda viril italiensk futuristtavla!

Kapitel XXVI

Så separerades då staden Änkeborg i tre delar. Alois, Verners och Marcus respektive stadsdelar, eller länder om ni så vill. De kom att omnämnas som Fjärde Riket, Fristaden respektive Stasiland. Låt mig här snabbt och ruffsigt staka ut karakteristiska drag för de olika områdena alldenstund en utförlig beskrivning här skulle bli för långrandig, den ambitiöse läsaren hänvisas till de djupgående beskrivningarna i Appendix IX och X¹⁶¹.

Körkortskrav. Alois land: Enda kravet var att man läst "Att döda ett barn" av Stig Dagerman. Verners land: Intet krav alls, men desto säkrare förare du kunde bevisa att du var, desto billigare försäkring, om du ville ha en sådan. Marcus land: Det var infernaliskt dyrt att ta ett körkort, men en stor sektor frodades kring detta regelverk.

Lån. Alois land: Lånen nullifierades. Verners land: Vem som helst fick låna hur han ville och konkurrensen blev därmed så låg att ocker blev ett minne blott. De flesta förvarade sina pengar i

¹⁵⁹ Ur Waltaris *Sinuhe Egypten*.

¹⁶⁰ De svenskar och den brittiska överklass som flyttade till USA var längre än afro-amerikanerna under slaveriet, dock var övriga vita amerikaner kortare. Se Ryan Faulks artikel *Slavery in the United States*.

¹⁶¹ Dessa har trots världsomspännande arkeologiska ansträngningar ännu inte återfunnits.

hemmet eftersom var och en fick ha vapen och hade rätten att försvara sig. Marcus land: Räntorna sänktes och det lånades friskt eftersom bankernas reservnivåer sänktes till noll.

Neger. Alois land: Det blev förbjudet att säga svart då man åsyftade negrer, straffet var att bjuda på smörgårdsbord åt de som hört en säga svart samt att man blev utskäld med orden "De heter ta mä fan int svart längre, dä e int politiskt korrekt". Verners land: Ingen regel men det var ohyfsat att säga svart när man menade negrer eftersom det påminde folk om den censur och det förtryck de som sagt negrer utsatts för i Änkeborg. Marcus land: Den som sade negrer tvangs till botgöring genom att suga av en negrer och en myndighetsperson, de två kunde dock sammanfalla i en person.

Inkomstskatt. Alois land: Hårt arbete lönade sig, som det gjort för arbetshästen Bormann. Men ingen nationalism utan socialism och ingen socialism utan nationalism. Inkomstskatten kunde inte avvecklas helt ännu eftersom pengar behövdes för försvaret. Verners land: Givetvis inga skatter, det fanns ju ingen till att driva in sådana. Marcus land: Arbete straffades hårt genom högre inkomstskatter desto mer man arbetade. På så vis kunde man inte bli rik genom arbete och det var bara de som redan hade kapital som kunde bli ännu rikare. Det var således ordnat så att ingen uppkomling kunde bli ekonomiskt oberoende och därmed sätta sig mot stat och etablisseman. De som klagade på detta sakernas tillstånd bemöttes med "var nu inte så småaktig och självisk".

Skola. Alois nation: Kreativiteten sprudlade, pjäser som "Adolf Hitler bekämpar krigsprofitörerna" av lilla Lisa och väna Vera uppfördes i aulan. Öppnade man dörren till ett klassrum var det typiskt att få höra meningsutbyten i stil med följande: "Dagens dilemma lyder sålunda: En kvinna åker ensam till Afrika och blir givetvis våldtagen. Har hon rätt att klaga om detta? Vems är felet?" en söt flicka räcker upp handen. "Ja Frida, vad svarar du på detta", "Jag tycker att hon får skylla sig själv. Vad gjorde hon där? Hon åkte förmodligen dit för att leta efter trubbel. Jag menar den som leker med negrer får negrer tåla." Verners land: Ingen skola. Marcus land: Den enda skollitteratur som respekterades var akademisk. Barnen fick varken lära sig talet 14 eller talet 88 eftersom de förbjöds, så talserien gick ..., 12, 13, 15, 16, ..., 87, 89, ...

Text på mjölkpaketen. Alois nation: På mjölkpaketen bedrevs Kulturkampf genom att det varje vecka presenterades en germansk krigshjälte. Verners land: På gott och ont bestämde marknaden vad som stod på paketen. Marcus stat: Där stod om fröjderna med analsex och dildos.

Polis. Alois nation: Eftersom kriminella bannades så arbetade de få poliser som fanns i nationen med att hjälpa tanter över gatan. Verners land: Ingen polis. Marcus stat: Till och med barn var i polistjänst, nämligen säkerhetspolisens tjänst. Folk blev misshandlade och lustmördade till höger och vänster, men regimkritiker stoppades effektivt.

Kulturliv. Alois nation: Bad Goyim Productions. Olydiga gojim presenterar "Steiner kan komma – en film med ett lyckligt slut". Verners land: Data saknas. Marcus stat: Filmen *Kabbalistisk Oralfekalperversion nr 45*.

Nationaldjur. Alois nation: Gripen. Verners land: Örnen. Marcus stat: Gamen.

Rättsväsende. Alois nation: Lagen gjordes så enkel att varje barn med lätthet kunde memorera den. Lagen stod fast och även den högste mannen följde lagen, likt hos greker, istället för att lagen följde den högste mannen, likt hos perser och Österlandets övriga barbarer. Verners land: Konkurrerande domstolar erbjöd rättskipning och lagsystem. Folk skrev på kontrakt som förband dem att följa ett givet

lagsystem. Det var inget tvång på att förbinda sig till att följa lagar men folk gjorde det eftersom de ville visa andra att de var laglydiga och samarbetsvilliga. Det var osäkrare, och således dyrare, att göra affärer med någon som inte förbundit sig till lagar. Marcus stat: Domarna var såväl mutbara som enväldiga. De nådde sina domslut genom spåkonst, astrologi och rådfrågning av transor.

Sopor. Alois nation: Folk som gått arbetslösa anställdes av staten till att plocka skräp, en negativ konsekvens var att detta uppmuntrade folk att slänga skräp direkt på marken.¹⁶² Verners land: Företag betalade för att få komma och hämta människors osorterade skräp, eftersom skräp är en resurs. Marcus stat: Sortering krävdes inabsurdum. Allt skulle sorteras, i enlighet med internt motsägelsefulla regler som upprättats genom drömtydning och "sannskyldig" tolkning av himlens omen. Soptanter tjänade storkovan på att hålla obligatoriska kurser i detta. Säkerhetspoliserna genomsökte folks sopor i syfte att kunna böta dem för något. Familjefäder hämtades i natten av svartklädda soppoliser och syntes aldrig mer.

Bögeri. Alois nation: Milt anti-homo som i Tredje Riket. Homosexuella fick gifta sig, bara inte med varandra. Verners land: I de flesta avtal folk skrev på när de köpte ett hus innefattade att de inte fick sprida bögpropaganda eller visa sig bögiga. Marcus stat: Till och med hetosexuella försökte böga så gott de kunde, mycket för att få ta del av bögbidragen.

Näringslivet. Alois nation: Tullar på varor som nationen själv önskade kunna producera, men landets ringa storlek satte hinder för denna sorts politik. Verners land: Affärsverksamheten sprudlade. Investeringar kom från all världens hörn eftersom allt gick att göra superbilligt i det oreglerade landet, men därmed kom också utländska intressen till det lilla landet. Marcus stat: Det var så mycket regler och djävulskap att bara storföretag kunde drivas, småfolk höll sig till den svarta marknaden av knark och sex, populärt var därför ställen som: Kafé Bangkok – kaffe och handtralla för 5 999 999 kr (priset höjdes varje dag på grund av den oerhörda inflationen).

Diskriminering. Alois nation och Verners land: Ägaren valde vem han ville diskriminera skiten ur. Marcus stat: Till och med åldersdiskriminering förbjöds, i avsikt att få in pojkar och flickor på snuskgubbarnas nattklubbar.

Det kanske tokroligaste påhittet i Alois stat var medborgartestet. När staten grundades tilläts alla möjliga som hade sympatierna på rätt plats bli medborgare. Men kraven blev snart hårda för att undvika överpopulation och en Malthusisk fälla i den populära fasciststaten. För att få invandra var man tvungen att bli inbjuden till landet av flera av dess invånare samt blidka medborgarna genom att betala för något som tjänade allmänheten, till exempel ett offentligt uppförande av Edmund Kiss' Wittekind. Härutöver krävdes det också ett medborgartest, i den föga byråkratiska nationen avklarades medborgartestet av en gränsvakt i samband med inträdande till landet. Det var enkelt men samtidigt effektivt för att skilja härlig hemsking från vedervärdig humanist. Jag ska här återge ett typexempel för en man som klarade provet, blev medborgare och sedermera chef för homosexroteln. Han tilldelades detta jobb eftersom han ur minnet kunde citera den förläste Johann David Michaelis ord om sodomis "Om man betänker hur ohyggligt skadlig sodomi är för staten och i hur hög grad denna avskyvärda last sprider sig i lönnedom, förefaller icke dödsstraffet alltför hårt. Sedan denna last väl utvecklar sitt inflytande börjar småpojkar förleda småpojkar, inte vuxna...Den som vill undergräva en stat behöver blott införa denna last, ty den är mycket svår att utrota igen, eftersom den sprider sig

---

¹⁶² Liket skedde i det kommunistiska Albanien.

vida mer oförmärkt än vanligt horeri, som ju brukar röja sig genom barnen. Ja, när man ser den smyga sig in hos ett aldrig så mäktigt och blomstrande folk kan man våga den förutsägelsen, att en grund är lagd till dess kommande nedgång: inom loppet av hundra år kommer detta inte längre att vara ett talrikt och mäktigt folk". Gränsvakten ställde frågorna och medborgaransökanden svarade. En man som ansökte om medborgarskap fick max ha ett fel, såvida inte han var exceptionellt arisk.

- Vad får man om man gör fällben på en gravid Rassenschänder?
- Erektion.
- Vad gör man efter att man puttat ett stjälande zigenarbarn ned för trappan?
- Skrattar.
- Vad fick det stumma, döva och blinda barnet i julklapp?
- Cancer.
- Varför kollapsade Sovjet?
- De var både cp och stammare C...C...C...P.
- Vem vinner mellan Himmler och Hitler i tumanna-poker?
- Himmler, för han har Ess-Ess.
- Varför åker knarkare till Mellanöstern?
- Det är lätt att bli stenad där.
- Vad händer om en jude med erektion går in i en vägg?
- Han knäcker näsan.
- Vad är skillnaden på judar och pizza?
- Alla gillar pizza.
- Vad sa den judiske pedofilen till flickan?
- Vill du köpa godis?
- Hur många judar krävs det för att skruva i en lampa?
- Noll, de förslavar mänskligheten och låter dem göra det.
- Vad är judiskt och träffas en gång i veckan?
- ZOG.
- Vad är viktigare än konsthögskolan?
- Tvåfrontskrig.
- Varför gråter negrer under sex?
- Pepparsprejen.
- Vems är felet om en man kör på en kvinna?
- Mannens, det var ju han som körde i hemmet.
- Varför har negerbarnen i Afrika så tjock mage och så smala armar?
- Kwasihiorkor.
- Fel, fel, fel, de äter för mycket och arbetar för lite. Nu måste du svara rätt på alla kvarvarande frågor.
- Hur börjar negerskämt i ett totalitärt land?
- Med att man tittar sig över axeln.
- Hur vet man att en blatte använt ens dator?
- Den är borta.
- Vad fick zigenarungen i present?
- Grannbarnets cykel.
- Varför kan man enligt matematikern inte integrera invandrare?

- De saknar funktion.
- Varför är negrer dåliga simmare?
- De har badsvampar på skallen.
- Vad är det för likhet på en tornado och en blattfamilj?
- Det krävs bara en för att förstöra ett kvarter.
- Så nu till en gåta: Jag hade en gyllene barndom, växte upp till att bli den främste av alla, idag ligger jag dock dödligt sårad, av vådaskott och dolkstötar. Vem är jag?
- Du är det som tillhör oss, Ojråpa!
- En faktafråga, varför är bögflaggan, även känd som äjdsflaggan, färggrann?
- För att peddobögarna försöker locka till sig barnen.
- Avsluta det här: När de kom efter kommunisterna så log jag i mjugg, jag var ingen bråkmakare. När de kom efter bögarne så klappade jag händerna, jag var inget pervo. När de kom efter överstefeministerna skrattade jag så att jag grät, jag var inte sinnessjuk. När de kom efter judarna så låg jag dubbelvikt av flabb, jag var inte ond. När de kom efter invandrarna applåderade jag, jag var inte våldtäktsman...
- ...sen slutade de komma efter folk och allt var bra och lyckligt.
- Alldeles riktigt, och slutligen en moralfilosofisk fråga, om en skenbart hederlig man för in en återfallsförbrytare i ditt hem och denne begår ett brott, vem bär då skulden? Och vem är denne man?
- Den skenhelige står skyldig. Likt den som släpper in räven bland hönorna är skyldig, inte den räv som följer sin natur. Den skenhelige som släpper in den oinbjudne är juden, "denne mästare i internationell giftblandning och rasfördärv",¹⁶³ eller anglosaxen, småborgaren par excellence för vilken endast pengar – hur smutsiga de än må vara – och lycka – hur nedrig den än är – har värde.
- Bra jobbat, du har klarat medborgarskapstestet.

Därefter tvangs denna medborgare in spe att betala för en hjärnscanning för att visa att han inte var psykopat.

Vidare kan jag förtälja om Alois herredöme att äganderätt ersattes med besittningrätt, man kunde inte längre belåna sitt hus. Den som använde tokmycke engelska termer tvangs böta ett lock öl, minderåriga spjuvrar erhöll bötesvaran. Pappersarbete och regelverk var väck. Det blev förbjudet att påstå att den bluffartade judeförintelsen kunde ha skett såsom ljögs i Nürnberg. Förintelse-förnekelsens dag infördes. På denna dag skickades skolbarn till äldreboenden i Marcus stat för att håna de gamla för att de trott på judiska lögner, det kunde lyda "Jaså ni tror på gaskamrarna? Och de elektriska golven förstås? Och vakuumrummen? Och så de artificiella fertiliseringarna? Och förbränning av kroppar utomhus utan bränsle? Och fönstren i de påstådda gaskamrarna? Och, och... Bara för att dessa absurditeter har sent påkomna vittneshistorier, tror ni då också på sexbesatta utomjordingar i tefat som strålar upp och älskar med människor? Detta fenomen har långt många fler vittnen". Det fanns inte äldreboenden i Alois stat, där togs de gamla om hand av sina familjer, dog i sin ensamhet eller vräktes över ättestupan. Att betala för att ta hand om en gammal eller förståndshandikappad människa är bland det ovärdigaste som tänkas kan för just lönearbetaren, som ska göra det som inte ens släktingarna vill göra. Den som inte fått barn eller varit mycket ond gentemot sin avkomma fick således stå sitt kast. Alois förklarade att detta var rätt och riktigt "Jag hatar gamla människor. Det var de som i

---

¹⁶³ Hitler, ur *Den nationalsocialistiska utrikespolitikens mål*, översättning Lars Holger Holm.

sin ungdoms dar förråde hela vårt folk och förvandlade vad som var det närmsta Edens lustgård en nation någonsin kommit. Därtill har de mage att påstå att vi ska vara tacksamma över skolgång, sjukvård och annan defekt välfärd som vi gladeligen hade bytt tusen gånger om mot det homogena samhälle gamlingarna växte upp i.”

Barnen räddades ur dagis och småskolan, anstalter som blivit brutalare i Änkeborg i motsvarande grad som elever och lärare blivit brunare. Barnen fördes från folk betalda för att ta hand om dem till föräldrar som älskade dem. De lärde sig att det fanns andra människoband i världen än de monetära.

Skolan var en frivillig och trivsamt plats. De som ville lära sig engelska fick översätta den brittiske premiärministern David Lloyd Georges vittnesbörd om Hitler, denna löd ”the greatest figure in Europe since Napoleon, and possibly greater than him”, och vidare ”I have never seen a happier people than the Germans, and Hitler is one of the greatest of many great men I have met.”, ”Affection is a quite inadequate word to describe the attitude of the German people towards Hitler. It amounts almost to worship. I have never seen anything like it. Some men I met who are not Nazis told me that they did not know what the country would have done without him.”¹⁶⁴ När de översatt detta till det skandinaviska folkspråket, quo omnes intellegere potuissent,¹⁶⁵ fick de fortsätta med John F Kennedys idoliserande dagboksanteckningar ”After visiting these places, you can easily understand how that within a few years Hitler will emerge from the hatred that surrounds him now as one of the most significant figures who ever lived. He had boundless ambition for his country which rendered him a menace to the peace of the world, but he had a mystery about him in the way that he lived and in the manner of his death that will live and grow after him. He had in him the stuff of which legends are made.”

När solen gått ner över landet kunde mödrar höras säga ömt till sina barn ”Mina älskade små barn, nu får ni sluta era kväden om Technovikingen så ska jag natta er.” I Marcus land däremot säger modern till sina trötta barn ”Nä ungar inte ska ni sova än, mamma är ensam och vill ha TV-sällskap till Jersey Shore, kom å titta mä mäj.”

Tjugonde april blev nationell helgdag. Då firade folket med en gemensam pique nique i en underskön park som anlagts av tidigare arbetslösa män som genom arbetet återfått sin heder. I denna ”Görings park” stod statyer av Arno Breker som med sin folkliga stil inte bara fyller utan rentav lyfter massornas skönhetsideal. Man hade även rest Denis Foyatiers glatt galliska konst och Ernst Herters ädelt teutonska.

Jag ska också förtälja några precisa ord om Verners land: Ärkeskurken Bane blev, på grund av marknadens krav, standard-berättarröst till var och varannan dokumentärfilm. Asyl gavs åt nordmän som dödat myndighetsfolk och ämbetsmän i andra länder. De homon som fanns i Verners länder var homo på det virilia grekiska viset. Bögeriet var en privatsak för dem, inte en politisk angelägenhet. Sunt och kärnfriskt blev snart landet. Ty folk betalade för sina egna misstag och snedsteg, inget ”socialt skyddsnät” uppmuntrade till dekadens och förödelse. Försäkringen blev exempelvis dyrare om du ville umgås med negrer eller araber eftersom det är riskfylld åtfärd. Föräldrarna betalade för sina barns

---

¹⁶⁴ Citerat ur ”Evening post” torsdag, 22 oktober, 1936, sida 27. D L George besökte Tyskland och Hitler under två veckor 1936.

¹⁶⁵ Så att alla ska kunna förstå det.

våldsbrott om de skadade andra eller andras egendom. Att slå sina barn och därmed lära dem våldets väg eller att skaffa barn med okontrollerat våldsamma fäder blev således en dyr lyx. I stort var Verners land inspirerat av Island under fristatstiden, läsning av de isländska sagorna och Grágás¹⁶⁶ var vanlig, även Brehonernas¹⁶⁷ lag inspirerade. Gränsbevakningen var inte lika omständlig som i Alois nation, man visade nämligen turister och gäster att de skulle bete sig väl genom att till gränsverk trä illdådares skallar på pålar. Vid största gatan in till landet hängde en lapp, han hängde i ett tjockt rep av hampa. Området var tryggt bortom allt hitintills känt av människan. Om en kvinna skrek på gatan så var det lika säkert att flera eldvapensbeväpnade grannar kom ut för att rädda henne inom en minut som det är säkert att Einstein stal $E=mc^2$ av Poincaré. Männen i socknen var ärliga, hemmansägare som de var. Ett handslag från dem var säkrare än tusen politikernas löften och hundra ministrars brev.

Jag, berättaren, skall också nämna ett och annat om Marcus stat. Om vad som skedde däri efter att de sunnda elementen tagit sig till Alois nation eller Verners land. Kvar var myndighetsdjuren och andra som trodde sig tjäna på staten samt de av statens brottsoffren som var för dumma för att fly. I *de Sades* anda gavs lika rättigheter inte bara till människor utan också till växter och djur. Allt förklarades lika: en örn, en myra, en planta. Marcus förklarades vara "Folkets eviga tjänare. Utsedd av folket, för folket." Hans Rosita, hemkommen från solnedgångens land, Spanien, blev bidrottning.

Från sin purpuröda balkong talade Marcus inför folket "Allt vi gör, gör vi på grund av determinism. Den fria viljan är en småborgerlig vanföreställning. Nu har vi kastat av oss det ok som småborgarna kallar moral. Deras förljugna, hycklande dygd. De föds flitiga, och kallar det för en dygd. De föds sluga, och kallar det sin förtjänst. De pekar finger på den som fötts till brott, och kallar honom omoralisk. Men dessa hycklande typer har bidragit lika mycket till sin 'moraliska, arbetsamma karaktär' som en arvvinge bidragit till den rikedom han ärver. Nej deras moral, baserad på bluffen om den fria viljan är ingenting för oss. Den så kallade brottslingen skall därför gå fri. Yttrandefrihet, och dess syskon däremot, de skall utövas med döden som straff. Det är med dem som dessa självutnämnt 'dygdiga' inför sin tyranni och förtrycker folket med sina läror. Varför ska yttrandefrihet, dvs obefogat klagande, vara tillåtet när vi ändå har det så bra i vår stat? Moralen, är knark för folket! Moralen har blivit gud, men det är Staten som är gud. Bidrag är bevis på denna guds nåd, att han älskar dig. Desto mer bidrag, desto gudomligare". Den vansläktade åhörarskaran instämde, de hade knappt förstått ett ord, men de tyckte att Marcus, gojen som ville vara jude, såg mäktig ut där han talade från balkongen. Varje gång som Marcus' lejda handklappare satte igång att applådera så stämde folkmassan in, i enlighet med masspsykologins lagar.

På Marcus område fanns faktiskt både gratis läkarvård och gratis tandvård. Det lyckades genom att man hotade läkarna och tandläkarna om att mörda deras barn om de inte arbetade gratis. Barnen hölls gisslan var dag på statens uppfostringsanstalter. Pengar till sig själva fick läkarna förskaffa genom dricks från patienter eller genom att arbeta in pengarna på gatan likt en FEMEN-demonstrant.¹⁶⁸

Lagarna blev exponentiellt fler. De var godtyckligt utformade och därmed blev de sinsemellan motsägelsefulla. Alla bröt således mot ett flertal lagar om dagen, även den som inte ens steg upp ur

---

¹⁶⁶ Lagbok från fristatstiden.

¹⁶⁷ Irländska domare från tiden innan (anglo)normandernas invasion av ön.

¹⁶⁸ På *Egalité et Réconciliations* hemsida framförs bevis på att FEMEN-kvinnor säljer eller åtminstone sålde sex innan de fick sina politiska, välbetalda jobb.

sängen. Det här var givetvis en mycket god sak för polisen när de ville plocka upp ett oroselement, ty det fanns alltid något att ställa honom till rätta för. Medan polisen grep sopbrottslingar och okuvade samhällselement så utsattes vanliga medborgare för våldtäkt och misshandel. Som tur var så var proportionen brottsoffren någorlunda jämställt fördelad mellan könen. Man kan fråga sig hur ett sådant system växer fram. En viktig ingrediens är känslan av äckel. Känslan av äckel och avsmak som väcks hos oss normala människor då vi hör talas om en våldtäkt av en kvinna av vårt folk, denna känsla uppstår inte hos en pkit-skit. Däremot kommer pk-iten, i sin dyrkan av den semitiska religionen pkism, känna samma känsla av avsmak då hon hör talas om nordmän som inte böjer nacken eller om hon ser en blond, kärnfrisk ung man med stark vilja och hans fagra kvinna kyssa varandra ute i den sköna naturen.

Nåväl låt oss återgå till vårt trängre ämne, Marcus stat. När medborgare i Marcus stat slog på TVn om kvällen kunde de skåda den framtid de i decennier röstat för och den framtid de berett åt sina barn. På den ena statliga kanalen visades ett program vars syfte var att undergräva invandrarassimileringen genom att sändas på ett utrikiskt kebabspråk. På den andra kanalen pågick en debatt mellan politiker, uppdelade i två partisamlingar, eftersom pöbeln hade svårt att följa mer än två lag i illusorisk konkurrens.¹⁶⁹ De debatterade det enda ämne som skiljde deras partiprogram åt. Den ena sidan, som ansågs framstegsvänlig, men ironiskt nog inte kunde ett jota om teknologi, argumenterade för att en man ska sitta ner och kissa. Den andra sidan som ansågs mer konservativ eller borgerlig eftersom den alltid väntade fyra år med att anta de förstnämndas åsikter, försökte i fjolliga, ursäktande ordalag förklara att en man inte nödvändigtvis är ond för att han står upp och pissar. Debatten avslutades med att de borgerliga utnyttjades sexuellt, mycket grovt, av de framstegsvänliga, medels en uppsjö av perversa orientaliska knep. Folktron sade att detta skulle upplösa deras atavistiska konservatism. Det fanns också en gammal reklamkanal, på den kunde man se en ålderstigen överstefeminist garrottera unga män. Först syntes en närbild på hennes nakna bröst som likt tomma potatissäckar flög i vinden. Bilden zoomades ut och man såg en fager, purung man tryckas ner på knä framför kvinnan. Därefter kastade hon med en van rörelse upp de långa brösten över ryggen så att de inte skulle störa riten och satte igång att ritualstrypa offerlammet. Övriga TEL(E)aVIVSION-program visade endast svartingar, de ljusaste programledarna var ziggisar och judar. De undersökte djupa frågor som "Kan inte de muslimska fundamentalisterna få Änkeborg? Så blir det lugnt i Mellanöstern" och försökte framstå som objektiva genom att inte bara presentera en åsikt utan två, två vänstextremistiska åsikter, som om de var dem enda alternativ som fanns. Folkets favoritprogram "På villospåret" leddes av Abdullah å Ahmed och tågresenärerna for från Europas mörka förorter till sandnegerns ljusa öknen. Dokusåporna var inte längre amerikanska utan turkiska och arabiska. Allmogen kunde inte ens uttala namnen på nyhetsuppläsarna! Äntligen hade de fått vad de i decennier låtit politiker och kärringar lovorda!

Om barn förr i världen fått psalmboken, eller Luthers lilla katekes gratis av sina lärare – präster i det fallet – så fick barnen nu, var och en, en sprillans ny bok i ett format så vidrigt att det endast kunde mäta sig med sitt groteska innehåll. "Om detta må ni berätta" hette boken som de fick gratis av sina präster, jag menar lärare. Alla övriga böcker var gamla slitna tingestar de fick till låns.

---

¹⁶⁹ Det fanns egentligen bara ett parti i Änkeborg vid denna tidpunkt, die Einheitspartei, men det gav en chimär av ett flerpartisystem genom att likt hydran ha många huvuden.

Marcus' Hochfinanzminister, en man med korpsvart, olivoljedrypande hår, rådde honom "Vad bryr sig väl staten om inkomstskatt, arbetsgivaravgifter, försäkringar, pensionssparande, tuller, punktskatter, bensinskatter, och otaliga fler ord som skiljer en 100% kommunistisk skatt från en mjuk, social 90 %:ig? Så länge vi uppfostrar 100 % av barnen. Driv mödrarna till att bli soc-kärringar, studievägledare, kontrollörer eller vilket annat myndighetsjobb som helst, hur värdelöst eller skadligt det än är, så länge det håller dem borta från barnen". Rådet följdes, summan av skatter och avgifter må bara ha nått upp till 90% men alla barn spenderade sin barndom hos staten, mat och logi var det enda som "outsourcades" till föräldrarna.

Staten expanderade på alla vis. Det restes monument till den hopplugna förintelsen, monument som proklamerade det nya budordet "Du skall icke spilla judiskt blod". Dag som natt stod folk framför en nykarvad trästaty av Marxist Loser Plagiat-King och runkade offentligt, ett sätt att signalera sin ortodoxa tro. En expedition med sockärringar skickades till indianer i Amazonas inre för att ge indianerna ett socialkontor, eftersom det är en mänsklig rättighet. Även djur försökte föras in i välfärdssystemet. Skattebetalda könsbyten gavs åt barn för att utöka staten ytterligare en smula. Staden gjorde dyr turistreklam bestående av bilder på den mångkultur de stolt hade att visa upp: nedklottrad betong, sönderslagna busskurer, misshandlade pojkar, unga kvinnors blodiga innerlår och så vidare. Trots den oerhörda kulturella rikedom utblev turisterna, av någon outgrundlig anledning för turister hellre till Central- och Östeuropa.

Tvångskurser och tillhörande licenser växte som svamp i en fuktig sensommarskog. För att få räfsa i sin trädgård tvangs man gå på kurs där en humorlös, stakande kärring läste genom Hasse Alfredssons monografi "En liten bok om att bränna kvistar, gräs, löv och annat avfall i ett hörn av trädgården". Dessutom skulle man skriva en feministisk och en kulturmarxistisk analys av nämnda monografi.

Staten drog även sitt strå till NWO stacken genom att ställa en gammal, gammal tysk gubbe inför rätta för ett oförlåtligt brott. Han var nämligen nästan tonåring när kriget slutade men hade ändå intet gjort för att förhindra Auschwitz!

Ekonomi ineffektiviserades. Genom att studera Marxs lysande kritik och teorier lyckades staten klura ut vad var och en ville ha.

Eftersom invandring sades vara bra för ekonomin tog de in exponentiellt fler invandrare så att staden skulle bli exponentiellt mycket rikare. För en gångs skull var de alltså logiska.

Inte nog med att läkarvården var gratis, den var dessutom allt annat än vetenskapligt trångsynt. Sina HIV-patienter erbjöd de det afrikanska AIDS-botemedlet att ta en dusch. Funkade inte det gick de på nästa afrikanska HIV-kur, men den vill jag inte förtälja eftersom läsarens borgerliga känsligheter skulle bli alltför chockade.

De klassiska byggnaderna revs, ingenting från innan AVK skulle återstå, de påminde om den vita tiden. Den mörka tidsåldern var kommen, ordagrant. Man kunde håna kristna och muslimer hur mycket man ville, tillsammans utgjorde de bara en dryg majoritet av världsbefolkningen. Men det var fullständigt förbjudet att säga, skriva eller gestikulera någonting som kunde håna judar. Trots att också nazister var en minoritet så omfattades de märkligt nog inte av minoritetsskydden utan förföljdes, lyckligtvis fanns det nu ett land de kunde fly till.

Folket led nu när deras drömmar infriats. Marcus däremot fröjdades i sällskap av sina hovjudar och tempelhoror.

Kapitel XXVII

Den nya mångkulturen var bedårande vacker i Alois nya rike. Skandinaver gick och sjöng "På Vikingtog" och bredvid Stechschriftade tyskar sjungandes "SS marschieret in Feindesland".

Eftersom nationalsocialister som vill hålla sig till sitt folk, sin nation, och odalanarkister som vill sköta sitt är naturliga allierade samlades denna 20 april invånare från de båda fria länderna till Volksfest i Görings park. Heilrop genomljöd staden mer än vanligt denna dag. Verner ville skänka några sedelärande ord och läste därför ur Langobardernas historia av Paulus Diaconus, fjärde boken "Vid denna tid kom konungen över avarerna, som dessa på sitt språk kallar kakanen, med en ofantlig här och tågade in i Venetien. Hertig Gisulf av Forumjulii ryckte oförväget fram mot honom med de langobarder han kunde samla, men hur tappert han än kämpade med sin ringa styrka mot den förkrossande övermakten blev han omringad från alla håll och stupade med nästan alla sina män. Men Gisulfs hustru Romilda förskansade sig bakom Forumjuliis murar tillsammans med de langobarder som hade lyckats undkomma, och med hustrur och barn till dem som hade stupat i kriget. Hon hade två redan vuxna sönder, Taso och Cacco, och de två andra som ännu var små, nämligen Raduald och Grimuald. Hon hade dessutom fyra döttrar, av vilka en hette Appa och en Gaila, men namnen på de två andra har vi ingen uppgift om. Langobarderna hade också förskansat sig i de andra, närliggande borgarna, nämligen Cormones, Nemaes, Osopus, Artenia, Reunia, Glemona och även Ibligo, som genom sitt läge är helt ointagligt. På liknande sätt förskansade de sig också i de övriga borgarna för att inte falla i händerna på hunnerna, dvs avarerna. Men avarerna strövade omkring över forojulanernas hela land, brände och plundrade allt i sin väg, belägrade den forojulanska borgen och satte in all sin kraft på att inta den. När nu deras konung eller kakan, beväpnad med ett stort följe av ryttare, red omkring murarna för att utforska från vilken sida han lättast skulle kunna inta staden lade Romilda märke till honom från muren där hon befann sig. Då hon såg hur ung och vacker han var fick hon, den skamlösa skökan, begär efter honom, och hon lät strax genom en budbärare hälsa honom att hon skulle överlämna hela staden till honom med alla dess invånare om han gifte sig med henne. När barbakonungen hörde detta lovade han, bakslug och ondskefull som han var, att gå med på hennes förslag och ta henne till sin maka. Hon lät genast öppna Forumjuliis portar, och till sitt eget och alla invånares fördärv släppte hon in fienden i staden. Avarerna ryckte in i Forumjulii och plundrade allt i sin väg, och i det de lät staden gå upp i lågor släpade de bort i fångenskap alla de träffade på medan de svekfullt lovade dem att de skulle få bosätta sig i Pannonien, som de en gång hade kommit ifrån.¹⁷⁰ Men när avarerna återvände till sitt hemland och kom till det fält som de kallade det heliga beslöt de att med svärd avrätta alla de äldre langobarderna av mankön, men kvinnorna och gossarna fördelade de mellan sig som krigsbyte. Så snart emellertid Taso, Cacco och Raduald, Gisulfs och Romildas söner, kom underfund med avarernas onda anslag steg de genast till häst och grep till flykten. En av dem trodde att deras lille bror Grimuald, ett barn som han var, inte skulle kunna hålla sig kvar på en löpande häst och ansåg det därför bättre att sticka svärdet i honom och dräpa honom än att han skulle leva under trälldomens ok. Men då han höjde sitt spjut för att genomborra honom brast gossen i gråt och ropade: "Stick mig inte, ty jag kan hålla mig kvar på en häst." Då grep hans bror honom i armen och

---

¹⁷⁰ Langobarderna bodde ett slag i Pannonien innan de invandrade till Italien. Enligt sin egna historia kom langobarderna ursprungligen från Skandinavien.

satte upp honom på den osadlade hästens rygg och sade till honom att hålla sig fast om han kunde. Och gossen fattade med handen hästens tyglar och red efter sina flyende bröder. Vid underrättelsen därom satte sig avarerna genast upp på sina hästar och jagade dem, men medan de andra lyckades undkomma genom sin snabba flykt, blev gossen Grimuald upphunnen och gripen av en avar som red snabbare än han. Eftersom gossen var så liten ville emellertid denne inte döda honom utan hellre behålla honom som slav. Han grep därför Grimualds häst vid tygeln och återvände till lägret, triumferande över sitt ädla byte – ty gossen hade ett vackert yttre, hade blixtrande ögon och ljust lockigt hår. Men Grimuald greps av harm över att släpas bort som fånge, och ”välvande stora planer i sitt lilla bröst” drog han sitt svärd, som inte var längre än att han vid sin ålder kunde hankas med det, och högg avaren, som släpade bort honom, med så stor kraft han förmådde rakt i hjässan. Hugget trängde in ända till hjärnan, så att avaren störtade till marken. Men nu vände den lille Grimuald sin häst och skyndade sig full av glädje därifrån, och äntligen hann han fatta sina bröder, som blev mycket glada över hans befrielse och hans berättelse om mannens död. Avarerna lät emellertid avrätta alla vuxna landobarder av manligt kön, och kvinnor och barn släpade de bort i fångenskap. Men Romilda, som var upphovet till hela denna olycka, behandlade avarernas konung enligt sitt edliga löfte som sin hustru men blott under en natt; sedan överlämnade han henne till tolv avarer för att de en hel natt skiftesvis den ene efter den andre skulle bruka henne som ett medel för sina lustar. Därpå lät han sätta upp en påle mitt ute på ett fält och spetsa henne på den, varvid han hånade henne och sade: ”Här har du den man du förtjänar.” En sådan död fick alltså denna förskräckliga kvinna som förrådde sitt land och som mera tänkte på sin sinnliga lust än på medborgarnas och sina närmastes välfärd. Hennes döttrar gick inte i sin vållustiga moders fotspår, utan av kärlek till ett kyskt leverne sörjde de för att de inte skulle bli besudlade av barbarerna och lade rått hönskött mellan bröstet och under tröjan. När detta ruttnade i värmen gav det ifrån sig en vidrig lukt. Och då avarerna ville göra försök till närmanden kunde de inte uthärda stanken utan trodde att dessa kvinnor av naturen luktade så illa och drog sig tillbaka under förbannelser och sade att alla langobardiska kvinnor var sådana stinkande varelser. Genom denna list räddade sig de ädla flickorna från avarernas lusta och både bevarade sin kyskhets och lärde bort till andra kvinnor, som kunde bli utsatta för något liknande, hur de skulle skydda sig. De såldes senare till olika länder och ingick sådana giftermål som passade deras ädla börd. Ty den ena av dem lär ha blivit förmäld med alamannernas konung och den andra med en baioarisk furste.”

- Och så, min vänner, tuktas en folkförräderska, sköt Alois in som slutkläm.

Sedan följde ett tal av Alois om Haagdomstolen, han förklarade att den var ”den vidrigaste organisationen i världshistorien” och att den existerar enkom för att rättfärdiga sin skapares krig. Därefter talade Mikael. Han babblade långt och länge och gav knipsluga betraktelser, som att när de i Västerlandet talar om djurs rättigheter talar de om att människor ska behandla djur väl. Inte att djur ska behandla andra djur väl. Analogt när de talar om alla folks rättigheter så menas att vita ska behandla svarta och bruna väl. Inte att bruna ska behandla bruna väl. Eller bruna behandla vita väl. ”Människo”-rättsaktivister ser bruna som moraliska agenter i paritet med djuren. Han påstod att amerikaner viftar med sin flagga eftersom man inte kan se på dem varifrån de kommer. Att de enda krigen dessa religiösa dårar, amerikanerna, ser som sina goda krig är de i vilka de dödat vita människor. ((De)) gör filmer där de porträtterar sig som våldtäktsmän, skurkar och lustmördare i Vietnam, men det vore otänkbart att se dem göra en film som porträtterade samma brott i Ojråpa.

Som en varnagel åt barnen kom en pissluffare upp på podiet. Han ville dela med sig följande ord "Framgångsrika människor säger 'Följ dina drömmar, gör vad som tilltalar dig', mina föräldrar sa också alltid 'Gör det du vill och brinner för', och det har lett mig till att spendera mitt vuxna liv på en parkbänk. Trots att jag varken brinner för att vara luffare eller för att sitta på parkbänkar. De sa också att jag kunde klara allt jag tog mig för, så jag började med heroin för att bevisa att det är lätt att sluta, att jag verkligen kunde göra allt. Men det har slutat med att jag motbevisat mina uppfostrare. Här framför er har ni alltså en som följde devisen men som rampljuset missade."¹⁷¹

Pissluffaren lämnade scenen. Hans plats fylldes av Johannes, med sig upp hade han sin nyfunna bättre hälft, en kvinna så vacker att folk inte vågade prata med henne och med ett förstånd som sades vara lika gott som en mans. De hyllades som ett kungligt par hyllas bland tjärringar. Kvinnofolket i publiken stirrade med avundsamhet på hennes vackra klänning, hennes dyra smycken och hennes framgångsrika man. Mansfolket däremot var glada över att se ett så lyckligt och framgångsrikt par tillhöra deras stam. Johannes tog till orda "Jag och min själsfrände ur det svagare könet vill bara säga tack. Tack för att ni genom ert sunda leverne visat oss vägen, visat oss hur det goda livet ska levas. Om ett halvår kommer min vackra hustru att vara oskyldig till brottet barnlöshet. Vi drar oss tillbaka från livet i rampljus till ett liv som kommer fyllas med kärlek till barnen och lycka över att tillsammans få lägga dag till dag. Sieg Heil! Sieg Heil! Sieg Heil!" publiken exploderade i lycka när de hörde att detta framstående par önskade leva såsom de själva levde.

Alois strosade runit bland publiken. Han lyssnade föga på talarna uppe på podiet och promenerade bort från scenen. Leende barnfamiljer syntes överallt. Alla var trygga och glada i Volksgemeinschaften, en sann vitopi. Han kom längre och längre bak i publiken och såg lycka överallt. Volk hade satt sig i gräset för att äta picknick, spela fotboll och brännboll eller brottas kamrater emellan. Alois trallade kärvänligt på "Meine Knochen Könnt Ihr Brechen, meine Glaube nicht" när han såg Verner stå och prata med en grupp tonåringar som satt och grillade. De kom förmodligen från Verners land för deras t-tröjor var eggande gentemot statsdemokrater, på dem stod i tur och ordning:

Revolutionär-reaktionär pacifistisk kampfront

Jag var på Rock Against Israelic Apartheid

Jag är det *slödder som larmar i edra öron om folk och folkslag*¹⁷²

I kill niggers

Je suis Dan Park

Dissident par excellence

Hitler fan goj

Islam ska dominera (Alois hade tidigare sett denna tröja enkom på små, vita barn vars fäder ville reta tjärringar).

Alois log milt åt den ungdomliga revolutionärsandan och strosade vidare. Men så såg han en ovårdad man i keps gå med tummarna nedstuckna mellan sitt oförskämt stora bälte och sina slitna jeansbyxor. Det var ett oblygt sätt att dra uppmärksamhet till sina nedre regioner. Jeansmannen smackade med öppen mun på ett tuggummi. Kunde det vara en spion?

- Tuggummin är förbjudna i den här parken, informerade Alois.

---

¹⁷¹ Så kallad överlevnadsbias. (Unbiased heter för övrigt "väntevärdesriktig" på svenska, en mer deskriptiv term än den engelska.)

¹⁷² Sida 190 *Så talade Zarathustra*

- I don't fucking understand, I'm American.
- Amerikan säger du? Jag har hört om er, ni var insturmentala i att driva vår älskade Führer till Selbstmord. Alois tog upp sin stora, nyinförskaffade tyska militärkniv och läste dess inskription "Meine Ehre heißt treue".

Jänkarn tog tummarna ur bältet och höll upp händerna framför sitt flanellbeklädda bröst.

- Calm down man, I'm one of you, listen:
Some politicians are Republican, some Democratic
And their feud is dramatic.
But except for the name
They are identically the same¹⁷³
- Was bedeutet das? Va? Hvad fanden? Qu'est-ce que ça veut dire? Che cosa dice? Co to jest? Qué significa eso? Försökte Alois göra sig förstådd hos den självförmätne.
- I don't understand that shit man, speak English motherfucker, sade den kepsbeklädde självsäkert på sitt egna tungomål och loskade på marken.

Alois stack kniven i jänkarn, han satte sitt förbannade tuggummi i halsen. Verner hade sett vad som hänt och rusade dit. Alois torkade sakta av kniven på den slaktades sjaskiga kofösarbyxor och svarade Verners frågande uppsyn:

- Jag dödade en merikan, du vet de där typerna som påstår sig vara våra kusiner men som två gånger kommit till vårt kära Ojråpa för att plundra och mörda.
- Ja de är ett missionerande folkslag de där cococoladjävlarna. Som regel med sina klåfingriga händer knutna kring svärdet. Klåfingriga och tjufaktiga som när de stal original-manuskriptet av Rienzi, der Letzte der Tribunen!¹⁷⁴ Detta drägg var säkert bara här för att grisa med våra kvinnor, svarade Verner.
- Mm, de krigar så gärna för att fortsatt bli utsugna av bankirkabbalismen. Ända sedan de fick sin älskade Federal Reserve Bank år 1913 och i samband därmed började betala inkomst-skatt, som förvisso är förbjudet enligt den papperslapp de håller för helig, så har de marscherat mot andra huvudstäder än sin egna. Ett tecken på sitt skamlösa slaveri.
- Jepp, jepp John Smith "Fallen for the banksters", skojade Verner och sparkade med en tåfjutt till det blodiga, livlösa mähät. Det är viktigare för dessa amerikanocentriska typer huruvida deras president fått fellatio än om han bombat ojråpeiska barn.
- Merikaners mest osympatiska drag måste ändå vara deras lycka.
- Jovisst, de som flyttade dit bort var ju inte bara äverntyrliga och driftiga utan också de som var beredda att överge familj, folk och fäderneland för att få leva ut sin materiell lycka. Inte konstigt att de låter sitt land förbrunas bara för att få feta burritos rullade av svettiga mexikanska händer nertryckta i sina fläckiga gamhalsar. *Ubi bene, ibi patria*,¹⁷⁵ som de säger.

Kapitel XXVIII

Mikael hade previs varit med Verner och dyrkat ett slag vid Dolph Lundgren-altaret. Medan han strövade hemåt funderade han över huruvida man någonsin kunde känna sig nöjd när det fanns en

¹⁷³ Skrivet av Ogden Nash 1946. Vissa saker förändras inte.

¹⁷⁴ Det försvann under AVK.

¹⁷⁵ "Där det är bra, där är fädernelandet".

man som var objektivt bättre än en själv: smartare, längre, starkare, snyggare, manligare och så vidare. "Kanske gick det att finna sig i att någon är ens överman om man förkastade den perversa irrläran om alla människors lika värde? Det var enkelt gjort intellektuellt men desto svårare att göra känslomässigt när man fått det indunkat sedan unga år likt proffsbögarna dunkar sin vita påle i semesterns stackars bruna, billiga gossar. Kunde man acceptera den naturliga hierarkin så skulle man också kunna finna sin plats däri och vara nöjd med den. Godtog man att vi inte är skapade av samma skrot och korn, att vi inte föds med samma värde så gick det att finna sin plats i solen och vara nöjd med den. Ty vissa har tilldelats vit marmor att mejsla sina liv ur, andra har fått stenhård, grå granit att tampas med. Vi kan bli den vi är, inte den vi vill vara". Mikael's funderingar avbröts i samma ögonblick som han upptäckte ett litet hjon som satt hopkurat framför honom, det var gossen som han sagt åt att sluta rönka tidigt den där dagen de kommit till staden Änkeborg.

- Hur står det till, olycksbarn? frågade Mikael.
- Jo, ja, jovars, mm, om man skulle..., försökte pojken.
- Vad grämer dig unge man?
- Jag har sett så mycket fasligt det senaste, sen jag kom hit till människobyn. Jag tror att de är ute efter oss barn?
- Vilka då?
- Det är det att jag såg en himla massa nedstämnda barn bära tungt lastade ryggsäckar, som mulåsnor, de vandrade långsamt längs med den krematoriemörka trottoraren. Vart ska de? Varför ser de där barnen så ledsna ut? Man kunde tro att de var på väg till ett koncentrationsläger?
- Det är de också, på sätt och vis. Åtminstone i Marcus del av stan. De är på väg till skolan.
- Ja precis, jag såg det i Marcus del, genom taggtrådmuren (en mur avgränsade Marcus stadsdel). Skolan, vad är det för något?
- En plats där barn samlas och tvingas uthärda dagslång tortyr i form av de mest tråkiga uppgifter. Under tystnad! De tvingas lyda en man eller till och med en kvinna som oftast inte kunde bli annat än just lägerkommendant i en skola. Lärare kallar de dessa lägerkommendanter och de är auktoritära som få andra, skriker och gapar, skrämmer och hotar. Skoltvånget kallar de för skolplikt, trots att allt vad plikt heter är dem främmande. Barnen får inte ens gå på toa utan lägerkommendantens tillåtelse.
- Jag tror inte på det där. Skolan är bara något du hittat på för att skrämma mig. Varför skulle någon gå till en sån plats?
- Därför att om föräldrarna inte tvingar sina barn att gå till skolan så kommer Snutsvin och Sockärringar, de onda SS, och fångar barnen, då tvingas de till skolan och får dessutom inte se sina föräldrar mer. De tas till fosterhem där psykopater med polisens hjälp tvingar dem till skolan, hur de än strävar mot. Förutom zigenarbarn, de har rätt att gå och komma som de vill.
- Men jag som trodde att SS var goda?
- Ja SS som i Schutzstaffel var goda. De försökte skydda barnen från de klåfingriga socialkärningarna från öst. Sockärringarna från öster ville nämligen inte att det skulle vara nog med att barn och tonåringar tvangs till det koncentrationsläger vi kallar skolor utan de ville att koncentrationslägret skulle vara livet ut, i en eller annan form. Tyvärr har de vunnit. Det goda SS slogs för barnens rätt att vara ute i det fria, att få leka i naturen, upptäcka världen på egen hand samt för en god kamratanda. SS de onda är Snutsvin&Sockärringar, de är själva slavar

som kämpar för förslavandet av mänskligheten. De älskar slaveriet så länge andra är gruvslavar och de själva är husslavar.

- Jag har sett dem där barnen släpa sina fötter under gatlyktans ljus, med sänkt, grubblande blick, tidigt om morron när man vill ligga och sova bort bakfyllan, sa gossen sturskt.
- Ja de drivs upp ur sina varma sängar av någonting som kallas alarm. Det låter ungefär som flyglarm. De drivs upp tidigt om morgonen för att förkorta deras sömn så mycket som möjligt, så att de lättare ska bli sjuka.
- Varför det?
- För att hämma hjärn- och kroppsutvecklingen. De blir mer medgörliga på så vis.
- Sicka brottslingar? Förstör de varje generation så här?
- Ja sedan halvtannat sekel. Så det är inte konstigt att det totala kriget kommit till människosläktet i dessa tider av skoltvång.
- Vad gör de med en om man går till skolan, men vägrar lyda?
- Då säger de att du har DAMP och drogarna till dess önskad samarbetsvilja uppnås. Idag behöver lärarna inte slå barnen, drogerna räcker.
- Usch, jag vill prata om något annat.
- Ja, låt oss lämna det hemska samtalsämnet. Vad mer tänker du på, gosse lille?
- Varför gjorde de en massa skit förr för såsom att måla tavlor, mejsla statyer, komponera musik, lära sig spela piano, läste böcker och en massa annat trams?
- Därför att de inte hade dataspel. De kunde inte gamea.
- Hade de inte ens shoot-em-up spel?
- Nej, inte ens shoot-em-up spel. Inte internet heller.
- Inte internet! Då förstår jag varför de skrev brev till varandra och satt och slösade sin tid med att umgås om kvällarna.
- Vad mer vill du veta?
- Varför kommer k före l i alfabetet? Varför dubblas inte c som alla andra? Varför får det k till förstärkning? Eller är det k som får c vid dubbling?
- För att rättstavningen skapades av troll.

Mikael hade fattat tycke för den lille pojkvaskern, särskilt sedan han lagt av med sin självbesudlande vana.

- Vill du gå till en skola och se på hur fångarna har det?
- Ja! Ja det vill jag! Men lova att de inte fångar in mig.
- Jag låter dem inte fånga dig, det kan du lita på.

Det omaka paret begav sig till Marcus muromhuldade plats på jorden. Efter att ha väntat ett par timmar i tullen och efter att ha mutat en skamlös tullman kom de äntligen innanför murarna och sökte upp en skola. På skolgården lekte barnen Josef Fritzl å familj. De hörde några högstadiesgossar skämta om bögar. "De verkar ju vara som oss ändå Mikael, så hemskt kan det inte vara om man får skämta och skoja med sina vänner", det dröjde inte fem sekunder från att gossen sagt detta till att två storvuxna, rödsprängda och elaka lesbianer med grisbuk att släpa på dök upp och överröste högstadiespojarna med hugg och slag från negerdildos. Mikael höll för gossens ögon för att spara hans oskuldfullhet. De gick till skolans fotbollsplan, en flyktförläggning stod över halva planen. Barnen hade självsegregerat i två lag, ett med bara blattar och ett med en majoritet blattar. De nordiska i majoritetsblattlaget strövade kring som filosofer i en Monty Python-sketch, de begrundade grillen

som lärarna satt i deras huvuden "Varför ska jag försvar mitt mål? För det är bara en slump att jag tillhör det här laget och inte det andra. Varför ska jag stå för och skydda någonting som saknar rationell orsak? Varför känna stolthet och glädje över något en annan i mitt lag gör? Vad har det med mig att göra? Men om jag nu blir glad när en familjemedlem lyckas, varför skulle jag då inte bli glad – fast i mindre mån – då en annan nordman lyckas? Jag får inte ihop det här." Det hela var sorgligt att skåda så de gick in i skolbyggnaden. Grabben smög in på en lektion och Mikael smög in på lärarrummet för att äta upp deras bakelser. Två minuter senare möttes de i korridoren, utslängda.

- Vad blev du utslängd för? undrade Mikael.
- De pratade om Anne Frank i salen och när en elev frågade hur hon dog sa lärarkärningen att hon gasades. Då rättade jag bulemihäxan genom att upplysa att Anne Frank dog sottdöden genom tyfus eller dylikt och trots tyska ansträngningar inte kunde räddas. Sen tillade jag att hon inte borde göra antaganden om sådana fasligheter eftersom det kunde leda till hat mot tyskar. Jag sa åt henne att det var hets mot folkgrupp. Då hon sa emot fråga ja'na hur de vore om jag gjorde liknande hatiska antaganden. Om jag antog att en ukrainsk bordellslav i Tel Aviv blev offrad för att man skulle dricka hennes blod enligt talmudisk rit när hon i själva verket förmodligen blev brutalt våldtagen och ihjälslagen på grund av köttlig lust och gojhat. Då grep tjärringen tag i örat på mig å lyfte ut mej ur fångbänken. Jag ska visst på kvarsittning hos rektorn å titta på Spielbergs intervjuer med senila judar, å inte lär det bli de ärliga intervjuerna där de berättar om lönen de fick, konstklasserna, orkestern å så vidare utan om sent påkommna masshallucinationer om gaskamrar.
- Äsch skit i det. Gå in till studieförledarn där borta istället så får du se mer av det här dårhuset.

Medan gossen gick in till den man som var betald för att porrsurfa hela dagarna på sitt unkna kontor så smög sig Mikael in i en mellanstadieklass. Hans inträde gav lärarinnan en chans att undvika den fråga som nyss ställts "Men fröken du säger att det är onormalt att pojkar gillar att pussa och krama flickor, men varför brukar rektorn då krama om och pilla på oss flickor?"

- Hej, vem är du? Sade matriarken till lärarinna, lättad över en anledning att fly frågan.
- Hej fröken, jag är en ny elev här.
- Vad prata du om? Jag ska inte få någon ny elev hit. Jag ser väl att du inte är en elev utan en fullvuxen karl. Mikael låtsades brista i tårar som svar på tjärringens reprimander.
- Jag är ett ensamkommande, apatiskt flyktingbarn, försvarade sig Mikael och drog handen genom skäggstubben som bevis därpå. Jag har hört att det skulle finnas sånna som dig, rasister som inte skulle acceptera mig.
- Men herregud, kära barn, sätt dig ner. Vad heter du?
- Machmalala.
- Barn, säg hej till er nya kamrat Machmalala. Ni får vara extra snälla åt Machmalala, hans föräldrar är efterblivna muslimer som inte ens vet vad hbtq står för.

Mikael satte sig och tjärringen kom fram och klappade vänligt hans rygg, lite väl vänligt. När lärarinnan återgått till att smyg-smsa under sin kateder och barnen återgått till att endera skrika i vemod över den barndom som stals från dem, endera slava i sina skrivhäften; då tog Mikael bänkkamrat ordet i mun.

- Du kommer inte härifrån va? Frågade tösen.

- Nä för tusan. Jag bor vissa dagar i Verner anarkistland, andra i Alois Nazigård.
- Åh, jag har hört så mycket om dem platserna, är det sant det som sägs?
- Varenda positivt ord.
- Tag mig med dej. Snälla ta mig med dig. Mina föräldrar dog i revolutionens efterdyningar och nu bor jag hos två lesbianer som vill hormonbehandla mig för att butcha till mig.
- Lotta! ropade lärarinnan, det är bra att du vill lära känna Machmalala, men det får du göra på madrassen efter skolan, härinne vill jag att det är tyst. Tjäringen släpade sig fram till Lotta och Mikael. Här Machmalala har du arbetsboken vi pysslar i för tillfället.

Mikael fick en målarbok bok om det oförglömliga ämnet "Andra världskrigets 6 miljoners miljarder judiska änglaoffren utfört av de onda, blonda tyskarna". Man skulle fylla i hår- och ögonfärg på de onda och de goda.

- Det här är ett genomgående tema på skolan förstår jag, sa Mikael. Kan vi inte få se på några tyska offren som omväxling?
- Din lilla nazist! Röt den etnomasochistiska lärarinnan till, kommer du från Iran eller? Det här kommer du inte komma undan med, o nej, jag ska se till att den kommentaren följer dig genom hela livet. Du kommer få ett helvete Machmalala.
- Läs din egna dynga, tjäring! svarade Mikael och tryckte upp boken i ansiktet på matriarken innan han stormade ut.

Gossen var fortfarande kvar hos studiesäddledaren så Mikael passade på att klottra ett vackert hakkors i korridorväggen – tecknet på frihetslängtan och uppror mot förtryck. När gossen fortfarande inte dök upp så kikade Mikael in i en biologisal vars dörr stod på glänt. Läraren, en glad tjock man, sade "Hög differens på allelerna är bra för en population, då undviks inavelssjukdomar på grund av en större genfrekvens. Så om ni stöter på rasister, bemöt dem då med lite grundläggande biologi, så får de något att bita i". Då ropade Mikael in "Så du menar att pakistanier, kurder, araber och andra endogama folkgrupper objektivt sett är biologiskt underlägsna oss? Genetiska Untermenschen om jag förstår dig rätt". Mikael bröt av dörrhandtaget och slog igen dörren. Samtidigt kastades gossen ut ur studievägledarens runkrum och tillmälen som inget barn bör höra hävdes mot honom.

- Vad gjorde du för rackartyg nu då för att bli utkastad?
- Jo först va studieirledaren himla entusiastiskt att någon kom frivilligt för å fråga honom något. Så han frågade mäj va ja ville bli som stor. Å då svara ja' att jag likt en gudasänd folktribun vill arbeta me å upplysa mitt folk om ZOG å hur vi ska bryta dess bojor. Efter att arbetsvileledaren gewglat ZOG dröjde det inte länge fören jag blev utkastad.
- Kom så går vi ur den här synagogan. Men först ska jag visa dig något kul som faktiskt finns på skolor, gymnasalen! Där kan man spela i lag och tävla i idrott! Å så kan vi stjäla några hand- och fotbollar, det blir kul.
- Men varför måste vi stjäla saker, du har ju pengar.
- Därför att du inte kan vara slav till moralen hela livet, lille pöjk. Du ska lyda ditt hjärta, det säger dig vad som är rätt och fel. Men akta dig när folk kommer och talar om moralen. Säger dig ditt hjärta att det är fel att stjäla av dessa barnförgripare?

De tog sig in i idrottsbyggnaden genom ett öppet toafönster och möttes av en odör av damm och AXE-parfym, de hade kommit rätt. När de såg vad som hände i gymnasalen tårades gossens ögon.

Gympaläraren, en hårig sel-juck-turk demonstrerade tillsammans med sin än hårigare gummi- och läderklädde pojkvän hur de romerska ringarna kunde användas som bögknällgunga. Mikael ryckte fort tag i gossen och fick ut honom från den skrämmande scenen. Det var hög tid att ta bort gossen från den fördärvande skolmiljön, de rusade från skolgården och till det stora torget där slaget vid Varma Porten stått. Där var nu klåpande clownar, chica charlataner, religiösa libertarianer, kopulerande koprofager, skrifthänvisande marxister, våldsdyrkande maoister, bokstavstroende parlamentariker, feministtalibaner, våldstroende miljöfascister, ekokommunister för att bara nämna de olika typerna av degenererade pseudoskandinaver. Platsen var fullständigt förändrad. Man kunde tro sig ha kommit till storbasaren i det ockuperade Konstantinopel. Någon sjöng klassikern "Ansiktsburk" och otaliga tungomål blandades till ett enda myller. Där var ett himla ståhej. Negrerna gick lösa och lediga, alldeles som på cirkus. Språkförvirringen var stor som efter Babels torn. Alla kvinnor gick i täckande kläder, till och med de vars blåa ögon skymtade. Det var ett måste för att undslippa kulturberikning, antingen det eller feministutstyrelse av en lika avtändande magnitud. Fläsk må ha varit förbjudet, likväl levde de på svins nivå. Mångkulturen pulserade i staden så det stod härliga till, människor från all världens kriminella avkrokar hade samlats, där fanns:

Ghuzzturkar och guzzturkiskor, bejturkar och bögturkar, sprutludren å gathoror, späckbögar å näckbögar, bölnegrer å ölnegrer, cykelnegrer å gyckelnegrer, kanylnegrer å asylnegrer, spritnegrer å bitnegrer, gräsnegrer å ståfräsnegrer, pissnegrer å cisnegrer, trumnegrer å dumnegrer, festivalnegrer å kannibalnegrer, slasknegrer å fnasknegrer, sudannegrer å barnnegrer, mobilnegrer å silnegrer, reklamnegrer å imamnegrer men inga pantnegrer, dansnegrer eller transnegrer, varken dörrvaktsnegrer eller vitmaktsnegrer.

"Kom här, fort!" väste Mikael och tog gossen i handen. Det var dags att lämna stadsdelen innan de krossades av den allnärvarande mångfalden. Mikael hann tänka "Må dagen komma då muslimerna blir starka nog att ta över i den här socialdemokratiska röran och styr upp saker och ting". Han njöt av tanken på att de självutnämnda toleranta skulle få smaka på fredens religionen. Sådan är mannen, åtminstone till den dag han själv får barn, så hatar han sitt folks förrädare mer än han älskar de sina. Detta samhälle var en enda stor Bibigharmassaker.¹⁷⁶

"Hej vill du hjälpa nyanlända flyktingar genom att skänka en peng till vår verksamhet?" Frågade en snubbe i klänning, han var tunn som av tvinsot. Mikael svarade tiggaren "Folkförrädare! Mig imponerar din slavmoral inte på. Om du nu vill hjälpa die Braune flyktingarna gå då och slava åt dem. Vi vet båda att du inte står här för att hjälpa dina små bruningar utan för att signalera åt människor att du är en Gutmensch. Jävla onanist!"

---

¹⁷⁶ Massaker under Sepoyupproret i nuvarande Kanpur. Runt 200 brittiska barn och kvinnor mördades medelst kötttyxa. Engelskspråkiga wikipedia säger så här om den brittiska hämnden för massakern, när britten återtagit staden: Rebels confessing to or believed to be involved in the massacre were forced to lick the floor of the Bibighar compound, after it had been wetted with water by low caste people, while being whipped. The sepoys were then religiously disgraced by being forced to eat (or force fed) beef (if Hindu) or pork (if Muslim). The Muslim sepoys were sewn into pig skins before being hanged, and low-caste Hindu street sweepers were employed to execute the high-caste Brahmin rebels to add additional religious disgrace to their punishment. Måhända berättigt men likväl påminns man om Alain Sorals uttryck "Il n'y a rien plus cruel qu'un soldat anglais", "Det finns inget grymmare än en engelsk soldat".

Knappt innan de blivit av med detta fån dök en desperat ung kvinna och tillika elallergiker i någon skabbig internationalsocialistisk föreningsklädnad upp. Hon grabbade desperat tag i gossen med sina beniga veganfingrar. Lika virrig som kronologin i Suetonius kejsarbiografier, skrek hon någonting om peak-oil, black dog syndrome och att fascist- och anarkofascistsdelarna av staden också måste ta emot invandrare. Mikael svarade: "Inte ska vi ta era invandrare från er, ni ska helt och hållet få njuta av allt det för med sig. Inte vill vi ta av ert goda". Med äckel i handen lyfte Mikael på kvinnans zigenarvävda ryggkorg och hennes pisslukande slöjlika föreningsklädnad och knäade henne på svanskotan för att få henne att släppa sitt krampaktiga grepp om den skrämde gossen. Quinnan bröt ihop "Ta mig med er till Dar al Harb!¹⁷⁷ Jag vill inte vara sexslav åt islamisterna! Ni anar inte vad jag måste göra för gränsvakterna för att bli utsläppt som ensam kvinna!" hördes hon skrika när de sprang vidare mot muren. "Hon måste ha sett på våra kläder, och min välmående torso att vi inte kom härifrån. Skynda dig innan vi blir rånade på allt". De sprang så fort benen bar mot tullen, pressade sig mellan gatans svetttdrypande turkar, hoppade över en spetälsk som satt och vaggade fram och tillbaka i ett håll i gatans uppbrutna asfalt, puttade undan en sydländsk folkhövding, duckade under en pashtunsk äktenskapsförmedlare, sprang ner en skriptomanisk autist, fredade sig från en neger, nej en svart, nej en färgad, nej en hudfärgshandikappad, nej en lakritstomte, nej en kulört herre, gled under en förintelseolog, slank mellan en slidridare och en toffelsmittad, smet ömkande förbi en tjerkesisk skönhet, armbågade sig förbi en BNP-besatt nationalekonom, rände genom en tjock rök som oundvikligen krävde kommentaren "Es riecht nach verbranntem Menschenfleisch", drev undan en homo usura och undslank en sufisk mystiker på vägen. Väl framme i tullen så välkomnades de hem av en gladlynt, nazistisk tullman och när de denna gång gick över gränsen trädde de under en gränsskylt med orden "Välkommen till världen *Om Tyskland vunnit kriget*", så skönt, de kunde lugnt andas ut. Åter i de fröjdsamma fascist- och anarkistkvarteren insåg de läxan denna dag gett dem – vår lösning är inte perfekt, men den är så in i helvete mycket bättre än den demokratiska galenskapen. I denna fallna värld måste vi söka den goda lösningen, inte den optimala.

Mikael såg det som sin uppgift att ge några sensmoraliska ord åt gossen efter en så lärorik dag som denna "Hua mig unge man, jag ska förtälja vad doktor Lundman hade att säga om vad de sinnessjuka på andra sidan muren helt öppet skattar högst, jo han skrev 'Negrerna äro jordens mest utpräglade driftmänniskor, en ras av stora ouppfostrade barn, som mindre än andra besväras av några hämningar. Niggern tar dagen som den kommer, skriker, pratar och flabbar med sin breda humor och njuter av alla de fröjder, som ögonblicket kan giva. En motgång kastar honom bokstavligen till marken, han vrålar och sliter sig i håret som en besatt i vildaste förtvivlan. Ögonblicket därefter är dock det hela glömt, och allt är som vanligt. Negerens sanguiniska temperament innesluter mycken godmodighet och vid lämplig behandling kan han bli en mycket trogen tjänare. En sådan natur är naturligtvis även en utmärkt slav, som, frånsatt enstaka utbrott, väl finner sig i sitt öde, ja t o m är flabbig i slavhandlaren kedjor. Någon högre och självständigare kulturutveckling kan ju naturligtvis däremot icke förekomma hos dessa stundens lidelsefulla barn. Väl kunna de hastigt och motståndslöst efterapa, vad de sett av högre kultur, så långt de förstå det.'" Gossen nickade gillande.

- Som du förstår är negrerna – som är till hälften barn, till hälften djävlar – det minsta av de problem som de har i mångkulturen över muren, Varnagels¹⁷⁸ ord om dem till trots. Du ska se

---

¹⁷⁷ Muslimska benämning på de otrognas värld.

¹⁷⁸ Flashbackskribent som skrev ett legendariskt inlägg i den fröjdsamma tråden "Negern – sån är han!".

våldsarbarna! Voj, voj. Men grundarna till smörjan är värre än alla senkommare! Ojämförligt mycket fasligare!

- Vad gäller negrerna skulle jag vilja tillägga Célines omdömesgilla ord "Negerdomen stinker av elände, gränslös fåfänga och vidrig uppgivenhet..." samt hans mer uttömmande "Negrerna, det märker ni direkt, det är en hop kadaver och krymplingar! På dan sitter de bara på huk och orkar nätt och jämnt resa sig för att pissa mot ett träd, men akta dig så fort det blir mörkt! Då blir de rent otäcka, nervösa, hysteriska! De är små skärvor av natten som gått och blivit hysteriska! Så är det med negrerna, så var det sagt! Äckliga, helt enkelt... degenererade, va!",¹⁷⁹ så mässade pojken. Men du vad gäller härskarna, varför vill de göra detta mot oss? Varför just oss och inte mot andra folk?
- Till viss del är det judarna som vill fullfölja sin gamla plan på att förslava alla gojim och de känner sig tryggare om de inte står mot ett enda monolitiskt folk i världlandet utan mot en brokig, vansläktad skara. Men det är också staten som vill göra det här mot oss. Staten styr genom kaos. När nordeuropéen hade besegrat naturen genom att strax efter datorns uppkomst ha utrotat dödssvälten, den värsta fattigdomen, våldet och annat som plågat nordbon sedan urminnes tid så fruktade staten att förtvina bort, likt en lågt sittande gren som inte längre behövs för att trädet har skjutit i höjden. Därför tog staten in kaozblattar, för att nyttja dem som klienter och ge sina myndigheter en raison d'être.
- Så staten vill inte hjälpa sodomitaporna utan hålla dem nere i smutsen?
- Javisst, därav att den betalar dem för att inte arbeta och uppmuntrar våld genom skrattretande låga fängelsestraff istället för ofantliga böter till våldsoffret.
- Är det därför staten uppmuntrar blattarna till att hata oss? Säger att vi är rasister, för att skapa hat och kaos?
- Precis, de vill inte att vi står enade mot den som förtrycker oss alla. De vill inte att invandrarna sjunger vår nationalsång och anammar våra traditionella värden. Det vill förvisso inte jag heller, det vore folkmord, likväl är det onödigt att vi ska stå som fiender. Nåväl, de europeiska värdena om frihet och ansvar, som mången invandrare hade velat assimilera sig till påstår staten är de värsta av alla. De får invandrarna att tro att det europeiska är att låta sig kuvas av ensamstående mödrar, bögsex, skatter ad infinitum, respekt för det unga och förakt för det gamla och alla andra inverser till traditionella värden. Samtidigt spelar de på "Jag är en världsmedborgare som råkar vara född i Änkeborg, en stad utan kultur". Föga förvånande vill invandrarna inte assimilera sig till smörjan, hur man nu ska assimilera sig till en kultur som inte finns. Sedan skyller man på nordmän och på invandrare för att ingen assimilering sker! När det som erbjuds som assimilering är lika vedervärdigt som Weimarrepubliken! Så kom ihåg att de styr genom kaoset och att deras senaste trick är etnisk konflikt. De för in alla möjliga muslimer i landet men säger till oss att islamism är dåligt och skräckinjagande. Samtidigt säger de åt muslimerna att vi européer är rasister.
- Det låter rysligt, jag får kalla kårar. Men vad händer med blatteländerna?
- De förstörs än mer. De minst tokiga blattarna som borde stanna kvar och bekämpa dårarna i sina länder kommer istället hit och dårarna står kvar utan motstånd. Ländernas elit flyttar till JEWSA.
- Vilka är de farligaste invandrarna?

---

¹⁷⁹ Båda citaten är hämtade ur *Resa till nattens ände*, i Kristoffer Leandoers översättning.

- Det är de politiska invandrarna, de som frimurarvänsstern kallar för asylinvandrare. De är bråkstakar som ställer till med trubbel vart de än kommer, i sin maktsträvan hittar de alltid något att klaga på.
- Hur ska allt detta lösas, det verkar så oöverkomligt på nåt vis?
- Det krävs en nazist för att lösa detta!
- Kan du berätta om hur det var innan massinvandringen?
- Javisst, självklart, så här var det. Alla karlar var ståtliga som Dolph Lundgren och därtill lika smarta som honom, stiliga likt Fredrik Ljungberg, roliga som Robert Gustavsson, charmanta som Rutger Hauer. Kvinnorna var snygga som Viktoria Silvstedt och söta som Åkermansystrarna, de var glada som Mat-Tina och lydiga likt Knutby-barnflickan det var regel snarare än undantag att deras härliga bröst kunde fylla till och med de största arbetarnävar. Hallonen växte söta och röda likt en oskulds heta kinder. Snön smälte till sprit i munnen och bakfyllorna var lindrigare förr. Regn och rusk kom bara om man utfört regnoffer och uttalat besvärjelser, annars vart det solsken. Alla använde ordet negerboll, för att visa sitt dödshat mot allt som är främmande och obekant. Bögarna knackades fortare än de kunde komma ur garderoben. Inga spagge-mördarsniglar, inga baltiska fästingsjukdomar, inga slaviska blåbärsparasiter å inget neger-hiv.
- Jag önskar att jag levt då, allt känns så hårt och svårt här under New World Order, livet är en kamp. Är det moderna livet verkligen värt att leva? Kanske borde man göra som den unge Werther?
- Nej, då vore du inte bättre än en kvinna. Bara de som bevisat sin egna storhet besitter rätten till självmord.

Kapitel XXIX

Mikael och gossen spenderade ett par dagar tillsammans. Den stackars gossen, vars mor var så gräslig att inte bara fadern lämnat henne utan även gossen flytt, fröjdades storligen i Mikael's sällskap. De sköt fotbollsstraffar, gossen fick skjuta och Mikael stod snällt i mål, de gick på restaurang, handlade elektronik och annat som småpojkar gillar. Mikael skolade pojken själv, han lärde honom att Empedokles var förste mannen på månen, djupgående kunskaper i elakartad vektoralgebra, dold kunskap om algebraiska strukturer, han lärde gossen att spermier från höger pungsten, eller vad fina läkare kallar för testikel, ger pojkar och att spermier från vänstra testikeln ger flickor, det visste redan Anaxagoras. Gossen fick svar på huruvida okunskapen, egoismen eller perversiteten är största drivande faktor bakom politikernas förräderi och mycket mer därtill.

Han lärde gossen att uppskatta Germaniens filosofer. Dessa filosofer som, trots att de tillhörde världens mest logiska folk, bevisat att känslan övervinner förnuftet och till och med lurar förnuftet till att tjäna viljan. Efter att ha insupit såväl lärdom som instinkt ställde gossen den uppenbara frågan som var och en med en äkta kärlek till folket spörjer: Varför ser Västerlandet så jävla fackat ut? Varför denna folkmordsinvandring? Är det kanske storföretagens fel? Storföretag som vill ha billig arbetskraft?

- Om storföretagen hade velat ha billig arbetskraft och det var det som låg bakom invandringen, hade det då inte flyttat hit kineser istället för orcher? Hur som haver, det är inte så komplext. Vi behöver inte söka efter konspirationsteorier utöver den som vi redan vet finns till, den implicita konspirationsteori som uppstår då varje jude frågar sig själv "Vad är bra för judarna?" och vars svar ekar i allt från synagogor till mediebolag och universitet. Fråga dig bara det här

”Om det var storföretagen som låg bakom mansinvandringen, varför uppkom den då precis en skolgångsålder efter att andra världskriget förlorats?” Jag menar se på Nazityskland till exempel, de hade stor arbetskraftsinvandring, för det första var den från grannländerna och för det andra så gavs dessa gästarbetare inte samma medborgerliga rättigheter som tyskarna. Likt hur araberna nere på halvön gör idag. Varför dök problemen i Västerlandet upp en masse först efter andra världskrigets genomjudiska seger? Om än rötan satt in på riktigt redan i och med den judiskinfluerade demokratins tillfälliga seger 1918. Många säger för övrigt att första världskriget var onödigt, men inte för alla! Det gav ju löftet om Palestina till judarna och därtill en anglo-fransk invasion av området för att kunna uppfylla löftet åt överherren.

- Men massinvandringen kom ju inte direkt utan först en generation efter AVKs slut, eller som du uttryckte det, en skolålder efteråt. Varför det? Låt vara att inreseförbudet mot zigenare upphävdes redan 1954, inflikade gossen med ett docerande smil.
- Ja lika lång tid som det krävs för att få fram en ny generation hjärntvättad enligt härskarnas senaste åsikter. Skolmaterial ska tryckas, barn utexamineras, TV-program filmas, radioteater manipuleras, nyheter luskas fram, lärare fördummas,...
- Men varför så drastiska följder av ett enstaka krig?
- Det var inget litet arvsrättsligt kungakrig eller territoriellt kolonialkrig utan det totala ideologiska kriget. Kapitalismen och kommunismen enades mot den outsugne, frie mannen. Slaven hatar den frie mannen mer än vad han hatar sin herre. Både kapitalism och kommunism är socialism för de superrika.
- Jag förstår. Det är därför som det förhatliga pygmésvinet Churchill, krigsförbrytaren Roosevelt och kamrat Stalin är fångade på fotot från Jalta och inte den försupne, ”veritabla politiska horan” Churchill, krymplingen Roosevelt och det driftiga geniet Hitler. Det var alltså viktigare för världskapitalismen att riskera sina medborgares liv och lem till bolsjevismens försvar än det var att ett fritt Tyskland fick existera. Tyskland anfölls med förevändningen att de invaderat Polen. Sovjet som invaderat Polen, Finland, de baltiska staterna, med flera hjälptes på alla sätt och vis av västmakterna.
- Just precis grabben. Givetvis finns det fler orsaker till det pågående folkmordet. Som att barnlösa europeiska kvinnor ser unga invandrade män som ett barnsubstitut de kan ha ett incestuöst förhållande med. Men dessa människor bör först följa Jesu exempel och tvätta sina näras fötter. Det finns gott om människor att hjälpa utan att för den sakens skull uppsöka utländska våldtäktsmän att sköta om.

Mikael tog med gossen på en föreläsning av kufen Gottfrid. I föreläsningssalen framför dem satt en arab, inte en wannabee arab från Mesopotamien eller Levanten, utan ett äkta degenererat sabelfäktande troll från Arabiska halvön, en riktig ökenrövare, med päronformat arsle som svällde ut i jeansen och en hårväxt på hjässtoppen så skral att den liknade en cancerbehandlad pubisregion. Mikael blev förbannad över att en sådan typ vågat sig in på en föreläsning där man sökte efter kunskap och sanning. Dessutom i Verners område, som skulle vara fredat från denna typ! Araberna hade sina egna kvarter i staden. Så han gav araben ett slag med öppen hand över halvflinten för att fånga dennes uppmärksamhet. Araben reagerade djuriskt och vände sig ilsket om.

- Varför du göra så? Spottade kräket ur sig.

- Dumma, dumma arapa. Varför är du i denna musernas sal? Vi som samlats här söker efter sanningen. Ni kamelknullande sandnegrer bryr er inte ett dyft om sanningen. Håll dig till koranen.
- Vad du säga?
- Att ni svarar på frågor som ni inte vet något om. På alla frågor från "om hur lång tid nästa buss kommer" till "om det finns ett liv efter döden" slänger ni ur er ehopdiktade svar. Sanning saknar vikt för er, doktrin är ert allt. Det uttalade är ert guld; verkligheten, sanningen är guld för oss nordojråpéer.
- Jag här för å lära. Grymtade han fram på vad oikofiler hade kallat för svenska.
- Sitt inte här och ljug, sade Mikael bestämt, han hade tappat tålamodet med den enfaldige och grabbade tag i korknäsans kaftan, både i nacken och i midjan och bar ut honom. I entrén kastade Mikael ut honom likt en frisbee och ropade: "Gå hem och läs Koranen i resten av ditt liv för helvete! Håll dig till ert kvarter. Håll dig till moskéen och visa dig aldrig i en av muserna helgad byggnad igen."

Efter applåder för Mikael's bedrift så kunde Gottfrid börja föreläsningen "Jag tänker idag tala om européens överlägsna intelligens. Jag hade kunnat räkna kvantitativ data för er, vårt förhållande mellan vit och grå materia, vår hjärnas vikt, volym och hjärnformens veckning; eller skallens form, tjocklek och storlek och jämfört dessa med de lägre rasernas mått. Men det kan ni gewgla om ni så önskar. Vad jag idag vill göra är att skissa upp några av mina idéer på varför vår hjärna utvecklats på detta vis. Hur kom det sig exempelvis att vi har en hjärna med en underbar balans mellan höger och vänster hjärnhalva, till skillnad från de logiskt klipska, men känslomässigt och konstnärligt grunda chingchongfolken? Låt mig börja med att konstatera faktumet att de intelligentaste raserna hittas vid Eurasiens båda ändpunkter, i Europa och i Östasien. Framförallt längs kustränderna och deras respektive öar, halvöar och kustområden: Albion, Skandinavien och Nordsjön; Japan, Korea och Japanska havet. Där kunde flitig människokontakt ske, det vill säga folkerövringar kunde ske fort där, evolutionen och Oden till gagn. De intelligentaste ostasiaterna bor kring kustområdena, denna teori till stöd. Ytterligare värt att nämna om Eurasiens geografi är att det inte bara är världens största kontinentmassa utan även världens folkrikaste, såväl historiskt som idag. Desto större befolkningmängden är desto större är givetvis sannolikheten att en slumpmässig mutation skall uppkomma. Jämför det här med hur stora öars organismer segrar över små öars i händelse av kontakt. Djur och växter från Australien suger jämfört med sina Euroasiatiska konkurrenter, detsamma gäller dess människor. Men hur skiljer sig Europa från Chingchongland? Indoojråpéerna kom hit, medan de bara nosade på Kina via Tarimbäckenet. Hur ligger det då till med indoojråpéerna och geners rörlighet? Jo genom sin tämjning av hästen blev indoojråpéerna de snabbast flyttbara människorna upp till sin tid i historien. Desto snabbare generna kunde färdas, desto snabbare kunde fördelaktiga gener ersätta sina konkurrenter..." Gossen smög ut och Mikael följde i hans små fotspår.

Kapitel XXX

Mikael hade lämnat gossen i Frejas vård för att i sin roll av Generaloberst för Alois stat medverka i ett möte tillsammans med representanter från de blattekvarter som Marcus gjorde anspråk på men inte kunde kontrollera. Nationalsocialisterna och anarkisterna lät blattarna vara ifred och blattarna bemötte dem på samma sätt. Mötet förflöt väl, precis som den fredliga segregationen i stort.

Han gick över till kurfurste Alois kontor för att avlämna en skriftlig rapport om mötet. Alois reste sig från skrivbordet när Mikael kom in och gick honom till mötes, han var på strålande humör. Det glada humöret berodde på att han nyss utgivit sin första tidning. Han satte den i näven på Mikael. Den var färsk från kopiatorn, luktade ännu ozon.

Tidningsnamnet löd "Hemskt i veckan". Första uppslaget visade en svartvit bild på Alois i en timmerstuga, ståendes i urslitna gamla träskor som lämnade smalbenen läckert blottade upp till ett par bajerska kortbyxor av karvat hjortläder. En mysig björnskinnspäls slappt slängd över axlarna skänkte en gotisk värme åt hans hårda blick. Sträng som en 1800-talspatriark.

Eftersom Mikael hade hög tidspreferens läste han bara det fetstilta "Sammanfatta mitt liv? Jag säger som den unge Göring, vikt mitt liv åt kamp mot judarna".

På sidan intill vardt en stor bild på Alois där han satt ihopvikt på en lodjursfäll med eldgaffel i hand och petade förstrött i en brasa, "Jag var en rotlös anarkist och det var först när jag kom till fascismens trygga famn som kände att jag hörde hemma, att jag hade någonstans att kalla hem och en härd som hette min. Anarkism kan bara tilltala den som inte förstår att han tillhör ett folk. "

Mikael bläddrade vidare men läste bara rubrikerna. "Tappa tre kilo i veckan med Stalingraddieten", "Exklusivt - Hitlers semesterbilder", "Hemskt i veckan recenserar 'Sommaren med Göring' en spelfilm för hela familjen", "Recension av 'Skrålingarna kommer' en dokumentärfilm om de sista grönländska nordmännens tappra kamp mot de råa eskimåerna", "Sekreteraren själv berättar 'Jag chillade med Hitler'", "Vi ger dig Françoise Diors recept på kremerad havsabbore och nackskjuten gås".

Mikael fastnade för en intervju med en Äneborgsomalie, på frågan "Varför våldtar du?" gav han svaret "Äneborg är frihetens land, här får man göra vad man vill".

Det drällde av reklam, ett tvålmärke med en leende Anne Frank som logotyp, reklam för ljusstakar: "De brinner som judar", "Så undslipper du lägertyfusen", kirurgreklam från Verners oreglerade land "Ont i benet? Vi kapar det åt dig?", "Bantningstips från Holodomir!", en väckarklocka vid namn Rise and Heil, "Så får du sexpaket inför sommarens Ostfront, ett halvmaratonlopp i Äneborg gjorde reklam under parollen "Spring för herrerasen", sminkmärket "Görings hy": i den store Hermanns fotspår så utför vi inga tester på djur och hälften av vår vinst går till ojråpeisk rasbevaring.

Mikael bläddrade till frågesporten i slutet av tidningen.

Vem är jag?

För 12 poäng: Jag är kanske mest känd för min konstnärliga talang.

För 11 poäng: King-Kong är en favoritfilm.

För 10 poäng: Jag följde mina drömmar.

För 9 poäng: Jag drevs till självmord.

För 8 poäng: Min gode vän Kubizek sade "Jag kan inte tänka mig [mitt namn] utan en bok". De som känner mig ytligt associerar mig kanske inte i förstahand med böcker.

För 7 poäng: Jag föddes, vilket Teratologen påpekar, året då Nietzsche blev galen.

För 6 poäng: I och med min död förlorade världen en stor konstnär.

För 5 poäng: Jag kallade köttbuljong för lik-te.

För 4 poäng: David Lloyd George kallade mig för "Tysklands George Washington".

För 3 poäng: Jag ledde den största flyktingmottagningen i historien.

För 2 poäng: Älskad av barn och djur, ty de har instinkt nog att känna det goda.

För 1 poäng: Jag räddade Sverige och Norge från brittisk ockupation, Island kunde jag inte skydda.

Utslagsfråga: Vem va're som kasta? A) Fågelturken, B) Skogsturken, C) Frisbeemannen eller D) Kioskvikingen.

Sista sidan tillkännagav den yngsta generationens aspirationer:

Vad vill du bli när du blir stor?

Erika 4 år: Jag vill bli mor.

Ture 6,5 år: Min högsta önskan, vore att bli rasbiolog.

Gunnar 7 år: Jag ska bli lägerkommendant, för det var gammelfarfar.

Filip 6 år: Jag ska bli falsk profet eller åtminstone eskatolog.

Torkel 8 år: Jag vill bli folkhjärte, Adolf II Hitler.

Nicole 9 år: Jag vill arbeta med kärleksyrket, helst som hålldam.

Lillemor 8 år: Jag vill få många barn.

Rurik 5 år: Jag kommer bli stormledare.

Fritjof 8 år: Proto-german.

Bernhard 6 år: Jag ska bli Läderlappsskurk.

Frans 9 år: Det är min plikt att bli förintelserevisionist.

Arne 4 år: Jag ska bli rasist, så är det bara.

Svea 11 år: "Helst skulle jag vilja bli kapitalist, så någon annan fick jobba och jag fick alla pengarna."¹⁸⁰

Ragnar 5 år: Jag ska bli rättshaverist, som den gode Per-Olof Nilsson, Billingesnickarn.

Styrbjörn 7 år: Jag tänker bli proffsnazist, som pappa.

- Nå va' tycks? bräkte Alois. Å snart ska vi ge ut något riktat till damerna, en tidning vi passande döpt till "Sexiga SS-män" å kvinnofolket ä som tokiga i vår TV-serie "Nazist söker fru" å så sänder vi engelskspråkig radio till utlandet, kanalen heter "Jews & News".
- Alois, jag saluterar propagandabedriften. När jag läser om dessa barn och deras ljusa tilltro till framtiden förstår jag mer än någonsin att jag måste ta mitt ansvar för de som ännu är fångar i internationalsocialismen. Det är dessutom hög tid att jag tar hand om vad vi i lönnedom överlagt om. Att jag behandlar honom såsom slagna fän inte kan.
- Det är alltså dags, jag kallar på Verner.
- När det är klart är det dags för mig att fara hem och odla min kål, som självaste Diocletianus.¹⁸¹ Jag har någon jag måste söka upp.

Verner tillkallades och ankom med Terminator 2-motorcykeln, den glänste vackert, putsad med dansk svinsvål som den var. Alois slipade Rambos kniv och Mikael höllde i tyst begrundan vatten på slipstenen. Han undslapp det som Eugène Robert annoterat i sin reseskildring från 1830-talets Island, "... slätterkarlarna väta brynstenen med tungan och får därav svarta läppar såsom negrer."

- Hojen spinner som en katt, vi önskar att vi kunnat vara med, säger Verner.
- Stanna här och led folket. Jag kommer tillbaka efter att rättvisa skipats.

---

¹⁸⁰ Sagt av Kea i Martin Kellermans roman "Allt blir inget".

¹⁸¹ Den ende romerske kejsaren som frivilligt lämnade över kejsarkronan, alla andra blev avsatta eller dog på tronen. Han införde fyrkejsardömet och förföljde flitigt de kristna. Det var också han som avskaffade frumentarii, en sorts hemlig polis som verkade i Rom sedan Hadrianus tid.

- Här, sade Alois och räckte Mikael kniven, och lycka till.
- Vi ses om högst några dar, sade Mikael och stoppade kniven i bälteslidan.

Så gick det till när Mikael for för att fullfölja sitt öde, göra vad alla män drömmer om men få män vågar uppfylla.

- Där far han iväg, konstaterade Verner tyst.
- En folkets osjungne tjänare, tids nog kommer hela vårt folk befrias, svarade Alois.
- Du jag såg "Hemskt i veckan", ingen dålig tidning. Vi anarkonationalister har påbörjat vårt egna uppslagsverk. Se här, sade Verner och tryckte upp en läsplatta i nyllet på sin vän.

Advokat: En bra advokat får den uppenbart skyldige att gå fri.

Akademiker: Se följande artiklar "hovhistoriker", "filosof (akademisk)", "judejurist".

Antisemit: Någon som hatar judar mer än nödvändigt.

Barnuppfostran: Sköttes tidigare av mödrar, efter förlusten av det stora befrielsekriget rationaliserades barnuppfostran och sker numera genom tv-apparater, läsplattor och utländska dagisfröknar.

Ekonomi: En vetenskap uppfunnen av överklassen för att komma åt frukten av underklassens arbete.¹⁸²

Feminism: Uppfattningen att män och kvinnor är två diametralt olika och evigt ömsesidigt fientliga grupper. Feminism hos en individ är en sinnessjukdom som yttrar sig i kort hår i stickande färger, en fettfördelning som inte kan liknas vid någon frisk människas och ett humör att likna vid en förstföderskas stingslighet.

Filantrop: Som oftast liktydigt med konspiratör. Ordet filantrop betecknar på wikipedia eller dylik normalfaginfo att en hund ligger begravd. E.g. de kallar den judiska bankir- och opiumhandlarfamiljen Sassoon för filantroper.

Filosofi: Disciplin i vilken efterförklaringar hittas till ens känslor.

Folkmord: Se "brittiska regeringen".

Förbudsfilosof: Han ursäktar statens styre. Under en monarki kommer han genom sina resonemang (som är lika dunkla som tjärnvatten) fram till att en monarki är det bästa av styrelseskick. Under en demokrati kommer han på samma vis fram till att en demokrati är det bästa av styrelseskick osv.

Förintelseförnekare: Någon som studerat Förintelsen utan att ha fått betalt för det.

Hovhistoriker: Ursäktar statens utrikespolitik.

Humanism: Studiet av kvacksalveri och sofism.

Humanister: Förkunnare av demokratiska irrläror och egalitära vanföreställningar. Heliga händelser för dem: Franska revolutionen och FNs grundande.¹⁸³ Största fiender: Katolska kyrkan samt den frivordna människan och i vida högre grade den frivordna anden.¹⁸⁴

Jurist: Han gör lagarna svårförståeliga nog att skänka dem ett sken av auktoritet inför de fåvitska samt tillräckligt krångliga för att göra det omöjligt för den lille mannen att försvara sig mot dem. Främsta arbetsuppgift: att rättfärdiga överhetens brott. Desto bättre lögnare, desto bättre jurist. Se

¹⁸² Definitionen tagen rakt ur *August Strindbergs lilla katekes för underklassen*.

¹⁸³ Att FNs huvudkvarter i New York är byggt på land köpt med en ögonmärkt donation från John D. Rockefeller Jr är alltför symboliskt för att lämna osagt.

¹⁸⁴ "Den frivordna människan, och i vida högre grad den frivordna anden trampar med fötterna på det föraktliga slags välbefinnande, om vilket krämare, kristna, kvinnor, kor, engelsmän och andra demokrater drömmer." F. Nietzsche i *Avgudaskymning*.

även artiklarna "hycklare" och "farisé" eller "advokat" och "åklagare".

Journalist: Det finns två typer av journalister, horor och arbetslösa.¹⁸⁵

Journalisthögskolan: Ett lögnernas näste där svaga, lättmanipulerade intellekt får lära sig lögnens konst och att berömma kejsarens nya kläder.

Kvinnofrigörelse: Att sätta kvinnan i arbete.

Nationalekonomi: Ett inbilskt försök till att rättfärdiga storskalig stöld.

Newton: Fysiker och matematiker. Hans mest betydande bidrag var dock inom biblisk kronologi och alkemi.

Statens rättsväsende: Har som syfte att göra jurister rika.

Statism: Den nästintill allhärskande idén om att det inte räcker med den lilla ojämlikheten som kommer av att vi har olika talanger. Utan därtill skall människor göras oändligt ojämlika genom att några skall kallas goda när de gör det onda. Några ska ha rätt till det fullständiga våldet och andra inte ens rätt till självförsvar.

Yttrandefrihet: Rätten att förolämpa vita män.

Åklagare: En bra åklagare sätter dit den uppenbart oskyldige.

Kapitel XXXI

Mikael sparkade in dörren till det klassrum han besökt några dagar tidigare. "Machmala vad gör du här?" frågade lärarinnan och smekte sig i håret. Hon fick en örfil till svar. "Var är Lotta?" röt Mikael. "Hon är nere hos rektorn" fick hon förskräckt ur sig, och tillade när chocken lagt sig "...men du får inte störa". Hennes svar var en bön om ännu en lavett och bemöttes som sådan. Mikael rusade ner till rektorns rum och skallade upp dörren. Rektorn satt och tafsade på den lilla Lotta som satt blickstill i dödsskräck. Sel-juck-turken var där och sade i samma stund "Jag ser att du har barnasinnets kvar" till rektorn. Mikael slängde upp rektorn på bordet och lutade sitt ansikte över äcklets svettiga anlete. "Nu är dina dagar i den här pedofilringen räknade", sedan sprättade han upp gubben som man gör med en fisk. Sel-juck-turken sprang iväg, men inte tillräckligt snabbt, han blev knivad i ryggen likt en CS-noob.

Mikael körde Lotta hem till gossen å Freja. Han sade hej då men lovade att komma tillbaka efter att ha "hämnats alla oförrätter". Gossen förstod vad han menade. Hela vägen tillbaka till Marcus stadsdel, där han satt på sin svarta hoj med håret fladdrande i vinden, så grät han som ett barn. Lotta hade kunnat räddats från vad hon utsatts för om han tagit med henne därifrån när hon bett om det i klassrummet, där och då. Men han hade inte räddat henne när det behövdes, när hon var modig nog att be om det. Han körde så fort hojen bar, han ville att faran skulle straffa honom med en bergvägg.

Men han kom fram till Marcus stadsdel i behåll. Det var dags att straffa araben som knäckt hans näsa. Han fick fatt på en FRA-snut och utpressade grisen på information om var gängledaren bodde. Det visade sig vara i Marcus innerstad och inte i ett blattekvarter, "han måste ha politiska anknytningar", slutledde Mikael.

Smidig som en zigensk ficktjuv klättrade Mikael in i kaozblattens hem. Blatten surplade proteindrink och rappade med i "Bidragsskungen" så han hörde inte hämnden smyga sig på. Mikael kom rakt in i köket där araben satt, han höll precis på att slicka i sig det sista ur proteindrinken. Sandnegern försökte resa på sig men hans pösiga kroppsbyggarlinne fastnade i stolsryggen och i förvirringen kastade Mikael

---

¹⁸⁵ Alain Sorals fras "Un journalist, c'est soit une pûte, soit un chômeur".

sig fram och slog in den stora proteinpulversflaskan i käften på honom. Den fastnade i gapet på sodomitapan så att han inte kunde andas. Med ett slag från knivskaftet knäckte han arabens näsa så att bihålor och svalg snabbt fylldes med blod. Det var bara att hålla fast araben och vänta på att han skulle kvävas. Dödsrosslet liknade vad en långt gången, barnlös och övergiven KOL-patient kan frammana på sin dödsbädd. Efter att Mikael lemlästade liket grundligt var det polismästarens tur. FRA-snuten hade hostat upp även den adressen.

Mikael kom fram till villan i skymningen. Tomten var stor och omgärdad av höga buskar, han trängde genom buskarna och nådde garaget. Framme vid garageporten for en rysning genom kroppen, ytterväggarna var täckta av blod och hjärnsubstans, det var skitigt som i en svinstia. Snutnästet skulle intas och grisen slaktas.

Likt en full tonåring som smyger hem om natten klättrade Mikael in genom ett källarfönster som han bant upp med kniven. Men kniven kilades fast och han fick fortsätta med endast sin trogne Mjölner, en osvikliga vän. Han hade hamnat i matkällaren, Mikael inspekterade hyllorna, där fanns: grisfötter å julnötter, förlorade ägg och spunnet gägg, kålpudding å sillpudding, grissvansar å kanelkransar, ollonfläsk och fyllemäsk, raphönor å skärbönor, sorbisk gurka å saltad burka, inlagd vitlök å utkavlad deg, äkta majonnäs å falsk fläskfilé, brännvinsflaskor å smuggelsprit, vildbärssylt å tamfågel, falsk ostkaka å mörkgröna kålhuvuden, bäverkött å rävtungor, kokt gethuvud å härsken sill, blåsur mjölk å skummad saft, judebröd å judekörs, plummon kokt i malmgrytor å arvegods fyllda med svinsylta, bakterieodlingar å syfilisskorpor, späckad stek å syltat oxrens, vattnig lak å renad talg, fermenterad stomjölk å centrifugerad fulöl. Medan Mikael fortfarande luskade runt och inventerade började ett ljud från rummet intill. Det var en mörk röst som sjöng bortglömda psalmer baklänges, ja omiskännligt, därom kunde man omöjligt ta miste. Mikael slog upp dörren med Mjölner och möttes av en syn som fick blodet att stelna. Framför honom stod en man med ett älghuvud trätt över sin egna skalle, i övrigt var han naken. Besten höll ett stearinljus i var hand och stod inuti en satanistcirkel, eller inneslutningen av frimurarnas passare och vinkelhake, om man såg det från andra hållet. Där stod besten ohyggligt bredbent, som Cristiano Ronaldo inför en straffspark. Mikael skrek "Orm, huggormsyngel!" och föll över besten med slag. Besten värjde sig som en Mossadtränad från Mjölners dundrande slag. Älgbesten lyckades köra in båda ljusstakarna i Mikaelens bröst så att det fräste till i skinnet och Mikael tappade Mjölner i smärtan och tumulten. Med båda händerna fria fick Mikael tag om besten och drog ned dem båda på marken. Besten försökte slingra sig undan men Mikael lyckades komma upp på hans rygg. Mikael kopplade ett ordentligt stryptag med sina grova drängarmar. Besten var tvungen att ge vika, han föll platt ned på mage. Med Mikaelens tyngd över ryggen kunde han inte annat än lönlöst krafsa på Mikaelens obarmhärtigt starka stryptag. Det rann blod ur älgmasken och ett gurgel letade sig ut därifrån. Blodet droppade i en pöl på marken medan Mikael lugnt höll kvar sitt grepp till dess gurglingarna slutade. Besten var lealös. Mikael drog av älghuvudet, den silvergrå dolde sig där, mannen han sökt efter. Han bakband den silvergrå och tog sig något att äta i källarskafferiet. När den silvergrå vaknade upp stod Mikael ovanför honom och gnagde på en grisfot. Mikael beordrade honom att ställa sig på sina knän. Med flottiga fingrar ströp han den silvergrå med sina bara händer, ådrorna i halsen syntes tydligare för varje bankande hjärtslag, till dess att slagen helt upphörde. Med lite grissvål lyckades Mikael lirkade av sin ring från polismannens ringfinger. Den var åter i rätt ägo. När det så blivit lugnt och skönt, och polismästaren börjat kallna hörde Mikael ett dunkande från ett av källarrummen. En rejäl ekdörr med bom ledde dit in. Osäker på vad som väntade honom lyfte Mikael på bommen och sköt upp dörren. Han höll åter Mjölner i högsta hugg. "Nej, nej! Inte igen! Snälla slå

mig inte igen!” skrek en gäll, nedbruten mansröst därinifrån. Mikael talade lugnt och förklarade att polismästaren låg kall och död på golvet. Då kröp en grå, ynkelig ung man fram till hans fötter, kysste dem snabbt och kröp ut ur rummet med en silverfisks fart. Halvvägs ut slängde han en hastig blick på Mikael innan han reste sig och i skräck sprang ut ur huset. Mikael gick längre in och undersökte rummet, det var tomt så när som på en tarvspann och en karvstock. Efter en kort överläggning med sig själv valde Mikael att ta upp den senare och gick ut ur huset. Det torkade blodet på karvstocken och bokstävernans form avslöjade att bokstäverna ristats dit av nedslitna naglar. ”De behandlar mig värre än vad juden behandlar palestiniern. Den silvergrå, älgmannen, är värst av dem alla. Ledaren har Lucifers gestalt”, det var allt som där stod. Rädd för dess onda makt kastade Mikael karvstocken åt helvete.

Ett enda mord återstod, en sista rättvisa att skipa, men detta mord skulle ta emot att utföra. Följde han själv hjärtat eller moralen? Mikael brummade iväg till Marcus sodomit-hem. Han stannade till på en mörk del av gatan, tryckte in en näve bananaskids i käften och tittade upp mot lägenheten. På balkongen såg han en isterbuk som inte gick att ta miste på. Marcus stod där i öppen morgonrock och vräkte i sig gullök, han åt den såsom andra äter äpple. Han kan knappt ha tuggat med tanke på den enorma hastighet med vilken han glufsade i sig. Den öppna morgonrocken blottade inte bara hans nedre regioner utan även en monstruös tatuering runtom navelns bleka svål, en tatuering gjord i ormligt slingrande gotisk frakturskrift, texten hade svält ut över magen och trots sin örnblick var det knappt att Mikael kunde läsa den text som löd ”panem et circenses”¹⁸⁶. Uppe på balkongen diktade Marcus för sig själv ”Stalinism tros vara passé, men bara namnet är blasé”. En bil for förbi i vilken stereon spelades hårdrocksversioner av klassisk musik, ovanligt i dessa dar, Marcus skrev upp registreringsnumret. Ägaren skulle förhöras om varför han inte lyssnade på judiskproducerad negermusik. ”Allt du tänker, säger och skriver kan och kommer användas mot dig” sade den fete för sig själv i amerikansk anda och garvade gott. En tonårsflicka gick förbi på gatan, hon var kyskt välklädd och bar sig stolt. Förmodligen på väg hem från sin pojkvän.

- Hej bäjb! Vad säger du om att bli min mätress? Ropade han från balkongen, inte kunde man kalla Marcus för buskablyg. Hon tittade upp men svarade honom inte. ”Pryda jävla slinka, jävla madrass, muttrade Marcus. Han tog upp ett skalat ägg från balkongbordet, doppade det i skålen med ovispad grädde intill, tog sig ett sensuellt bett och kastade den resterande halvan på tonårstjejen. Han träffa’na i bakhuvet.

När hon räddhågat tittade upp skrattade han rått och grabbade tag i sin ståkuk, han skakade till grispålen. Då började den äggade tjejen springa och han sjöng högt så hon hörde ”Pretty woman, will you go down on me? Pretty woman, just as I like my meat. Pretty woman won’t you sell yourself to meeeeeeeee. Cause i crave you, i’ll pay you right. Kom tillbaka då för hälväte! Jag ska fan söka upp dig å sätta på dig med samma bekymmerslöshet som jag sätter på min dator, vad du än tycker om det.” Hon försvann till nästa kvarter, springandes för livet och försökte ringa polisen men möttes av telefonsvaret ”Tyvärr kan vi inte svara just nu eftersom vi är upptagna med att kartlägga systemkritiker. Men vill du anmäla ett hatbrott tryck då 1-9-8-4 så slussas du direkt till vår dygnetruntservice”. När den unga kvinnan försvunnit ur Marcus sikte gick han in till Rosita. Hon dammsög och han smög fram

---

¹⁸⁶ Bröd och skådespel.

och klappade henne incestuöst på squattrumpan. Hon vände sig om och gav honom en kyss, tog sedan fram en servett och torkade äggulan ur hans mungipor.

- Du jag åker och hämtar några pappren på kontoret. Sitt inte uppe och vänta på mig. Ta istället på dig den där korsetten som jag gillar och lägg dig att vänta i sängen. Så ska vi mysa när jag kommer hem, och Rosita, du ska veta att din skönhet är så lysande att den förblindar min syn för andra kvinnor.

Han fick den borna tjänstekvinnans underdåniga leende till svar på komplimangen och en nedbruten pigas tysta jakande på tal om korsetten. Mikael såg dem genom fönstret och blodet bubblade av äckel inför maktens tjusning på kvinnan.

Det dröjde inte många minuter förrän Marcus kom ut genom sin port och tog plats i sitt vrålåk, han hade bytt om till en azurblå silkesnattskjorta. För ovanlighetens skull så saknade han chaufför och när han nu själv satt vid ratten passade han på att tuta på varje fertil kvinna han passerade. Han var fullt upptagen med tutningen och att vovva som en hund när han passerade kvinnor som föll honom särskilt i smaken. Han körde till och med upp på trottoaren en gång och klatschade en på baken, så han märkte varken av att han konstant körde mot rött eller att Mikael förföljde honom på en brummande motorcykel.

Den tröttsamma kvinnojakten tog slut först när han nått sitt kontor. Förvånansvärt smidig för sin storlek hoppade Marcus upp för trapporna, in och genom kontorsporten. Mikael fick rusa för att hinna genom portuppgången innan den slog igen, alla portar var nämligen tvungna att vara låsta för att undvika att folk sov därinne på grund av stadens stora bostadsbrist för nordiska män. Statssocialisterna, skrymtare som de är, föredrog vetskapen om att de hemlösa sov utomhus framför att se och lukta hemlösa i sina portuppgångar.

Mikael ställde sig på lur i en mörk del av svalen medan Marcus gick in på kontoret, dörren låstes efter honom. Den spritfete blev positivt överraskad inne på kontoret. Han möttes av ett par svajande, fylliga bröst på en ung kvinna som satt på alla fyra och skurade golvet för hand. Hennes båda händer höll tätt om en stor, våt trasa som hon gnuggade golvet med. Eftersom till och med myndigheterna blivit fullständigt bankrutta hade inte ens de råd att betala vitt för städning med alla avgifter som det medförde, därför hade de svart städning, som på grund av diskretion arbetade på kvällar och nätter. Marcus stirrade in i hennes topp, likt ett hungrigt rovdjur betraktade han hennes mjuka, gungande bröst medan han talade till henne.

- Nej, nej, herregud, res dig inte för min skull. Arbeta du kvar. Jag ska bara hämta några pappren. Men låt mig säga att "er skönhet är så slående att den väcker orena tankar även hos den frommaste man".

Sagt och gjort gick han in och hämtade portföljen han behövde, givetvis tom på pappren men fylld med vad den svenske polischefen Göran Lindberg¹⁸⁷ hade kallat för en arbetsväska. När han kom ut igen var hon fortfarande kvar på alla fyra, och böjde sig nu ännu lägre ner med huvud och armar för att skura bort en fläck som Marcus orsakat tidigare i veckan. Han kastade sig över henne och grabbade tag i hennes midja. Hon skrek på hjälp. Marcus försökte skämtsamt att lugna henne "Var inte rädd jag är

---

¹⁸⁷ Sexualbrottsling som avtjänade ynka fyra år i fängelse istället för en Kugel in den Kopf.

inte bara en hård sadist, jag har en mjuk masochistisk sida också”. När Mikael hörde att en kvinna inne på kontoret var i nöd gick han loss på den låsta kontorsdörren med Mjölner. Marcus förstod att slagen mot dörren var illavarslande så han slog kvickt städerskan medvetslös och ställde sig sedan vid sidan av dörren med portföljen höjd över huvudet och väntade. Mikael slog och slog mot dörren tills att den flög upp. Han rusade in för att hjälpa ungdomen som skrikit på hjälp men i samma ögonblick som han stormade in fick han den tunga portföljen drämd över skallen och blev medvetslös även han. Marcus packade upp kloroformen ur väskan.

När Mikael väl vaknade såg han sig förvirrat omkring, han befann sig på Stora torget, det var dag och torget var fyllt med stirrande människor. Huvudet sprängde. Han var fastbunden i en stol. Kvinnan som han i all hast skymtat till på kontoret igår satt bunden i en stol bredvid honom.

- J'accuse! Jag anklagar dessa! sopade Marcus inför folket. De överföll mig med avsikt att ta mitt liv!
- Mördare! skrånade folkhoppen.
- De är fascistiska agenter, dessa två. Förklarade Marcus inför de församlade. Fascistiska agenter som vill förslava er genom att mörda mig, er beskyddare och befriare.
- Han ljuger! Skrek kvinnan desperat. Det var han som överföll mig! Han är den skyldige och ha..
- Tystnad! Du talar när jag ber dig om det. Det här är inte den anarki du kommer från där man kan skrika hur man vill, här härskar ordning.
- Döda dem! Krävde folket.
- Såja, såja, stilla er blodlust, befallde Marcus. Det här är en rättstat, här mördar vi inte människor, jag dömer dessa båda till döden, och jag är både domare och bödel. Han drog fram en tunn fiskkniv och höll den mot Mikael's strupe. Några sista ord? Marcus sköt fram sitt öra mot Mikael's mun.
- Även om du dödar mig så förlorar du dagligen mer och mer kontroll över staden. De unga kommer till oss, de som önskar frihet kommer till oss, och du ersätter dem med utomjårapeer som inte tror på din ideologi, som finner sig i den så länge det tjänar dem själva.
- Och det här tror du att jag inte vet om? Givetvis vet jag att skeppet sjunker, men likväl kan jag dansa och dricka champagne på vägen mot botten. För såna som mig finns det alltid en livbåt som väntar. Marcus viskade i Mikael's öra, med sin mest retsamma stämma på det språk som han visste skulle förarga:
I could not dig: I dared not rob:
Therefore I lied to please the mob.
Now all my lies are proved untrue
And I must face the men I slew.
What tale shall serve me here among
Mine angry and defrauded young?

Marcus gav från sig ett okvävbart garv.

- Hahahaha! Var det vad du ville höra? Ves han som en orm i den bundnes öra. Men jag kan i alla fall förstöra folket och det land de byggt. Domens dag är ännu långt bort, jag kommer dö i en varm säng, du däremot kommer dö idag. Marcus läppar kröktes till ett leende så förnöjt som annars bara landsfadern Göran Persson kan åstadkomma.

- Jag är "en fri man, och medborgare i en fri stat"¹⁸⁸ sa Mikael högt så att folket hörde det. Han stirrade Marcus i ögonen.
- Vad är frihet? Vad är godhet? frågade Marcus med ett snett, jesuitiskt leende. Han tog bort kniven från Mikaelstrupe, satte sig, med viss svårhet, gränsle över kvinnan, stirrade henne djupt in i ögonen, stack kniven i hennes lever och vred om.

Mikael reste sig så gott han kunde, fastbunden som han var, och med stolen surrad vid sina underarmar tacklade han in i Marcus. De båda föll till marken och stolen slogs sönder. Mikael kastade sig över Marcus och med det hårda armstödet som var bundet kring hans högra underarm pressade han hela sin tyngd mot Marcus strupe. Det gick att höra hur luftröret krossades. Folket rusade fram och slog och sparkade på Mikael, någon tog upp ett avbrutet stolsben och körde det med all sin kraft in i hans rygg, det var det hans bånesår. Mikael insåg att han skulle dö, folket hade slutat slå på honom när han fått stolsbenet kört genom rygg och lungor. Han dog med fridsam blick, han hade fullföljt sitt öde och dog som en fri man, som medborgare i en fri stat och vinnare av en kadmeisk seger.¹⁸⁹

Kapitel XXXII

Statens nuvarande skötare, statens trädgårdsmästare, och jag understryker ordledet mästare, är folkets fiende. Han droppar vatten på den satanism han vill skall växa fram och anfaller med eld och järn de goda skott som stretar emot. Han bestämmer vad staten skall vara och vad den inte skall vara. Vår individuella kamp mot den onda mästartens skott är lönlös för de förnyas och växer snabbare och starkare än vad vi kan rycka bort dem. Bara en kamp mot den förrädiska trädgårdsmästaren själv eller genom att bränna trädgården kan vi besegra det onda. Trädgårdsmästaren döljer sig diskret, alla inbilska ögon går till den vackra trädgård där han stryker omkring i ödmjuk tjänarklädsel, bara ett fåtal vet att det är han som äger och kontrollerar det hela. Han, i sin täckmantel av diskretion, är centralbankirernas fördolda bankchef.

När denne mästare, Bankirjuden, gammal som självaste Ahasverus,¹⁹⁰ ute på sin herrgård, långt från glimmer och strålkastare, slog med sin käpp tre gånger i sin dödsröda matta förflöt det inte längre tid än en Concordefärd från Jew York till London innan västerlandets "ledare" stod samlade vid sin mästartes fötter. Mästaren, ärkejuden par excellence, *ne plus ultra*, kastade ett fingrat gammalt guldmünt på den röda mattan framför sig. I tur och ordning kom världsledarna fram till honom, en efter en föll de på knä vid myntet, stirrade underdånigt upp för mästartens långa näsan och in i de ondskefulla ögonen innan de "bockade sig så att ryggkotorna krasade"¹⁹¹ inför honom och kysste myntet. Därefter backade de bak, fortfarande på knäna och utan att vända sig om. När alla kysst

¹⁸⁸ Likt Dumnorix innan han dödades av romerska svärd.

¹⁸⁹ Oidepus' båda söner hade bestämt att dela kungariket de ärvt genom att turas om att regera som kung varannat år. Men när den ene brodern inte ville ge över kronan efter sitt år på tronen gick de i strid och dödade varandra i tvekamp. De var av Kadmos' släkt, därav uttryckte *en kadmeisk seger*, något som är förödande även för segraren. Uttrycket är äldre än "Pyrrhuseger". Herodotos nämner uttrycket. När Plutarchos omskriver uttrycket ett halvt årtusende senare i sin essälika skrift *Broderskärlek* nämner han "De gamla grekerna kallade ingen annan seger 'kadmeisk' än den som bröderna vann över varandra vid Thebe, eftersom den ansågs vara den absolut skamligaste och värsta."

¹⁹⁰ Den vandrande juden.

¹⁹¹ Parafra av Cornelius Vreeswijk.

myntet lade de sig ned, likt dödsdyrkande orientaler, med magen mot den röda mattan och huvudet i mästartens riktning – för att visa den egna maktpositionen gentemot den gamle.

- Mina gojim har gjort uppror i den skithåla som kallas Änkeborg, sade den gamle. De har dödat min man i staden. The goyim know, shut it down. Mästaren brydde sig inte om att de flesta av de som underdånigt låg framför honom var gojim själva, deras känslor betydde ingenting (och metafysiskt var de ändå judar), det väsentliga var deras lydnad och den var blind. Ni skall hetsa media och präster mot dem, universitetslektorer och enkla lärare skall outtröttligt banna dessa som vägrar underkasta sig, politiker och militärer skall sukta efter att förintna dessa frihetsivrare. Frihetens sista andetag skall kvävas. Europas arvsfackla blåsas ut.

Den gamle mästaren kände till varje trick i Gamla Testamentet och hade ”genomgått mästerprov i bedrägeri”.¹⁹² Han kastade en mångtusenårig blandning framför sig som skapade ett rökmoln, när det skingrades var han borta. De västerländska ledarna maskade sig ut och verkställde sina order.

Kapitel XXXIII

När nyheten om vad som hänt Mikael nådde Alois så skickade han en dödspatrull att hämta Mikaelns lik. Hans kropp bars hem på bår slikt på Cederströms svartmuskiga porträtt av Karl XII:s liktåg. Hemma i den fria nationen tvättades och kläddes Mikaelns lik av sörjande kvinnor. De fann Shakespeares 71:a sonett översatt och tatuerad på hans kropp:

Sörj inte längre när jag har dött
Än du kan räkna klockans dova slag
som varnar världen att min kropp förblött
från uselt liv till död i maskars lag.
Ja, om du läser denna rad, glöm bort den man som skrev;
jag älskade dig så
att du må hellre göra minnet kort
än plågas av att ensam återstå.
Ja. Om du ser på dikten som blev kvar
när jag är ett med jord och utan dag,
upprepa inte namnet som jag bar,
låt kärleken gå samma väg som jag.
Låt inte världen ana om din nöd
och gäcka dig med mig, när jag är död.

I hans bakficka låg en sida utriven ur Flauberts *November*, understruket var ”Det skulle varit bättre att göra som alla andra, att varken ta livet för allvarligt eller att se bara det groteska i det, att välja ett yrke och utöva det, ta sin bit av den gemensamma kakan och äta den och tycka att den var god. Bättre det än att följa den sorgliga vägen där jag gick alldeles ensam. Då hade jag inte hållit på med att skriva detta eller också skulle det varit en annan berättelse.”

---

¹⁹² Rabelais.

I Mikael's armhåla var hans blodgrupp och adressen till hans älskade tatuerade. Man beslutade att skicka den sargade kroppen till henne, det var där denne man hörde hemma.

Statsocialisterna som lytt under Marcus irrade likt vilsna hönor utan tupp när de nu saknade den ledare som hunsat och slagit dem. Statspoliserna slutade kontrollera muren och stadsdelens människoboskap försökte en masse att utvandra till Verners och Alois grönnare områden. De hade fått för sig att de själva skulle få flytta vart de ville, bara för att de själva släppt in vem som helst. Alois tog in dem som gick att omvända från usel internationalsocialism till god nationalsocialism, vilket var den stora majoriteten. Det var en lätt sak att hjärntvätta denna tarvliga människomassa eftersom sådana människor ser till exakt en sak, varken mer eller mindre: Vad de framgångsrika tycker. För att hjärntvätta denna plebej räckte det alltså med att visa dem filmer från Alois propagandaföretag "Goebbels Productions" där vackra skådespelare sade vad Alois ville att folket skulle tycka. För Verner var det desto svårare, få vill bekosta frihetens pris. "La liberté existe toujours. Il suffit d'en payer le prix."¹⁹³ Och som redan de gamla grekerna visste: "folket är ett föga behagligt samhällslager".¹⁹⁴ Kvar innanför murarna blev de bidragskossor som inte tänkt en självständigt tanke sedan MTV börjat sändas. De sköts direkt om de försökte beträda Verner och Alois områden, de Förenade Gojstaterna, så farlig var deras smitta – vådlig såväl för dem själva som för sin omgivning. De som ändå lyckades smussa sig in fångades snart och pålades levande på gränsens bålverk, deras skärande skrik blev varning åt andra. Skriken påminde om en ateists ånger och böner om nåd i helvetet, inte helt olik slaktat nötboskaps dödsqual.

De massor med människor som inte platsade in var fast i sitt socialistiska paradiset, där till och med vädret var under all kritik. Då dök medierabbinen Paul Julius Reuters företag upp och överste-rabbinen Bernhard Wolffs efterträdare (((Deutsche))) Presse-Agentur för att filma i det socialistiska paradiset. Die jüdische Lügenpresse beskyllde Verner och Alois för socialisternas elände, de svartmålades för att de inte ville ta emot människor som fullständigt förstört sitt eget land. Marcus forna medborgare bönade och bad om inträde till fascist- och frihetsområdena. Anarkofascisterna kände hur Rothschildkolonin, det moderna Västerlandet, började sätta press på dem.

De båda små länderna beskylldes för att utsätta hela världen för epidemirisker då de vägrade köpa vacciner för miljarders miljarder. De påstods också främja terrorism eftersom de saknade polismakt som övervakade sina medborgares åsikter. Dessutom anklagades de för att försöka förgöra världen eftersom de vägrade betala för sin andnings koldioxidutsläpp.

Någonting måste tvunget göras för att hindra västerlandets Gutmenschen från att sprida humanitära insatser till Änkeborg. Utan Alois vetskap, och med enbart ett efterlämnat brev till förklaring, begav sig Verner till det avskyvärda England, landet som är känt för att vara synagogans väpnade gren. Han for dit för att förhandla fred med den gamle världshärskande ärkejuden. Helt ensam flög han ett plan till den gudsförgätna ön och landade medels fallskärm nära den kroknästes residens. Trots att Verner sett många agentfilmer blev han strax ertappad av herrgårdens bevakning och kastades bakbunden in på den dödsröda mattan framför den gamle ockraren. Den gamle Bankirjuden stod lutad mot sin käpp och andades genom en respiratormask.

---

¹⁹³ "Friheten finns fortfarande. Man måste bara betala priset." Henry de Montherlant.

¹⁹⁴ Herodotos, sjunde boken, första kapitlet. Det är inte Herodotos själv som påstår att så är fallet med folket utan han beskriver tyrannen Gelons inställning till folket.

- Who are you? NWO? frågade Verner.
- It doesn't matter who we are, what matters is our plan.
- Was our revolution part of your plan?
- Of coourse. We needed a threat in order to have an excuse to kill the last Aryans.
- If I pull of that mask, will you die?
- It would be extremely painful...for you.
- Vad är ditt slutmål?¹⁹⁵
- Den gamla drömmen...världsherravälde. Per me reges regnant.¹⁹⁶
- Varför är jag inte död?
- Det vore lätt att döda dig. Men jag vill inte åt din kropp, jag vill åt din själ. Bli min man och du ska få smaka på världar du inte anat fanns. Det finns ingen skam i det. Samhällets mest aktade män står under mig.
- Du har missbedömt mig, Mephistopheles. Det finns ännu män som håller äran högre än livet. Du kan besegra min kropp, men inte min själ. Du har ingenting som jag vill ha, inga usla pengar, inga betalda kvinnor. Med kvinnor köper ni makthavare mannen. En sann Führer, därför, måste vara antingen asexuell, sant monogam eller en karl så älskad av kvinnorna att han alltid varit dyrkad av dem.
- Var goj har sitt pris, så även du. Så du menar att du inte kan köpas för att du har Freja? Men det är ett dubbeleggat svärd, jag menar Freja, det är en vacker kvinna det, någon du bryr dig om.
- Hon skulle hellre gå i döden än se mig i dina bojor.

Verner kastade sig mot ärkejuden, men medan han ännu var i luften sköts en blyxt från judens käpp mot Verner som sänkte honom till epilepsi på marken.

- Huj, uj, uj. Du är en riktig tuffing du förstår jag. Den här käppen byggde gojgeniet Tesla innan vi lät mörda honom. Men kom med här, så ska jag visa dig något av intresse.

Två säkerhetsvakter kom in och högg tag i Verners lama kropp, de släpade honom efter ärkejuden, ner i herrgårdens källare och kastade honom på rygg framför den gamles fötter. Det var inte mer än en armlängd avstånd mellan de båda men Verner kunde inte röra en muskel, bara stirra upp mot den man som var slug och beräknade som Paul Warburg, motbjudande som krymplingen Edward M. House¹⁹⁷, förrädisk som senator Nelson Aldrich,¹⁹⁸ långsiktig som Joseph Nasi,¹⁹⁹ neurotisk som Susan

---

¹⁹⁵ Resten av deras dialog är här översatt för att inte förarga läsaren med ockupanters tungomål.

¹⁹⁶ Genom mig härskar konungar, här en grotesk pervertering av den ursprungliga betydelsen åsyftande Gud.

¹⁹⁷ Ännu en stenrik gubbe som bakom ridåer arbetade för socialism. Mig veterligen inte jude.

¹⁹⁸ Mig veterligen inte jude.

¹⁹⁹ Mäktig ottomansk hovjude och förlöpare till sionismen som redan på 1500-talet försökte få judar att flytta till Levantinen. Planerna fick till stor del överges på grund av krig mellan Ottomanska riket och Venedig.

Sontag,²⁰⁰ illmarig som Barbara Spectre,²⁰¹ diskret som Gerson von Bleichröder²⁰² och egentjänande som Bernhard Baruch. Först nu när Verner låg på rygg och stirrade upp mot ärkejuden förstod han sig på broderiet på den föraktliges skjortbröst. Där var två röda sköldar formade till liksidiga trianglar, de lades samman till den judiska stjärnan men det var först nu han förstod den djupa kabbalistiska frimurarkopplingen. De två trianglarna stod givetvis också för talet 33, men betydelsen av att där också var broderat två frimurar-treor som multiplicerades med varandra förstod han först nu då han såg svaret nio upp och nedifrån. Precis som dessa män försökte vända upp och ner på alla värden och sätta den, genom hela världshistorien hatade, ockraren till världs-härskare.

- Med tanke på varifrån du kommer så vill du kanske veta att vi nyss gick förbi stövlarna som hoppstampade ihjäl Axel von Fersen, när våra frimuraragenter hetsade den feqa massan till att misshandla honom, de mördande slagen fick vi förvisso göra själva. Men det var inte för den ädlingens skull jag lät dig släpas hit utan för att visa dig dessa här. Framför oss har vi tre mäns lik. Det närmast oss är filosofins fader. Mina andliga förfäder, om än icke genetiska, såg till att folkförsamlingen i Aten satte stopp för det motståndsmiddel han utvecklade med sin logik. Logiken leder till anarkism och anarkism leder till frihet. Men ni varken förtjänar eller kan hantera frihet! Boskap föds till att tjäna! Röt den gamle, ansträngningen fick honom att hosta tungt i sin respiratormask.
- Sokrates... var allt Verner kunde få fram.
- Mina föregångare såg sedan till att bränna alla böcker av Sokrates de kunde få tag i. Bredvid Sokrates lik ser du Jesu lekamen. Förrädaren som försökte göra motstånd genom känslan. Men hans verk har förgjorts för längesedan. Hans lärar tjänar nu oss.
- Då kan jag gissa vem som är ert tredje lik, väste Verner.
- Det tredje liket är mannen som gjorde väpnat motstånd, den hatade Hitler. Jag behöver inte ens nämna vad vi gjort hans eftermäle till. Gubben bröt ut i skratt. Men du, en nolla, en nolla som inte vill underställa sig makten, du kommer inte hamna här. Du kommer ligga begravd utan minsta tillstymmelse till spår. Ingen ska minnas vad du gjort, ingen kunna ditt namn. Ingen kommer veta vad du dog för. Du är ett intet. Du, har inte existerat.
- Du vet alltså inte vad Perikles sa i sitt dödstal? "Hjältar har hela jorden till grav", så gör slut på mig, sade Verner och blottade halsen, som om han ville få slut på det hela.
- Innan jag låter mörda dig vill jag att du svarar på en sak. Varför kommer ni folkets förkämpar alltid ur folket självt? Varför kommer ni inte ur överklassen som så många politiker?
- Det är en riktigt observation. Sokrates var precis som du tjock, kort och ful. Han var alltså ingen sann aristokrat, det är inte du heller, hur många titlar du än köper. Jesus, var snickarson och Hitler var tjänstemannason. Cola di Rienzo²⁰³ var son till en tvätterska. Huey Long, som mördades av en judisk hand var av bondfamilj.

---

²⁰⁰ Judinnan som skrev "The white race is the cancer of history" men sedan ångrade det med förklaringen att det var orättvist mot cancerpatienter.

²⁰¹ Bakom orden " Europe has not yet learned how to be multicultural. And I think we are going to be part of the throes of that transformation, which must take place. Europe is not going to be the monolithic societies that they once were in the last century. Jews are going to be at the center of that. It's a huge transformation for Europe to make. They are now going into a multicultural mode, and Jews will be resented because of our leading role. But without that leading role, and without that transformation, Europe will not survive."

²⁰² Bankman åt Preussen och Bismarck, Bismarck rekommenderades honom av Baron Carl Mayer von Rothschild.

²⁰³ Som Wagners *Rienzi, der letzte der Tribunen* är baserad på.

- Ja, men varför?
- Har du då aldrig älskat, eftersom du inte anar svaret?
- Svara mig!
- Därför att lidandet väcker en ur lögnen. Han som gått hungrig förstår sig på folkets hunger. Han som själv har lidit, han har grubblat över folkets lidande. Han som behövt kämpa i denna värld förstår sig på folkets kamp, livets kamp. Därför kommer befrielsekämparna alltid ur folket. Hitler växte upp i ett medelklasshem men sjönk sedan till trasproletariatets rand. Därför förstod han folkets hela spann av lidande, bekymmer och oro. Han hade lidit med såväl medelklassen som arbetarklassen. Vilket skänkte honom hans moraliska genialitet.
- Nu har du rätten att dö. Jag undrar om jag inte ska låta avrätta dig med eldvapnet vi sköt Kennedy med. Vakter, döda den här blonde besten. Och du, oroa dig inte för Freja, vi tar hand om henne.

De två storväxta vakterna gick fram till Verners ännu slöa kropp. Medan de släpade ut honom till den mörka trädgård där han under meter av jord skulle förruttna viskade han om och om igen "Menschensohn, Friedensbringer, Licht der Welt, Erlöser". De kastade ner Verner på marken och satte igång att gräva. Varje spadtag förde honom närmre graven. Han betänkte sitt liv. Han skulle komma att lämna Freja en livstid för tidigt. Inga barn, trots att de lovat varandra en stor familj. Men livsverket i staden, skulle det överleva honom? En pistolsmynnings kalla stål sattes mot hans bakhuvud. Verner log glatt och barnsligt, såsom bara en goj kan le. Pistolmyningen gav eld. Den frie mannen gick till förfäderna, *ad patres*.

Kapitel XXXIV

Hemma i Änkeborg fortsatte livet. Men här och var såg man folk som med bekymrad min tittade upp mot himlen i väster, kikandes efter det plan de önskade skulle återvända. De undrade om man kanske borde ta efter melanesienegrernas cargokult. De väntade sig att Verner skulle komma hem som deras fredsbringare, med fridens frälsning. Men "den som vill ha fred, förbereder sig för krig", som det står när Rome Total War laddar. De samlade på sig mat, bränsle och vapnen i väntan på att den organiserade judenheten skulle förklara landet krig. Så en dag stod det i Däjly Xpräss "Judea Declares War On Ankeborg"²⁰⁴.

Folket blev oroligt. Skulle man ge sig? Vad skulle då bli deras öde? Alois talade inför de oroliga massorna på torget.

"Vi alla oroar oss över Verner, och över vad som ska komma att ske med det vi grundat här. Jag vet vad Verner hade sagt om han var bland oss. Han hade sagt att vi nordbor inte är rädda för katastrofen. För så länge det finns två av oss kvar så kan vi inte dö. Ur Ask och Embla är vi komna. Förintade till Liv och Livtrasir skall vi bli, så hade han sagt. Men inte heller Verner hade vetat om det han kallar för Ragnarök stundar, om det jag kallar Undergången är nära. När jag ser er framför mig, då vet jag, tvivelsutan, att den germanska folkstammen ännu inte uttalat sitt sista ord. Vi kan bara ta ett begränsat antal steg mot klippkanten innan vi faller. Nu är stunden kommen att sätta hårt mot hårt, att sluta backa, gräva ned fötterna och stå pall. Må vi falla om vi falla skall, men låt oss då göra det med blodiga nävar!" Folket hurrade över hans ord, han hade talat med Leon Degrelles inlevelse. Alois tittade ut över de

---

²⁰⁴ Jämför med artikeln från 24 mars 1933 i ovannämnda tidning.

församlade, han skådade ett härdat folk, människor som gått genom det moderna samhällets plågor men kastat av sig dess ok. Framför sig såg han viljestarka män, deras vackra kvinnor och små barn med hopp om en ljus framtid. För att värna om denna unga germanstam krävdes ZOGs totala politiska sammanbrott. Det skulle inte bli lätt, men målet var klarställt.

Alois återtog talet "Jesus lät sig torteras och mördas för att belysa romarnas och judarnas ondska. Romarna förkroppsligar våldsmakten och judarna den mentala makten, föreställningarnas fångenskap. Vi vet klart och tydligt vad som behöver göras. Det finns ingen orsak till tvivel. Vi är männen i vår generation som bär de okuvades fackla, från våra fäders generation till våra söners. Vi fackelbärare kommer få våra namn ristade tillsammans med Leonidas och Hermann Cheruskern. Natten, kära folkfränder, är som mörkast just innan gryningen. Vår nordiska sol har lärt oss att ljuset alltid kommer åter, hur mörkt det än är. Jag ser redan gryningen komma. Jag ser ljuset bryta in genom de ruttna väggar som omger våra folkfränder i avgudatemplet. Babylons torn är byggt på lögn, viska sanningen rakt mot det och det skall blåsa ner. Höj era svärd, Babylons präster skall blotas!"

- Wollt ihr den totalen Krieg? frågade han folkmassan.
- Ja, skrek folket, likt en man.
- Vill ni ha det totala kriget? Om det är nödvändigt, vill ni ha ett totalare och radikalare krig än vi nu ens kan föreställa oss?
- Ja! Ringade svaret, som ett levande bevis på att folket blivit friskt.
- Kapitulation?
- Aldrig!
- De kan förtrycka och ha ihjäl oss, men vi kapitulerar inte! Folkfränder, ställ er upp och låt stormen bryta lös!

Följande appendix grävdes fram ur en av Falbygdens talrika gravhögar, i enlighet med noggrant angivna instruktioner givna i lönnskrift på ark 88 i första boken.

Appendix V – föreläsningstranskription, talare G. Fjäder

Förmiddagsföreläsning: Föreläsaren började: "God afton, och för er som är här första gången, mitt namn är Gottfrid Fjäder. Föreläsning kommer att handla om evolutionsbiologi, det betraktade djuret är människan. I kvällens bildningsträff har jag tänkt presentera en ytterst intressant hypotes samt en experimentmetod som skulle kunna styrka eller stryka den. Hade jag hållt detta tal inför den andliga fienden, akademier, dessa Bildungsphilitéer med sina upphovsrättsskyddade publikationer så hade jag tystats ner av ramaskrin och lögner. Många tror att forskare är ärligare än andra människor, men detta gäller bara forskare som ägnar sig åt vetenskaper i vilka det inte tjänar mycket till att ljuga utan till och med bestraffas av verkligheten, det vill säga naturvetenskaperna. Men akademiker i ekonomi, sociologi och dylikt är av staten betalda verklighetsförnekare och det är svårt att hitta oärligare människor än dem. Herr Fjäder upptäckte sig själv med att prata oväsentligheter i sin introduktion – något för honom högst okarakteristiskt – och ryckte till med huvudet som om han tidigare sovit och nu plötsligt väckts. "Så över till saken!" sade han och sträckte på sig.

"Människan är som ni mycket väl vet en art uppdelad i två kön, de båda könen har var sitt könsorgan. En underlighet hos det manliga könet är penisens storlek relativt andra däggdjur, en jämförelse som ter sig ännu intressantare då vi ställer manspenisen mot andra primatpenisar. En gorillahane väger i runda slängar dubbelt så mycket som en man. Dess erigerade penis är cirka fyra centimeter lång. Schimpanshanar i fångenskap väger lika mycket som en vältränad nordman, cirka 80 kg, medan dess fria artfränder väger tio till tjugo kilo mindre. Deras erigerade penis är ungefär dubbelt så lång som gorillans. Mannens erigerade penis däremot är knappt dubbla längden av shimpansens penis! Vi talar om ett medelvärde på 14 cm.

Hur kommer det sig då att mannens penis är så oerhört mycket större än sina primatsläktingars? Förklaringarna kan vara många. Man kan försöka förklara det utifrån vår arts sexuella diformism i jämförelse med övriga primater. Den förklaring jag kommit för att presentera rör sig om våldtäkt och kvinnans kroppsliga försök att undvika graviditet i detta fall. Min tes lyder alltså: Mannens penis är lång därför att kvinnans slidgång är lång, och kvinnans slidgång är lång för att minska sannolikheten att bli gravid efter en enstaka parning. Kvinnokroppen har haft råd att göra det relativt svårt att bli gravid eftersom hon i de fall hon önskar bli gravid med en viss man, tenderar att para sig med honom ett flertal gånger. Medan parning genom våldtäkt evolutionshistoriskt varit mindre frekventa än frivillig parning, ett högst rimligt antagande. En minskad fertilitet har alltså varit priset för att minska sannolikheten att bli gravid genom våldtäkt.

Hur skall man då testa denna hypotes? Jo om män med längre penis med större sannolikhet gör en kvinna gravid än män med kortare penis skulle det styrka tesen. Finns ingen positiv korrelation mellan penislängd och manlig fertilitet skulle det motsäga tesen.

Dessutom kunde man mäta kvinnans slidgång och om dess längd är negativt korrelerad med fertilitet skulle det styrka tesen. Motsatsen, avsaknad av korrelation eller en negativ korrelation, skulle motsäga tesen.

Därutöver kan man utifrån tesen göra vissa förutsägelser. Våldtäktsmän bör ha längre penis än icke-våldtäktsmän, ty de behöver det.

Eftermiddagsföreläsning: Plastålderns män är underlägsna kolålderns. Medan du såg på MTV night videos så raggade han, medan du såg på Nickelodeon så ledde han pinnkrig, när du glodde på Sex and the city läste han poesi, när du spelade historiska datorspel var han hobbyarkeolog, när du bestrålades av din mobil skrev han kärleksbrev, när du diskade snickrade han, när du lagade mat meckade han, när du låg sömnlös sov han som ett barn, när du sjusov så arbetade han, när du porrsurfade gifta han sig, när du fylleraggade skaffade han barn, när du varvade tv-spel besteg han berg, när du läste feminism läste han Cicero, när du läste flashback läste han Olaus Magnus, när du satt i skolan pluggade han, när du såg på reklam begrundade han livet, när du åt godis fångade han lax, när du bakade sköt han storvilt, när du spillde din säd fick han sin andra son, när du lyssnade till kvinnors tjat lyssnade han till visa ord, när du kollade fäjkbook läste han klassikerna, när du utsattes för skräpmusik gick han på Wagneropera, när du dansade parningsdans till negermusik dansade han polka till folkmusik, när du såg Hollywoodfilm såg han Fröken Julie. Allt detta därför att du inte har rädslan att stå med fru och familj utan försörjning. Lev som om preventivmedel inte fanns. Det är inte konstigt att dagens unga män tar en evighet på sig att bli familjeförsörjande fäder. Preventivmedlen finns tillgängliga som om de inte vore en synd. Varur skall den unge mannen få drivkraft till att ordna en redig försörjelse om han inte hotas om att stå på backen med en familj att sörja om?

Spridda anteckningar från en berusad G. Fjäders kvällsföreläsning: Vad är det för en typ av psykopater som tycker att det är värre att sitta i ett varmt och skönt koncentrationsläger och vänta ut kriget än att tvingas strida under de mest fasansfulla omständigheter på östfronten? Jag hade valt att sitta i koncentrationsläger i tolv fall av tio. Hellre koncentrationsläger med arbete och utbildning; röda korset och sjuksköterskor; läkar- och tandläkarvård; skulptur- och målerielektioner; föreläsningar och orkestrar; teater och horhus; bio och bibliotek; lön och lördagsgodis såsom på Auschwitz än att tvingas ut i iskallt väder för att riskera livet mot människor jag inte vet något om och se dem lemlästa och mörda mina vänner. Är det då verkligen hemskare att döda civila än att döda tvångsrekryterade soldater enligt den skrattretande mänskligarättighets-moralen?

Militärdiktaturer har fördelen gentemot demokratier att de inte är ideologier. Istället för att följa den ortodoxa läran gör de det som funkar. Deras makt är baserad på geväret och inte på ideologin, därför kan de tillåta yttrandefrihet, fram till dess den hotar makten. Demokratiska diktatorer, kallade tyranner, måste däremot behålla sin ideologiska bas och är därför inte bara mer förtryckande utan i allmänhet har de också sämre politik eftersom ideologi tillåts gå före effektivitet.

När epigenetik gick under namnet Lysenkoism så kom en sovjetmänniska med en god poäng om det hela "Judarna har undet mer än tre tusen år omskurit sina gossar, ändå föds de med förhud."

Germaner är och har alltid varit frihetens fanbärare. Tyskar har alltid varit självstyrande i större mån än något annat folk. Decentralisering är motsatsen till delegering. Odalbondens demokratiskt depraverade deflorering var början på vår despotiska degenerering. Demokraten bjuder deg och deliciös dekolletering mot att vi vår makt deklinera och deklassera. Se tyskar har varit självförmyndigade såväl i hemlandet som på äventyr längs Volga. Preussare, likt den engelska härskarklassen, skilde sig rasmässigt från sina underkuvade. Därför var de, återigen i likhet med den

engelska härskarklassen, "porlinsrasen"²⁰⁵, också blodtörstigare och härsklystnare, skillnaden var dock större på Albion och brutaliteten i motsvarande grad större där. Preussarna stod bakom den tyska politiska makten, men de är en särklass av tyskar. Preussarnas lydnad var total, men grundad på något fint, deras gemensamma intresse. Preussarna hade sina junkrar och anglosaxerna sitt klassystem.

Så frågar vi oss då, hur onda är judarne? Nå, den del av världen ur vilken judarna stammar har idag en IQ kring 85, glöm inte att Abraham ska ha vandrat från Irak till det skitheliga landet. De judar som blivit kvar i Mellanöstern genom årtusendena, Mizrahijudarna, deras IQ är idag högst 90, möjligtvis något lägre. Judarna var i antiken inte kända för att vara intelligenta, utan bara förbannat bångstyriga och elaka, vi minns de brutala massmord de utförde under sina revolter mot de civiliserade romarna. Det är alltså ett rimligt antagande att judarnas IQ var på samma nivå som övriga folk i regionen. Om Mellanösterns IQ under antiken låg kring 85, eller var högre eller lägre är svårt att säga med säkerhet. Förmodligen var den något lägre eftersom behovet av intelligens ständigt ökar och de intelligenta således får ett evolutionärt övertag. Vi gör ett något grovt antagande och säger att den var just 82. Låt oss nu titta på askhenazijudarnas intelligens, de brukar tillskrivas en IQ på 112²⁰⁶ och med tanke på deras intellektuella framgångar undrar vi om de inte har en större varians på sin intelligens än de flesta andra folk, i synnerhet med tanke på de neurodegenerativa sjukdomar de drabbas av. Det skall nämnas att det är deras verbala och resonerande intelligens som är extremt hög. Så dock ej för bland annat deras spatiella intelligens, vilket förklarar varför judar aldrig uppfinnar något praktiskt, oavsett gebit. Så till kärnfrågan då! Ashkenazijudarna har alltså blivit två standardavvikelser intelligentare än sina förfäder eftersom de ägnat sig åt yrken som kräver intelligens (jämfört med övriga i samhället som i stort var bönder eller soldater): penninglånande, skatteindrivning, lurendrejeri, pappervändande, slavhandel etc. Men intelligens är inte det enda som är av värde för dessa yrken, även ondskan är det! De har alltså avlat sig ondare och ondare. Om de då är två standardavvikelser ondare än européer så skulle den genomsnittlige ashkenazin vara ondare än 98 % av ojråpeerna. Bara en ojråpe på femtio hade varit lika ond som den genomsnittlige ashkenazin. Men det är en mycket låg uppskattning! Eftersom sympatilöshet förmodligen varit ett viktigare drag än intelligens för de yrken de ägnat sig åt och eftersom judar var bra mycket ondare än ojråpeer till att börja med. Tänk bara på hur elak den genomsnittligen mellanösternmänniskan är och judar var till att börja med kanske ondare än dessa, läs om hur de betedde sig under antiken. Judar har inte assimilerats sig på över två årtusenden, eftersom de sedan början hyst en sådan stark avsky gentemot icke-judar, såväl ojråpeer som mellanösternfolk, detta hat, denna ondskan, har förfinats över årtusendena. Vi kan alltså med goda skäl antaga att när vi bland hundra ojråpeer väljer ut den ondaste så är han på sin höjd att jämföra med den genomsnittlige biologiske ashkenazijuden. Våra kära europeiska bröder och systrar är alltså ingen match för judens lönnedom och djävulska intelligens, de behöver skydd från dessa rovdjur. Jag säger "Juden är människans varg".

Närsynthet beror i de intelligenta raserna som oftast på ett för kort öga. Nå, varför då utveckla ett för kort öga frågar ni? För att ge större plats åt frontalloben! Ojråpeer är bland de mest närsynta folk, men närsynthet är ännu vanligare bland snedögona kring Japanska havet.

Hur jag vet att kvinnorna härskar? Tjæ ta bara det här talande exemplet. På den härliga medeltiden användes bordsdukarna som servetter, i enlighet med var mans naturliga inklinations. Inga kjoltyg

---

²⁰⁵ Sture Dahlströms träffande term.

²⁰⁶ Richard Lynns studier uppskattar förvisso brittiska och amerikanska judars IQ till 110-111.

klagade om man torkade mun och händer på duken. Idag däremot har detta naturtillstånd förvridits till käringarnas oinskränkta makt. Inte får man spotta på eller snyta sig i duken, minsta kaffebläck och käringarna ojar sig och ska ha en till att springa efter trasor. Är detta då tacken för uppfinnandet av tvättmaskinen? Ge kvinnan lillfingret och hon tar hela handen.

Lagen om *hets mot folkgrupp* borde kallas för lagen om *förföljelse av okuvade*. Den skapades 1948, året då Israel grundades, i syfte att dömma stackars Einar Åberg, vilket också gjordes, för att han upplyste svenskarna om judens makt. Är det inte ironiskt att dömmas av judisk makt för att man upplyser om judisk makt?

Jag vill inte bli stämd så jag säger det här lugnt och neutralt: Olof 'den röde bankiern' Aschberg, den svenskfientlige Råfjärt Aschlebärgs farfar (Fjäder hade nu fått i sig ett halvstop brännvin och sludrade festligt) var enligt Sions Vises Televisions (SVTs²⁰⁷) program "Hemma hos" från 1955 den ende privatbankir som hade rätt att verka i Sovjet. Hans stamtillhörighet nämndes givetvis inte. Wikipedia fyller ut med detta "Aschberg sympatiserade med den kommunistiska rörelsen och hjälpte till att förmedla ekonomiska medel till bolsjevikerna i Ryssland. Han fick av den anledningen smeknamnet *Den röde bankiren*. Genom kontakterna tog han emot runt 500 ton konfiskerat guld under åren 1917-1921. Det smältes om i Stockholm varvid de tsarryska insignierna ersattes med svenska, vilket omöjliggjorde spårning. Han deltog även i försäljningen av tsarryska juveler på auktionshus runt om i Europa. Genom sina goda affärsförbindelser med Sovjetunionen grundade han Ryska handelsbanken i Moskva 1921. Åren 1922-1924 var han chef för den sovjetiska banken Ruskombank. Han fortsatte livet på samma spår och gav monetärt stöd till väpnade kommunister i Spanien och resten av världen." Wikipedia nämner också en släkting, Gun Zacharias, som var ädel nog att vara "en av de första som verkade för romernas²⁰⁸ sak i Sverige". Och det är knappt att jag vill nämna Sven Aschberg, Råbjärts far, eftersom han lyckades kräva Franska staten på hundratals miljoner kronor i skadestånd för att Olof ställts till rätta i Frankrike för sin kollaboration med tyskarna innan kriget, han sålde hemligstämplad fransk säkerhetsinformation. Om de kan trycka det ur franska staten för att de dömde någon som förrått landet åt nazisterna, vad kan de då inte göra med en stackars kuf som mig? Jag fruktar judarna. Frågan är om hatet triumferar rädslan eller ej.

Varför judar är så framstående bankirer? Därför att desto känslolokallare du är, desto bättre bankir bli du. Vad gäller investerare, investment bankers, aktiehandlare och allt vad de heter så är den mest psykopatiska, som inte känner någon känslomässig koppling till företagen, den bäste. En känslsam goj känner lojalitet till företaget, han hoppas att saker ska vända. Nomaden, juden, däremot säljer när det sjunker och går visslande vidare. Varför tror ni annars att daytraders tar anabola och kokain?

Det är lätt att få för sig att judarna är fullständigt överlägsna och omöjliga att besegra eftersom att dessa judar, som inte är fler än antalet etniska skandinaver klarar av att dominera hela västvärlden och av dessa är det bara 10-11 miljoner som är ashkenazijudar. Men hundra procent av judarna kämpar för sin sak. Kanske bara en procent av européerna kämpar mot den judiska agendan idag. Hur många européer finns det världen över? Kanske 1000-1100 miljoner om man räknar generöst. Judarna arbetar

---

²⁰⁷ En propagandakanal som hatar nordiska barn så mycket att de aldrig någonsin haft en gravid, nordisk reporter i bild.

²⁰⁸ Zigenarnas.

på hundra procent av sin kapacitet. Tänk om vi kunde få ett aktiva mostånd som utjorde två eller tre procent av vår befolkning, det skulle göra hela skillnaden.

Tredje rikets överlägsna bedrifter under andra världskriget beror ej enkom på det tyska folkets överlägsenhet utan också på nationalsocialismens förträfflighet. Det ska dock erkännas att kommunism är allt bra fint i krig: kontroll över folkopinionen, kontroll över industrin som du kan flytta hin eller hän, produktion av pansarvagnar istället för bilar, krigsförklaring när du önskar istället för demokratins väntan på att få göra en bluffartad hänvisning till fientlig aggression.

Nordiskt blod! Stig hett och styr ditt objektiva ariska sinne. Vi germaner, godhetens mångtusenåriga beskyddare och vårt stora folk tyskarna är så objektiva att vi slåss för fädernelandet till skillnad från andra folk som slåss för moderlandet eller fosterlandet. Fransmän och andra romerska avarter har glömt vad Patria står för. Jag kan ännu höra skitstormen från öst ropa "För Stalin! För moder Ryssland!" modern är de subjektiva känslorna personifierade. Barnet älskar även den onda modern. Alla andra folk slåss för den överhet som fostrat dem. Vi däremot slåss för den fader som representerar det logiska, det disciplinerade och det regelfasta. Vi slåss för idéer. Må folket bli vår omhuldade tanke!

Fjäder raggade nu ut ur möteslokalen, och vi åhörare efter honom, han bad oss se på himlen och valde dessa ord innan han somnade i snarkningar: "Sommarnattens ljus vägrar ge med sig. Ljuset vägrar försvinna in i mörker. Ingen natt har satt stopp för dagen. Ingen natt som påminner oss om vår dödlighet. Ingen natt som erinrar om att dagarna rinner ut. Här står vi lika odödlig som ljuset. Varje minne om fotbollsnätter, minnen av nätter av stilla vandring med högstadiekärleken, minnen av frihet i vänners lag väcks alla till liv av skymningens odödlighet..."